KUR’AN AYETLERİ

LATİN ALFABESİYLE ARAPÇA OKUNUŞLARI

TÜRKÇE ÇEVİRİSİ

CİLT 2

TAHA-ENBİYA-HAC-MÜ’MİNUN-NUR-FURKAN-ŞUARA-NEML

KASAS-ANKEBUT-RUM-LOKMAN-SECDE-AHZAB-SEBE

FATIR-YASİN-SAFFAT-SAD-ZÜMER-MÜMİN

FUSSİLET SURELERİ

Taha Suresi (20/135), İniş sırası: 45
Sayfa 311, Taha 1-12 Ayetler, Cüz 16

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla…

طه
Taha (20-1)
Tâ, Hâ.

مَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ لِتَشْقَىٰٓ
Ma enzelna aleykel kur'ane li teşka (20-2)
Biz bu Kur'an'ı sana, zahmet çekesin, bedbaht olasın diye indirmedik;

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ
İlla tezkiratel limey yahşa (20-3)
Saygıyla ürperene bir hatırlatma/düşündürme/öğüt verme olsun diye indirdik.

تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ ٱلْأَرْضَ وَٱلسَّمَـٰوَٰتِ ٱلْعُلَى
Tenziylem mimmen halekal erda ves semavatil ula (20-4)
Yeri ve o yüce mi yüce gökleri yaratandan bir vahiy olarak indirdik.

ٱلرَّحْمَـٰنُ عَلَى ٱلْعَرْشِ ٱسْتَوَىٰ
Errahmanü alel arşisteva (20-5)
O Rahman, arş üzerine egemenlik kurmuştur.

لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ ٱلثَّرَىٰ
Lehu ma fis semavati ve ma fil erdı ve ma beynehüma ve ma tahtes sera (20-6)
Göklerde, yerde, onların arasında, toprağın bağrında ne varsa O'nundur.

وَإِن تَجْهَرْ بِٱلْقَوْلِ فَإِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلسِّرَّ وَأَخْفَى
Ve in techer bil kavli fe innehu ya'lemüs sirra ve ahfa (20-7)
Sen bu sözü açıkça duyuracaksan da O, gizliyi de bilir, gizliden daha gizliyi de...

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ
Allahü la ilahe illa huve lehül esmaül husna (20-8)
Allah'tır O. İlah yok O'ndan başka. Esmaül Hüsna, en güzel isimler O'nundur.

وَهَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ
Ve hel etake hadiysü musa (20-9)
Ulaştı mı sana Mûsa'nın haberi?

إِذْ رَءَا نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ ٱمْكُثُوٓا۟ إِنِّىٓ ءَانَسْتُ نَارًا لَّعَلِّىٓ ءَاتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى ٱلنَّارِ هُدًى
İz raa naran fe kale li ehlihimküsu innı anestü naral leallı atıküm minha bi kabesin ev ecidü alen nari hüda (20-10)
Hani, bir ateş görmüştü de ailesine şöyle demişti: "Bekleyin! Gözüme bir ateş ilişti. Olabilir ki, ondan size bir kor parçası getiririm, yahut onun üzerinde bir kılavuz bulurum."

فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِىَ يَٰمُوسَىٰٓ
Felemma etaha nudiye ya musa (20-11)
Onun yanına geldiğinde kendisine "Mûsa!" diye seslenildi.

إِنِّىٓ أَنَا۠ رَبُّكَ فَٱخْلَعْ نَعْلَيْكَۖ إِنَّكَ بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى
İnnı ene rabbüke fahla' na'leyk inneke bil vadil mukaddesi tuva (20-12)
"Benim ben, senin Rabbin! Hadi, pabuçlarını çıkar; sen kutsal vadide, Tuva'dasın."

Sayfa 312, Taha 13-37 Ayetler, Cüz 16

وَأَنَا ٱخْتَرْتُكَ فَٱسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰٓ
Ve enahtertüke festemı' lima yuha (20-13)
"Ve ben seni seçtim; o halde vahyedilecek olanı dinle!"

إِنَّنِىٓ أَنَا ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدْنِى وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِذِكْرِىٓ
İnnenı enallahü la ilahe illa ene fa'büdnı ve ekımıs salate li zikrı (20-14)
"Hiç kuşkulanma ki ben Allah'ım. İlah yoktur benden başka. O halde bana kulluk/ibadet et ve namazını, beni hatırlayıp anmak için yerine getir."

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا تَسْعَىٰ
İnnes saate âtiyetün ekadü uhfıha li tücza küllü nefsim bi ma tes'a (20-15)
"Kuşku duyma ki o saat gelecektir. Onu neredeyse gizleyeceğim ki, her benlik gayretinin karşılığını elde etsin."

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ فَتَرْدَىٰ
Fe la yesuddenneke anha mel la yü'minü biha vettebea hevahü fe terda (20-16)
"O halde ona inanmayıp keyfi peşinde giden, seni ondan yüzgeri etmesin. Yoksa perişan olursun."

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَٰمُوسَىٰ
Ve ma tilke bi yemınike ya musa (20-17)
"Nedir o sağ elindeki ey Mûsa?"

قَالَ هِىَ عَصَاىَ أَتَوَكَّؤُا۟ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِى وَلِىَ فِيهَا مَـَٔارِبُ أُخْرَىٰ
Kale hiye asay etevekkeü aleyha ve ehüşşü biha ala ğanemı ve liye fıha mearibü uhra (20-18)
Cevap verdi: "O, benim asamdır. Ona dayanırım, onunla koyunlarıma ağaçtan yaprak indiririm. Onda, işime yarayan başka özellikler de vardır."

قَالَ أَلْقِهَا يَٰمُوسَىٰ
Kale elkıha ya musa (20-19)
Buyurdu: "Yere at onu ey Mûsa!"

فَأَلْقَىٰهَا فَإِذَا هِىَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ
Fe elkaha fe iza hiye hayyetün tes'a (20-20)
O da onu attı. Bir de ne görsün, bir yılan olmuş o, koşuyor...

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا ٱلْأُولَىٰ
Kale huzha ve la tehaf se nüıydüha sıratehel ula (20-21)
Buyurdu: "Al onu, korkma! Biz onu ilk görünümüne döndüreceğiz."

وَٱضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ ءَايَةً أُخْرَىٰ
Vadmün yedeke ila cenahıke tahrüc beydae min ğayri suin ayeten uhra (20-

22)
"Bir de elini koynuna sok! Bir başka mucize olarak lekesiz, bembeyaz bir halde çıksın."

لِنُرِيَكَ مِنْ ءَايَـٰتِنَا ٱلْكُبْرَى
Li nüriyeke min ayatinel kübra (20-23)
"Böylece sana en büyük mucizelerimizden bazılarını göstereceğiz."

ٱذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ
İzheb ila fir'avne innehu tağa (20-24)
"Firavun'a git; çünkü o, azdı."

قَالَ رَبِّ ٱشْرَحْ لِى صَدْرِى
Kale rabbişrah lı sadrı (20-25)
Mûsa dedi: "Rabbim, göğsümü açıp genişlet;

وَيَسِّرْ لِىٓ أَمْرِى
Ve yessir lı emrı (20-26)
İşimi bana kolaylaştır."

وَٱحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِى
Vahlül ukdetem mil lisanı (20-27)
"Dilimden düğümü çöz,

يَفْقَهُوا۟ قَوْلِى
Yefkahu kavlı (20-28)
Ki sözümü iyi anlasınlar."

وَٱجْعَل لِّى وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِى
Vec'al li veziram min ehlı (20-29)
"Bana ailemden bir yardımcı ver,

هَـٰرُونَ أَخِى
Harune ehıy (20-30)
Kardeşim Hârun'u."

ٱشْدُدْ بِهِۦٓ أَزْرِى
Üşdüd bihı ezrı (20-31)
"Onunla sırtımı kuvvetlendir."

وَأَشْرِكْهُ فِىٓ أَمْرِى
Ve eşrikhü fı emrı (20-32)
"Onu işime ortak kıl."

كَىْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا
Key nüsebbihake kesıra (20-33)
"Taki seni çokça tespih edelim."

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا
Ve nezkürake kesıra (20-34)
"Seni çokça analım."

إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا
İnneke künte bina besıyra (20-35)
"Kuşkusuz sen, bizi görmektesin."

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَٰمُوسَىٰ
Kale kad ütiyte sü'leke ya musa (20-36)
Buyurdu: "İstediğin sana verildi, ey Mûsa."

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰٓ
Ve lekad menenna aleyke merraten uhra (20-37)
"Yemin olsun, sana bir kez daha lütufta bulunmuştuk."

Sayfa 313; Taha 38-51 Ayetler, Cüz 16

إِذْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ
İz evhayna ila ümmike ma yuha (20-38)
Hani, annene vahyedileni şöyle vahyetmiştik:

أَنِ ٱقْذِفِيهِ فِى ٱلتَّابُوتِ فَٱقْذِفِيهِ فِى ٱلْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ ٱلْيَمُّ بِٱلسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّى وَعَدُوٌّ لَّهُۥ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّى وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِىٓ

Enıkzi fıhi fit tabuti fakzi fıhi fil yemmi fel yülkıhil yemnü bis sahıli ye'huzhü adüvvül lı ve adüvvül leh ve elkaytü aleyke mehabbetem minnı ve li tusnea ala aynı (20-39)

"Onu tabuta koyup ırmağa bırak! Irmak onu sahile götürsün ki, benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri onu alsın. Üzerine kendimden bir sevgi bıraktım ki, gözümün önünde yetiştirilesin."

إِذْ تَمْشِىٓ أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُۥ ۖ فَرَجَعْنَٰكَ إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَٰكَ مِنَ ٱلْغَمِّ وَفَتَنَّٰكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِىٓ أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَٰمُوسَىٰ

İz temşı uhtüke fe raca'nake ila ümmike key tekarra aynüha ve la tahzen ve katelte nefsen fe necceynake minel ğammi ve fetennake fütunen fe lebiste sinıne fı ehli medyene sümme ci'te ala kaderiy ya musa (20-40)

"Hani, kızkardeşin gidiyor, şöyle diyordu: 'Onun bakımını üstlenecek kişiyi size göstereyim mi?' Nihayet, seni annene geri döndürdük ki, gözü aydın olsun, tasalanmasın. Sen bir de adam öldürmüştün. O zaman seni gamdan kurtarmıştık. Seni iyice bir imtihana çekmiştik. Bunun ardından sen Medyen halkı arasında yıllarca kaldın. Sonra, belirlenen bir vakitte/bir kadere göre geliverdin, ey Mûsa!"

وَٱصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِى

Vastana'tüke li nefsı (20-41)

"Seni kendim için seçip yetiştirdim."

ٱذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِـَٔايَٰتِى وَلَا تَنِيَا فِى ذِكْرِى

İzheb ente ve ehuke bi ayatı ve la teniya fı zikrı (20-42)

"Sen ve kardeşin, ayetlerimi götürün; beni anmakta gevşeklik etmeyin."

ٱذْهَبَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ

İzheba ila fir'avne innehu tağa (20-43)

"Firavun'a gidin, çünkü o azdı."

فَقُولَا لَهُۥ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ

Fe kula lehu kevlel leyyinel leallehu yetezekkeru ev yahşa (20-44)

"Ona yumuşak ve tatlı bir sözle hitap edin; belki öğüt alır, yahut ürperir."

قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ عَلَيْنَآ أَوْ أَن يَطْغَىٰ

Kala rabbena innena nehafü ey yefruta aleyna ev ey yatğa (20-45)
Dediler ki: "Rabbimiz, onun aleyhimizde bir taşkınlık yapmasından yahut yine azmasından korkuyoruz."

قَالَ لَا تَخَافَآ ۖ إِنَّنِى مَعَكُمَآ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ

Kale la tehafa innenı meaküma esmeu ve era (20-46)
Buyurdu: "Korkmayın! Ben sizinle beraberim; işitiyorum, görüyorum."

فَأْتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَٰكَ بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَىٰ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلْهُدَىٰٓ

Fe'tiyahü fe kula inna rasula rabbike fe ersel meana benı israıle ve la tüazzibhüm kad ci'nake bi ayetim mir rabbik vesselamü ala menittebeal hüda (20-47)
"Hadi gidin ona! Deyin ki; "Biz senin Rabbinin iki resulüyüz. İsrailoğullarını bizimle gönder, onlara işkence etme! Rabbinden sana bir mucize getirdik. Selam, hidayete uyanlaradır."

إِنَّا قَدْ أُوحِىَ إِلَيْنَآ أَنَّ ٱلْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

İnna kad uhıye ileyna ennel azabe ala men kezzebe ve tevella (20-48)
"Azabın, yalanlayıp yüz çevirenler üzerine olacağı bize vahyedildi."

قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَٰمُوسَىٰ

Kale fe mer rabbüküma ya musa (20-49)
Firavun dedi: "Sizin Rabbiniz kim, ey Mûsa?"

قَالَ رَبُّنَا ٱلَّذِىٓ أَعْطَىٰ كُلَّ شَىْءٍ خَلْقَهُۥ ثُمَّ هَدَىٰ

Kale rabbünellezı a'ta külle şey'in halkahu sümme heda (20-50)
Mûsa dedi: "Rabbimiz, herşeye yaratılışını lütfeden, sonra da yol yordam gösteren kudrettir."

قَالَ فَمَا بَالُ ٱلْقُرُونِ ٱلْأُولَىٰ

Kale fema balül kurunil ula (20-51)
Dedi: "Peki, ilk nesillerin hali ne olacak?"

Sayfa 314, Taha 52-64 Ayetler, Cüz 16

قَالَ عِلْمُهَا عِندَ رَبِّى فِى كِتَـٰبٍۢ ۖ لَّا يَضِلُّ رَبِّى وَلَا يَنسَى

Kale ılmüha ınde rabbı fı kitab la yedıllü rabbı ve la yensa (20-52)

"Onlara ilişkin bilgi, Rabbim katında bir Kitap'tadır. Rabbim ne şaşırır ne de unutur."

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ مَهْدًۭا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًۭا وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۭ فَأَخْرَجْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًۭا مِّن نَّبَاتٍۢ شَتَّىٰ

Ellezı ceale lekümül erda mehdev ve selek leküm fıha sübülev ve enzele mines semai maa fe ahracna bihı ezvacem min nebatin şetta (20-53)

Yeryüzünü size beşik yapan, onda sizin için yollar açan, gökten su indiren O'dur. Biz o suyla çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık.

كُلُوا۟ وَٱرْعَوْا۟ أَنْعَـٰمَكُمْ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍۢ لِّأُو۟لِى ٱلنُّهَىٰ

Külu ver'av en'ameküm inne fı zalike le ayatil li ülin nüha (20-54)

Yiyin, hayvanlarınızı yayıp otlatın. Kuşkusuz bunda, aklı başında insanlar için ibretler vardır.

مِنْهَا خَلَقْنَـٰكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ

Minha halaknaküm ve fıha nüıydüküm ve minha nuhricüküm taraten uhra (20-55)

Sizi yerden yarattık. Tekrar oraya göndereceğiz. Ve oradan sizi bir kez daha çıkaracağız.

وَلَقَدْ أَرَيْنَـٰهُ ءَايَـٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

Ve lekad eraynahü ayatina külleha fe kezzebe ve eba (20-56)

Yemin olsun, o Firavun'a ayetlerimizin tamamını gösterdik ama yalanlayıp inadını sürdürdü.

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَـٰمُوسَىٰ

Kale ec'tena li tuhricena min erdına bi sıhrike ya musa (20-57)

Şöyle dedi: "Büyünle bizi, toprağımızdan çıkarasın diye mi geldin, ey Mûsa!"

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍۢ مِّثْلِهِۦ فَٱجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًۭا لَّا نُخْلِفُهُۥ نَحْنُ وَلَآ أَنتَ

مَكَانًا سُوًى
Fe le ne'tiyenneke bi sıhrim mislihı fec'al beynena ve belneke mev'ıdel la nuhlifühu nahnü ve la ente mekanen süva (20-58)
"Seninki gibi bir büyü, biz de mutlaka sana getireceğiz. Seninle bizim aramızda öyle bir buluşma yeri ve zamanı belirle ki, ne biz cayalım ne de sen. Herkese uygun bir yer olsun."

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ ٱلزِّينَةِ وَأَن يُحْشَرَ ٱلنَّاسُ ضُحًى
Kale mev'ıdüküm yevmüz zınet ve ey yuhşeran nasü duha (20-59)
Mûsa dedi: "Bizimle buluşacağınız zaman, süs günü olsun. İnsanlar kuşluk vakti bir araya getirilsin."

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُۥ ثُمَّ أَتَىٰ
Fe tevella fir'avnü fe cemea keydehu sümme eta (20-60)
Bunun üzerine Firavun oradan ayrıldı, tüm kurnazlığını topladı, sonra geldi.

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ ٱفْتَرَىٰ
Kale lehüm musa veyleküm la tefteru alellahi keziben fe yüshıteküm bi azab ve kad habe meniftera (20-61)
Mûsa onlara dedi ki: "Yazıklar olsun size, yalan düzerek Allah'a iftira etmeyin! Yoksa bir azap ile kökünüzü kurutur. İftira eden, perişan olmuştur."

فَتَنَٰزَعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا۟ ٱلنَّجْوَىٰ
Fe tenazeu emrahüm beynehüm ve eserrun necva (20-62)
Bunun üzerine işlerini aralarında tartıştılar, fısıltıyı koyulaştırdılar.

قَالُوٓا۟ إِنْ هَٰذَٰنِ لَسَٰحِرَٰنِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ ٱلْمُثْلَىٰ
Kalu in hazani le sahırani yürıdani ey yuhricaküm min erdıküm bi sıhrihima ve yezheba bi tarıkatikümül müsla (20-63)
Dediler ki: "Şunlar, iki büyücüden başka birşey değillerdir. Büyüleriyle sizi toprağınızdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu silip yok etmek istiyorlar."

فَأَجْمِعُوا۟ كَيْدَكُمْ ثُمَّ ٱئْتُوا۟ صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ ٱلْيَوْمَ مَنِ ٱسْتَعْلَىٰ
Fe ecmiu keydeküm sümme'tu saffa ve kad eflehal yevme menista'la (20-64)

"Hemen hünerlerinizi birleştirin; sonra saf bağlamış olarak gelin! Bugün, üstün gelen kurtulmuş olacaktır."

Sayfa 315, Taha 65-76 Ayetler, Cüz 16

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِىَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ

Kalu ya musa imma en tülkıye ve imma en nekune evvele men elka (20-65)

Dediler: "Ey Mûsa, ya hünerini ortaya at yahut da ilk hüner sergileyen biz olacağız."

قَالَ بَلْ أَلْقُواْ ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ

Kale bel elku fe iza hıbalühüm ve ısıyyühüm yühayyehü ileyhi min sıhrihim enneha tes'a (20-66)

Mûsa dedi: "Hayır, siz atın!" Bir de ne görsün! Onların ipleri, sopaları, yaptıkları büyüler yüzünden, kendisine gerçekten koşuyorlarmış hayalini verdi.

فَأَوْجَسَ فِى نَفْسِهِۦ خِيفَةً مُّوسَىٰ

Fe evcese fı nefsihı hıyfetem musa (20-67)

Mûsa birdenbire içinde bir korku duydu.

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْأَعْلَىٰ

Kulna la tehaf inneke entel a'la (20-68)

Şöyle dedik: "Korkma, üstün gelecek olan sensin!"

وَأَلْقِ مَا فِى يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوٓاْ ۖ إِنَّمَا صَنَعُواْ كَيْدُ سَٰحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ

Ve elkı ma fı yemınike telkaf ma saneu innema saneu keydü sahır ve la yüflihus sahırü haysü eta (20-69)

"Sağ elindekini yere bırak! Onların, sanayi olarak ortaya çıkardıklarını yalayıp yutsun. Onların sanayi olarak ürettikleri sadece bir büyücünün hilesidir. Büyücü ise nereye gitse iflah etmez."

فَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ هَٰرُونَ وَمُوسَىٰ

Fe ülkıyes seharatü sücceden kalu amenna bi rabbi harune ve musa (20-70)

Bunun üzerine büyücüler secdelere kapanıp şöyle seslendiler: "Hârun'un ve Mûsa'nın Rabbine inandık!"

قَالَ ءَامَنتُمْ لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ ۖ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِى جُذُوعِ ٱلنَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَآ أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ

Kale amentüm lehu kable en azene leküm innehu le kebırukümüllezı allemekümüs sıhr fe le ükattıanne eydiyeküm ve ercüleküm min hılafiv ve le üsallibenneküm fı cüzuın nahli ve le ta'lemünne eyyüna eşeddü azabev ve ebka (20-71)

Firavun dedi: "Ben izin vermeden ona inandınız öyle mi? O size, büyüyü öğreten büyüğünüzdür. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve yemin olsun sizi hurma ağaçlarına asacağım. O zaman iyice bileceksiniz, hangimizin azabı daha şiddetli ve sürekli."

قَالُوا۟ لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَآءَنَا مِنَ ٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلَّذِى فَطَرَنَا ۖ فَٱقْضِ مَآ أَنتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِى هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَآ

Kalu len nü'sirake ala ma caena minel beyyinati vellazı fetarana fakdı ma ente kad innema takdıy hazihil hayated dünya (20-72)

Dediler: "Biz seni, bize gelen açık seçik kanıtlara ve bizi yaratmış olana asla tercih etmeyeceğiz. Verdiğin hükmü uygula. Senin hükmün olsa olsa bu dünya hayatında geçer."

إِنَّآ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَٰيَٰنَا وَمَآ أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ ٱلسِّحْرِ ۗ وَٱللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ

İnna amenna bi rabbina li yağfira lena hatayana ve ma ekrahtena aleyhi mines sıhr vallahü hayruv ve ebka (20-73)

"Biz Rabbimize inandık ki, günahlarımızı ve senin bizi zorladığın büyüyü affetsin. Allah daha hayırlı, daha süreklidir."

إِنَّهُۥ مَن يَأْتِ رَبَّهُۥ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُۥ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

İnnehu mey ye'ti rabbehu mürimen fe inne lehu cehennem la yemutü fıha ve la yahya (20-74)

Şu bir gerçek ki, Rabbinin huzuruna suçlu olarak gelen için cehennem vardır. Orada ne ölür ne de hayat bulur.

وَمَن يَأْتِهِۦ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلدَّرَجَٰتُ ٱلْعُلَىٰ

Ve mey ye'tihı mü'minen kad amiles salihati fe ülaike lehümüd deracatül ula

(20-75)
O'nun huzuruna, hayra ve barışa yönelik iyilikler üretmiş bir mümin olarak varana gelince, işte böyleleri için çok yüksek dereceler öngörülmüştür.

جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ مَن تَزَكَّىٰ
Cennatü adnin tecrı min tahtihel enharu halidıne fıha ve zalyike cezaü men tezekka (20-76)
Adn cennetleri ki, altlarından ırmaklar akar; sürekli kalacaklar içlerinde. Arınıp temizlenenlerin ödülü işte budur.

Sayfa 316, Taha 77-87 Ayetler, Cüz 16

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِى فَٱضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِى ٱلْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَٰفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ
Ve lekad evhayna ila musa en esri bi ıbadı fadrib lehüm tarıkan fil bahri yebesa la tehafü derakev ve la tahşa (20-77)
Yemin olsun, Mûsa'ya şöyle vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüt! Denizde onlar için kuru bir yol aç! Size yetişecekler diye korkma, endişelenme.!"

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُم مِّنَ ٱلْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ
Fe etbeahüm fir'avnü bi cünudihı fe ğaşiyehüm minel yemmi ma ğaşiyehüm (20-78)
Derken, Firavun, ordusuyla birlikte onların arkasına düştü. Ama denizden onları sarıp kuşatan, sarıp kuşattı.

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُۥ وَمَا هَدَىٰ
Ve edalle fir'avnü kavmehu ve ma heda (20-79)
Firavun kendi toplumunu saptırmıştı; kılavuzluk edemedi.

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ قَدْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَٰعَدْنَٰكُمْ جَانِبَ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ
Ya benı israıle kad enceynaküm min adüvviküm ve vaadnaküm canibet turil eymene ve nezzelna aleykümül menne ves selva (20-80)
Ey İsrailoğulları, şu bir gerçek ki, biz sizi düşmanınızdan kurtardık. Tûr'un sağ

yanında size vaatte bulunduk. Ve üstünüze kudret helvasıyla bıldırcın indirdik.

كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا۟ فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِى ۖ وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِى فَقَدْ هَوَىٰ

Külu min tayyibati ma razaknnaküm ve la tatğav fıhi fe yehılle aleyküm ğadabı ve mey yahlil aleyhi ğadabı fe kad heva (20-81)

Size verdiğimiz rızkın temizlerinden yiyin! Bu konuda azgınlık etmeyin! Yoksa öfkem üzerinize çöker. Ve kimin üstüne öfkem inerse o uçuruma gider.

وَإِنِّى لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا ثُمَّ ٱهْتَدَىٰ

Ve innı le ğaffarul limen tabe ve amene ve amile salihan sümmehteda (20-82)

Ve ben, tövbe eden, inanan, hayra ve barışa yönelik iş yapıp sonra da düzgün bir biçimde yol alan kimseye karşı, gerçekten çok affediciyim, Gaffâr'ım.

وَمَآ أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَٰمُوسَىٰ

Ve am a'celek an kavmike ya musa (20-83)

Seni toplumundan çabucak uzaklaştıran neydi, ey Mûsa?

قَالَ هُمْ أُو۟لَآءِ عَلَىٰٓ أَثَرِى وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

Kale hüm ülai ala eserı ve aciltü ileyke rabbi li terda (20-84)

Dedi: "Onlar, benim eserim üzerindeler. Ben sana gelmede acele davrandım ki, benden hoşnut olasın, ey Rabbim!"

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنۢ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ ٱلسَّامِرِىُّ

Kale fe inna kad fetenna kavmeke mim ba'dike ve edallehümüs samiriyy (20-85)

Buyurdu: "Biz senden sonra toplumunu tam bir biçimde imtihan ettik. Sâmirî onları saptırdı."

فَرَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَٰنَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ ٱلْعَهْدُ أَمْ أَرَدتُّمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِى

Fe racea musa ila kavmihı ğadbane esifa kale ya kavmi elem yeıdküm rabbüküm va'den hasena e fe tale aleykümül ahdü em eradtüm ey yehılle aleyküm ğadabüm mir rabbiküm fe ahleftüm mev'ıdı (20-86)

Bunun üzerine Mûsa, öfkeli ve ümidi kırık bir halde kavmine döndü. Dedi: "Ey

toplumum! Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Süre mi size uzun geldi yoksa Rabbinizden üzerinize bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz söze ters davrandınız?"

قَالُوا۟ مَآ أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَـٰكِنَّا حُمِّلْنَآ أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ ٱلْقَوْمِ فَقَذَفْنَـٰهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى ٱلسَّامِرِىُّ

Kalu ma ahlefna mev'ıdeke bi melkina velakinna hummilna evzaram min zınetil kavmi fe kazefnaha fe kezalike elkas samiriyy (20-87)

Dediler ki: "Biz sana kendi iràdemizle/malımızla karşı çıkmadık. Olay şu: Bize o topluluğun süs eşyalarından bazıları yükletilmişti, onları kaldırıp attık; aynı şekilde Sâmirî de attı."

Sayfa 317, Taha 88-98 Ayetler, Cüz 16

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ فَقَالُوا۟ هَـٰذَآ إِلَـٰهُكُمْ وَإِلَـٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِىَ

Fe ahrace lehüm ıclen cesedel lehu huvarun fe kalu haza ilahüküm ve ilahü musa fe nesiy (20-88)

Sâmirî onlar için, böğürmesi olan bir buzağı heykeli çıkardı. Dediler ki: "Bu, hem sizin hem de Mûsa'nın tanrısıdır. Ama Mûsa unuttu."

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

E fe la yeravne ella yarciu ileyhim kavlev ve la yemlikü lehüm darrav ve la nef'a (20-89)

Görmüyorlar mı ki; o buzağı onlara bir sözü geri çeviremiyor; kendilerine bir zarar veremiyor, bir yarar sağlayamıyor.

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَـٰرُونُ مِن قَبْلُ يَـٰقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنتُم بِهِۦ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ ٱلرَّحْمَـٰنُ فَٱتَّبِعُونِى وَأَطِيعُوٓا۟ أَمْرِى

Ve le kad kale lehüm harunü min kablü ya kavmi innema fütintüm bih ve inne rabbekümür rahmanü fettebiuni ve etıy'u emrı (20-90)

Yemin olsun, Hârun daha önce onlara şunu söylemişti: "Ey kavmim, siz bununla imtihan edildiniz. Sizin Rabbiniz o Rahman'dır. Artık bana uyun, emrime itaat edin!"

قَالُوا۟ لَن نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عَـٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

Kalu len nebreha aleyhi akifıne hatta yarcia ileyna musa (20-91)

Onlar şöyle demişlerdi: "Mûsa bize dönünceye kadar ona tapıcılar olmakta devam edeceğiz."

قَالَ يَٰهَٰرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوٓا۟

Kale ya harunü ma meneake iz raeytehüm dallu (20-92)

Mûsa dedi: "Ey Hârun, onların saptıklarını gördüğün zaman seni ne engelledi de,

أَلَّا تَتَّبِعَنِ ۖ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِى

Ella tettebian e fe esayte emri (20-93)

Benim ardım sıra gelmedin. Emrime isyan mı ettin?"

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِى وَلَا بِرَأْسِىٓ ۖ إِنِّى خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِى

Kale yebneümme la te'huz bi lıhyetı ve la bi ra'si innı haşıtü en tekule ferrakte beyne benı israıle ve lem terkub kavlı (20-94)

Hârun dedi: "Ey annemin oğlu! Sakalımı, başımı tutma. Ben senin şöyle diyeceğinden korkmuştum: 'Beniisrail arasına ayrılık soktun, sözüme bağlı kalmadın!"

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَٰسَٰمِرِىُّ

Kale fe ma hatbüke ya samiriyy (20-95)

Mûsa dedi: "Senin derdin neydi, ey Sâmirî?"

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا۟ بِهِۦ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ ٱلرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِى نَفْسِى

Kale besurtü bi ma lem yebsuru bihı fe kabadtü kabdatem min eserir rasuli fe nebeztüha ve kezalike sevvelet lı nefsı (20-96)

Sâmirî dedi: "Onların görmediklerini gördüm. Resulün izinden bir avuç avuçladım da onu attım. Nefsim bana böylesini hoş gösterdi."

قَالَ فَٱذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِى ٱلْحَيَوٰةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّن تُخْلَفَهُۥ ۖ وَٱنظُرْ إِلَىٰٓ إِلَٰهِكَ ٱلَّذِى ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۖ لَّنُحَرِّقَنَّهُۥ ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُۥ فِى ٱلْيَمِّ نَسْفًا

Kale fezheb fe inne leke fil hayati en tekule la misase ve inne leke mev'ıdel len tuhlefeh venzur ila ilahikellezı zalte aleyhi akifale nüharrıkannehu sümme le

nensifennehu fil yemmi nesfa (20-97)
Mûsa dedi: "Defol, çünkü sen, hayatın boyunca "bana dokunmayın" diyeceksin! Ve senin için asla kaytaramayacağın bir hesap zamanı da var. O başını bekleyip durduğun tanrına bir bak! Onu kesinlikle yakacağız, sonra da un ufak edip denize dökeceğiz."

إِنَّمَآ إِلَـٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا
İnnema ilahükümüllahüllezı la ilahe illa hu vesia külle şey'in ılma (20-98)
Gerçek olan şu ki, sizin ilahınız kendisinden başka hiçbir tanrı olmayan Allah'tır. O, ilim bakımından herşeyi çepeçevre kuşatmıştır.

Sayfa 318, Taha 99-113 Ayetler, Cüz 16

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ ءَاتَيْنَـٰكَ مِن لَّدُنَّا ذِكْرًا
Kezalike nekussu aleyke min embai ma kad sebak ve kad ateynake mil ledünna zikra (20-99)
İşte böylece, geçip gitmişlerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Biz sana katımızdan da bir zikir vermişizdir.

مَّنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُۥ يَحْمِلُ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ وِزْرًا
Men a'rada anhü fe innehu yahmilü yevmel kıyameti vizra (20-100)
Kim ondan yüz çevirirse, kıyamet günü bir günah yüklenecektir.

خَـٰلِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ حِمْلًا
Halidıne fıh ve sae lehüm yevmel kıyameti hımla (20-101)
Sürekli olarak o yükün altındadır; kıyamet gününde bu onlar için ne kötü yüktür!

يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ ۚ وَنَحْشُرُ ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا
Yevme yünfehu fis suri ve nahşürul mücrimıne yevmeizin zürka (20-102)
O gün sûra üfrülür ve günahkârları o gün gözleri gömgök bir halde haşrederiz.

يَتَخَـٰفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا
Yetehafetune beynehüm il lebistüm illa aşra (20-103)
Aralarında fısıldaşır gibi konuşurlar: "Ancak on gün filan kaldınız."

نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا

Nahnü a'lemü bima yekulune iz yekulü emselühüm tarıkaten il lebistüm illa yevma (20-104)
Onların söylemekte olduklarını biz daha iyi biliriz. Yolca en seçkinleri olan şöyle diyordu: "Eni sonu, bir gün kaldınız."

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّى نَسْفًا
Ve yes'eluneke anil cibali fe kul yensifüha rabbı nesfa (20-105)
Sana dağlardan soruyorlar. De ki: "Rabbim onları un ufak edecektir."

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا
Fe yezeruha kaan safsafa (20-106)
"Yerlerini bomboş, dümdüz bırakacaktır."
لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَآ أَمْتًا
La tera fıha ıvecev ve la emta (20-107)
"Yerlerinde bir eğrilik de bir yumruluk da görmeyeceksin."

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ ٱلدَّاعِىَ لَا عِوَجَ لَهُۥ ۖ وَخَشَعَتِ ٱلْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَـٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
Yevmeiziy yettebiuned daıye la ıvece leh ve haşeatil asvatü lir rahmani fe la tesmeu illa hemsa (20-108)
O gün, eğip bükmesi olmayan davetçiye uyarlar. Rahman'ın huzurunda sesler kısılır, artık bir hışıltıdan başka bir şey işitmezsiniz.

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ ٱلشَّفَـٰعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَرَضِىَ لَهُۥ قَوْلًا
Yevmeizil la tenfeuş şefaatü illa men ezine lehür rahmanü ve radıye lehu kavla (20-109)
O gün şefaat yarar sağlamaz. Ancak Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimse müstesna...

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِۦ عِلْمًا
Ya'lemü ma beyne eydıhim ve ma halfehüm ve la yühıytune bihı ılma (20-110)
Onların önden gönderdiklerini de arkada bıraktıklarını da bilir, ama onlar O'nu ilimle kuşatamazlar.
وَعَنَتِ ٱلْوُجُوهُ لِلْحَىِّ ٱلْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا
Ve anetil vücuhü lil hayyil kayyum ve kad habe men hamele zulma (20-111)
Bütün yüzler o Hayy ve Kayyûm önünde yere inmiştir. Zulüm taşıyan perişan olup gitmiştir.

وَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا
Ve mey ya'mel mines salihüti ve hüve mü'minün fe la yehafü zulmev ve la hadma (20-112)
Mümin olarak hayra ve barışa yönelik iyilikler yapan ise ne haksızlığa uğratılmaktan korkar ne de ezilip horlanmaktan.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ ٱلْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا
Ve kezalike enzelnahü kur'anen arabiyyev ve sarrafna fıhi minel veıydi leallehüm yettekune ev yuhdisü lehüm zikra (20-113)
Biz onu işte böyle, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onun içinde tehditleri türlü ifadelerle sıraladık ki sakınabilsinler, yahut da Kur'an onlara yeni bir hatırlatıcı/hatırlatma sunsun.

Sayfa 319, Taha 114-125 Ayetler, Cüz 16

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ ۗ وَلَا تَعْجَلْ بِٱلْقُرْءَانِ مِن قَبْلِ أَن يُقْضَىٰٓ إِلَيْكَ وَحْيُهُۥ ۖ وَقُل رَّبِّ زِدْنِى عِلْمًا
Fe teallellahül melikül hakk ve la ta'cel bil kur'ani min kabli ey yukda ileyke vahyühu ve kur rabbi zidnı ılma (20-114)
O Melik/o hak hükümdar olan Allah, yüceler yücesidir. Sana vahyi tamamlanmadan önce, Kur'an hakkında aceleci olma. Şöyle de:"Rabbim, ilmimi artır!"

وَلَقَدْ عَهِدْنَآ إِلَىٰٓ ءَادَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِىَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُۥ عَزْمًا
Ve lekad ahıdna ila ademe min kablü fe nesiye ve lem necid lehu azma (20-115)
Yemin olsun, biz daha önce Âdem'e ahit verdik de unuttu; biz onda bir kararlılık bulamadık.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰ
Ve iz kulna lil melaiketiscüdu li ademe fe secedu illa iblıs eba (20-116)
Hani meleklere "Âdem'e secde edin" demiştik de İblis müstesna hepsi secde etmişti. İblis dayatmıştı.

فَقُلْنَا يَـٰٓـَٔادَمُ إِنَّ هَـٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ ٱلْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰٓ
Fe kulna ya ademü inne haza adüvvül leke ve li zevcike fe la yuhricenneküma minel cenneti fe teşka (20-117)
Bunun üzerine biz şöyle demiştik: "Ey Âdem! Şu, senin de eşinin de düşmanıdır, dikkat et de sizi cennetten çıkarmasın; sonra bedbaht olursun."

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ
İnne leke ella tecua fıha ve la ta'ra (20-118)
"Senin burada ne acıkman söz konusudur ne de çıplak kalman."

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا۟ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ
Ve enneke la tazmeü fıha ve la tadha (20-119)
"Ve sen burada ne susayacaksın ne de güneşten yanacaksın."
فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ ٱلشَّيْطَـٰنُ قَالَ يَـٰٓـَٔادَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ ٱلْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ
Fe vesvese ileyhiş şeytanü kale ya ademü hel edüllüke ala şeceratil huldi ve mülkil la yebla (20-120)
Derken, şeytan ona şöyle diyerek vesvese verdi: "Ey Âdem! Sana, sonsuzluk ağacıyla eskimez, çökmez mülk ve saltanatı göstereyim mi?"

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ ۚ وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ
Fe ekela minha fe bedet lehüma sev'atühüma ve tafika yahsıfani aleyhima miv verakıl cenneti ve asa ademü rabbehu fe ğava (20-121)
Nihayet, ikisi de ondan yediler. Bunun üzerine, çirkin yerleri kendilerine açıldı; üzerlerine cennet yapraklarından örtmeye başladılar. Âdem, Rabbine isyan etmiş, azmış, ziyana uğramıştı.

ثُمَّ ٱجْتَبَـٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ
Sümmectebahü rabbühu fe tabe aleyhi ve heda (20-122)
Sonra, Rabbi onu arıtıp temizledi, onun tövbesini kabul edip kendisini iyiye ve doğruya kılavuzladı.

قَالَ ٱهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًۢا ۖ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى هُدًى فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ
Kelehbita minha cemıam ba'duküm li ba'dın adüvv fe imma ye'tiyenneküm

minnı hüden fe menittebea hüdaye fe la yedıllü ve la yeşka (20-123)
Allah dedi: "İkiniz birlikte inin oradan! Birbirinize düşmansınız. Benden size bir hidayet geldiğinde, benim o hidayetime uyan artık ne sapar ne de bedbaht olur."

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِى فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةً ضَنكًا وَنَحْشُرُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ أَعْمَىٰ

Ve men a'rada an zikrı fe innel lehu meıyşeten dankev ve nahşüruhu yevmel kıyameti a'ma (20-124)
Kim benim zikrimden/Kur'anımdan yüz çevirirse onun için zor, sıkıcı bir hayat şekli/dar bir geçim vardır; kıyamet günü de onu kör olarak haşrederiz.

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِىٓ أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنتُ بَصِيرًا

Kale rabbi lime haşertenı a'ma ve kad küntü besıyra (20-125)
O der ki: "Rabbim, beni neden kör haşrettin, ben gören biri idim?"

Sayfa 320, Taha 126-135 Ayetler, Cüz 16

قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ ءَايَٰتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَٰلِكَ ٱلْيَوْمَ تُنسَىٰ

Kale kezalike etetke ayatüna fe nesıteha ve kezalikel yevme tünsa (20-126)
Allah buyurur: "Ayetlerimiz sana geldiğinde sen böyle unutmuştun; bugün de sen aynı şekilde unutuluyorsun."

وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنۢ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ۚ وَلَعَذَابُ ٱلْـَٔاخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰٓ

Ve kezalike neczı men esrafe ve lem yü'mim bi ayati rabbih ve le azabül ahırati eşeddü ve ebka (20-127)
İsraf eden/haddi aşan ve Rabbinin ayetlerine inanmayan kimseleri biz böyle cezalandırırız. Ve âhiretin azabı çok daha şiddetli, çok daha kalıcıdır.

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ يَمْشُونَ فِى مَسَٰكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلنُّهَىٰ

E fe lem yehdi lehüm kem ehleknü kablehüm minel kuruni yemşune fı mesakinihim inne fı zalike le ayatil li ülin nüha (20-128)
Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini helâk etmemiz onları yola getirmedi

mi? Onların yurtlarında/barınaklarında dolaşıp duruyorlar. Akıl sahipleri için bunda elbette ibretler vardır!

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

Velev la kelimetün sebekat mir rabbike le kane lizamev ve ecelüm müsemma (20-129)

Eğer Rabbin tarafından daha önce söylenmiş bir söz, belirlenmiş bir süre olmasaydı, bunlar için de helâk kaçınılmaz olurdu.

فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ ءَانَآئِ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ ٱلنَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

Fasbir ala ma yekulune ve sebbıh bi hamdi rabbike kable tuluış şemsi ve kable ğurubiha ve min anail leyli fe sebbıh ve atrafen nehari lealleke terda (20-130)

Artık, onların söylediklerine sabret; Güneş'in doğuşundan önce de batışından önce de Rabbini överek tespih et! Gecenin bazı saatleriyle gündüzün iki ucunda da tespih et ki, hoşnutluğa erebilesin.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

Ve la temüddenne aynelke ila ma metta'na bihı ezvacem minhüm zehratel hayatid dünya li neftinehüm fıh ve rizku rabbike hayrun ve beka (20-131)

Onlardan bazı çiftlere, kendilerini imtihan etmek için iğreti hayatın süsü olarak verdiğimiz nimetlere gözlerini dikme! Rabbinin rızkı hem daha hayırlı hem daha süreklidir.

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَٱلْعَـٰقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

Ve'mur ehleke bis salati vastabir aleyha la nes'elüke rizka nahnü nerzükuk vel akıbetü lit takva (20-132)

Ailene namazı emret, kendin de ona sabırla devam et! Biz senden rızık istemiyoruz. Seni biz rızıklandırıyoruz. Sonuç takvanındır!

وَقَالُوا۟ لَوْلَا يَأْتِينَا بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّهِۦٓ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةُ مَا فِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ

Ve kalu lev la ye'tiyna bi ayetim mir rabbih e ve lem te'tihim beyyinetü ma fis suhufil ula (20-133)

Dediler ki: "Rabbinden bize bir mucize getirseydi ya!" Peki, önceki sayfalardaki

açık kanıt onlara gelmedi mi?

وَلَوْ أَنَّآ أَهْلَكْنَـٰهُم بِعَذَابٍۢ مِّن قَبْلِهِۦ لَقَالُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًۭا فَنَتَّبِعَ ءَايَـٰتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ

Ve lev enna ehleknahüm bi azabim min kablihı le kalu rabbena lev la erselte ileyna rasulen fe nettebia ayatike min kabli en nezille ve nahza (20-134)
Eğer biz onları, ondan önce bir azapla helâk etseydik mutlaka şöyle diyeceklerdi: "Rabbimiz, ne olurdu bize bir resul gönderseydin de zelil ve rezil olmadan önce senin ayetlerine uysaydık!"

قُلْ كُلٌّۭ مُّتَرَبِّصٌۭ فَتَرَبَّصُوا۟ ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَـٰبُ ٱلصِّرَٰطِ ٱلسَّوِىِّ وَمَنِ ٱهْتَدَىٰ

Kul küllüm müterabbisun fe terabbesu fe se ta'lemune men ashabüs sıratıs seviyyi ve menihteda (20-135)
De ki: "Herkes bekleyip gözetlemede; hadi siz de bekleyip gözetleyin! Yakında bileceksiniz dosdoğru yolu izleyenler kimlermiş, hidayete eren kimmiş!"

Enbiya Suresi (21/112), İniş sırası: 73
Sayfa 321, Enbiya 1-10 Ayetleri, Cüz 17

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

ٱقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِى غَفْلَةٍۢ مُّعْرِضُونَ

İkterabe lin nasi hısabühüm ve hüm fı ğafletim mu'ridun (21-1)
Yaklaştı insanlara hesapları! Ve onlar hâlâ gaflet içinde yüz çevirip durmadalar.

مَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍۢ مِّن رَّبِّهِم مُّحْدَثٍ إِلَّا ٱسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

Ma ye'tıhim min zikrim mir rabbihim muhdesin illestemeuhü ve hüm yel'abun (21-2)
Rablerinden kendilerine ulaşan, söze bürünmüş her yeni öğüt ve hatırlatmayı ancak eğlenerek dinliyorlar.

لَاهِيَةًۭ قُلُوبُهُمْ ۗ وَأَسَرُّوا۟ ٱلنَّجْوَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ هَلْ هَـٰذَآ إِلَّا بَشَرٌۭ مِّثْلُكُمْ ۖ

أَفَتَأْتُونَ ٱلسِّحْرَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ
Lahiyeten kulubühüm ve eserrun necvellezıne zalemu hel haza illa beşerum mislüküm e fete'tunes sıhra ve entüm tübsırun (21-3)
Kalpleri hep oyun ve oyalanmada. O zulüm sergileyenler, şu yolda bir fısıldaşmayı iyice koyulaştırdılar: "Bu adam, sizin gibi bir insandan başkası değil. Gözünüz baka baka büyüye mi gidiyorsunuz!"

قَالَ رَبِّى يَعْلَمُ ٱلْقَوْلَ فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ
Kale rabbi ya'lemül kavle fis semai vel erdı ve hüves semiul alim (21-4)
Dedi: "Rabbim, gökteki sözü de yerdeki sözü de bilir. O, herşeyi duyan, her şeyi bilendir!"

بَلْ قَالُوٓا۟ أَضْغَـٰثُ أَحْلَـٰمٍۭ بَلِ ٱفْتَرَىٰهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِـَٔايَةٍۢ كَمَآ أُرْسِلَ ٱلْأَوَّلُونَ
Bel kalu adğasü ahlamim belifterahü bel hüve şaır felye'tina bi ayetin kema ürsilel evvelun (21-5)
Şöyle de dediler: "Saçma sapan rüyalar bunlar! Belki de uydurduğu bir yalandır. Belki de bir şairdir o. Hadi bir mucize getirsin bize, öncekilere gönderildiği gibi..."

مَآ ءَامَنَتْ قَبْلَهُم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَـٰهَآ ۖ أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
Ma amenet kablehüm min karyetin ehleknaha e fe hüm yü'minun (21-6)
Onlardan önce yere batırdığımız hiçbir yurt ve uygarlık iman etmemiştir. Onlar mı iman edecekler!...

وَمَآ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِمْ ۖ فَسْـَٔلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
Ve ma erselna kableke illa ricalen nuhıy ileyhim fes'elu ehlez zikri in küntüm la ta'lemun (21-7)
Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz erler gönderdik. Hadi, sorun zikir/Kur'an ehline, eğer bilmiyorsanız...
وَمَا جَعَلْنَـٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَمَا كَانُوا۟ خَـٰلِدِينَ
Ve ma cealnahüm cesedel la ye'külunet taame ve ma kanu halidın (21-8)
Biz onları yemek yemez bir ceset olarak yaratmadık. Onlar sonsuza dek kalıcı da değillerdi.

ثُمَّ صَدَقْنَـٰهُمُ ٱلْوَعْدَ فَأَنجَيْنَـٰهُمْ وَمَن نَّشَآءُ وَأَهْلَكْنَا ٱلْمُسْرِفِينَ
Sümme sadaknahümül va'de fe enceynahüm ve men neşaü ve ehleknel müsrifın (21-9)
Sonra onlara verilen söze sadık kaldık da onları ve dilediklerimizi kurtardık. Ve israfa saplanıp haddi aşanları helâk ettik.

لَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ كِتَـٰبًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
Le kad enzelna ileyküm kitkaben fıhi zikruküm e fe la ta'kılun (21-10)
Yemin olsun, size bir Kitap gönderdik ki, öğüt ve uyarınız/zikriniz/şerefiniz yalnız ondadır. Hâlâ aklınızı çalıştırmayacak mısınız?

Sayfa 322, Enbiya 11-24 Ayetler, Cüz 17

وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا ءَاخَرِينَ
Ve kem kasamna min karyetin kanet zalimetev ve enşe'na ba'deha kavmen aharın (21-11)
Zulmetmiş nice kenti/medeniyeti biz kırıp geçirdik ve arkalarından başka bir topluluk oluşturduk.

فَلَمَّآ أَحَسُّوا۟ بَأْسَنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ
Felemma ehassu be'sena izahüm minha yerküdun (21-12)
Şiddetimizi hissettiklerinde hiç vakit geçirmeksizin oradan dört nala kaçıyorlardı.

لَا تَرْكُضُوا۟ وَٱرْجِعُوٓا۟ إِلَىٰ مَآ أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَـٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُونَ
La terküdu varciu ila ma ütriftüm fıhi ve mesakiniküm lealleküm tüs'elun (21-13)
Kaçmayın, içinde servet şımarıklığına düştüğünüz yere, meskenlerinize dönün ki, hesaba çekilebilesiniz.

قَالُوا۟ يَـٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَـٰلِمِينَ
Kalu ya veylena inna künna zalimin (21-14)
Dediler: "Eyvah bize! Biz gerçekten zalimlermişiz."

فَمَا زَالَت تِّلْكَ دَعْوَىٰهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَـٰهُمْ حَصِيدًا خَـٰمِدِينَ
Fe ma zalet tilke da'vahüm hatta cealnahüm hasıyden haidın (21-15)

Bu davaları sürüp giderken biz onları kökten biçiverdik, sönüp silindiler.

وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَـٰعِبِينَ
Ve ma halaknes semae vel erda ve ma beynehüma laıbın (21-16)
Biz, gökleri de yeri de bunlar arasındakileri de eğlenip eğlendirelim diye yaratmadık.

لَوْ أَرَدْنَآ أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّٱتَّخَذْنَـٰهُ مِن لَّدُنَّآ إِن كُنَّا فَـٰعِلِينَ
Lev eradna en nettehıze lehvel lettehaznahü mil ledünna in künna faılın (21-17)
Eğer bir eğlence edinmek isteseydik onu kendi katımızdan edinirdik. Ama böyle yapanlar değildik/yapsaydık öyle yapardık.

بَلْ نَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَى ٱلْبَـٰطِلِ فَيَدْمَغُهُۥ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ ٱلْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
Bel nakzifü bil hakkı alel batıli fe yedmeğuhu fe iza hüve zahık ve lekümül veylü mimma tesıfun (21-18)
Hayır, biz hakkı, bâtılın üzerine fırlatırız da o, onun beynini parçalar. Bir de bakarsın o yok olup gitmiştir. Yakıştırdığınız niteliklerden ötürü yazıklar olsun size!

وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِندَهُۥ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ
Ve lehu men fis semavati vel ard ve men ındehu la yestekbirune an ıbadetihı ve la yestahsirun (21-19)
Göklerde ve yerde kim varsa O'na aittir. Ve O'nun katındakiler, O'na ibadet etmekten ne çekinirler ne de yorulurlar.

يُسَبِّحُونَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ
Yüsebbihunelleyle ven nehara la yeftürun (21-20)
Gece ve gündüz tespih ederler, bıkıp usanmazlar.

أَمِ ٱتَّخَذُوٓا۟ ءَالِهَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ
Emittehazu alihetem minel erdı hüm yünşirun (21-21)
Yoksa yerden bazı ilahlar edindiler de topraktan çıkarıp diriltme işini onlar mı yapacak?

لَوْ كَانَ فِيهِمَآ ءَالِهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Lev kane fıhima alihetün ilellahü lefesedeta fe sübhanellahi rabbil arşi amma yasıfun (21-22)

Eğer, yerde gökte Allah'tan başka tanrılar olsaydı, o ikisi de mutlaka fesada uğrardı. Arşın Rabbi o Allah, onların nitelendirmelerinden yücedir, uzaktır.

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ

La yüs'elü amma yef'alü ve hüm yüs'elun (21-23)

O, yaptığından hesaba çekilmez ama onlar hesaba çekilirler.

أَمِ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوا۟ بُرْهَـٰنَكُمْ ۖ هَـٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِىَ وَذِكْرُ مَن قَبْلِى ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْحَقَّ ۖ فَهُم مُّعْرِضُونَ

Emittehazu min dunihı aliheh kul hatu bürhanekümv haza zikru mem meıye ve zikru men kablı bel ekseruhüm la ya'lemunel hakka fehüm mu'ridun (21-24)

Yoksa O'nun dışında bazı ilahlar mı edindiler? De ki: "Susturucu delilinizi getirin! Benimle beraber olanların da benden öncekilerin de Zikir'i budur. Ne yazık ki onların çokları hakkı bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler."

Sayfa 323, Enbiya 25-35 Ayetler, Cüz 17

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ

Ve ma erselna min kablike mir rasulin illa nuhıy ileyhi ennehu la ilahe illa ene fa'düdun (21-25)

Senden önce hiçbir resul göndermedik ki ona şöyle vahyetmiş olmayalım: "Gerçek şu: İlah yok benden başka, artık bana kulluk/ibadet edin."

وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَلَدًا ۗ سُبْحَـٰنَهُۥ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

Ve kalüttehazer rahmanü veleden sübhaneh bel ıbadüm mükramun (21-26)

"Rahman çocuk edindi" dediler. Hâşâ, bundan arınmıştır O! Onlar, lütuflandırılmış kullardır.

لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِٱلْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِۦ يَعْمَلُونَ

La yesbikunehu bil kavli ve hüm bi emrihı ya'melun (21-27)

Onlar O'nun sözünün önüne geçmezler; onlar yalnız O'nun emriyle iş yaparlar.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِۦ مُشْفِقُونَ

Ya'lemü ma beyne eydıhim ve ma halfehüm ve la yeşfeune illa li menirteda ve hüm min haşyetihı müşfikun (21-28)

O, onların önlerindekini de arkalarındakini de bilir. Onlar, O'nun hoşnutluk verdiklerinden başkasına da şefaat etmezler. Ve onlar O'nun korkusundan titrerler.

وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّىٓ إِلَـٰهٌ مِّن دُونِهِۦ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلظَّـٰلِمِينَ

Ve mey yekul minhüm innı ilahüm min dunihı fe zalike neczıhi cehennem kezalike necziz zalimın (21-29)

İçlerinden her kim, "Ben O'nun dışında bir ilahım" derse böylesini cehennemle cezalandırırız. Zalimleri işte böyle cezalandırırız biz.

أَوَلَمْ يَرَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَـٰهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ كُلَّ شَىْءٍ حَىٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

E ve lem yerallezıne keferu ennes semavati vel erda kaneta ratkan fe fetaknahüma ve cealna minel mai külle şey'in hayy e fe la yü'minun (21-30)

O küfre sapanlar görmediler mi ki gökler ve yer bitişik idi, biz onları ayırdık. Her canlı şeyi sudan oluşturduk. Hâlâ iman etmeyecekler mi?

وَجَعَلْنَا فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

Ve cealna fıha ficacen sübülel leallehüm yehtedun (21-31)

Yerküreye, onları çalkalamasın diye bir takım dağlar diktik. Ve orada geniş geniş yollar açtık ki, doğru gidebilsinler.

وَجَعَلْنَا ٱلسَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ ءَايَـٰتِهَا مُعْرِضُونَ

Ve cealnes semae sakfem mahfusa ve hüm an ayatiha mu'ridun (21-32)

Göğü, korunmuş bir tavan yaptık. Ama onlar göğün ayetlerinden hâlâ yüz çeviriyorlar.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

Ve hüvellezı halekal leyle ven nehara veş şemse vel kamer küllün fı felekiy

yesbehun (21-33)
O odur ki, geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yarattı. Her biri bir yörüngede yüzmektedir.

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ ٱلْخُلْدَ ۖ أَفَإِيْن مِّتَّ فَهُمُ ٱلْخَـٰلِدُونَ
Ve ma cealna li beşerim min kablikel huld efeim mitte fehümül halidun (21-34)
Senden önce hiçbir insana ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen, onlar ölümsüz mü olacaklar?"

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
Küllü nefsin zaikatül mevt ve neblukum biş şerri vel hayri fitneh ve ileyna türceun (21-35)
Her canlı, ölümü tadacaktır. Biz bir imtihan olarak sizi şer ile de hayır ile de deniyoruz. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

Sayfa 324, Enbiya 36-44 Ayetler, Cüz 17

وَإِذَا رَءَاكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَـٰذَا ٱلَّذِى يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ ٱلرَّحْمَـٰنِ هُمْ كَـٰفِرُونَ
Ve iza raakellezıne keferu iy yettehızuneke illa hüzüva e hazellezı yezküru aliheteküm ve hüm bi zikrir rahmani hüm kafirun (21-36)
O küfredenler seni gördüklerinde, seni şu şekilde alaya almaktan başka birşey yapmazlar: "İlahlarınızı diline dolayan bu mu?" Ama Rahman'ın zikrini/Kur'an'ı bizzat onlar örtüp inkâr ediyorlar.

خُلِقَ ٱلْإِنسَـٰنُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُو۟رِيكُمْ ءَايَـٰتِى فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ
Hulikal insanü min acel se ürıküm ayatı fe la testa'cilun (21-37)
İnsan, aceleden yaratılmıştır. Ayetlerimi size göstereceğim. Benden acele istemeyin!

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَـٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ
Ve yekulune meta hazel va'dü in küntüm sadikıyn (21-38)
Diyorlar ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz bu vaat ne zaman?"

لَوْ يَعْلَمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ ٱلنَّارَ وَلَا عَن

ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
Lev ya'lemüllezıne keferu hıyne la yeküffune av vücuhihimün nara ve la an zuhurihim ve la hüm yünsarun (21-39)
O inkâr edenler, ne yüzlerinden ne sırtlarından azabı uzak tutamayacakları ve hiçbir yardım da göremeyecekleri zamanı bir bilselerdi!

بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ
Bel te'tıhim bağteten fe tebhetühüm fe la yestetıy'une raddeha ve la hüm yünzarun (21-40)
Doğrusu şu ki, o onlara ansızın gelecek de onları şaşkınlıktan donduracak. Artık ne onu geri çevirmeye güçleri yetecek ne de yüzlerine bakılacak.

وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُوا۟ مِنْهُم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ
Ve le kadistühzie bi rusülim min kablike fe haka billezıne sehıru minhüm ma kanu bihı yestehziun (21-41)
Yemin olsun, senden önceki resullerle de alay edilmiştir. Sonunda, onlarla eğlenenleri, alay konusu yaptıkları şey kuşatıverdi.

قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ ٱلرَّحْمَٰنِ ۗ بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ
Kul mey yekleüküm bil leyli vne nehari miner rahmanv bel hüm an zikri rabbihim mu'ridun (21-42)
De ki: "Sizi gece ve gündüz Rahman'dan kim koruyabilir?" Hayır, hayır! Onlar, Rablerinin zikrinden/Kur'an'ından yüz çeviriyorlar.

أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ
Em lehüm alihetün metneuhüm min dunina la yestetıy'une nasra enfüsihim ve la hüm minna yushabun (21-43)
Yoksa onların; kendilerini bize karşı siperleyecek tanrıları mı var? Ne kendilerine yardıma güç yetirebilirler ne de bizden bir dostluğa muhatap olurlar.

بَلْ مَتَّعْنَا هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِى ٱلْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَآ ۚ أَفَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ
Bel metta'na haülai ve abaehüm hatta tale aleyhimül umür e fela yeravne enna

ne'til erda nenkusuha min atrafiha e fehümül ğalibun (21-44)
Gerçek şu ki, biz onları ve atalarını, ömür kendilerine uzun gelecek kadar nimetlendirdik. Hâlâ görmüyorlar mı ki, biz yerküreye geliyor, onu uçlarından eksiltiyoruz. Galip gelenler onlar mı?

Sayfa 325, Enbiya 45-57 Ayetler, Cüz 17

قُلْ إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِٱلْوَحْىِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ ٱلصُّمُّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ
Kul innema ünziruküm bil vahyi ve la yesmeus summüd düae iza ma yünzerun (21-45)
De ki: "Ben sizi ancak vahiyle uyarıyorum." Ama sağırlar, uyarıldıklarında çağrıyı işitmezler ki!

وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَـٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَـٰلِمِينَ
Ve leim messethüm nefhatüm min azabi rabbike le yekulünne ya veylena inna künna zalimın (21-46)
Rabbinin azabından onlara bir esinti dokunsa, yemin olsun şöyle diyecekler: "Vay bizlere, biz zalimlermişiz!"

وَنَضَعُ ٱلْمَوَٰزِينَ ٱلْقِسْطَ لِيَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ۖ وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَـٰسِبِينَ
Ve nedaul mevazinel kısta li yevmil kıyameti fe la tuzlemü nefsün şey'a ve in kane miskale habbetim min hardelin eteyna biha ve kefa bina hasibın (21-47)
Kıyamet günü için adalet terazilerini kuracağız/adaleti terazilere koyacağız. Hiç kimseye zerre kadar zulüm edilmeyecek. Hardal tanesi kadar birşey olsa onu ortaya getiririz. Hesapçılar olarak biz yeteriz!

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَـٰرُونَ ٱلْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ
Ve le kad ateyna musa ve harunel fürkane ve dıyaev ve zikral lil müttekıyn (21-48)
Yemin olsun, biz, Mûsa'ya ve Hârun'a hak ile bâtılı ayıran, korunanlar için bir ışık ve öğüt olan furkanı verdik.

ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ وَهُم مِّنَ ٱلسَّاعَةِ مُشْفِقُونَ
Ellezıne yahşevne rabbehüm bil ğaybi ve hüm mines saati müşfikun (21-49)
O korunanlar ki, hiç görmeden Rablerinden korkarlar. Kıyamet saatinden de

ürperirler onlar.*

وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَٰهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ
Ve haza zikrum mübarakün enzelnah e fe entüm lehu münkirun (21-50)
Bu, bereketli bir Zikir'dir ki, onu indirdik. Yoksa siz onu inkâr mı ediyorsunuz?

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَآ إِبْرَٰهِيمَ رُشْدَهُۥ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِۦ عَٰلِمِينَ
Ve lekad ateyna ibrahıme ruşdehu min kablü ve künna bihı alimın (21-51)
Yemin olsun, İbrahim'e daha önceden, doğruyu bulma gücünü vermiştik. Onu bilmekteydik biz.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِىٓ أَنتُمْ لَهَا عَٰكِفُونَ
İz kale li ebıhi ve kavmihı ma hazihit teemasılülletı entüm leha akifun (21-52)
Babasına ve toplumuna şöyle demişti: "Şu başına toplanıp durduğunuz heykeller de ne?"

قَالُوا۟ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ
Kau vecedna abaena leha abidın (21-53)
Dediler: "Atalarımızı onlara kulluk/ibadet eder bulduk."

قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمْ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ
Kale le kad küntüm entüm ve abaüküm fı dalalim mübın (21-54)
Dedi: "Vallahi, siz de atalarınız da açık bir sapıklık içine düşmüşsünüz."

قَالُوٓا۟ أَجِئْتَنَا بِٱلْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ ٱللَّٰعِبِينَ
Kalu ec'tena bil hakkı em ente minel laıbın (21-55)
Dediler: "Sen gerçeği mi getirdin yoksa oynayıp eğlenenlerden biri misin?"

قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ٱلَّذِى فَطَرَهُنَّ وَأَنَا۠ عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ
Kale ber rabbüküm rabbüs semavati vel erdıllezı fetarahünne ve ene ala zaliküm mineş şahidın (21-56)
Dedi: "Hiç de değil! Sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları yaratmıştır. Ben de bunlara tanıklık edenlerdenim."

وَتَٱللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَٰمَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا۟ مُدْبِرِينَ

Ve tellahi le ekıdenne asnameküm ba'de en tüvlelu müdbirın (21-57)
"Allah'a yemin ederim, sırtınızı dönüp gidişinizden sonra, putlarınıza bir oyun çevireceğim."

Sayfa 326, Enbiya 58-72 Ayetler, Cüz 17

فَجَعَلَهُمْ جُذَٰذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
Fe cealehüm cüzazen illa kebıral lehüm leallehüm ileyhi yarciun (21-58)
Sonunda onları parça parça etti. Yalnız en büyüklerini bıraktı ki, dönüp ona başvurabilsinler.

قَالُوا۟ مَن فَعَلَ هَٰذَا بِـَٔالِهَتِنَآ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ
Kalu men feale haza bi alihetina innehu le minez zalimın (21-59)
Dediler: "Tanrılarımıza bunu yapan kesinlikle zalimlerdendir."

قَالُوا۟ سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُۥٓ إِبْرَٰهِيمُ
Kalu semı'na fetey yezküruhüm yükalü lehu ibrahım (21-60)
Dediler: "Onları diline dolayan bir genç duymuştuk. Kendisine 'İbrahim' deniyor."

قَالُوا۟ فَأْتُوا۟ بِهِۦ عَلَىٰٓ أَعْيُنِ ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ
Kalu fe'tu bihı ala a'yünin nasi leallehüm yeşhedun (21-61)
Dediler: "Halkın gözleri önüne getirin onu ki, açıkça görebilsinler."

قَالُوٓا۟ ءَأَنتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِـَٔالِهَتِنَا يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ
Kalu e ente fealte haza bialihetina ya ibrahım (21-62)
Dediler: "Tanrılarımıza bunu sen mi yaptın, ey İbrahim?"
قَالَ بَلْ فَعَلَهُۥ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ إِن كَانُوا۟ يَنطِقُونَ
Kale bel fealehu kebiruhüm haza fes'eluhüm in kanu yentıkun (21-63)
Dedi: "Hayır, ben değil. Şu büyükleri yapmıştır onu. Hadi, sorun onlara eğer konuşabiliyorlarsa!"

فَرَجَعُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوٓا۟ إِنَّكُمْ أَنتُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ
Fe raceu ila enfüsihim fe kalu inneküm entümüz zalimun (21-64)
Bunun üzerine kendi benliklerine döndüler de şöyle dediler: "Siz, zalimlerin ta kendilerisiniz."

ثُمَّ نُكِسُوا۟ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰٓؤُلَآءِ يَنطِقُونَ
Sümme nükisu ala ruusihim lekad alimte ma haülai yentıkun (21-65)
Sonra, yine kendi kafalarına döndürüldüler: "Vallahi, sen de bilirsin ki, bunlar konuşamazlar."

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا يَضُرُّكُمْ
Kale efeta'büdune min dunillahi ma la yenfeuküm şey'ev ve la yedurruküm (21-66)
İbrahim dedi: "Siz, Allah'ın berisinden, size hiçbir şekilde yarar sağlamayan, zarar veremeyen şeylere mi tapıyorsunuz?"

أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
Üffil leküm ve li ma ta'büdune min dunillah efela ta'kılun (21-67)
"Yazıklar olsun size ve Allah'ın berisinden taptıklarınıza! Siz hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"

قَالُوا۟ حَرِّقُوهُ وَٱنصُرُوٓا۟ ءَالِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَٰعِلِينَ
(21-68)
Dediler: "Yakın bunu! Eğer birşey yapacak kişilerseniz, ilahlarınıza yardım edin."

قُلْنَا يَٰنَارُ كُونِى بَرْدًا وَسَلَٰمًا عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ
Kulna ya naru kunı berdev ve selamen ala ibrahım (21-69)
Biz de şöyle dedik: "Ey ateş, İbrahim'e bir serinlik ol, bir selam ol!"

وَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَخْسَرِينَ
Ve eradu bihı keyden fe cealnahümül ahserın (21-70)
Ona tuzak kurmak istediler de biz onları hüsranın en beterine uğrayanlar yaptık.

وَنَجَّيْنَٰهُ وَلُوطًا إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا لِلْعَٰلَمِينَ
Ve necceynahü ve lutan ilel erdılletı birakna fıha lil alemın (21-71)
Biz onu da Lût'u da kurtarıp içinde âlemlere bereketler sakladığımız toprağa ulaştırdık.

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَٰلِحِينَ

Ve vehebna lehu ishak ve ya'kube nafileh ve küllen cealna salihıyn (21-72)
Ona İshak'ı bağışladık, ayrıca Yakub'u da hediye ettik. Hepsini hak ve barış için çalışan insanlar yaptık.

Sayfa 327, Enbiya 73-81 Ayetler, Cüz 17

وَجَعَلْنَـٰهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِمْ فِعْلَ ٱلْخَيْرَٰتِ وَإِقَامَ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءَ ٱلزَّكَوٰةِ ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا عَـٰبِدِينَ
Ve cealna hüm eimmetey yehdune bi emrina ve evhayna ileyhim fı'lel hayrati ve ikames salati ve ıtaez zekah ve kanu lena abidın (21-73)
Onları, bizim buyruğumuzla yol alan önderler yaptık. Onlara iyilikler yapmayı, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyettik. Onlar, yalnız bize kulluk ediyorlardı.

وَلُوطًا ءَاتَيْنَـٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَـٰهُ مِنَ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَت تَّعْمَلُ ٱلْخَبَـٰٓئِثَ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمَ سَوْءٍ فَـٰسِقِينَ
Ve lutan ateynahü hukmev ve ılmev ve necceynahü minel karyetilletı kanet ta'melül habis innehüm kanu kavme sev'in fasikıyn (21-74)
Lût'a da hükümranlık ve ilim verdik. Onu, pislikler üretip duran bir kentten kurtardık. O kent halkı yoldan çıkmış kötü bir kavimdi.

وَأَدْخَلْنَـٰهُ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ إِنَّهُۥ مِنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ
Ve edhalnahü fı rahmetina innehu mines salihıyn (21-75)
Onu rahmetimizin içine soktuk. O, hak ve barış için çalışanlardandı.

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَنَجَّيْنَـٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ
Ve nuhan iz nada min kablü festecebna lehu fenecceynahü ve ehlehu minel kerbil azıym (21-76)
Nûh'a gelince, o da daha önce bize yakarmıştı. Yakarışına cevap verdik de onu ve ailesini, o büyük sıkıntıdan kurtardık.

وَنَصَرْنَـٰهُ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَآ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَـٰهُمْ أَجْمَعِينَ
Ve nasarnahü minel kavmillezıne kezzebu bi ayatina innehüm kanu kavme sev'in fe ağraknahüm ecmeyın (21-77)
Ona, ayetlerimizi yalanlayan topluluğa karşı yardım ettik. Kötülüğün

toplumuydu onlar. Hepsini birden batırıp boğduk.

وَدَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِى ٱلْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ ٱلْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَٰهِدِينَ

Ve davude ve süleymane iz yahkümani fil harsi iz nefeşet fıhi ğanemül kavm ve künna li hukmihim şahidın (21-78)

Ve Dâvud ile Süleyman... Hani, halkın davarının yayıldığı ekinler hakkında hüküm veriyorlardı da biz hükümlerine tanıklar olmuştuk.

فَفَهَّمْنَٰهَا سُلَيْمَٰنَ ۚ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُۥدَ ٱلْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَٱلطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا فَٰعِلِينَ

Fe fehhemnaha süleyman ve küllen ateyna hukmev ve ılmev ve sehharna mea davudel cibale yüsebbıhne vet tayr ve künna faılın (21-79)

Onu Süleyman'a derhal kavrattık. Herbirine hükümdarlık ve bilgi verdik. Dâvud'a dağları boyun eğdirdik. Kuşlarla beraber tespih ediyorlardı. Yapmak isteyince yapanlarız biz.

وَعَلَّمْنَٰهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّنۢ بَأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنتُمْ شَٰكِرُونَ

Ve allemnahü san'ate lebusil leküm li tuhsıneküm mim be'siküm fe hel entüm şakirun (21-80)

Ona, sizi sizin şiddetinizden koruyacak olan zırh yapma sanatını öğrettik. Peki siz şükrediyor musunuz?

وَلِسُلَيْمَٰنَ ٱلرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِأَمْرِهِۦٓ إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَٰلِمِينَ

Ve li süleymaner rıha asıfeten tecrı bi emrihı ilel erdılletı barakna fıha ve künna bi külli şey'in alimın (21-81)

Ve Süleyman'a kasırgayı boyun eğdirdik. İçini bereketlerle doldurduğumuz toprağa doğru onun emriyle akıp giderdi. Her şeyi bilenleriz biz.

Sayfa 328, Enbiya 82-90 Ayetler, Cüz 17

وَمِنَ ٱلشَّيَٰطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُۥ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَٰفِظِينَ

Ve mineş şeyatıyni mey yeğusune lehu ve ya'melune amelen dune zalik ve künna lehüm hafizıyn (21-82)
Kendisi için dalgıçlık eden, daha başka iş de yapan bazı şeytanları da onun emrine verdik. Biz onları koruyup gözetiyorduk.

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَسَّنِىَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ

Ve eyyube iz nada rabbehu ennı messeniyed durru ve ente erhamür rahımın (21-83)
Ve Eyyûb... Rabbine şöyle yakarmıştı: "Dert gelip çattı bana; sen, rahmet edenlerin en merhametlisisin."

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَكَشَفْنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرٍّ ۖ وَءَاتَيْنَـٰهُ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَـٰبِدِينَ

Festecebna lehu fe keşefna ma bihı min durriv ve ateynahü ehlehu ve mislehüm meahüm rahmetem min ındina ve zikra lil abidın (21-84)
Hemen cevap verdik ona, kendisindeki derdi kaldırdık. Tarafımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir hatırlatma olarak, ona ailesini ve beraberinde benzerlerini de verdik.

وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِّنَ ٱلصَّـٰبِرِينَ

Ve ismaıyle ve idrıse ve zel kifl küllüm mines sabirın (21-85)
İsmail, İdris, Zülkifl, hepsi sabredenlerdendi.

وَأَدْخَلْنَـٰهُمْ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ إِنَّهُم مِّنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ

Ve edhalnahüm fı rahmetina innehüm mines salihıyn (21-86)
Hepsini rahmetimize soktuk. Onlar hak ve barış için çalışanlardandı.

وَذَا ٱلنُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَـٰضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِى ٱلظُّلُمَـٰتِ أَن لَّآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنتَ سُبْحَـٰنَكَ إِنِّى كُنتُ مِنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ

Ve zen nuni iz zehebe müğadıben fe zanne el len nakdira aleyhi fe nada fiz zulümati el la ilahe illa ente sübhaneke innı küntü minez zalimın (21-87)
Ve Zünnûn. Hani kızarak gitmişti de ona asla güç yetiremeyeceğimizi/ölçüyü kendisine uygulamayacağımızı sanmıştı. Sonra, karanlıkların bağrında şöyle yakardı: "Senden başka ilah yok, tespih ederim seni. Kuşkusuz, ben zalimlerden oldum."

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَنَجَّيْنَـٰهُ مِنَ ٱلْغَمِّ ۚ وَكَذَٰلِكَ نُـۨجِى ٱلْمُؤْمِنِينَ

Festecebna lehu ve necceynahü minel ğamm ve kezalike nüncil mü'minın (21-

88)
Hemen imdadına yetiştik. Gamdan kurtardık onu. İnananları işte böyle kurtarırız biz.

وَزَكَرِيَّآ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرْنِى فَرْدًا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْوَٰرِثِينَ
Ve zekeriyya iz nada rabbehu rabbi la tezernı fardev ve ente hayrul varisın (21-89)
Ve Zekeriyya. Hani Rabbine yakarmıştı: "Rabbim, beni yapayalnız, bir başıma bırakma. Sen, vârislerin en hayırlısısın."

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَوَهَبْنَا لَهُۥ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُۥ زَوْجَهُۥٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا خَٰشِعِينَ
Festecebna lehu ve vehebna lehu yahya ve aslahna lehu zevceh innehüm kanu yüsariune fil hayrati ve yed'unena rağabev ve raheba ve kanu lena haşiıyn (21-90)
Kendisine hemen cevap vermiş. Yahya'yı ona hediye etmiş, karısını kendisi için doğurmaya elverişli hale getirmiştik. Onlar, hayırlarda yarışırlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı. Onlar, bize ürpererek saygı gösterirlerdi.

Sayfa 329, Enbiya 91-101 Ayetler, Cüz 17

وَٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَٰهَا وَٱبْنَهَآ ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ
Velletı ahsanet ferceha fe nefahna fıha mir ruhına ve cealnaha vebneha ayetel lil alemın (21-91)
Ve o, cinsiyet organını/ırzını titizlikle koruyan kadın. Onun bağrına ruhumuzdan üfledik de kendisini ve oğlunu âlemler için bir mucize yaptık.

إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُونِ
İnne hazihı ümmetüküm ümmetev vahıdetev ve ene rabbüküm fa'büdun (21-92)
İşte şu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de Rabbinimiz. O halde bana kulluk/ibadet edin.

وَتَقَطَّعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ ۖ كُلٌّ إِلَيْنَا رَٰجِعُونَ
Ve tekattau emrahüm beynehüm küllün ileyna raciun (21-93)

İşlerini aralarında parçaladılar. Hepsi bize dönecekler.

فَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِۦ وَإِنَّا لَهُۥ كَـٰتِبُونَ
Fe mey ya'mel minas salihati ve hüve mü'minün fe la küfrane li sa'yih ve inna lehu katibun (21-94)
Kim inanmış olarak hayra ve barışa yönelik işlerden bir şey yaparsa, onun gayretine nankörlük edilmez. Biz böylesi lehine kâtiplik ederiz.

وَحَرَٰمٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَـٰهَآ أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ
Ve haramün ala karyetin ehleknaha ennahüm la yarciun (21-95)
Helâk ettiğimiz bir kente/medeniyete yaşamak haram edilmiştir. Onlar bir daha geri dönemezler.

حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلُونَ
Hatta iza fütihat ye'cucü ve me'cucü ve hüm min külli hadebiy yensilun (21-96)
Ye'cûc ve Me'cûc'ün önü açıldığı zaman onlar, her tepeden akın ederler.

وَٱقْتَرَبَ ٱلْوَعْدُ ٱلْحَقُّ فَإِذَا هِىَ شَـٰخِصَةٌ أَبْصَـٰرُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَـٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِى غَفْلَةٍ مِّنْ هَـٰذَا بَلْ كُنَّا ظَـٰلِمِينَ
Vakterabel va'dül hakku fe iza hiye şahısatün ebsarullezıne keferu ya veylena kad künna fı ğafletim min haza bel künna zalimın (21-97)
Hak olan vaat yaklaşmıştır. İnkâr edenlerin gözleri birden donup kalmıştır. "Vay başımıza! Biz bundan gafil bulunuyorduk. Hayır, biz zalimlerdik." derler.

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَٰرِدُونَ
İnneküm ve ma ta'büdune min dunillahi hasabü cehennem entüm leha varidun (21-98)
Siz ve Allah'ın berisinden, kulluk/kölelik ettikleriniz, cehennem odunusunuz. Hepiniz oraya gireceksiniz.

لَوْ كَانَ هَـٰٓؤُلَآءِ ءَالِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ فِيهَا خَـٰلِدُونَ
Lev kane haülai alihetem ma veraduha ve küllün fıha halidun (21-99)
Eğer onlar ilah olsalardı, oraya girmezlerdi. Oysaki, hepsi orada sürekli kalacaklardır.

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ
Lehüm fiha zefıruv ve hüm fıha la yesmeun (21-100)

Onlar için orada derin bir iç çekiş var. Ve onlar orada hiçbir şey işitmezler.

إِنَّ ٱلَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا ٱلْحُسْنَىٰٓ أُو۟لَـٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

İnnellezıne sebekat lehüm minel husna ülaike anha müb'adun (21-101)

Tarafımızdan kendilerine güzellik hazırlananlara gelince, bunlar cehennemden uzaklaştırılmışlardır.

Sayfa 330, Enbiya 102-112 Ayetler, Cüz 17

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۖ وَهُمْ فِى مَا ٱشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَـٰلِدُونَ

La yesmeune hasıseha ve hüm fı meştehet enfüsühüm halidun (21-102)

Onun uğultusunu duymazlar. Onlar, gönüllerinin istediği şeyler içinde sürekli yaşayacaklardır.

لَا يَحْزُنُهُمُ ٱلْفَزَعُ ٱلْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّىٰهُمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ هَـٰذَا يَوْمُكُمُ ٱلَّذِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ

La yahzünülümül fezeul ekberu ve tetelekkahümül melaikeh haza yevmükümüllezı küntüm tuadun (21-103)

O en büyük korku onları tasalandırmaz. Melekler onları şöyle karşılarlar: "Bu size o vaat edilen gününüzdür!"

يَوْمَ نَطْوِى ٱلسَّمَآءَ كَطَىِّ ٱلسِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُۥ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَآ ۚ إِنَّا كُنَّا فَـٰعِلِينَ

Yevme natvis semae ke tayyis sicililli lil kütüb kema bede'na evvele halkın nüıydüh va'den aleyna inna künna faılın (21-104)

Gün olur göğü, yazı tomarlarını dürer gibi düreriz. İlk yaratılışta başladığımız gibi onu baştan yaparız. Üzerimizde bir vaat olarak biz bunu mutlaka yapacağız.

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِى ٱلزَّبُورِ مِنۢ بَعْدِ ٱلذِّكْرِ أَنَّ ٱلْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِىَ ٱلصَّـٰلِحُونَ

Ve le kad ketabna fiz zeburi mim ba'diz zikri ennel erda yerisüha ıbadiyas salihun (21-105)

Yemin olsun, zikirden sonra Zebur'da şunu yazmıştık: Yeryüzüne benim iyilik ve barış seven kullarım vâris olacaktır.

إِنَّ فِى هَـٰذَا لَبَلَـٰغًا لِّقَوْمٍ عَـٰبِدِينَ

İnne fı haza le belağal li kavmil abidın (21-106)

Kuşkusuz, bunda, kulluk eden bir topluluk için kesin bir tebliğ vardır.

وَمَآ أَرْسَلْنَـٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَـٰلَمِينَ
Ve ma erselnake illa rahmetel lil alemın (21-107)
Ve biz seni ancak âlemlere bir rahmet olarak gönderdik.

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَـٰهُكُمْ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ
Kul innema yuha ileyye ennema ilahüküm ilahüv vahıd fe hel entüm müslimun (21-108)
De ki: "Bana şu vahyediliyor: "Tanrınız ancak bir tek tanrıdır. Peki, siz, müslümanlar/Allah'a teslim olanlar mısınız?"

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُلْ ءَاذَنتُكُمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ ۖ وَإِنْ أَدْرِىٓ أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ
Fe in tevellev fe kul azentüküm ala seva' ve in edrı e karıbün em beıydüm ma tuadun (21-109)
Eğer yüz çevirirlerse de ki: "Hepinize aynı şekilde, aynı düzeyde açıkladım. Artık bilmiyorum, tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır, uzak mıdır?"

إِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلْجَهْرَ مِنَ ٱلْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
İnnehu ya'lemü ma tektümun (21-110)
Kuşkusuz O, sözün açığa vurulanını da bilir; saklamakta olduklarınızı da bilir.

وَإِنْ أَدْرِى لَعَلَّهُۥ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَـٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ
Ve in edrı leallehu fitnetül leküm ve metaun ila hıyn (21-111)
Bilmiyorum, belki de o, sizin için bir fitnedir. Belirli bir süreye kadar bir nimetlendirmedir.

قَـٰلَ رَبِّ ٱحْكُم بِٱلْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا ٱلرَّحْمَـٰنُ ٱلْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ
Kale rabbıhküm bil hakk ve rabbüner rahmanül müsteanü ala ma tesıfu (21-112)
Resul şöyle yakardı: "Rabbim, hak ile hükmet! Bizim Rabbimiz Rahman'dır. Sizin nitelendirmelerinize karşı yardımına başvurulandır, Müsteân'dır."

Hac Suresi (22/78), İniş suresi: 88
Sayfa 331, Hac 1-5 Ayetler, Cüz 17

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ ٱلسَّاعَةِ شَىْءٌ عَظِيمٌ
Ya eyyühen nasütteku rabbeküm inne zelzeletes saati şey'ün azıym (22-1)
Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Çünkü kıyamet saatinin zelzelesi gerçekten çok büyük bir şeydir.

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى ٱلنَّاسَ سُكَـٰرَىٰ وَمَا هُم بِسُكَـٰرَىٰ وَلَـٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٌ
Yevme teravneha tezhelü küllü mürdıatin amma erdaat ve tedau küllü zati hamlin hamleha ve teran nase sükara ve ma hüm bi sükara ve lakinne azabellahi şedıd (22-2)
Onu göreceğiniz gün, her emzikli kadın, emzirdiğinden vazgeçer ve her gebe kadın, taşıdığını düşürür. Sen o gün insanları sarhoşlar halinde görürsün; oysaki onlar sarhoş değillerdir, ama Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَـٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَـٰنٍ مَّرِيدٍ
Ve minen nasi mey yücadilü fillahi bi ğayri ılmiv ve yettebiu külle şeytanim merıd (22-3)
İnsanlardan bazıları vardır, hiçbir ilme sahip olmadan Allah konusunda mücadele eder ve her inatçı kaypak şeytanın ardı sıra gider.

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ يُضِلُّهُۥ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ
Kütibe aleyhi ennehu men tevellahü fe ennehu yüdıllühu ve yehdıhi ila azabis seıyr (22-4)
O şeytan üzerine şöyle yazılmıştır: Kim buna dost olursa muhakkak o onu saptırır ve onu, alevi zorlu ateşin azabına götürür.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمْ فِى رَيْبٍ مِّنَ ٱلْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَـٰكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۚ وَنُقِرُّ فِى ٱلْأَرْحَامِ مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا۟ أَشُدَّكُمْ ۖ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرْذَلِ ٱلْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۚ وَتَرَى ٱلْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنۢبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيجٍ

Ya eyyühen nasü in küntüm fı raybim minel ba'si fe inna halaknaküm min türabin sümme min nutfetin sümme min alekatin sümme mim mudğatim muhallekativ ve ğayri muhallekatil li nübeyyine leküm ve nükirru fil erhami ma neşaü ila ecelim müsemmen sümme nuhricüküm tıflen sümme li teblüğu eşüddeküm ve minküm mey yüteveffa ve minküm mey yürüddü ila erzelil umüri li keyla ya'leme mim ba'di ılmin şey'a ve teral erda hamideten fe iza enzelna aleyhel maehtezzet ve rabet ve embetet min külli zevcim behıc (22-5)
Ey insanlar! Ölümden sonra dirilme konusunda kuşku içinde olabilirsiniz. Ama şu bir gerçek ki, biz sizi bir topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan/ döllenmiş bir karışımdan, sonra ne olduğu kısmen belirli, kısmen belirsiz bir et parçasından yarattık ki, size açık seçik beyanda bulunalım. Ve sizi rahimlerde, belirlenen bir süreye kadar dilediğimiz şekilde bekletiyoruz. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarıyoruz. Daha sonra da tam kuvvetinize ulaşmanızı sağlıyoruz. Bununla birlikte içinizden bir kısmı öldürülüyor, yine içinizden bir kısmı ilimden sonra bir şey bilmesin diye ömrün en basit ve düşük noktasına geri gönderiliyor. Yeryüzünü de sönmüş kül halinde görürsün. Nihayet onun üzerine suyu indirdiğimizde titrer, kabarır ve her güzel/bereketli çiftten bir şeyler bitirir.

Sayfa 332, Hac 6-15 Ayetler, Cüz 17

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّهُۥ يُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ
Zalike bi ennellahe hüvel hakku ve ennehu yuhyil mevta ve ennehu ala külli şey'in kadır (22-6)
Bu böyledir, çünkü Allah hakkın ta kendisidir. O, ölüleri diriltiyor ve O, herşey üzerinde kudretiyle egemendir.

وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ ٱللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِى ٱلْقُبُورِ
Ve ennes saate atiyetül la raybe fıha ve ennellahe yeb'asü men fil kubur (22-7)
Ve saat mutlaka gelecektir. Kuşku yok onda. Ve Allah kabirlerdeki şuurlu varlıkları diriltecektir.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَـٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَـٰبٍ مُّنِيرٍ
Ve minen nasi mey yücadilü fillahi bi ğayri ılmiv ve la hüdev ve la kitabim münır (22-8)
İnsanlar içinde öylesi vardır ki, Allah konusunda ilimsiz, kılavuzsuz ve aydınlık getiren bir kitaba sahip olmaksızın mücadele edip durur.

ثَانِىَ عِطْفِهِۦ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۖ لَهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌۖ وَنُذِيقُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ

Saniye ıtfihı li yüdılle an sebılillah lehu fid dünya hızyüv ve nüzıkuhu yevmel kıyameti azabel harıyk (22-9)

Yanını eğip bükerek uğraşır ki, Allah yolundan saptırıversin. Böyle kişiye dünyada bir yüz karası öngörülmüştür. Ve kıyamet günü biz ona, o kasıp kavuran yangının azabını tattıracağız.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ

Zalike bima kaddemet yedake ve ennellahe leyse bi zallamil lil abıd (22-10)

"Al, işte bu, iki elinin önden gönderdiğidir. Şu bir gerçek ki, Allah, kullara asla zulmedici değildir."

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَعْبُدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍۖ فَإِنْ أَصَابَهُۥ خَيْرٌ ٱطْمَأَنَّ بِهِۦۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ ٱنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِۦ خَسِرَ ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةَۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ

Ve minen nasi mey ya'büdüllahe ala harf fe in esabehu hayrunıtmeenne bih ve in esabethü fitnetüninkalebe ala vechihı hasirad dünya vel ahırah zalike hüvel husranül mübın (22-11)

İnsanlardan bazısı da Allah'a kıyıdan kıyıya ibadet eder. Kendisine bir hayır isabet ettiğinde, onunla tatmin bulup yatışır; kendisine bir fitne, bir deneme gelip çattığında yüzüstü geri dönüverir. Dünyada da kayba uğramıştır böylesi, âhirette de. Apaçık hüsranın ta kendisi işte budur.

يَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُۥ وَمَا لَا يَنفَعُهُۥۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ

Yed'u min dunillahi ma la yedurruhu ve ma la yenfeuh zalike hüved dalalül beıyd (22-12)

Allah'ın berisinden, kendisine zarar veremeyecek, yarar sağlamayacak şeylere dua/davet eder. Dönüşü olmayan sapıklığın ta kendisidir bu.

يَدْعُوا۟ لَمَن ضَرُّهُۥٓ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِۦۚ لَبِئْسَ ٱلْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ ٱلْعَشِيرُ

Yed'u le men darruhu akrabü min nef'ıh lebi'sel mevla ve lebi'sel aşır (22-13)

Zararı yararından daha yakın olan kişiye yalvarır/davet eder. Ne kötü bir destekçidir o, ne kötü bir efendidir!

إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ جَنَّـٰتٍۢ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ
İnnellahe yüdhılüllezıne amenu ve amilus salihati cennatin tecrı min tahtihel enhar innellahe yef'alü ma yürıd (22-14)
Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Allah, dilediğini yapar.

مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى ٱلسَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُۥ مَا يَغِيظُ
Men kane yezunnü el ley yensurahüllahü fid dünya vel ahırati felyemdüd bi sebebin iles semai sümmelyakta' felyenzur hel yüzhibenne keydühu ma yeğıyz (22-15)
Kim Allah'ın dünyada ve âhirette kendisine yardım etmeyeceğini sanıyorsa; bir sebeple göğe uzansın, sonra öteki ilişkilerini kessin de bakıversin: Oyunu, öfkelendirdiği şeyleri gerçekten giderecek mi?

Sayfa 333, Hac 16-23 Ayetler, Cüz 17

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَـٰهُ ءَايَـٰتٍۭ بَيِّنَـٰتٍۢ وَأَنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يُرِيدُ
Ve kezalike enzelnahü ayatim beyyinativ ve ennellahe yehdı mey yürıd (22-16)
Biz onu, böylece açık seçik ayetler halinde indirdik. Kuşkusuz, Allah, dilediğine/dileyene kılavuzluk eder.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلصَّـٰبِـِٔينَ وَٱلنَّصَـٰرَىٰ وَٱلْمَجُوسَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ
İnnellezıne amenu vellezıne hadu ves sabiıne ve nesara vel mecuse vellezıne eşraku innellahe yefdılü beynehüm yevmel kıyameh innellahe ala külli şey'in şehıd (22-17)
İman edenler, Yahudiler, Sâbiîler, Hıristiyanlar, Mecusîler ve şirke sapanlar arasında Allah, kıyamet günü ayrım yapacaktır. Allah, her şey üzerine Şehîd'dir, tanıktır.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَسْجُدُ لَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ وَٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ وَٱلنُّجُومُ وَٱلْجِبَالُ وَٱلشَّجَرُ وَٱلدَّوَآبُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ ٱلنَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ ٱلْعَذَابُ ۗ وَمَن يُهِنِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّكْرِمٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ

E lem tera ennellahe yescüdü lehu men fıs semavati ve men fil erdı veş şemsü vel kameru ven nücumü vel cibalü veş şeceru ved devabbü ve kesırum minen nas ve kesırun hakka aleyhil azab ve mey yühinillahü fe ma lehu min mükrim innellahe yef'alü ma yeşa' (22-18)
Görmedin mi göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyor. Birçoğunun da üzerine azap hak olmuştur. Allah'ın hakir kıldığına ikramda bulunan olmaz. Allah, dilediğini yapar.

هَٰذَانِ خَصْمَانِ ٱخْتَصَمُوا۟ فِى رَبِّهِمْ ۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ ٱلْحَمِيمُ
Hazani hasmanıhtesamü fı rabbihim fellezıne keferu kuttıat lehüm siyabüm min nar yüsabbü min fekı ruusihimül hamım (22-19)
İşte şu iki hasım, Rableri hakkında çekişip durmuşlardır. Sonuçta küfre sapanlar için ateşten giysiler biçilmiştir. Başlarının üstünden de kaynar su dökülmektedir.

يُصْهَرُ بِهِۦ مَا فِى بُطُونِهِمْ وَٱلْجُلُودُ
Yusheru bihı ma fı bütunihim vel cülud (22-20)
Bu suyla, karınlarının içindekiler ve derileri eritilir.

وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنْ حَدِيدٍ
Ve lehüm mekamiu min hadıd (22-21)
Bunlar için bir de demirden kamçılar var.

كُلَّمَآ أَرَادُوٓا۟ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ
Küllema eradu ey yahrucu minha min ğammin üıydu fıha ve zuku azabel harıyk (22-22)
Istırap yüzünden oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri döndürülürler: "Tadın şu yangın azabını!"

إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ
İnnellahe yüdhılüllezıne amenu ve amilus salihati cennatin tecrı min tahtihel enharu yühallevne fıha min esavira min zehebiv ve lü'lüa ve libasühüm fıha harır(18. Ayet secde ayetidir.) (22-23)
Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Orada, altından bilezikler ve inciyle süsleneceklerdir. Ve orada giysileri ipektir.

Sayfa 334, Hac 24-30 Ayetler, Cüz 17

وَهُدُوٓا۟ إِلَى ٱلطَّيِّبِ مِنَ ٱلْقَوْلِ وَهُدُوٓا۟ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْحَمِيدِ
Ve hüdu ilet tayyibi minel kavli ve hüdu ila sıratıl hamıd (22-24)
Sözün güzeline ve tatlısına ulaştırılmışlardır; Hamîd olan Allah'ın yoluna ulaştırılmışlardır.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ٱلَّذِى جَعَلْنَـٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءً ٱلْعَـٰكِفُ فِيهِ وَٱلْبَادِ ۚ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍۭ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ
İnnellezıne keferu ve yesuddune an sebılillahi vel mescidil haramillezı cealnahü lin nasi sevaenil akifü fıhi vel bad ve mey yürid fıhi bi ilhadim bi zulmin nüzıkhü min azabin elım (22-25)
Küfre sapanlar, Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Hem sürekli içinde kalan hem dışarıdan gelen tüm insanlar için oluşturduğumuz Mescid-i Haram'dan da geri çeviriyorlar. Kim orada zulmederek haktan sapmak isterse, biz ona acıklı bir azabı tattıracağız.

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَٰهِيمَ مَكَانَ ٱلْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِى شَيْـًٔا وَطَهِّرْ بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلْقَآئِمِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ
Ve iz bevve'na li ibrahıme mekanel beyti el la tüşrk bı şey'ev ve tahhir beytiye littaifıne vel kaimıne ver rukkeıs sücud (22-26)
Bir zamanlar İbrahim için, o evin yerini, şöyle diyerek hazırlamıştık: Bana hiçbir şeyi ortak koşma, evimi; tavaf edenler, kıyamda duranlar, rükû, secde edenler için temizle.

وَأَذِّن فِى ٱلنَّاسِ بِٱلْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ
Ve ezzin fin nasi bil hacci ye'tuke ricalev ve ala külli damiriy ye'tıne min külli feccin amıyk (22-27)
İnsanlar içinde haccı ilan et ki, gerek yaya olarak gerekse derin vadilerden gelerek, yorgunluktan incelmiş binitler üzerinde sana ulaşsınlar.

لِّيَشْهَدُوا۟ مَنَـٰفِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ فِىٓ أَيَّامٍ مَّعْلُومَـٰتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَـٰمِ ۖ فَكُلُوا۟ مِنْهَا وَأَطْعِمُوا۟ ٱلْبَآئِسَ ٱلْفَقِيرَ

Li yeşhedu menafia lehüm ve yezkürüsmellahi fı eyyamim ma'lumatin ala ma razekahüm mim behımetil en'am fe külu minha ve at'ımül baisel fekıyr (22-28)
Kendilerine ait bir takım yararlara tanık olsunlar. Kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerinde belirli günlerde Allah'ın adını ansınlar. İşte bunlardan yiyin, sıkıntı içindeki fakiri de doyurun.

ثُمَّ لْيَقْضُوا۟ تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا۟ نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا۟ بِٱلْبَيْتِ ٱلْعَتِيقِ

Sümmelyakdu tefesehüm velyufu nüzurahüm velyettavvefu bil beytil atiyk (22-29)
Sonra, kirlerini atsınlar, adaklarını yerine getirsinler, saldırılardan korunmuş/tarihî/yüce evi tavaf etsinler.

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَـٰتِ ٱللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ ٱلْأَنْعَـٰمُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلرِّجْسَ مِنَ ٱلْأَوْثَـٰنِ وَٱجْتَنِبُوا۟ قَوْلَ ٱلزُّورِ

Zalike ve mey yüazzım hurumatillahi fe hüve hayrul lehu ında rabbih ve ühıllet lekümül en'amü illa ma yütla aleyküm fectenibür ricse minel evsani vectenibu kavlez zur (22-30)
İşte böyle. Kim Allah'ın yasaklarına saygılı olursa bu, Rabbi katında kendisi için çok hayırlı olur. Karşınızda okunarak açıklananlar hariç, tüm hayvanlar size helal kılınmışır. Artık putların pisliğinden, yalan sözden uzak durun.

Sayfa 335, Hac 31-38 Ayetler, Cüz 17

حُنَفَآءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِۦ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ ٱلطَّيْرُ أَوْ تَهْوِى بِهِ ٱلرِّيحُ فِى مَكَانٍ سَحِيقٍ

Hunefae lillahi ğayra müşrikıne bih ve mey yüşrik billahi fe keennema harra mines semai fe tahtafühüt tayru ev tehvı bihir rıhu fı mekanin sehıyk (22-31)
Allah'a ortak koşmadan, hanîfler olarak... Allah'a ortak koşan kişi, gökten düşmüş de kendisini kuşlar kapışıyor veya rüzgâr onu uzak bir yere fırlatıp atıyor gibidir.

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَـٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى ٱلْقُلُوبِ

Zalike ve mey yüazzım şeairallahi fe inneha min takvel kulub (22-32)
İşte böyle. Kim Allah'ın kutsallık nişanı yaptığı şeyleri yüceltirse bu yaptığı, gönüllerin takvasındandır.

لَكُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ إِلَى ٱلْبَيْتِ ٱلْعَتِيقِ

Leküm fıha menafiu ila ecelim müsemmen sümme mehıllüha ilel beytil atiyk (22-33)
Onlarda sizin için, belirli bir süreye kadar yararlar vardır. Sonunda onların varacakları yer saldırılardan korunmuş/tarihî/yüce evdir.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَٰمِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ فَلَهُۥٓ أَسْلِمُوا۟ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُخْبِتِينَ

Ve li külli ümmetin cealna mensekel li yezkürüsmellahi ala ma razekahüm mim behımetil en'am fe ilahüküm ilahüv vahıdün fe lehu eslimu ve beşşiril muhbitın (22-34)
Biz her ümmet için bir kurbanlık hayvan kesme zamanı/kurbanlık hayvan kesme yeri/kurbanlık hayvan kesme tarzı belirledik ki, kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanların üstüne Allah'ın ismini ansınlar. Sizin tanrınız bir tek tanrıdır; o halde yalnız O'na teslim olun. Alçak gönüllü, saygılı kişileri muştula.

ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَٱلصَّٰبِرِينَ عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمْ وَٱلْمُقِيمِى ٱلصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ

Ellezıne iza zükirallahü vecilet kulubühüm ves sabirıne ala ma esabehüm vel mükıymis salati ve memma razaknahüm yünfikun (22-35)
Onlar öyle insanlardır ki, Allah anıldığında kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namazı gözetirler. Ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan infak ederler.

وَٱلْبُدْنَ جَعَلْنَٰهَا لَكُم مِّن شَعَٰٓئِرِ ٱللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَٱذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا۟ مِنْهَا وَأَطْعِمُوا۟ ٱلْقَانِعَ وَٱلْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Vel büdne cealnaha leküm min şeairillahi leküm fıha hayrun fezkürüsmellahi aleyha savaf fe iza vecebet cünubüha fe külu minha ve at'ımül kania vel mu'terr kezalike sehharnaha leküm lealleküm teşkürun (22-36)
Biz o büyükbaş hayvanları da sizin için Allah'ın kutsallık nişanları arasına koyduk. Sizin için onlarda hayır vardır. Onlar sıralanmış halde ayakları üzerine

dururken, üzerlerine Allah'ın ismini anın. Yanları yere yaslandığı zaman da onlardan yiyin; isteyen yoksulu da istemeyen yoksulu da doyurun. Allah o hayvanları sizin hizmetinize verdi ki, şükredebilesiniz.

لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَـٰكِن يَنَالُهُ ٱلتَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا۟ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُحْسِنِينَ
Ley yenalellahe lühumüha ve la dimaüha ve lakiy yenalühüt takva minküm kezalike sehharaha leküm li tükebbirullahe ala ma hedaküm ve beşşiril muhsinın (22-37)
Onların etleri de kanları da Allah'a asla ulaşmaz; fakat sizin takvanız O'na ulaşır. Onları size bu şekilde boyun eğdirdi ki, sizi hidayete erdirdiği için Allah'ı yücelterek anasınız. Güzel düşünüp güzel davrananlara müjde ver.

إِنَّ ٱللَّهَ يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ
İnnellahe yüdafiu anillezıne amenu innellahe la yühıbbü külle havvanin kefur (22-38)
Allah, iman edenleri savunur. Şu da kuşkusuz ki, Allah hiçbir haini, hiçbir nankörü sevmez.

Sayfa 336, Hac 39-46 Ayetler, Cüz 17

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَـٰتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا۟ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ
Üzine lillezıne yükatelune bi ennehüm zulimu ve innellahe ala nasrihim le kadır (22-39)
Kendilerine savaş açılanlara savaşma izni verilmiştir. Çünkü onlar zulme uğratıldılar. Allah onlara yardıma elbette kadirdir.

ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَـٰرِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّآ أَن يَقُولُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَٰمِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَٰتٌ وَمَسَـٰجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا ٱسْمُ ٱللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ

Ellezıne uhricu min diyarihim bi ğayri hakkın illa ey yekulu rabbünellah ve lev la def'ullahin nase ba'dahüm bi ba'dıl lehüddimet savamiu ve biyeuv ve salevatüv ve mesacidü yüzkeru fıhesmüllahi kesıra ve le yensurannellahü mey yensuruh innellahe le kaviyyün azız (22-40)
Onlar sırf, "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için yurtlarından çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı, içlerinde Allah'ın adı çokça anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescitler her halde yerle bir edilirdi. Allah, kendisine yardım edene elbette yardım eder. Allah elbette Kavî, Azîz'dir.

ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّـٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا۟ بِٱلْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا۟ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَـٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ
Ellezıne im mekkennahüm fil erdı ekamus salate ve atevüz zekate ve emeru bil ma'rufi ve nehev anil münker ve lillahi akıbetül ümur (22-41)
Onlar o kişilerdir ki eğer kendilerini yeryüzünde imkân ve güç sahibi yapsak namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyiliğe özendirirler, kötülükten sakındırırlar. Tüm iş ve oluşlar Allah'a varır.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ
Ve iy yükezzibuke fe kad kezzebet kablehüm kavmü nuhıv ve adüv ve semud (22-42)
Eğer seni yalanlıyorlarsa bilesin ki, senden önce Nûh kavmi de Âd da, Semûd da yalanladı.

وَقَوْمُ إِبْرَٰهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ
Ve kavmü ibrahıme ve kavmü lut (22-43)
İbrahim'in kavmi de Lût'un kavmi de...

وَأَصْحَـٰبُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَـٰفِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ
Ve ashabü medyen ve küzzibe misa fe emleytü lil kafirıne sümme ehaztühüm fe keyfe kane nekır (22-44)
Medyen halkı da. Mûsa da yalanlanlamıştı da ben, inkârcılara biraz süre vermiş sonra hepsini yakalamıştım. Nasılmış benim azabım!

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَـٰهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ فَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ

Fe keeyyim min karyetin ehleknaha ve hiye zalimetün fe hiye haviyetün ala uruşiha ve bi'rim müattaletiv ve kasrim meşıd (22-45)
Zalim olduğu için helâk ettiğimiz nice kent/medeniyet var ki, duvarları, tavanları üzerine çökmüş halde. Nice kullanılmaz halde bırakılmış su kuyusu, nice görkemli/süslü/bakımlı köşk var.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَآ أَوْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى ٱلْأَبْصَـٰرُ وَلَـٰكِن تَعْمَى ٱلْقُلُوبُ ٱلَّتِى فِى ٱلصُّدُورِ

E fe lem yesıru fil erdı fe tekune lehüm kulubüy ya'kılune biha ev azanüy yesmeune biha fe innehü la ta'mel ebsaru ve lakin ta'mel kulubülletı fis sudur (22-46)
Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki, kalpleri olsun da onunla akıllarını çalıştırsınlar, kulakları olsun da onlarla duysunlar. Şu bir gerçek ki, kafadaki gözler kör olmaz ama göğüslerin içindeki gönüller körleşir.

Sayfa 337, Hac 47-55 Ayetler, Cüz 17

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

Ve yesta'ciluneke bil azabi ve ley yuhlifellahü va'deh ve inne yevmen ınde rabbike ke elfi senetim mimma teuddun (22-47)
Senden aceleyle azabı istiyorlar: Allah, vaadine asla ters düşmez. Şu da bir gerçek ki Rabbinin katındaki bir gün, sizin saymakta olduğunuzun bin yılı gibidir.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَىَّ ٱلْمَصِيرُ

Ve keeyyim min karyetin emleytü leha ve hiye zalimetün sümme ehaztüha ve ileyyel mesıyr (22-48)
Nice kent/medeniyet var ki, zulme saptığı halde, ona süre tanıdım. Ama sonra kendisini yakalayıverdim. Dönüş yalnız banadır.

قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَآ أَنَا۠ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Kul ya eyyühen nasü innema ene leküm nezırum mübın (22-49)
De ki: "Ey insanlar, ben sizin için, açıklayıcı bir uyarıcıdan başkası değilim."

فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
Fellezine amenu ve amilus salihati lehüm mağfiratüv ve rizkun kerım (22-50)
İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

وَٱلَّذِينَ سَعَوْا۟ فِىٓ ءَايَـٰتِنَا مُعَـٰجِزِينَ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلْجَحِيمِ
Vellezıne seav fı ayatina müacizıne ülaike ashabül cehıym (22-51)
Ayetlerimizi işe yaramaz kılmak için gayret gösterenlere gelince, onlar cehennemin dostlarıdır.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِىٍّ إِلَّآ إِذَا تَمَنَّىٰٓ أَلْقَى ٱلشَّيْطَـٰنُ فِىٓ أُمْنِيَّتِهِۦ فَيَنسَخُ ٱللَّهُ مَا يُلْقِى ٱلشَّيْطَـٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ ٱللَّهُ ءَايَـٰتِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
Ve ma erselnamin kablike mir rasuliv ve la nebiyyin illa iza temenna elkaş şeytanü fı ümniyyetih fe yensehullahü ma yulkış şeytanü sümme yuhkimüllahü ayatih vallahü alımün hakım (22-52)
Biz senden önce hiçbir resul ve nebi göndermedik ki, o bir şey dilediğinde, şeytan onun düşünce ve dileği içine bir şey atmış olmasın. Ama Allah, şeytanın attığını siler, sonra kendi ayetlerini muhkemleştirir. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِى ٱلشَّيْطَـٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱلظَّـٰلِمِينَ لَفِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ
Li yec'ale ma yülkış şeytanü fitnetel lillezıne fı kulubihim meraduv vel kasiyeti kulubühüm ve innez zalimıne le fı şikakım beıyd (22-53)
Bu, Allah'ın; şeytanın attığını, kalplerinde hastalık olanlara, gönülleri katılaşanlara bir fitne yapması içindir. Zalimler, geri dönülmez bir ayrılık ve kopuş içindedirler.

وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا۟ بِهِۦ فَتُخْبِتَ لَهُۥ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ
Ve li ya'lemellezıne utül ılme ennehül hakku mir rabbike fe yü'minu bihı fe tuhbite lehu kulubühüm ve innellahe le hadillezıne amenu ila sıratım müstekıym (22-54)
Kendilerine ilim verilenler onun, senin Rabbinden bir hak olduğunu bilsinler, ona inansınlar da kalpleri ona saygı duysun diye böyle yapılmıştır. Şu bir gerçek ki Allah Hâdî'dir, iman edenleri dosdoğru yola mutlaka ulaştıracaktır.

وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى مِرْيَةٍۢ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ

Ve la yezalüllezıne keferu fı miryetim minhü hatta te'tiyehümüs saatü bağteten ev ye'tiyehüm azabü yevmin akıym (22-55)

İnkâr edenler ise kıyamet ansızın başlarına patlayıncaya kadar, yahut kısır bir günün azabı kendilerine gelip çatıncaya kadar, o Kur'an'dan yana kuşku içinde olmaya devam edecekler.

Sayfa 338, Hac 56-64 Ayetler, Cüz 17

ٱلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍۢ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فِى جَنَّـٰتِ ٱلنَّعِيمِ

Elmülkü yevmeizil lillah yahkümü beynehüm fellezıne amenu ve amilus salihati fı cennatin neıym (22-56)

O gün mülk ve yönetim Allah'ındır. Aralarında O, hüküm verecektir. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, nimetlerle dolu cennetlerde olacaklardır.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا فَأُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌۭ مُّهِينٌۭ

Vellezıne keferu ve kezzebu bi ayatina fe ülaike lehüm azabüm mühın (22-57)

İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar için aşağılayıcı bir azap öngörülmüştür.

وَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوٓا۟ أَوْ مَاتُوا۟ لَيَرْزُقَنَّهُمُ ٱللَّهُ رِزْقًا حَسَنًۭا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ

Vellezıne haceru fı sebılillahi sümme kutilu ev matu le yerzükanne hümüllahü rizkan hasena ve innellahe lehüve hayrur razikıyn (22-58)

Allah yolunda hicret edip sonra da öldürülen yahut ölenleri, Allah güzel bir rızıkla mutlaka rızıklandıracaktır. Alah, rızık verenlerin elbette ki en hayırlısıdır.

لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًۭا يَرْضَوْنَهُۥ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌۭ

Le yüdhılennehüm müdhaley yerdavneh ve innellahe leallımün halım (22-59)

Onları, razı olacakları bir yere elbette sokacaktır. Allah elbette ki, Alîm'dir, Halîm'dir.

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِۦ ثُمَّ بُغِىَ عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ

Zalik ve men akaba bi misli ma ukıbe bihı sümme büğıye aleyhi le yensirannehüllah innellahe le afüvvün ğafur (22-60)

İşte böyle. Kim uğratıldığı cezanın aynısıyla ceza edip de zulüm ve saldırganlığa uğrarsa, Allah ona mutlaka yardım edecektir. Allah, elbette ki Afüvv'dür, Gafûr'dur.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ

Zalike bi ennellahe yulicül leyle fin nehari ve yulicün nehar fil leyli ve ennellahe semıum besıyr (22-61)

İşte böyle. Allah geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Allah Semî'dir, Basîr'dir.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلْبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْكَبِيرُ

Zalike bi ennellahe hüvel hakku ve enne ma yed'une min dunihı hüvel batılü ve ennellahe hüvel aliyyül kebır (22-62)

Evet böyledir! Çünkü Allah Hakk'ın ta kendisidir. O'nun berisinden yalvarıp çağırdıkları ise bâtılın ta kendisidir. Hiç kuşkusuz, Allah Aliyy'dir, Kebîr'dir.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَتُصْبِحُ ٱلْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

E lem tera ennellahe enzele mines semai maen fe tüsbihul erdu muhdarrahv innellahe latıyfün habır (22-63)

Görmedin mi, Allah gökten bir su indirdi de, onun sayesinde yer, yemyeşil hale geliyor. Allah Latîf'tir, Habîr'dir.

لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ

Lehu ma fis semavati ve ma fil ard ve innellahe lehüvel ğaniyyül hamıd (22-64)

Göklerde ne var yerde ne varsa O'nundur. Allah, Ganî olanın da Hamîd olanın da ta kendisidir.

Sayfa 339, Hac 65-72 Ayetler, Cüz 17

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ وَٱلْفُلْكَ تَجْرِى فِى ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦ وَيُمْسِكُ ٱلسَّمَآءَ أَن تَقَعَ عَلَى ٱلْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

E lem tera ennellahe sehhara leküm ma fil erdı vel fülke tecrı fil bahri bi emrih ve yümsiküs semae en tekaa alel erdı illa bi iznih innellahe bin nasi le raufür rahıym (22-65)

Görmedin mi, Allah yeryüzündekileri ve denizde O'nun emriyle akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi. O'nun izni olmaksızın yerkürenin üstüne düşmemesi için göğü O tutuyor. Allah, insanlara karşı elbette Raûf, Rahîm'dir,

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ إِنَّ ٱلْإِنسَـٰنَ لَكَفُورٌ

Ve hüvellezı ahyaküm sümme yümıtüküm sümme yuhyıküm innel insane le kefur (22-66)

Size hayat veren O'dur. Sonra sizi öldürüyor; sonra diriltecektir sizi. Gerçek olan şu ki, insan tam bir nankördür.

لِّكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنَـٰزِعُنَّكَ فِى ٱلْأَمْرِ ۚ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ

Li külli ümmetin cealna menseken hüm nasikuhü fe la yünaziunneke fil emri ved'u ila rabbik inneke le ala hüdem mustekıym (22-67)

Her ümmet için biz, bir ibadet şekli/bir ibadet yeri belirledik; onlar, onu izlerler. Artık bu iş konusunda seninle çekişmesinler. Sen de Rabbine davet et/dua et. Sen, elbette ki şaşırtmadan yol aldıran bir kılavuzun ardındasın.

وَإِن جَـٰدَلُوكَ فَقُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ve in cadeluke fe kulillahü a'lemü bima ta'melun (22-68)

Seninle mücadele ederlerse şöyle de: "Yapmakta olduklarınızı Allah daha iyi bilir."

ٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Allahü yahkümü beyneküm yevmel kıyameti fıma küntüm fıhi tahtelifun (22-69)

Allah, tartışmakta olduğunuz konuda kıyamet günü aranızda hüküm verecektir.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِى كِتَـٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ

E lem ta'lem ennellahe ya'lemü ma fis semai vel ard inne zalike fı kitab inne zalike alellahi yesır (22-70)
Bilmedin mi ki; Allah gökte ne var, yerde ne varsa hepsini bilir. Bunların tümü bir Kitap'tadır. Bütün bunlar Allah için çok kolaydır.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَـٰنًا وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِۦ عِلْمٌ ۗ وَمَا لِلظَّـٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ
Ve ya'büdune min dunillahi ma lem yünezzil bihı sültanev ve ma leyse lehüm bihı ılm ve ma liz zalimıne min nesıyr (22-71)
Allah'tan ayrı olarak, hakkında O'nun hiçbir kanıt indirmediği şeye kulluk ediyorlar. Kendilerinin de onunla ilgili bir ilmi yoktur. O zalimlerin yardımcısı olmayacaktır.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتُنَا بَيِّنَـٰتٍ تَعْرِفُ فِى وُجُوهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْمُنكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِٱلَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتِنَا ۗ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ ۗ ٱلنَّارُ وَعَدَهَا ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ
Ve iza tütla aleyhim ayatüna beyyinatin ta'rifü fı vücuhillezıne keferul münker yekadune yestune billezıne yetlune aleyhim ayatina kul efe ünebbiüküm bişerrim min zaliküm ennar veadehellahüllezıne keferu ve bi'sel mesıy (22-72)
Onlara açık seçik ayetlerimiz okunduğunda, o küfre sapanların yüzlerinde bir hoşnutsuzluk/yadsıma görürsün. Kendilerine ayetlerimizi okuyanlara saldıracak olurlar. De ki: "Size şu yaptığınızdan daha kötü bir şey haber vereyim mi: Ateş! Allah onu inkârcılara vaat etmiştir. Ne kötü dönüş yeridir o!"

Sayfa 340, Hac 73-78 Ayetler, Cüz 17

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَٱسْتَمِعُوا۟ لَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخْلُقُوا۟ ذُبَابًا وَلَوِ ٱجْتَمَعُوا۟ لَهُۥ ۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلْمَطْلُوبُ
Ya eyyühen nasü duribe meselün festemiu leh innellezıne ted'une min dunillahi ley yahlüku zübabev ve levictemu leh ve iy yeslübhümüz zübabü şey'el la yestenkızuhü minh daufet talibü vel matlub (22-73)
Ey insanlar! Size bir örnek verildi; onu dinleyin. O Allah'ın yanında yakarıp durduklarınız var ya, hepsi bir araya toplansalar bir sinek bile yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu bile ondan geri alamazlar. İsteyen

de âciz, istenen de...

مَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ
Ma kaderullahe hakka kadrih innellahe fe kavviyyün azız (22-74)
Allah'ı, şanına yaraşır biçimde takdir edemediler. Allah elbette Kavî'dir, Azîz'dir.

ٱللَّهُ يَصْطَفِى مِنَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ ٱلنَّاسِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ
Allüh yastafı minel melaiketi rusülev ve minen nas innellahe semıum besıyr (22-75)
Allah, meleklerden de resuller seçer, insanlardan da. Şüphesiz ki, Allah Semî' ve Basîr'dir.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ
Ya'lemü ma beyne eydıhim ve ma halfehüm ve ilellahi türceul ümur (22-76)
Onların önden gönderdiklerini de bilir, arkaya bıraktıklarını da. İş ve oluşlar Allah'a döndürülür.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱرْكَعُواْ وَٱسْجُدُواْ وَٱعْبُدُواْ رَبَّكُمْ وَٱفْعَلُواْ ٱلْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
Ya eyyühellezıne amenürkeu vescüdu va'büdu rabbeküm vef'alül hayra lealleküm tüflihun (22-77)
Ey iman edenler! Rükû edin, secde edin; Rabbinize ibadet edin, hayır işleyin ki kurtulabilesiniz.

وَجَـٰهِدُواْ فِى ٱللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِۦ ۚ هُوَ ٱجْتَبَىٰكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِى ٱلدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَٰهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّىٰكُمُ ٱلْمُسْلِمِينَ مِن قَبْلُ وَفِى هَـٰذَا لِيَكُونَ ٱلرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ ۚ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱعْتَصِمُواْ بِٱللَّهِ هُوَ مَوْلَىٰكُمْ ۖ فَنِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ ٱلنَّصِيرُ
Ve cahidu fillahi hakka cihadil hüvectebüküm ve ma ceale aleyküm fid dını min harac millete ebıküm ibrahım hüve semmakümül müslimıne min kablü ve fı haza lı yekuner rasulü şehıden aleyküm ve ketunu şühedae alen nas fe ekıymüs salate ve atüz zekate va'tesımu billah hüve mevlaküm fe nı'mel mevla ve nı'men nesıyr (22-78)
Allah uğrunda O'na yaraşır bir gayretle didinin. O sizi seçmiş ve dinde size hiçbir güçlük çıkarmamıştır. Babanız İbrahim'in milletini esas alın. Allah sizi,

önceden de şu Kitap'ta da "Müslümanlar/Allah'a teslim olanlar" diye adlandırdı ki, resul sizin üzerinize bir tanık olsun, siz de insanlar üzerine tanıklar olasınız. O halde namazı kılın, zekâtı verin ve Allah'a sarılın. O'dur sizin Mevlâ'nız. Ne güzel Mevlâ'dır O, ne güzel yardımcıdır O!

Mü’minun Suresi (23/118), İniş sırası: 74
Sayfa 341, Mü’minun 1-17 Ayetler, Cüz 18

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla…

قَدْ أَفْلَحَ ٱلْمُؤْمِنُونَ
Kad eflehal mü'minun (23-1)
Hiç kuşku yok, kurtulmuştur müminler.

ٱلَّذِينَ هُمْ فِى صَلَاتِهِمْ خَـٰشِعُونَ
Ellezıne hüm fı salatihim haşiun (23-2)
Namazlarında huşû sahipleridir onlar.

وَٱلَّذِينَ هُمْ عَنِ ٱللَّغْوِ مُعْرِضُونَ
Vellezıne hüm anil lağvi mu'ridun (23-3)
Boş ve lüzumsuz sözden yüz çevirmişlerdir onlar.

وَٱلَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَوٰةِ فَـٰعِلُونَ
Vellezıne hüm liz zekati faılun (23-4)
Zekâtı vermek için faaliyettedir onlar.

وَٱلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَـٰفِظُونَ
Vellezıne hüm li fürucihim hafizun (23-5)
Cinsiyet organlarını/ırzlarını koruyanlardır onlar.

إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ
İlla ala ezvacihim ev ma meleket eymanühüm fe innehüm ğayru melumın (23-6)
Eşleri yahut akitleri aracılığıyla sahip bulundukları müstesnadır. Bu durumda

kınanmış değillerdir onlar.

فَمَنِ ٱبْتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْعَادُونَ
Fe menibteğa verae zalike fe ülaike hümül adun (23-7)
Kim bundan ötesini isterse, işte onlar, sınırı aşanlardır.

وَٱلَّذِينَ هُمْ لِأَمَـٰنَـٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَٰعُونَ
Vellezıne hüm li emanatihim ve ahdihim raun (23-8)
O müminler, emanetlerine, ahitlerine saygı duyup sahip çıkanlardır.

وَٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ
Vellezıne hüm ala salevatihim yühafizun (23-9)
Namazlarını korumaya devam ederler onlar.

أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْوَٰرِثُونَ
Ülaike hümül varisun (23-10)
İşte bunlardır mirasçı olanlar;

ٱلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ
Ellezıne yerisunel firdevs hüm fıha halidun (23-11)
Ki, Firdevs cennetine mirasçı olurlar, onda sonsuza dek kalırlar.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ مِن سُلَـٰلَةٍ مِّن طِينٍ
Ve le kad halaknel insane min sülaletim min tıyn (23-12)
Yemin olsun ki, biz insanı topraktan oluşan bir özden yarattık.

ثُمَّ جَعَلْنَـٰهُ نُطْفَةً فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ
Sümme cealnahü nutfeten fı kararim mekın (23-13)
Sonra onu çok dayanaklı bir karargâhta bir damlacık yaptık.

ثُمَّ خَلَقْنَا ٱلنُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا ٱلْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا ٱلْمُضْغَةَ عِظَـٰمًا فَكَسَوْنَا ٱلْعِظَـٰمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَـٰهُ خَلْقًا ءَاخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ أَحْسَنُ ٱلْخَـٰلِقِينَ
Sümme halaknen nutfete alekaten fe halaknel alekate mudğaten fe halaknel mudğate ızamen fe kesevnel ızame lahmen sümme enşe'nahü halkan ahar fe tebarakellahü ahsenül halikıyn (23-14)
Sonra o damlacığı bir embriyo halinde yarattık, sonra o embriyoyu bir et

parçası halinde yarattık, sonra o et parçasını bir kemik halinde yarattık ve nihayet o kemiğe de bir et giydirdik. Sonra onu bir başka yaratılışta yeniden kurduk. Yaratıcıların en güzeli Allah'ın kudret ve sanatı ne yücedir!

ثُمَّ إِنَّكُم بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ

Sümme inneküm ba'de zalike le meyyitun (23-15)
Sonra siz bütün bunların ardından mutlaka öleceksiniz.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ تُبْعَثُونَ

Sümme inneküm yevmel kıyameti tüb'asun (23-16)
Sonra siz kıyamet gününde yeniden diriltileceksiniz.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ ٱلْخَلْقِ غَـٰفِلِينَ

Ve le kad halakna fevkaküm seb'a taraika ve ma künna anil halkı ğafilın (23-17)
Yemin olsun, biz sizin üstünüzde yedi yol yarattık! Ve biz yaratılıştan/yaratılmışlardan gafil de değiliz.

Sayfa 342, Mü’minun 18-27 Ayetler, Cüz 18

وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّـٰهُ فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍۭ بِهِۦ لَقَـٰدِرُونَ

Ve enzelna mines semai maem bi kaderin fe eskennahü fil erdı ve inna ala zehabim bihı le kadirun (23-18)
Gökten bir kaderle/belli ölçüde bir su indirdik de onu yeryüzünde durdurduk. Elbette ki biz, onu gidermeye de gücü yetenleriz!

فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِۦ جَنَّـٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَـٰبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَٰكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

Fe enşe'na leküm bihı cennatim min nehıyliv ve a'nab leküm fıha fevakihü kesıratüv ve minha te'külun (23-19)
Onunla size hurmalardan ve üzümlerden bahçeler yetiştirdik, onlarda sizin için birçok meyveler vardır; onlardan yiyorsunuz.

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَآءَ تَنۢبُتُ بِٱلدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْـَٔاكِلِينَ

Ve şeceraten tahrucü min turi seynae tembütü bid dühni ve sıbğil lil akilın (23-20)

Ve bir ağaç da yetiştirdik ki, Tûr-i Sina'dan çıkar, yağlı olarak biter; yiyenlere katıktır.

وَإِنَّ لَكُمْ فِى ٱلْأَنْعَٰمِ لَعِبْرَةًۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِى بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

Ve inne leküm fil en'ami le ıbrah nüskıyküm mimma fı bütuniha ve leküm fıha menafiu kesıratüv ve minha te'külun (23-21)

Davarlarda da sizin için elbette bir ibret vardır! Onların karınlarındakilerden size içiriyoruz. Onlarda sizin için birçok yarar var. Onlardan yiyorsunuz da.

وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

Ve aleyha ve alel fülki tuhmelun (23-22)

Hem onlar üzerinde hem de gemiler üzerinde taşınıyorsunuz.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَقَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ

Ve le kad erselna nuhan ila kavmihı fe kale ya kavmı'büdüllahe mal leküm min ilahin ğayruh e fe la tettekun (23-23)

Yemin olsun, Nûh'u toplumuna resul olarak gönderdik de o şöyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a kulluk/ibadet edin! O'ndan başka tanrınız yok sizin. Hâlâ sakınmayacak mısınız?"

فَقَالَ ٱلْمَلَؤُا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ

Fe kalel meleüllezıne keferu min kavmihı ma haza illa beşerum mislüküm yürıdü ey yetefeddale aleyküm ve lev şaellahü le enzele melaikeh ma semı'na bi haza fı abainel evvelın (23-24)

Toplumu içinden inkârcı kodaman grup şöyle dedi: "Bu adam, sizin gibi bir insandan başka şey değil; size üstünlük taslamak istiyor. Eğer Allah dileseydi, melekler indirirdi. Biz ilk atalarımız arasında böyle bir şey duymadık."

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌۢ بِهِۦ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا۟ بِهِۦ حَتَّىٰ حِينٍ

İn hüve illa racülüm bihı cinnetün fe terabbesu bihı hatta hıyn (23-25)

"Cinnet getirmiş bir adamdan başkası değildir o. Belli bir süreye kadar göz altında tutun onu."

قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِى بِمَا كَذَّبُونِ
Kale rabbinsurnı bima kezzebun (23-26)
Nûh şöyle yakardı: "Rabbim, beni yalanlamaları karşısında yardım et bana!"

فَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِ أَنِ ٱصْنَعِ ٱلْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ ۙ فَٱسْلُكْ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ ٱلْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَـٰطِبْنِى فِى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ ۖ إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ
Fe evhayna ileyhi enisnaıl fülke bi a'yünina ve vahyina fe iza cae emruna ve farat tennuru feslük fıha min küllin zevceynisneyni ve ehleke illa men sebeka aleyhil kavlü minhüm ve la tühatıbnı fillezıne zalemu innehüm muğrakun (23-27)
Bunun üzerine biz, Nûh'a şöyle vahyettik: "Gözlerimizin önünde ve vahyimize uygun olarak gemiyi yap. Emrimiz gelip tandır kaynayınca, ailenle birlikte her türden iki çifti gemiye sok. İçlerinden, haklarında daha önce hüküm verilmiş olanları dışta bırak. Zulmetmiş olanlar hakkında bana yakarıp durma. Onlar kesinlikle boğulacaklardır."

Sayfa 343, Mü'minun 28-42 Ayetler, Cüz 18

فَإِذَا ٱسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى ٱلْفُلْكِ فَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى نَجَّىٰنَا مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّـٰلِمِينَ
Fe izesteveyte ente ve mem meake alel fülki fe kulil hamdü lillahillezı neccana minel kavmiz zalimın (23-28)
Sen, yanındakilerle birlikte geminin üzerine çıktığında şöyle de: "Zalimler topluluğundan bizi kurtaran Allah'a hamt olsun!"

وَقُل رَّبِّ أَنزِلْنِى مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ
Ve kur rabbi enzilnı münzelem mübarakev ve ente hayrul münzilın (23-29)
Şunu da söyle: "Rabbim, beni bereketli bir yere indir! Sen, konuk ağırlayanların en hayırlısısın."

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

İnne fı zalike le ayativ ve in künna le mübtelın (23-30)
Biz onları imtihan ediyor idiysek de bunda elbette ibretler vardır!

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ
Sümme enşe'na mim ba'dihim karnen aharın (23-31)
Sonra onların ardından başka bir nesil oluşturduk.

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَـٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ
Fe erselna fıhim rasulem minhüm enı'büdüllahe ma leküm min ilahin ğayruh e fe la tettekun (23-32)
Onlara da içlerinden şu yolda tebliğde bulunan bir resul gönderdik: Allah'a kulluk/ibadet edin. O'ndan başka tanrınız yok sizin. Hâlâ ürpermiyor musunuz?

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَتْرَفْنَـٰهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا مَا هَـٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ
Ve kalel meleü min kavmihillezıne keferu ve kezzebu bi likail ahırati ve etrafnahüm fil hayatid dünya ma haza illa beşerum mislüküm ye'külü mimma te'külune minhü ve yeşrabü mimma teşrabun (23-33)
Toplumunun, dünya hayatında servet ve refaha ulaştırdığımız halde inkâra sapıp âhiretteki buluşmayı yalanlayan kodaman takımı şöyle dedi: "Bu adam, sadece sizin gibi bir insan; yemekte olduğunuzdan yiyor, içmekte olduğunuzdan içiyor."

وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَـٰسِرُونَ
Ve lein eta'tüm beşeram misleküm inneküm izel lehasirun (23-34)
"Kendiniz gibi bir insana itaat ederseniz, o takdirde mutlaka hüsrana uğrayanlar olursunuz."

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَـٰمًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ
E yeidüküm enneküm iza mittüm ve küntüm türabev ve ızamen enneküm muhracun (23-35)
"Size, ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra tekrar meydana çıkarılacağınızı mı vaat ediyor?"

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ
Heyhate heyhate lima tuadun (23-36)
"Heyhat! Size vaat edilen o şey ne kadar uzak!"

إِنْ هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ
İn hiye illa hayatüned dünya nemutü ve nahya ve ma nahnü bi meb'usın (23-37)
"Hayat, şu dünya hayatımızdan başkası değildir. Ölürüz, yaşarız ama biz tekrar diriltilecek değiliz."

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُۥ بِمُؤْمِنِينَ
İn hüve illa racülüniftera alellahi kezibev ve ma nahnü lehu bi mü'minın (23-38)
"O, yalan düzüp Allah'a iftira eden bir adamdan başkası değil. Biz ona inanmıyoruz."

قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِى بِمَا كَذَّبُونِ
Kale rabbinsurnı bima kezzebun (23-39)
O peygamber şöyle yakardı: "Rabbim, beni yalanlamaları karşısında yardım et bana!"

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَـٰدِمِينَ
Kale amma kalılil le yusbihunne nadimın (23-40)
Allah buyurdu: "Biraz sonra kesinlikle pişman olacaklar."

فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّيْحَةُ بِٱلْحَقِّ فَجَعَلْنَـٰهُمْ غُثَآءً ۚ فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ ٱلظَّـٰلِمِينَ
Fe ehazethümüs sayhatü bil hakkı fe cealnahüm ğussa fe bu'del lil kavmiz zalimın (23-41)
Nihayet, o korkunç titreşimli ses onları tam bir biçimde yakaladı da hepsini sel süprüntüsü haline getirdik. Dönmeze gitsin o zalimler topluluğu!

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخَرِينَ
Sümme enşe'na mim ba'dihim kurunen aharın (23-42)
Sonra onların arkasından başka nesiller oluşturduk.

Sayfa 344, Mü’minun 43-59 Ayetler, Cüz 18

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَـْٔخِرُونَ
Ma tesbiku min ümmetin eceleha ve ma yeste'hırun (23-43)
Hiçbir ümmet ne süresinden ileri geçebilir ne de geri kalır.

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا ۖ كُلَّ مَا جَآءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ ۚ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُم بَعْضًا وَجَعَلْنَـٰهُمْ أَحَادِيثَ ۚ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ
Sümme erselna rusülena tetra küllema cae ümmeter rasulüha kezzebuhü fe etba'na ba'dahüm ba'dav ve cealnahüm ehadıs fe bu'del li kavmil la yü'minun (23-44)
Sonra, resullerimizi art arda gönderdik. Hangi ümmete resulü geldiyse onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık ve hepsini birer efsane yaptık. Dönmeze gitsin iman etmeyen bir topluluk!

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَـٰرُونَ بِـَٔايَـٰتِنَا وَسُلْطَـٰنٍ مُّبِينٍ
Sümme erselna musa ve ehahü harune bi ayatina ve sültanim mübın (23-45)
Sonra, Mûsa ile kardeşi Hârun'u mucizelerimizle, açık bir kanıtla gönderdik;

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ وَكَانُوا۟ قَوْمًا عَالِينَ
İla fir'avne ve meleihı festekberu ve kanu kavmen alın (23-46)
Firavun'a ve kodamanlarına. Ancak kibre saptılar, çünkü kendilerini büyük gören bir topluluktu onlar.

فَقَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَـٰبِدُونَ
Fe kalu enü'minü li beşerayni mislina ve kavmühüma lena abidun (23-47)
Şöyle dediler: "Kendilerine bağlı toplum bize kulluk, kölelik ederken, biz kalkıp bizim gibi iki insan olan şu adamlara mı inanacağız?"

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا۟ مِنَ ٱلْمُهْلَكِينَ
Fe kezzebuhüma fe kanu minel mühlekın (23-48)
İkisini de yalanladılar, böylece helâk edilenler arasına katıldılar.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ
Ve le kad ateyna musel kitabe leallehüm yehtedun (23-49)
Yemin olsun, Mûsa'ya o Kitap'ı vermiştik ki, hidayete erebilsinler.

وَجَعَلْنَا ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥٓ ءَايَةً وَءَاوَيْنَـٰهُمَآ إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

Ve cealnebne meryeme ve ümmehu ayetev ve aveynahüma ila rabvetin zati karariv ve meıyn (23-50)
Meryem'in oğluyla annesini birer ayet kıldık ve onları oturmaya uygun pınarlı bir tepeye yerleştirdik.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلرُّسُلُ كُلُوا۟ مِنَ ٱلطَّيِّبَـٰتِ وَٱعْمَلُوا۟ صَـٰلِحًا ۖ إِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ
Ya eyyüher rusülü külu minet tayyibati va'melu saliha innı bima ta'melune alım (23-51)
Ey resuller! Güzel ve temiz şeylerden yiyin ve barışa, hayra yönelik iş yapın! Çünkü ben, yapmakta olduklarınızı çok iyi bilmekteyim.

وَإِنَّ هَـٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱتَّقُونِ
Ve inne hazihı ümmetüküm ümmetev vahıdetev ve ene rabbüküm fettekun (23-52)
İşte sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ve ben de sizin Rabbinizim; o halde benden sakının!

فَتَقَطَّعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ
Fetekkatau emrahüm beynehüm zübüra küllü hızbim bima ledeyhim ferihun (23-53)
Fakat onlar işlerini aralarında parçalayıp çeşitli zübürlere/kutsallaştırmış hizip kitaplarına ayırdılar. Her hizip, yalnız kendi yanındakiyle sevinip övünmektedir.

فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ
Fezerhüm fı ğamratihim hatta hıyn (23-54)
Artık sen onları bir süreye kadar kendi gafletleri içinde bırak.

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ
E yahsebune ennema nümiddühüm bihı mim maliv ve benın (23-55)
Sanıyorlar mı ki, kendilerine verdiğimiz mal ve oğullarla güçlendiriyoruz onları,

نُسَارِعُ لَهُمْ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ
Nüsariu lehüm fil hayrat bel la yeş'urun (23-56)
Ve iyiliklerine koşuyoruz. Hayır, farkında olmuyorlar.

إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ
İnnellezıne hüm min haşyeti rabbihim müşfikun (23-57)
Onlar ki, Rablerine saygıdan titrerler,

وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَـٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Vellezıne hüm bi ayati rabbihim yü'minun (23-58)
Onlar ki, Rablerinin ayetlerine iman ederler,

وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

Vellezıne hüm bi rabbihim la yüşrikun (23-59)
Onlar ki, Rablerine ortak koşmazlar,

Sayfa 345, Mü'minun 60-74 Ayetler, Cüz 18

وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَوا۟ وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ

Vellezıne yü'tune ma atev ve kulubühüm veciletün ennehüm ila rabbihim raciun (23-60)
Onlar ki, verdiklerini, Rablerine dönecekleri için kalpleri ürpererek verirler;

أُو۟لَـٰٓئِكَ يُسَـٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَهُمْ لَهَا سَـٰبِقُونَ

Ülaike yüsariune fil hayrati ve hüm leha sabikun (23-61)
İşte bunlar, hayırlarda yarışırlar. Ve hayırlarda önde gidenler de onlardır.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَلَدَيْنَا كِتَـٰبٌ يَنطِقُ بِٱلْحَقِّ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Ve la nükellifü nefsen illa vüs'aha ve ledeyna kitabüy yentıku bil hakkı ve hüm la yuzlemun (23-62)
Biz hiçbir benliğe yaratılış kapasitesinin üstünde görev yüklemeyiz. Bizim katımızda, hakkı söyleyen bir kitap vardır. Onlara haksızlık edilmez.

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هَـٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَـٰلٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَـٰمِلُونَ

Vel kulubühüm fı ğamratim min haza ve lehüm a'malüm min duni zalike hüm leha amilun (23-63)
Fakat onların kalpleri bundan gaflet içindedir. Onların bundan başka da işleri vardır ki, hep o işler için çalışmaktadırlar.

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِٱلْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ

Hatta iza ehazna mütrafıhim bil azabi iza hüm yec'erun (23-64)
Sonunda, servet ve refahla şımarmışlarını azapla yakaladığımızda, hemen bağırıp dövünmeye başlarlar.

لَا تَجْـَٔرُواْ ٱلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ
La tec'erul yevme inneküm minna la tünsarun (23-65)
"Bağırıp dövünmeyin bugün, bizim karşımızda kimseden yardım göremezsiniz."

قَدْ كَانَتْ ءَايَـٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَـٰبِكُمْ تَنكِصُونَ
Kad kanet ayatı tütla aleyküm fe küntüm ala a'kabiküm tenkisun (23-66)
"Ayetlerimiz size okunuyordu da siz ökçeleriniz üzerine gerisin geri dönüyordunuz."

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِۦ سَـٰمِرًا تَهْجُرُونَ
Müstekbirıne bihı samiran tehcürun (23-67)
"Ona karşı büyüklük taslayarak, gece boyunca hezeyanlar savuruyordunuz."

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُواْ ٱلْقَوْلَ أَمْ جَآءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ ءَابَآءَهُمُ ٱلْأَوَّلِينَ
E fe lem yeddebberul kavle em caehüm ma lem ye'ti abaehümül evvelın (23-68)
Sözü gereğince düşünmediler de ondan mı, yoksa kendilerine ilk atalarına gelmeyen bir şey geldi diye mi?

أَمْ لَمْ يَعْرِفُواْ رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ
Em lem ya'rifu rasulehüm fe hüm lehu münkirun (23-69)
Yoksa resullerini tanımadılar da bu yüzden mi onu inkâr ediyorlar?

أَمْ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةٌۢ ۚ بَلْ جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَـٰرِهُونَ
Em yekulune bihı cinneh bel caehüm bil hakkı ve ekseruhüm lil hakkı karihun (23-70)
Yoksa, "onda bir cinnet mi var" diyorlar! Hayır, o kendilerine hakkı getirdi ama onların çoğu haktan tiksiniyor.

وَلَوِ ٱتَّبَعَ ٱلْحَقُّ أَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ ٱلسَّمَـٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَـٰهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ
Ve levittebeal hakku ehvaehüm le fesedetis semavatü vel erdu ve men fıhinn bel eteynahüm bi zekrihim fe hüm an zikrihim mu'ridun (23-71)
Eğer hak onların keyiflerine uysaydı, gökler de yer de bunların içindekiler de kesinlikle fesada uğrardı. Hayır, biz onlara zikirlerini/Kur'anlarını getirdik ama

onlar zikirlerinden/ Kur'anlarından yüz çeviriyorlar.

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ
Em tes'elühüm harcen fe haracü rabbike hayruv ve hüve hayrur razikıyn (23-72)
Yoksa onlardan bir vergi mi istiyorsun? Rabbinin vereceği daha hayırlıdır. Rızık verenlerin en hayırlısıdır O.

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ
Ve inneke le ted'uhüm ila sıratım müstekıym (23-73)
Şu bir gerçek ki, sen onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

وَإِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ عَنِ ٱلصِّرَٰطِ لَنَـٰكِبُونَ
Ve innellezıne la yü'minune bil ahırati anis sıratı lenakibun (23-74)
Ama âhirete inanmayanlar, o yoldan hep yan çiziyorlar.

Sayfa 346, Mü’minun 75-89 Ayetler, Cüz 18

وَلَوْ رَحِمْنَـٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن ضُرٍّ لَّلَجُّوا۟ فِى طُغْيَـٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ
Ve lev rahımnahüm ve keşefna ma bihim min durril leleccu fı tuğyanihim ya'mehun (23-75)
Eğer biz onlara acıyıp da üstlerindeki sıkıntıyı kaldırsaydık, azgınlıkları içinde sersem sersem bocalamaya devam edeceklerdi.

وَلَقَدْ أَخَذْنَـٰهُم بِٱلْعَذَابِ فَمَا ٱسْتَكَانُوا۟ لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ
Ve le kad ehaznahüm bil azabi fe mestekanu li rabbihim ve ma yetedarraun (23-76)
Yemin olsun, biz onları azapla yakaladık. Ama yine de Rablerine boyun eğmediler. Sığınıp yakarmıyorlar.

حَتَّىٰٓ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ
Hatta iza fetahna aleyhim baben za azabin şedıdin iza hüm fıhi müblisun (23-77)
Nihayet, üzerlerine şiddetli bir azabın kapısını açtığımızda hemencecik

ümitsizliğe düşüverecekler.

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَـٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ
Ve hüvellezı enşee lekümüs sem'a vel ebsara vel ef'ideh kalılem ma teşkürun (23-78)
Allah odur ki; sizin için işitme gücü, gözler ve gönüller oluşturdu. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

وَهُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
Ve hüvellezı zeraeküm fil erdı ve ileyhi tuhşerun (23-79)
Sizi yeryüzünde yaratıp yayan da O'dur. O'nun huzurunda haşredileceksiniz.

وَهُوَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ وَلَهُ ٱخْتِلَـٰفُ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
Ve hüvellezı yuhyı ve yümiytü ve lehuhtilaful leyli ven nehar e fe la ta'kılun (23-80)
O hayat veriyor, O öldürüyor. Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişi O'nun için. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

بَلْ قَالُوا۟ مِثْلَ مَا قَالَ ٱلْأَوَّلُونَ
Bel kalu misle ma kalel evvelun (23-81)
İşin doğrusu şu: Onlar da öncekilerin söylediği gibi söylediler.

قَالُوٓا۟ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَـٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
Kalu e iza mitna ve künna türabev ve ızamen e inna le meb'usun (23-82)
Dediler ki: "Ölüp, toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman mı, gerçekten o zaman mı diriltileceğiz?"

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هَـٰذَا مِن قَبْلُ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّآ أَسَـٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ
Le kad vüıdna nahnü ve abaüna haza min kablü in haza illa esatıyrul evvelın (23-83)
"Yemin olsun, biz de bizden önce atalarımız da bununla tehdit edildik. Öncekilerin masallarından başka bir şey değil bu!"

قُل لِّمَنِ ٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهَآ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ
Kul li menil erdu ve men fıha in küntüm ta'lemun (23-84)
De ki: "Eğer biliyorsanız, yeryüzü ve içindekiler kimindir?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
Seyekulune lillah kul efela tezekkerun (23-85)
"Allah'ındır!" diyecekler. De ki: "Hâlâ düşünüp ibret almıyor musunuz?"

قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ ٱلسَّبْعِ وَرَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ
Kul mer rabbüs semavatis seb'ı ve rabbul arşil azıym (23-86)
Sor: "Yedi göklerin Rabbi ve o büyük arşın Rabbi kimdir?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ
Seyekulune lillah kul e fe la tettekun (23-87)
"Allah'tır!" diyecekler. De ki: "Hâlâ benden sakınmıyor musunuz?"

قُلْ مَنۢ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ
Kul mem bi yedihı melekutü külli şey'iv ve hüve yuciru ve la yücaru aleyhi in küntüm ta'lemun (23-88)
Şunu da sor: "Eğer biliyorsanız söyleyin. Kimdir o, her şeyin melekûtu / aslı esası elinde olan? O koruyup gözeten ama korunup gözetilmeyen?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ
Seyekulune lillah kul fe enna tüsharu (23-89)
"Allah'tır!" diyecekler. De ki: "Nasıl oluyor da büyüleniyorsunuz?"

Sayfa 347, Mü’minun 90-104 Ayetler, Cüz 18

بَلْ أَتَيْنَـٰهُم بِٱلْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَـٰذِبُونَ
Bel eteynüham bil hakkı ve innehüm le kazibun (23-90)
Hayır, hayır! Biz onlara hakkı getirdik ama onlar tam anlamıyla yalancıdırlar.

مَا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مِن وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنْ إِلَـٰهٍ ۚ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَـٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ سُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ
Mettehazellahü miv velediv ve ma kane meahu min ilahin izel le zehebe küllü ilahüm bima haleka ve leala ba'duhüm ala ba'd sübhanellahi amma yasıfun (23-91)
Allah, çocuk filan edinmemiştir. O'nunla beraber herhangi bir ilah da yoktur. *Eğer böyle olsaydı, her ilah kendi yarattığını yok ederdi ve mutlaka biri ötekine*

üstün gelmeye çalışırdı. Allah'ın şanı onların nitelendirmelerinden yücedir, arınmıştır.

عَـٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ فَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
Alimil ğaybi veş şehadeti fe teala amma yüşrikun (23-92)
Gözle görülmeyeni de görüleni de bilendir O. Uzaktır onların ortak koştuklarından.

قُل رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّى مَا يُوعَدُونَ
Kur rabbi imma türiyennı ma yuadun (23-93)
De ki: "Rabbim, tehdit edildikleri şeyi bana mutlaka göstereceksin.

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِى فِى ٱلْقَوْمِ ٱلظَّـٰلِمِينَ
Rabbi fe la tec'alnı fil kavmiz zalimın (23-94)
Beni o zalimler topluluğunun içinde tutma Rabbim!"

وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَـٰدِرُونَ
Ve inna ala en nüriyeke ma neıdühüm lekadirun (23-95)
Biz, onları tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeye elbette kadiriz.

ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ٱلسَّيِّئَةَ ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ
İdfa' billetı hiye ahsenüs seyyieh nahnü a'lemü bi ma yasıfun (23-96)
En güzel olan neyse onunla sav kötülüğü. Onların nasıl nitelendirme yaptıklarını biz daha iyi biliriz.

وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَـٰطِينِ
Ve kur rabbi euzü bike min hemezatiş şeyatıyn (23-97)
Ve de ki: "Rabbim, şeytanların dürtüklemelerinden sana sığınırım!"

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحْضُرُونِ
Ve euzü bike rabbi ey yahdurun (23-98)
"Onların, başıma üşüşmelerinden de sana sığınırım Rabbim!"

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ ٱلْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ٱرْجِعُونِ
Hatta iza cae ehadehümül mevtü kale rabbirciun (23-99)
Sonunda onlardan birine ölüm geldiğinde şöyle der: "Rabbim, beni geri döndürün;

لَعَلِّىٓ أَعْمَلُ صَـٰلِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ كَلَّآ ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ۖ وَمِن وَرَآئِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ
Leallı a'melü salihan fıma teraktü kella inneha kelimetün hüve kailüha ve miv veraihim berzehun ila yevmi yüb'asun (23-100)
Döndürün ki, o arkada bıraktığım yerde iyi bir iş yapayım." Hayır, bir kelime ki bu, o söyler onu. Ötelerinde, dirilecekleri güne kadar bir berzah vardır.

فَإِذَا نُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَآءَلُونَ
Fe iza nüfiha fis suri fe la ensabe beynehüm yevmeiziv ve la yetesaelun (23-101)
Sûra üfürüldüğünde, aralarında artık soy sop / şuna buna mensup olmalar söz konusu edilemez. Birbirlerini soruşturamazlar da.

فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ
Fe men sekulet mevazinühu fe ülaike hümül müflihun (23-102)
Artık kimin tartıları ağır gelirse onlar kurtulmuş olacaklardır.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فِى جَهَنَّمَ خَـٰلِدُونَ
Ve men haffet mevazınühu fe ülaikellezıne hasiru enfüsehüm fı cehenneme halidun (23-103)
Tartıları hafif gelenler ise kendilerini kayba uğratanlar, sürekli cehennemde kalanlar olacaklardır.

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَـٰلِحُونَ
Telfehu vücuhehümün naru ve hüm fıha kalihun (23-104)
Ateş, yüzlerini yalar. Ve onlar da içinde sırıtıp kalacaklar.

Sayfa 348, Mü’minun 105-118 Ayetler, Cüz 18

أَلَمْ تَكُنْ ءَايَـٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ
E lem tekün ayatı tütla aleyküm fe küntüm biha tükezzibun (23-105)
"Ayetlerim size okunmadı mı?" Ve siz onları yalanlamıyor muydunuz?"

قَالُوا۟ رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّينَ

Kalu rabbena ğalebet aleyna şıkvetüna ve künna kavmen dallın (23-106)
Derler ki: "Rabbimiz, bahtsızlığımız bize baskın çıktı. Sapıp gitmiş bir topluluk olduk biz."

رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَـٰلِمُونَ
Rabbena ahricna minha fe in udna fe inna zalimun (23-107)
"Rabbimiz, çıkar bizi oradan. Eğer bir daha aynısını yaparsak, gerçekten zalimler olacağız."

قَالَ ٱخْسَـُٔوا۟ فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ
Kalahşeu fıha ve la tükellimun (23-108)
Buyurur: "Yıkılıp gidin oraya, konuşmayın benimle!"

إِنَّهُۥ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِى يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ
İnnehu kane ferıkum min ıbadı yekulune rabbena amenna fağfir lena varhamna ve ente hayrur rahımın (23-109)
Kullarımdan bir zümre "Rabbimiz, inandık; affet bizi, acı bize, sen merhametlilerin en hayırlısısın" diyorken,

فَٱتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰٓ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِى وَكُنتُم مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ
Fettehaz tümuhüm sıhriyyen hatta ensevküm zikrı ve küntüm minhüm tadhakun (23-110)
Siz onları alaya aldınız. Öyle ki, zikrimi/Kur'anımı size unutturdular. Siz onlara hep gülüyordunuz.

إِنِّى جَزَيْتُهُمُ ٱلْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ
İnnı cezeytühümül yevme bima saberu ennehüm hümül faizun (23-111)
Bugün onlara ben, sabretmiş olmalarının karşılığını verdim. Başarıya erip kurtulanlar, onlardır.

قَـٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ
Kale kem lebistüm fil erdı adede sinın (23-112)
Buyurur: "Yeryüzünde yıllar sayısıyla ne kadar kaldınız?"

قَالُوا۟ لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ ٱلْعَآدِّينَ
Kalu lebisna yevmen ev ba'da yevmin fes'elil addın (23-113)

Derler: "Bir gün yahut günün bir kısmı kadar; sayanlara sor."

قَٰلَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًاۖ لَّوْ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

Kale il lebistüm illa kalılel lev enneküm küntüm ta'lemun (23-114)

Buyurdu: "Sadece birazcık kaldınız. Keşke biliyor olsaydınız."

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

E fe hasibtüm ennema halaknaküm abesev ve enneküm ileyna la türceun (23-115)

"Sizi, boş yere yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ

Fe teallellahül melikül hakk la ilahe illa hu rabbül arşil kerım (23-116)

Yücelerden yücedir, o hak padişah olan Allah! İlah yok O'ndan başka. O şanlı arşın Rabbidir O!

وَمَن يَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ

Ve mey yed'u meallahi ilahen ahara la bürhane lehu bihı fe innema hısabühu ınde rabbih innehu la yüflihul kafirun (23-117)

Kim Allah'ın yanında, hakkında hiçbir kanıt olmayan bir başka ilaha yakarır/davet ederse, onun hesabı rabbi katındadır. Hiç kuşkusuz, küfre sapanlar iflah etmezler.

وَقُل رَّبِّ ٱغْفِرْ وَٱرْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ

Ve kur rabbığfir verham ve ente hayrur rahımın (23-118)

Şöyle yakar: "Rabbim! Affet, merhamet et! Sen merhametlilerin en hayırlısısın!"

Nur Suresi (24/64), İniş sırası: 102
Sayfa 349, Nur 1-10 Ayetler, Cüz 18

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

سُورَةٌ أَنزَلْنَـٰهَا وَفَرَضْنَـٰهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَآ ءَايَـٰتٍۭ بَيِّنَـٰتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Suratün enzelnaha ve feradnaha ve enzelna fıha ayatim beyyinatil lealleküm tezekkerun (24-1)

Bir suredir, indirdik onu; farz kıldık onu... Ve içinde açık seçik ayetler indirdik ki, düşünüp ders alabilesiniz.

ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِى فَٱجْلِدُوا۟ كُلَّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا مِا۟ئَةَ جَلْدَةٍ ۖ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِى دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ ۖ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ

Ezzaniyeü vez zanı feclidu külle vahıdim minhüma miete celdetiv ve la te'huzküm bi hima ra'fetün fı dınillahi in küntüm tü'minune billahi vel yevmil ahır velyeşhed azabehüma taifetüm minel mü'minın (24-2)

Zina eden kadınla zina eden erkek... Yüz vuruş vurun herbirinin ciltlerine... Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini konusunda bunlara acıma duygusu sizi yakalamasın. Müminlerden bir grup da bunların cezalarına tanık olsun.

ٱلزَّانِى لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَٱلزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَآ إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ

Ezzanı la yenkihu illa zaniyeten ev müşriketev vezzaniyetü la yenkilhuha illa zanin ev müşrik ve hurrime zalike alel mü'minın (24-3)

Zina eden erkeği zina eden bir kadın veya putperest bir kadından başkası nikâhlamaz. Zina eden kadına gelince, onu da zina eden bir erkek veya putperest bir erkekten başkası nikâhlamaz. Müminlere bu, haram kılınmıştır.

وَٱلَّذِينَ يَرْمُونَ ٱلْمُحْصَنَـٰتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا۟ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجْلِدُوهُمْ ثَمَـٰنِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا۟ لَهُمْ شَهَـٰدَةً أَبَدًا ۚ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَـٰسِقُونَ

Vellezıne yermunel muhsanati sümme lem ye'tu bi erbeati şühedae fecliduhüm semanıne celdetev ve la takbelu lehüm şehadeten ebeda ve ülaike hümül fasikun (24-4)

İffetli kadınlara iftira atıp da dört tanık getirmeyenlere gelince, onlara hemen seksen vuruş vurun. Ve onların tanıklıklarını ebediyen kabul etmeyin. Onlar, sapmışların ta kendileridir.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

İllellezıne tabu mim ba'di zalike ve aslehu fe innellahe ğafurur rahıym (24-5)

Bu suçtan sonra tövbe edip iyi hal sergileyenler müstesna. Şu bir gerçek ki, Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

وَٱلَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَٰجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَآءُ إِلَّآ أَنفُسُهُمْ فَشَهَٰدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَٰدَٰتٍۭ بِٱللَّهِ ۙ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ

Vellezıne yermune ezvacehüm ve lem yekül lehüm şühedaü illa enfüsühüm fe şehadetü ehadihim erbeu şehadatim billahi innehu le mines sadikıyn (24-6)

Kendi eşlerine bir zina isnat edip de kendilerinden başka tanıkları olmayanların herbirinin tanıklığı, kendisinin kesinlikle doğru sözlülerden olduğu hususunda Allah'a yeminden ibaret dört kez tanıklık ikrarıdır.

وَٱلْخَٰمِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ

Vel hamisetü enne la'netellahi aleyhi in kane minel kazibın (24-7)

Beşincide, eğer yalancılardansa, Allah'ın laneti üzerine olsun diye söz söyler.

وَيَدْرَؤُا۟ عَنْهَا ٱلْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَٰدَٰتٍۭ بِٱللَّهِ ۙ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ

Ve yedraü anhel azabe en teşhede erbea şehadatim billahi innehu le minel kazibın (24-8)

İtham edilen eşin, itham eden kocanın kesinlikle yalancılardan olduğuna ilişkin, Allah adına dört kez yemin şeklindeki tanıklığı, ondan cezayı düşürür.

وَٱلْخَٰمِسَةَ أَنَّ غَضَبَ ٱللَّهِ عَلَيْهَآ إِن كَانَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ

Vel hamisete enne ğadabellahi aleyha in kane mines sadikıyn (24-9)

Bu durumda kadının beşinci sözü, suçlayan erkek doğru söyleyenlerdense, "Allah'ın gazabının kendisi üzerine olması"nı söylemekten ibarettir.

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

Ve lev la fadlüllahi aleyküm ve rahmetühu ve ennellahe tevvabün hakım (24-10)

Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı neylerdiniz! Ve hiç kuşku yok Allah Tevvâb'dır, Hakîm'dir.

Sayfa 350, Nur 11-20 Ayetler, Cüz 18

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم ۖ بَلْ هُوَ خَيْرٌ

لَّكُمْ ۚ لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُم مَّا ٱكْتَسَبَ مِنَ ٱلْإِثْمِ ۚ وَٱلَّذِى تَوَلَّىٰ كِبْرَهُۥ مِنْهُمْ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٌ
İnnellezıne cau bil ifki usbetüm minküm la tahsebuhü şerral leküm bel hüve hayrul leküm li küllimriim minhüm mektesebe minel ism vellezı tevella kibrahu minhüm lehu azabün azıym (24-11)
O ifki/yalan haberi/iftirayı getirenler, içinizden bir gruptur. Onu sizin için şer sanmayın. Aksine o, sizin için bir hayırdır. Onlardan her kişiye o günahtan kazandığı vardır. Onların, günahın büyüğünü yönetenine de büyük bir azap vardır.

لَّوْلَآ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا۟ هَـٰذَآ إِفْكٌ مُّبِينٌ
Lev la iz semı'tümuhü zannel mü'minine vel mü'minatü bi eğfüsihim hayrav ve kalu haza ifküm mübın (24-12)
Onu işittiğinizde, erkek ve kadın müminlerin birbirleri için iyi zanda bulunup, "Bu apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?"
لَّوْلَا جَآءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا۟ بِٱلشُّهَدَآءِ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ عِندَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْكَـٰذِبُونَ
Lev la cau aleyhi bi erbeati şüheda' fe iz lem ye'tu biş şühedai fe ülaike ındellahi hümül kazıbun (24-13)
Ona dört tanık getirselerdi ya! Mademki, tanıkları getiremediler, o halde Allah katında onlar yalancılardır.

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِى مَآ أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
Ve lev fadlüllahi aleyküm ve rahmetühu fid dünya vel ahırati ve messeküm fı ma efadtüm fıhi azabün azıym (24-14)
Eğer dünya ve âhirette Allah'ın lütfu üzerinizde olmasaydı, içine daldığınız o yaygarada size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

إِذْ تَلَقَّوْنَهُۥ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُۥ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمٌ
İz telekkavnehu bi elsinetiküm ve tekulune bi efvahiküm ma leyse leküm bihı ılmüv ve tahsebunehu heyyinev ve hüve ındellahi azıym (24-15)
O zaman siz, onu dillerinizle birbirinize yetiştiriyordunuz ve ağızlarınızla, hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyi söylüyor, üstelik bunu önemsiz

sanıyordunuz. Oysaki Allah katında o, çok büyük bir günahtı.

وَلَوْلَآ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُم مَّا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبْحَٰنَكَ هَٰذَا بُهْتَٰنٌ عَظِيمٌ

Ve lev la iz semı'tümuhü kultüm ma yekunü lena en netekelleme bi haza sübhaneke haza bühtanün azıym (24-16)
Onu duyduğunuzda, "Bu konuda söz söylememiz bize yakışmaz; hâşâ, bu büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi?

يَعِظُكُمُ ٱللَّهُ أَن تَعُودُواْ لِمِثْلِهِۦٓ أَبَدًا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ

Yeızukümullahü en teudu li mislihı ebeden in küntüm mü'minın (24-17)
Eğer iman sahipleri iseniz, Allah sizi böyle birşeye bir daha asla dönmemeniz hususunda uyarıyor.

وَيُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْـَٔايَٰتِ ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Ve yübeyyinüllahü lekümül ayat vallahü alımün hakım (24-18)
Allah size ayetleri iyice açıklıyor. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ ٱلْفَٰحِشَةُ فِى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

İnnellezıne yühıbbune en teşıal fahışetü fillezıne amenu lehüm azabün elımün fıd dünyü vel ahırah vallahü ya'lemü ve entüm la ta'lemun (24-19)
İman edenler içinde edepsizliğin yayılmasını arzu edenler var ya, onlar için dünyada da âhirette de korkunç bir azap öngörülmüştür. Allah bilir ama siz bilmezsiniz.

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

Ve lev la fadlüllühi aleyküm ve rahmetühu ve ennellahe raufür rahıym (24-20)
Ya Allah'ın lütfu ve rahmeti üzerinizde olmasaydı! Allah Raûf'tur, Rahîm'dir.

Sayfa 351, Nur 21-27 Ayetler, Cüz 18

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ وَمَن يَتَّبِعْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ فَإِنَّهُۥ يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ ۚ وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ

مَا زَكَىٰ مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ يُزَكِّى مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
Ya eyyühellezıne amenu la tettebiu hutuvatiş şeytan ve mey yettebı' hutuvatiş şeytani fe innehu ye'müru bil fahşai vel münker ve lev la fadlüllahi aleyküm ve rahmetühu ma zeka minküm min ehadin ebedev ve laninnellahe yüzekkı mey yeşa' vallahü semıu alım (24-21)
Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını izlemeyin. Kim şeytanın adımlarını izlerse, şeytan ona iğrençlikleri ve kötülüğü emreder. Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, içinizden tek kişi bile sonsuza dek temize çıkamazdı. Ama Allah dilediğini arındırıp temizliyor. Allah herşeyi işitiyor, herşeyi biliyor.

وَلَا يَأْتَلِ أُو۟لُوا۟ ٱلْفَضْلِ مِنكُمْ وَٱلسَّعَةِ أَن يُؤْتُوٓا۟ أُو۟لِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينَ وَٱلْمُهَـٰجِرِينَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ وَلْيَعْفُوا۟ وَلْيَصْفَحُوٓا۟ ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
Ve la ye'teli ülül fadli minküm ves seati ey yü'tu ulil kurba vel mesakıne vel mühacirıne fı sebılillahi vel ya'fu velyasfehu e la tühıbbune ey yağfirallahü leküm vellahü ğafurur rahıym (24-22)
Sizin lütuf ve imkân sahibi olanlarınız; akrabaya, çaresizlere, Allah yolunda hicret edenlere birşey vermemeye yemin etmesinler, affetsinler, hoş görsünler. Allah'ın sizi affetmesini istemez misiniz? Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَرْمُونَ ٱلْمُحْصَنَـٰتِ ٱلْغَـٰفِلَـٰتِ ٱلْمُؤْمِنَـٰتِ لُعِنُوا۟ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
İnnellezıne yermunel muhsanatil ğafilatil mü'minati lüınu fid dünya vel ahırati ve lehüm azabün azıym (24-23)
O birşeyden habersiz iffetli mümin kadınlara iftira atanlar, dünyada da âhirette de lanete çarptırılmışlardır. Büyük bir azap vardır onlar için.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ
Yevme teşhedü aleyhim elsinetühüm ve eydıhim ve erculühüm bima kanu ya'melun (24-24)
Gün gelecek onların kendi dilleri, kendi elleri, kendi ayakları, yapıp ettikleri işler hakkında kendi aleyhlerine tanıklık edecektir.

يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ ٱللَّهُ دِينَهُمُ ٱلْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ ٱلْمُبِينُ
Yevmeiziy yüveffıhimüllahü dınehümül hakka ve ya'lemune ennellahe hüvel hakkul mübın (24-25)
O gün Allah, onlara hak ettikleri cezayı tam verecek ve Allah'ın apaçık Hak

olduğunu bilecekler.

ٱلْخَبِيثَـٰتُ لِلْخَبِيثِينَ وَٱلْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَـٰتِ ۖ وَٱلطَّيِّبَـٰتُ لِلطَّيِّبِينَ وَٱلطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَـٰتِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۖ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

Elhabisatü lil habısıne vel habısune lil habisat vet tayyibatü lit tayyibıne vet tayyibune lit tayyibat ülaike müberraune mimma yekulun lehim mağfiratüv ve rizkun kerım (24-26)

Murdar karılar murdar erkeklere, murdar erkekler de murdar karılara... Temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara... Bunlar, ötekilerin söylediklerinden arınmışlardır. Bunlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَدْخُلُوا۟ بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا۟ وَتُسَلِّمُوا۟ عَلَىٰٓ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Ya eyyühellezıne amenu la teodhulu büyuten ğayru büyutiküm hatta teste'nisu ve tüsellimu ala ehliha zaliküm hayrul leküm lealleküm tezekkerun (24-27)

Ey iman edenler! Kendi evleriniz dışındaki evlere, sahipleriyle kaynaşıp izin almadan, bir de ev sakinlerine selam vermeden girmeyin. Düşünüp taşınmanızı sağlamada bu sizin için daha hayırlıdır.

Sayfa 352, Nur 28-31 Ayetler, Cüz 18

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا۟ فِيهَآ أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِن قِيلَ لَكُمُ ٱرْجِعُوا۟ فَٱرْجِعُوا۟ ۖ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

Fe il lem tecidu fıha ehaden fe la tedhuluha hatta yü'zene leküm ve in kıyle lekümurciu ferciu hüve ezka lemüm ve in kıyle lekümurciu ferciu hüve ezka leküm vlalahü bima ta'melune alım (24-28)

Eğer orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size "Geri dönün!" denirse, dönün; bu sizin için daha iyi ve temizdir. Allah, yaptıklarınızı çok iyi biliyor.

لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا۟ بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَـٰعٌ لَّكُمْ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

Leyse aleyküm cünahun en tedhulu büyuten ğayra meskunetin fıha metaul leküm vallahü ya'lemü ma tübdune ve ma tektümun (24-29)

Oturanı bulunmayan ve içinde size ait eşya olan evlere girmenizde bir sakınca

yoktur. Allah, sizin açıkladıklarınızı da sakladıklarınızı da bilir.

قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّواْ مِنْ أَبْصَـٰرِهِمْ وَيَحْفَظُواْ فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ

Kul lil mü'minıne yeğuddu min ebsarihim ve yahfezu fürucehüm zalike ezka lehüm innellahe habırum bima yasneun (24-30)

Mümin erkeklere söyle: Bakışlarını yere indirsinler. Cinsel organlarını/ırzlarını korusunlar. Bu onlar için daha arındırıcıdır. Kuşkusuz, Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

وَقُل لِّلْمُؤْمِنَـٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَـٰرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ ءَابَآئِهِنَّ أَوْ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَآئِهِنَّ أَوْ أَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوْ نِسَآئِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّـٰبِعِينَ غَيْرِ أُوْلِى ٱلْإِرْبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ أَوِ ٱلطِّفْلِ ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُواْ عَلَىٰ عَوْرَٰتِ ٱلنِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ve kul lil mü'minati yağdudne min ebsarihinne ve yahfazne fürucehünne ve la yübdıne zınetehünne illa ma zahera minha vle yadribne bi humurihinne ala cüyubihinne ve la yübdıne zınetehünne illa li büuletihinne ev abaihinne ev abai büuletihinne ev ebaihinne ev ebnai büuletihnne ev ıhvanihinne ev benı ıhvanihinne ev benı ehavatihınne ev nisaihinne ev ma meleket eymanühünne evit tabiıyne ğayri ülil irbeti miner ricali evit tıflillezıne lem yazheru ala avratin nisai ve la yadribne bi ercülihunne li yu'leme ma yuhfıne min zınetihinn ve tubu ilellahi cemıan eyyühel mü'minune lealleküm tüflihun (24-31)

Mümin kadınlara da söyle: Bakışlarını yere indirsinler. Cinsel organlarını/ırzlarını korusunlar. Süslerini/zînetlerini, görünen kısımlar müstesna, açmasınlar. Örtülerini/başörtülerini göğüs yırtmaçlarının üzerine vursunlar. Süslerini şu kişilerden başkasına göstermesinler: Kocaları yahut babaları yahut kocalarının babaları yahut oğulları yahut kocalarının oğulları yahut kardeşleri yahut kardeşlerinin oğulları yahut kendi kadınları yahut ellerinin altında bulunanlar yahut ihtiyaç içinde olmayan erkeklerden kendilerinin hizmetinde bulunanlar yahut kadınların kaygı duyulacak yerlerini henüz anlayacak yaşa gelmemiş çocuklar. Süslerinden, gizlemiş olduklarının bilinmesi için ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminler, Allah'a

topluca tövbe edin ki kurtuluşa erebilesiniz!

Sayfa 353, Nur 32-36 Ayetler, Cüz 18

وَأَنكِحُوا۟ ٱلْأَيَـٰمَىٰ مِنكُمْ وَٱلصَّـٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَآئِكُمْ ۚ إِن يَكُونُوا۟ فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ

Ve enkihül eyama minküm ves salihıyne min ıbadiküm ve imaiküm iy yekun fükarae yuğnihimüllahü min fadlih vallahü vasiun alim (24-32)

İçinizden bekârları/dulları, bir de erkek hizmetçilerinizden ve halayıklarınızdan durumu uygun olanları evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onları lütfundan zenginleştirir. Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.

وَلْيَسْتَعْفِفِ ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱلَّذِينَ يَبْتَغُونَ ٱلْكِتَـٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَءَاتُوهُم مِّن مَّالِ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ ءَاتَىٰكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا۟ فَتَيَـٰتِكُمْ عَلَى ٱلْبِغَآءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا۟ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَمَن يُكْرِههُّنَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ مِنۢ بَعْدِ إِكْرَٰهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Vel yesta'fifillezıne la yecidune nikahan hatta yuğniyehümüllahü min fadlih vellezıne yebteğunel kitabe memma meleket eymanüküm fe katibuhüm in alimtüm fıhim hayrav ve atuhüm mim malillahillezı ataküm ve la tükrihu fetaytiküm alel biğai in eradne tehassunel li tebteğu aradal hayatid dünya ve mey yükrihhünne fe innellahe mim ba'di ikrahihinne ğafurur rahıym (24-33)

Nikâh imkânı bulamayanlar, Allah kendilerini lütfundan zenginleştirinceye kadar iffetlerini korusunlar. Size bağımlı olanlardan, hürriyetini satın almak isteyenlerin, kendilerinde iyi hal görürseniz, onlarla yazılı anlaşma yapın. Allah'a size verdiği malından siz de onlara verin. Hizmetinizdeki genç kızları, iffetli kalmak isteyip dururlarken, iğreti dünya hayatının basit menfaatini elde etmek için fuhşa zorlamayın. Kim onları baskı altında tutarsa Allah, fuhşa zorlanmalarından sonra onları affedici, esirgeyicidir.

وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ ءَايَـٰتٍ مُّبَيِّنَـٰتٍ وَمَثَلًا مِّنَ ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Ve le kad enzelna ileyküm ayatim mübeyyinativ ve meselem minellezıne halev min kabliküm ve mev'ızatel lil tüttekıyn (24-34)

Yemin olsun ki, size, gerçeği açık seçik anlatan ayetler, sizden önce gelip geçmiş olanlardan örnekler, korunanlar için de bir öğüt indirdik.

ٱللَّهُ نُورُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِۦ كَمِشْكَوٰةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۖ ٱلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ ۖ ٱلزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَـٰرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِىٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ ۗ يَهْدِى ٱللَّهُ لِنُورِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَـٰلَ لِلنَّاسِ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ

Allahü nurus semavati vel ard meselü nurihı ke mişkatin fıha mısbah elmisbahu fı zücaceh ezzücacetü ke enneha kevkebün dürriyyüy yukadü min şeceratim mübaraketin zeytunetil la şerkıyyetiv ve la ğarbiyyetiy yekadü zeytüha yüdıy'ü ve lev lem temseshü nar nurun ala nur yehdillahü li nurihı mey yeşa' ve yadribüllahül emsale lin nas vallahü bi külli şey'in alım (24-35)
Allah, göklerin ve yerin Nur'udur. Onun nurunun örneği, içinde çerağ bulunan bir kandile benzer. Kandil, bir sırça içerisindedir. Sırça, inciden bir yıldız gibidir ki, doğuya da batıya da nispeti olmayan bereketli bir zeytin ağacından yakılır. Bu ağacın yağı, neredeyse ateş dokunmasa bile ışık saçar. Nur üzerine nurdur o. Allah, dilediğini kendi nuruna kılavuzlar.
Allah, insanlara örnekler verir. Allah herşeyi bilmektedir.

فِى بُيُوتٍ أَذِنَ ٱللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا ٱسْمُهُۥ يُسَبِّحُ لَهُۥ فِيهَا بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْـَٔاصَالِ

Fı büyutin ezinellahü en türfea ve yüzkera fıhesmühu yüsebbihu lehu fıha bil ğudüvvi vel asal (24-36)
Kandil, Allah'ın yükseltilmesine ve içinde adının anılmasına izin verdiği evlerdedir. Orada sabah akşam O'nu tespih eder.

Sayfa 354, Nur 37-43 Ayetler, Cüz 18

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَـٰرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ وَإِقَامِ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءِ ٱلزَّكَوٰةِ ۙ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ ٱلْقُلُوبُ وَٱلْأَبْصَـٰرُ

Ricalül la tülhıhim ticaratüv ve la bey'un an zikrillahi ve ikamis salit ve ıtaiz zekati yehafune yevmen tetekallebü fıhil kulubü vel ebsar (24-37)
Öyle erler vardır ki, bir ticaret de bir alışveriş de onları Allah'ın

zikrinden/Kur'an'ından, namaz kılmaktan, zekât vermekten alıkoyamaz. Onlar, kalplerle gözlerin döneceği/yer değiştireceği günden korkarlar.

لِيَجْزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُواْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِۦۗ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍۢ

Li yecziyehümüllahü ahsene ma amilu ve yezıdehüm min fadlih vallahü yerzüku mey yeşaü bi ğayri hısab (24-38)

Ki Allah kendilerine, yapıp işlediklerinin en güzelini versin ve lütfundan onlara artışlar sağlasın. Allah dilediğini hesapsızca rızıklandırır.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَعْمَٰلُهُمْ كَسَرَابٍۭ بِقِيعَةٍۢ يَحْسَبُهُ ٱلظَّمْـَٔانُ مَآءً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَهُۥ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًۭٔا وَوَجَدَ ٱللَّهَ عِندَهُۥ فَوَفَّىٰهُ حِسَابَهُۥۗ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ

Vellezıne keferu a'malühüm keserabim bi kıy'atiy yahsebulhüz zam'anü maa hatta iza caehu lem yecidhü şey'ev ve vecedellahe ındehu feveffahü hısabeh vallahü seriul hısab (24-39)

Küfre sapanlara gelince, onların amelleri çöldeki serap gibidir ki, susuzluktan bunalan onu su sanır. Ama ona yaklaşınca hiçbir şey bulamaz; yanında Allah'ı bulur; O da onun hesabını eksiksiz bir biçimde görür. Allah, hesabı çok çabuk görendir.

أَوْ كَظُلُمَٰتٍۢ فِى بَحْرٍۢ لُّجِّىٍّۢ يَغْشَىٰهُ مَوْجٌۭ مِّن فَوْقِهِۦ مَوْجٌۭ مِّن فَوْقِهِۦ سَحَابٌۭ ۚ ظُلُمَٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَآ أَخْرَجَ يَدَهُۥ لَمْ يَكَدْ يَرَىٰهَاۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ ٱللَّهُ لَهُۥ نُورًۭا فَمَا لَهُۥ مِن نُّورٍ

Ev ke zulümatin fı bahril lücciyyiy yağşahü mevcüm min fevkıhı mevcüm min fevkıhı sehab zulümatüm ba'duha fevka ba'd iza ahrace yedehu lem yeked yeraha ve mel lem yec'alillahü lehu nuran fe malehu min nur (24-40)

Onların amelleri, engin denizdeki karanlıklara da benzer. Üst üste dalgaların kapladığı bir deniz. Daha üstünde de bulutlar var. Birbiri üstüne karanlıklar... Elini çıkarsa göremeyecek halde. Allah'ın ışık vermediği kişiye hiçbir ışık bulunamaz.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلطَّيْرُ صَٰٓفَّٰتٍۢۖ كُلٌّۭ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُۥ وَتَسْبِيحَهُۥۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ

E lem tera ennellahe yüsebbihu lehu men fis semavati vel erdı vet tayru saffat küllün kad alime salatehu ve tesbıhah vallahü alımüm bima yef'alun (24-41)

Görmedin mi, göklerdeki ve yerdeki şuurlular da bölük bölük olmuş kuşlar da Allah'ı tespih etmektedir. Her biri kendine özgü duasını, kendine özgü tespihini bilmiştir. Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi bilmektedir.

وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ
Ve lillahi mülküs semavati vel ard ve ilellahil mesıyr (24-42)
Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi Allah'ındır. Dönüş Allah'adır.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُزْجِى سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُۥ ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ رُكَامًا فَتَرَى ٱلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَـٰلِهِۦ وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِنۢ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ وَيَصْرِفُهُۥ عَن مَّن يَشَآءُ ۖ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِۦ يَذْهَبُ بِٱلْأَبْصَـٰرِ
E lem tera ennellahe yüzcı sehaben sümme yüellifü beynehu sümme yec'alühu rukamen fe teral vedka yahrucü min hılalihv ve yünezzilü mines semai min cibalin fıha mim beradin fe yüsıybü bihı mey yeşaü ve yasrifühu ammey yeşa' yekadü senaberkıhı yezhebü bil ebsar (24-43)
Görmedin mi, Allah, bulutları sürüyor, sonra onları kaynaştırıp iç içe sokuyor, sonra onları birbiri üstüne yığıyor. Nihayet, onların arasından yağmurun çıktığını görüyorsun. Gökten, ondaki dağlardan bir dolu indiriyor da onunla dilediğini çarpıyor, dilediğinden de onu yan geçiriyor. Onun şimşeğinin parıltısı, neredeyse gözleri alıp götürecek.

Sayfa 355, Nur 44-53 Ayetler, Cüz 18

يُقَلِّبُ ٱللَّهُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُو۟لِى ٱلْأَبْصَـٰرِ
Yukallibüllahül leyle ven nehar inne fı zalike le ıbratel li ülil ebsar (24-44)
Allah, gece ile gündüzü evirip çeviriyor. Gözleri olanlar için bunda elbette bir ibret vardır.

وَٱللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّن مَّآءٍ ۖ فَمِنْهُم مَّن يَمْشِى عَلَىٰ بَطْنِهِۦ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِى عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِى عَلَىٰٓ أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ
(24-45)
Vallahü halekü külle dabbetim mim ma' fe minhüm mey yemşı ala batnih ve

minhüm mey yemşı ala ricleyn ve minhüm mey yemşi ala erba' yahlükullahü ma yeşa' innellahe ala külli şey'in kadır
Allah, tüm canlıları sudan yarattı. Onlardan kimileri karnı üzerinde yürür, kimileri iki ayak üstünde yürür, kimileri de dört ayak üstünde... Allah dilediğini yaratıyor, Allah her şeye kadirdir.

لَّقَدْ أَنزَلْنَآ ءَايَـٰتٍ مُّبَيِّنَـٰتٍ ۚ وَٱللَّهُ يَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ

Le kad enzelna ayatim mübeyyinat vallahü yehdı mey yeşaü ila sıratım müstekıym (24-46)
Yemin olsun, biz açık seçik bilgiler veren ayetler indirdik. Allah, dilediğini/ dileyeni dosdoğru yola iletiyor.

وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۚ وَمَآ أُو۟لَـٰٓئِكَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ

Ve yekulune amenna billahi ve bir rasuli ve eta'na sümme yetevella ferıkum minhüm mim ba'di zalik ve ma ülaike bil mü'minın (24-47)
"Allah'a ve o resule inandık, boyun eğdik." diyorlar, sonra da içlerinden bir fırka bunun hemen ardından yüz çeviriyor. Bunlar, inanmış insanlar değiller.

وَإِذَا دُعُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم مُّعْرِضُونَ

Ve iza düu ilellahi ve rasulihı li yahküme beynehüm iza ferıküm minhüm mu'ridun (24-48)
Allah'a ve aralarında hüküm versin diye elçiye çağrıldıklarında, içlerinden bir fırka hemen yüz çevirenler oluveriyor.

وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلْحَقُّ يَأْتُوٓا۟ إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

Ve iy yekül lehümül hakku ye'tu ileyhi müs'ını (24-49)
Eğer gerçek, kendi lehlerine olursa boyun bükerek ona gelirler.

أَفِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ٱرْتَابُوٓا۟ أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۥ ۚ بَلْ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ

E fı kulubihim meradn emrtabu em yehafune ey yehıyfellahü aleyhim ve rasulüh bel ülaike hümüz zalimun (24-50)
Kalplerinde maraz mı var bunların, yoksa kuşkuya mı düştüler, yoksa Allah'ın ve resulünün kendilerine haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, hayır! Bunlar zalimlerin ta kendileri...

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا۟ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ

İnnema kane kavlel mü'minıne iza düu ilellahi ve rasulihı li yahküme beynehüm ey yekulu semı'na ve eat'na ve ülaike hümül müflihun (24-51)

Allah'a ve aralarında hüküm vermek üzere O'nun resulüne çağrıldıklarında, müminlerin sözleri sadece şunu söylemeleridir: "İşittik, itaat ettik." İşte bunlardır kurtuluşa erenler.

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخْشَ ٱللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ

Ve mey yütııllahe ve rasulehu ve yahşellahe ve yettakhi fe ülaike hümül faizun (24-52)

Allah'a ve O'nun resulüne itaat eden, Allah'a saygı duyan ve O'ndan korkan kişiler, zafere ulaşanların ta kendileridir.

وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَـٰنِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۖ قُل لَّا تُقْسِمُوا۟ ۖ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ve aksemu billahi cehde eymanihim lein emartehüm le yahrucünn kulla tuksimu taatüm ma'rufeh innellahe habırum bima ta'melun (24-53)

Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a ant içtiler ki, sen onlara emredersen mutlaka savaşa çıkacaklar. De ki: "Ant içmeyin! Örfe uygun bir itaat yeterli! Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır."

Sayfa 356, Nur 54-58 Ayetler, Cüz 18

قُلْ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُم مَّا حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا۟ ۚ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَـٰغُ ٱلْمُبِينُ

Kul etıy'ullahe ve etıy'ur rasul fe in tevellev fe innema aleyhi ma hummile ve aleyküm ma hummiltüm ve in tütıy'uhu tehtedu ve ma aler rasuli illel belağul mübın (24-54)

De ki: "Allah'a da itaat edin, resule de. Eğer yüz çevirirseniz/yüz çevirirlerse, onun görevi ona yükletilen, sizin göreviniz de size yükletilendir. Eğer ona itaat ederseniz yolu bulursunuz. Resule düşen, açık bir tebliğden başkası değildir."

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ كَمَا ٱسْتَخْلَفَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ ٱلَّذِى ٱرْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا ۚ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ

Veadellahüllezıne amenu minküm ve amilus salihüti le yestahlifennehüm fil erdı kemestahlefellezıne min kablihim ve le yümükkinenne lehüm dinehümül lezirteda lehüm ve le yübeddilennehüm mim ba'di havfihim emna ya'büdunenı la yüşrikune ve şey'a ve men kefera ba'de zalike fe ülaike hümül fasikun (24-55)
Allah; sizin, iman edip hayra ve barışa yönelik iyilikler yapanlarınıza şu vaatte bulunmuştur: Onlardan öncekileri halef kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka halef kılacak. Onlar için beğenip seçtiği dinlerini yine onlar için güç kaynağı yapacak, onları korkularının arkasından mutlaka güvene ulaştıracak. Bana kulluk/ibadet edecekler, hiçbir şeyi bana ortak koşmayacaklar. Bundan sonra nankörlük edenlerse, yoldan sapanların ta kendileridir.

وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Ve ekıymus salate ve atüz zekate ve etıy'ur rasule leallekümtürhamun (24-56)
Namazı kılın, zekâtı verin, resule itaat edin ki, rahmete erdirilesiniz.

لَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مُعْجِزِينَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ وَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۖ وَلَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ

La tahsebennellezıne keferu mu'cizıne fil ard ve me'vahümün nar ve le bi'sel mesıyr (24-57)
Sakın o küfre sapanların, yeryüzünde âciz bırakıcı güçler olduklarını zannetme. Varacakları yer ateştir onların. Ne kötü dönüş yeridir o, ne kötü!

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِيَسْتَـْٔذِنكُمُ ٱلَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ وَٱلَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا۟ ٱلْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَٰثَ مَرَّٰتٍ ۚ مِّن قَبْلِ صَلَوٰةِ ٱلْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ ٱلظَّهِيرَةِ وَمِنۢ بَعْدِ صَلَوٰةِ ٱلْعِشَآءِ ۚ ثَلَٰثُ عَوْرَٰتٍ لَّكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ۚ طَوَّٰفُونَ عَلَيْكُم بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْـَٔايَٰتِ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Ya eyyühellezıne amenu li yeste'zinkümüllezıne meleket eymaüküm vellezıne lem yeblüğul hulüme minküm selase merratv min kabli salatil fecri ve hıyne tedaune siyabeküm minez zahırati ve mim ba'di salatil ışa'i selasü avratil leküm

leyse aleyküm ve la aleyhim cünahum ba'dehünn tavvafune aleyküm ba'duküm ala ba'd kezalike yübeyyinüllahü lekümül ayat vallahü alımün hakım (24-58)
Ey iman edenler! Ellerinizin altında bulunanlarla, ergenlik yaşına gelmemiş olanlarınız sizden üç durumda izin istesinler: Sabah namazından önce, öğlen vaktinde elbiselerinizi çıkardığınızda, akşam kılınan namazdan sonra... Kaygılanacağınız üç vakittir bunlar. Bunlar dışında size de onlara da bir günah yoktur. Aranızda dolaşırlar, birbirinize bakabilirsiniz. Allah, ayetleri size işte böyle açıklıyor. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

Sayfa 357, Nur 59-61 Ayetler, Cüz 18

وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُوا۟ كَمَا ٱسْتَـْٔذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
Ve iza beleğal atfalü minkümül hulüme fel yeste'zinu kemeste'zenellezıne min kablihim kezalike yübeyyinüllahü leküm ayatih vallahü alımün hakım (24-59)
Çocuklarınız ergenlik çağına ulaştığında, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi izin istesinler. Allah size ayetleri işte böyle açıklıyor. Allah her şeyi bilir, hikmeti sınırsızdır.

وَٱلْقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِى لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَٰتٍۭ بِزِينَةٍ ۖ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
Vel kavaıdü minen nisaillatı la yercune nikahan fe leyse aleyhinne cünahun ey yeda'ne siyabehünne ğayra müteberricatim bi zıneh ve ey yesta'fifne hayrul lehünn vallahü semıun alım (24-60)
Artık nikâh arzuları kalmamış, hayızdan ve evlattan kesilen kadınların, süslerini göstermek için ortalıkta dolaşmamaları şartıyla dış giysilerini bırakmalarında kendileri için bir günah yoktur. Ama sakınmak için titiz davranmaları, onlar için daha hayırlıdır. Allah, herşeyi işitir, herşeyi bilir.

لَّيْسَ عَلَى ٱلْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا۟ مِنۢ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ ءَابَآئِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَٰنِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَٰمِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَٰلِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَٰلَٰتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُم مَّفَاتِحَهُۥٓ

أَوْ صَدِيقِكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَأْكُلُواْ جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُبَٰرَكَةً طَيِّبَةً ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْـَٔايَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Leyse alel a'ma haracüv ve la ala enfüsiküm en te'külu mim büyutiküm ev büyuti abaiküm ev büyuti ümehatiküm ev büyuti ıhvaniküm ev büyuti ehavatiküm ev büyuti a'mamiküm ev büyuti ammatiküm ev büyuti ahvaliküm ev büyuti halatiküm ev ma melektüm mefatihahu ev sadıkıküm leyse aleyküm cünahun en te'külu cemıan ev eştata fe iza dehaltüm büyuten fe sellimu ala enfüsiküm tehıyyetem min ındillahi mübaraketen tayyibeh kezalike yübeyyinüllahü lekümül ayati lealleküm ta'kılul (24-61)

Köre güçlük yoktur; topala güçlük yoktur, hastaya güçlük yoktur. Sizin için de gerek kendi evlerinizden gerekse şu kişilerin evlerinden yemek yemenizde bir sakınca yoktur: Babalarınızın evleri yahut annelerinizin evleri yahut kardeşlerinizin evleri yahut kızkardeşlerinizin evleri yahut amcalarınızın evleri yahut halalarınızın evleri yahut teyzelerinizin evleri yahut anahtarı size teslim edilmiş olan evler yahut arkadaşlarınızın evleri. Hep birlikte yahut ayrı ayrı yemenizde sizin için hiçbir sakınca yoktur. Evlere girdiğinizde, Allah katından bir esenlik, bir bereketlilik, bir temizlik dileği olarak kendinize de selam verin. Allah size ayetleri işte böyle ayan beyan bildiriyor ki, aklınızı çalıştırabilesiniz.

Sayfa 358, Nur 62-64 Ayetler, Cüz 18

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَإِذَا كَانُواْ مَعَهُۥ عَلَىٰٓ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُواْ حَتَّىٰ يَسْتَـْٔذِنُوهُ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسْتَـْٔذِنُونَكَ أُوْلَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ فَإِذَا ٱسْتَـْٔذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُمُ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

İnnemel mü'minunellezıne amenu billahi ve rasulihı ve iza kanu meahu ala emrin camiıl lem yezhebu hatta yeste'zinuh innellezıne yeste'zinuneke ülaikellezıne yü'minune billahi ve rasulih fe izeste'zenuke li ba'dı şe'nihim fe'zel li men şi'te minhüm vestağfir lehümüllah innellahe ğafurur rahıym (24-62)

Müminler o insanlardır ki, Allah'a ve O'nun resulüne inanırlar. Resulle beraber, ortaklaşa bir iş üzerinde bulundukları zaman, ondan izin almadan çekip gitmezler. O senden izin isteyenler var ya, onlar Allah'a ve O'nun resulüne iman edenlerdir. Bazı uğraşları için senden izin istediklerinde, onlardan dilediğine izin ver ve kendileri için af dile. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

لَّا تَجْعَلُوا۟ دُعَآءَ ٱلرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُم بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

La tec'alu düaer rasuli beyneküm ke düai ba'dıküm ba'da kad ya'lemüllahüllezıne yetesellelune minküm livaza fel yahzerillezıne yühalifune an emrihı en tüsıybehüm fitnetün ev yüsıybehüm azabün elım (24-63)

Aranızda peygamberi çağırmayı, sizin birbirinizi çağırmanıza eş tutmayın. Allah sizin, birbirini siper ederek sıvışıp gidenlerinizi bilir. Resulün emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin gelip çatmasından yahut acıklı bir azabın yakalarına yapışmasından çekinsinler.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌۢ

E la inne lillahi ma fis semavati vel ard kad ya'lemü ma entüm aleyh ve yevme yürceune ileyhi fe yünebbiühüm bi ma amilu vallahü bi külli şey'in alım (24-64)

Gözünüzü açın! Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız Allah'ındır. O sizin ne hal üzere olduğunuzu bilir. Bir gün O'na döndürülecekler de O onlara, yapıp ettiklerini haber verecektir. Allah her şeyi iyice bilmektedir.

Furkan Suresi (25/77), İniş sırası: 42
Sayfa 358, Furkan 1-2 Ayetler, Cüz 18

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

تَبَارَكَ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ لِيَكُونَ لِلْعَـٰلَمِينَ نَذِيرًا

Tebarakellezı nezzelel fürkane ala abdihı li yekune lil alemıne nezıra (25-1)

Şanı yücedir o kudretin ki, hakla bâtılı ayıran o Furkan'ı, bütün âlemler için bir uyarıcı olsun diye kuluna indirdi.

ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى ٱلْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ فَقَدَّرَهُۥ تَقْدِيرًا

Ellezı lehu mülküs semavati vel erdı ve lem yettehız veledev ve lem yekül lehu

şerıkün fil mülki ve haleka külle şey'in fe kadderahu takdira (25-2)
Göklerin ve yerin mülk ve saltanatı yalnız O'nundur. Çocuk edinmemiştir O. Mülk ve saltanatında ortak yoktur O'na. Herşeyi yaratmış ve herşeye bir ölçü ve oluş tarzı takdir etmiştir.

Sayfa 359, Furkan 3-11 Ayetler, Cüz 18

وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا

Vettehazu min dunihı alihetel la yahlükune şey'ev ve hüm yuhlekune ve la yemlikune li enfüsihim darrav ve la nef'av ve la yemlikune mevtev ve la hayatev ve la nüşura (25-3)
Böyleyken O'nun dışında bir takım ilahlar edindiler. Hiçbir şey yaratamaz bunlar. Kendileri yaratılmışlardır zaten... Kendi benlikleri için bile ne bir zarara güç yetirebilirler ne bir yarara. Ne bir ölüme güçleri yeter ne bir dirime ne de kabirden çıkarıp hesap sormaya.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ ٱفْتَرَىٰهُ وَأَعَانَهُۥ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَآءُو ظُلْمًا وَزُورًا

Ve kalellezıne kefer in haza ila ifkünifterahü ve eanehu aleyhi kavmün aharune fe kad cau zulmev vezura (25-4)
Küfre batanlar dediler ki: "Bu, onun uydurduğu bir düzmeceden başka şey değildir. Ve bu düzmecede ona, başka bir topluluk da yardım etmiştir." Yemin olsun ki, bunu söyleyenler bir zulüm, günah ve iftira sergilemişlerdir.

وَقَالُوٓاْ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٱكْتَتَبَهَا فَهِىَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

Ve kalu esatıyrul evvelinektetebeha fe hiye tümla aleyhi bükratev ve esıyla (25-5)
Dediler ki: "Öncekilerin masallarıdır bu. Birilerine yazdırdı onu. O ona sabah akşam birileri tarafından yazdırılıyor."

قُلْ أَنزَلَهُ ٱلَّذِى يَعْلَمُ ٱلسِّرَّ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

Kul enzelehüllezı ya'lemüs sirra fis semavati vel ard innehu kane ğafurar rahıyma (25-6)
Şöyle söyle: "Onu göklerde ve yerdeki sırrı bilen indirmiştir. Kuşkusuz O,

Gafûr'dur, Rahîm'dir."

وَقَالُواْ مَالِ هَٰذَا ٱلرَّسُولِ يَأۡكُلُ ٱلطَّعَامَ وَيَمۡشِي فِي ٱلۡأَسۡوَاقِ لَوۡلَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مَلَكٞ فَيَكُونَ مَعَهُۥ نَذِيرًا

Ve kalu mali hazer rasuli ye'külüt taame ve yemşi fil esvak lev la ünzile ileyhi melekün fe yekune meahu nezıra (25-7)

Şunu da söylemişlerdir: "Ne biçim resuldür bu; yemek yiyor, sokaklarda yürüyor. Üzerine bir melek indirilmeli, beraberinde özel bir uyarıcı olmalı değil miydi?"

أَوۡ يُلۡقَىٰٓ إِلَيۡهِ كَنزٌ أَوۡ تَكُونُ لَهُۥ جَنَّةٞ يَأۡكُلُ مِنۡهَاۚ وَقَالَ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلٗا مَّسۡحُورًا

Ev yülka ileyhi kenzün ev tekunü lehu cennetüy ye'külü minha ve kalez zalimune in tettebiune illa racülem meshura (25-8)

"Yahut ona bir hazine gönderilmeli, yahut ürününden yediği bir bahçesi olmalı değil miydi?" O zalimler şunu da söylediler: "Sizler büyülenmiş bir adamdan başkasının ardı sıra gitmiyorsunuz."

ٱنظُرۡ كَيۡفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلۡأَمۡثَٰلَ فَضَلُّواْ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ سَبِيلٗا

Ünzur keyfe darabu lekel emsale fe dallu fe la yestetıy'une sebıla (25-9)

Bak da gör! Nasıl da örnekler sunuyorlar sana. Sapıttılar, artık bir daha yol bulamazlar.

تَبَارَكَ ٱلَّذِيٓ إِن شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيۡرٗا مِّن ذَٰلِكَ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ وَيَجۡعَل لَّكَ قُصُورَۢا

Tebarakellezı in şae ceale leke hayram min zalike cennatin tecrı min tahtihel enharu ve yec'al leke kusura (25-10)

Şanı yücedir o kudretin ki, dilerse sana ondan daha hayırlısını, altından nehirler akan bahçeleri verir ve senin için köşkler de yapar.

بَلۡ كَذَّبُواْ بِٱلسَّاعَةِۖ وَأَعۡتَدۡنَا لِمَن كَذَّبَ بِٱلسَّاعَةِ سَعِيرًا

Bel kezzebu bis saati ve a'tedna li men kezzebe bis saati seıyra (25-11)

İş onların söyledikleri gibi değil. Onlar o kıyamet saatini yalanladılar. Ve biz, kıyamet saatini yalanlayanlara alevli bir ateş hazırlamışızdır.

Sayfa 360, Furkan 12-20 Ayetler, Cüz 18

إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ سَمِعُوا۟ لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا
İza raethüm mim mekanim beıydin semiu leha teğayyuzav ve zefıra (25-12)
O, onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar onun kaynayan öfkesini ve uğultusunu işitirler.

وَإِذَآ أُلْقُوا۟ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا۟ هُنَالِكَ ثُبُورًا
Ve iza ülku minha mekanen dayyikam mükarranıne deav hünalike sübura (25-13)
Elleri boyunlarına bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıklarında, orada haykırırlar: "Nerdesin ey ölüm!"

لَّا تَدْعُوا۟ ٱلْيَوْمَ ثُبُورًا وَٰحِدًا وَٱدْعُوا۟ ثُبُورًا كَثِيرًا
La ted'ul yevme süburav vahıdev ved'u süburan kesıra (25-14)
Bugün bir ölüm çağırmayın, birçok ölümü davet edin.
قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ ٱلْخُلْدِ ٱلَّتِى وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ ۚ كَانَتْ لَهُمْ جَزَآءً وَمَصِيرًا
Kul e zalike hayrun em cennetül huldilletı vüıdel müttekun kanet lehüm cezaev ve mesıyra (25-15)
De ki: "Bu mu daha iyi, yoksa korunanlara vaat edilen o sonsuzluk cenneti mi? O cennet de bu korunanların ödülü ve dönüş yeridir."

لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ خَٰلِدِينَ ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْـُٔولًا
Lehüm fıha ma yeşaune halidın kane ala rabbike va'dem mes'ula (25-16)
Onlar için orada, diledikleri herşey sürekli vardır. Bu, Rabbin üzerinde sorumluluğu üstlenilen bir vaattir.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِى هَٰٓؤُلَآءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا۟ ٱلسَّبِيلَ
Ve yemve yahşüruhüm ve ma ya'büdune min dunillahi fe yekulü e entüm adleltüm ıbadı haülai em hüm dallüs sebıl (25-17)
Onları ve Allah dışındaki taptıklarını haşredeceği gün şöyle sorar: "Şu kullarımı siz mi saptırdınız yoksa onlar mı yoldan çıktılar?"

قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ مَا كَانَ يَنۢبَغِى لَنَآ أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا۟ ٱلذِّكْرَ وَكَانُوا۟ قَوْمًۢا بُورًا
Kalu sübhaneke ma kane yembeğıy lena en nettehıze min dunike min evliyae

ve lakim metta'tehüm ve abaehüm hatta nesüz zikr ve kanu kavmen bura (25-18)
Derler ki: "Tespih ederiz seni; seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmazdı. Ama sen onları ve atalarını öylesine nimetlendirdin ki, zikiri/Kur'an'ı unuttular ve helâke giden bir topluluk oldular."

فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ
نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا
Fe kad kezzebuküm bima tekulune fe ma testetıy'une sarfev ve la nasra ve mey yazlim minküm nüzıkhü azaben kebıra (25-19)
İşte haklarında söz söyledikleriniz de sizi yalanladılar. Artık ne azabı savabilirsiniz ne de yardımcı olabilirsiniz. Zulmedenlerinize zorlu bir azap tattıracağız.

وَمَآ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّآ إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِى
ٱلْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا
Ve ma erselna kableke minel murselıne illa innehüm le ye'külunet taame ve yemşune fil esvak ve cealna ba'daküm li ba'dın fitneh e tasbirun ve kane rabbüke besıyra (25-20)
Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de mutlaka yemek yiyorlar, sokaklarda yürüyorlardı. Biz sizi birbiriniz için imtihan aracı yaptık. Sabrediyor musunuz? Rabbin her şeyi görmektedir.

Sayfa 361, Furkan 21-32 Ayetler, Cüz 19

وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ
ٱسْتَكْبَرُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا
Ve kalellezıne la yercune likaena lev la ünzile aleynel melaiketü ev nera rabbena le kadistekberu fı enfüsihim ve atev utüvven kebıra (25-21)
Bize kavuşmayı ummayanlar dediler ki: "Üstümüze melekler inse, yahut Rabbimizi görsek olmaz mı?" Yemin olsun ki, kendi benliklerinde büyüklük kuruntusuna düştüler ve korkunç bir biçimde azdılar.

يَوْمَ يَرَوْنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا
Yevme yeravnel melaikete la büşra yevmeizil lil mücrimıne ve yekulune hıcram mahcura (25-22)

Melekleri görecekleri günde, o günahkârlara hiçbir müjde yoktur. Şöyle diyecekler: "Yasaktır, yasaklanmıştır!"

وَقَدِمْنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا۟ مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَـٰهُ هَبَآءً مَّنثُورًا
Ve kadimna ila ma amilu min amelin fe cealnahü hebaem mensura (25-23)
Yaptıkları her işin önüne geçmiş, onu un ufak hale getirip silmişizdir.

أَصْحَـٰبُ ٱلْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا
Ashabül cenneti yemeizin hayrum müstekarrav ve ahsenü mekıyla (25-24)
O gün, konakladıkları yer çok hayırlı, dinlenip eğlendikleri yer çok güzel olanlar, cennet halkıdır.

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ ٱلسَّمَآءُ بِٱلْغَمَـٰمِ وَنُزِّلَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ تَنزِيلًا
Ve yevme teşekkakus semaü bil ğamami ve nüzzilel melaiketü tenzıla (25-25)
Gün olur, gök, bulutlarla yarılır ve melekler ardarda indirilir.

ٱلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّ لِلرَّحْمَـٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ عَسِيرًا
Elmülkü yevmeizinil hakku lir rahman ve kane yevmen alel kafirıne asıra (25-26)
O gün gerçek mülk ve yönetim Rahman'ındır. Ve o, kâfirler için çok zorlu bir gündür.

وَيَوْمَ يَعَضُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَـٰلَيْتَنِى ٱتَّخَذْتُ مَعَ ٱلرَّسُولِ سَبِيلًا
Ve yevme yeadduz zalimü ala yedeyhi yekulü ya leytenit tehaztü mear rasuli sebıla (25-27)
O gün zalim, ellerini ısırarak diyecek ki: "Ne olurdu, resulle birlikte bir yol tutsaydım."

يَـٰوَيْلَتَىٰ لَيْتَنِى لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا
Ya veyleta leytenı lem ettehız fülanen halıla (25-28)
"Ah, ne olurdu, falancayı dost edinmeseydim."

لَّقَدْ أَضَلَّنِى عَنِ ٱلذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَآءَنِى ۗ وَكَانَ ٱلشَّيْطَـٰنُ لِلْإِنسَـٰنِ خَذُولًا
Le kad edallenı aniz zikri ba'de iz caenı ve kaneş şeytanü lil insani hazula (25-29)
"Zikir/Kur'an bana geldikten sonra, o saptırdı beni ondan. Şeytan, insan için bir rezil edicidir."

وَقَالَ ٱلرَّسُولُ يَٰرَبِّ إِنَّ قَوْمِى ٱتَّخَذُوا۟ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ مَهْجُورًا
Ve kaler rasulü ya rabbi inne kavmit tehazu hazel kur'ane mehcura (25-30)
Resul de şöyle der: "Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış halde tuttular."

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا مِّنَ ٱلْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا
Ve kezalike cealna li külli nebiyyin adüvvem minel mücrimın ve kefa bi rabbike hadiyev ve nesıyra (25-31)
Biz böylece her peygambere, suçlulardan bir düşman musallat ettik. Kılavuz ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ٱلْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَٰحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِۦ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَٰهُ تَرْتِيلًا
Ve kalellezıne keferu lev la nüzzile aleyhil kur'anü cümletev vahıdeh kezalike li nüsebbite bihı füadeke ve rattelnahü tertıla (25-32)
İnkâr edenler dediler ki: "Kur'an ona toptan, bir kerede indirilsedi ya!" Biz böyle yaptık ki, onunla senin kalbini dayanıklı kılalım. Biz onu parça parça/ayet ayet okuduk.

Sayfa 362, Furkan 33-43 Ayetler, Cüz 19

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا
Ve la ye'tuneke bi meselin illa ci'nake bil hakkı ve ahsene tefsıra (25-33)
Onlar sana bir mesel getirdikçe, biz sana hakkı ve en güzel yorumu getiririz.

ٱلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُو۟لَٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا
Ellezıne yuhşerune ala vücuhihim ila cehenneme ülaike şerrum mekanev ve edallü sebıla (25-34)
O yüzleri üstü cehenneme sevk edilecek olanlar, mekân bakımından en şerli, yol bakımından en sapık kişilerdir.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهُۥٓ أَخَاهُ هَٰرُونَ وَزِيرًا
Ve le kad ateyna musel kitabe ve cealna meahu ehahü harune vezıra (25-35)
Yemin olsun ki, biz Mûsa'ya Kitap verdik. Kardeşi Hârun'u da onun yanında vezir yaptık.

فَقُلْنَا ٱذْهَبَآ إِلَى ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا فَدَمَّرْنَـٰهُمْ تَدْمِيرًا
Fe kulnezheba ilel kavmillezıne kezzebu bi ayatina fe demmernahüm tedmıra (25-36)
Ardından şöyle dedik: "Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin." Biraz sonra da o topluluğu yerle bir ettik.

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا۟ ٱلرُّسُلَ أَغْرَقْنَـٰهُمْ وَجَعَلْنَـٰهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّـٰلِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
Ve kavme nuhıl lemma kezzebür rusüle ağraknahüm ve cealnahüm lin nasi ayeh ve a'tedna liz zalimıne azaben elıma (25-37)
Ve Nûh kavmi... Resulleri yalanladıklarında hepsini boğup, insanlara bir ibret yaptık. Zalimler için acıklı bir azap hazırladık.

وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَأَصْحَـٰبَ ٱلرَّسِّ وَقُرُونًۢا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا
Ve adev ve semude ve ashaber rassi ve kurunem beyne zalike kesıra (25-38)
Âd'ı, Semûd'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri yere batırdık.

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ ٱلْأَمْثَـٰلَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا
Ve küllen darabna lehül emsale ve küllen tebberna tetbıra (25-39)
Bunların her birine türlü türlü örnekler verdik. Ve bunların hepsini perişan edip batırdık.

وَلَقَدْ أَتَوْا۟ عَلَى ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِىٓ أُمْطِرَتْ مَطَرَ ٱلسَّوْءِ ۚ أَفَلَمْ يَكُونُوا۟ يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ نُشُورًا
Ve le kad etev alel karyetilletı ümtırat metaras se' e fe lem yekunu yeravneha bel kanu la yercune nüşura (25-40)
Yemin olsun, onlar o kötülük yağmuruna tutulan kente vardılar. Peki onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilip hesap vermeyi ummuyorlardı.

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَـٰذَا ٱلَّذِى بَعَثَ ٱللَّهُ رَسُولًا
Ve iza raevke iy yettehızuneke illa hüzüva e hazellezı beasellahü rasula (25-41)
Seni gördüklerinde, şu şekilde alaya almaktan başka şey yapmazlar: "Allah'ın, resul olarak gönderdiği şu mu?"

إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَآ أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ

يَرَوْنَ ٱلْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا
İn kade le yüdıllüna an alihetina lev la en saberna aleyha ve sevfe ya'lemune hıyne yeravnel azabe men edallü sebıla (25-42)
"Eğer biz kendilerine bağlılıkta sabırlı olmasaydık, bu bizi ilahlarımızdan saptıracaktı." Azabı gördüklerinde, yolca kimin daha sapık olduğunu bilecekler.

أَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَـٰهَهُۥ هَوَىٰهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا
E raeyte menit tehaze ilahehu hevah e fe ente tekunü aleyhi vekıla (25-43)
İğreti arzusunu ilah edinen kişiyi gördün mü? Şimdi ona sen mi vekil olacaksın?

Sayfa 363, Furkan 44-55 Ayetler, Cüz 19

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَٱلْأَنْعَـٰمِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا
Em tahsebü enne ekserahüm yesmeune ev ya'kılun in hüm illa kel en'ami bel hüm edallü sebıla (25-44)
Yoksa sen bunların çoğunun işittiğini, akledip düşündüğünü mü sanıyorsun? Onlar hayvanlar gibidirler, hatta yolca, hayvanlardan da şaşkındırlar.

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ ٱلظِّلَّ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهُۥ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا ٱلشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
Em tahsebü enne ekserahüm yesmeune ev ya'kılun in hüm illa kel en'ami bel hüm edallü sebıla (25-45)
Görmedin mi Rabbini, nasıl uzatmıştır gölgeyi? Eğer dileseydi, onu elbette hareketsiz kılardı. Sonra nasıl Güneş'i ona delil yapmışız!
ثُمَّ قَبَضْنَـٰهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا
Summe kabadnahü ileyna kabday yesıra (25-46)
Sonra nasıl tutup onu ağır ağır kendimize çekmişiz!

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِبَاسًا وَٱلنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ ٱلنَّهَارَ نُشُورًا
Ve hüvellezı ceale lekümül leyle libasev ven nevme sübatev ve cealen nehar nüşura (25-47)

O'dur sizin için geceyi elbise, uykuyu dinlence yapan. Gündüzü, dağılıp yayılma zamanı yapan da O'dur.

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ ٱلرِّيَـٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِۦ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً طَهُورًا

Ve hüvellezı erseler riyaha büşram beyne yedey rahmetih ve enzelna menis semai maen tahura (25-48)

O gönderdi rüzgârı bir müjde olarak rahmetinin önünden. Biz indirdik gökten tertemiz bir su.

لِّنُحْـِۧىَ بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُۥ مِمَّا خَلَقْنَآ أَنْعَـٰمًا وَأَنَاسِىَّ كَثِيرًا

Li nuhyiye bihı beldetem meytev ve nüskıyehu mimma halakna en'amev ve enasiyye kesıra (25-49)

Ki onunla ölü bir beldeyi diriltelim ve onunla, yarattıklarımızdan bir takım hayvanları ve birçok insanları suvaralım.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَـٰهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا۟ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

Ve le kad sarrafnahü beynehüm li yezzekkeru fe eba ekserun nasi illa küfura

Yemin olsun, onu aralarında çeşitli biçimlerde ifade ettik ki öğüt alabilsinler. Ama insanların çoğu sadece nankörlükte ısrar etmektedir.

(25-50)

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيرًا

Ve lev şi'na le beasna fı külli karyetin nezıra (25-51)

Eğer dileseydik, her kente bir uyarıcı gönderirdik.

فَلَا تُطِعِ ٱلْكَـٰفِرِينَ وَجَـٰهِدْهُم بِهِۦ جِهَادًا كَبِيرًا

Fe la tütıl kafirıne ve cahıdhüm bihı cihaden kebıra (25-52)

Artık inkârcılara boyun eğme, onlara karşı Kur'an ile zorlu bir cihat aç.

وَهُوَ ٱلَّذِى مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ هَـٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَـٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا

Ve hüvellezı meracel bahreyni haza azbün füratüv ve haza milhun ücac ve ceale beynehüma berzehav ve hıcram mahcura (25-53)

İki denizi birbiri üstüne salan O'dur. Bu, tatlı ve yürek ferahlatıcı; şu, tuzlu ve acı. Ve ikisinin arasında bir berzah, geçişi engelleyen bir perde koymuştur.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ مِنَ ٱلْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُۥ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا
Ve hüvellezı haleka minel mai beşeran fe cealehu nesebev ve sıhra ve kane rabbüke kadıra (25-54)
Sudan bir insan yaratıp, onu nesep ve sıhriyet akrabaları halinde oluşturan O'dur. Rabbin çok güçlüdür.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ ٱلْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِۦ ظَهِيرًا
Ve ya'büdune min dunillahi ma la yenfeuhüm ve la yedurruhüm ve kanel kafiru ala rabbihi zahıra (25-55)
Allah'ın berisinden, kendisine yarar sağlamayacak, zarar da veremeyecek şeylere ibadet/kulluk ediyorlar. İnkârcı, Rabbi aleyhine başkalarına arka çıkar.

Sayfa 364, Furkan 56-67 Ayetler, Cüz 19

وَمَآ أَرْسَلْنَـٰكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
Ve ma erselnake illa mübeşşirav ve nezıra (25-56)
Biz seni sadece müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَن شَآءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا
Kul ma es'elüküm aleyhi min ecrin illa men şae ey yettehıze ila rabbihı sebıla (25-57)
De ki: "Onun karşılığında sizden bir ücret istemiyorum; ancak Rabbine varmak için bir yol tutmayı dileyenler istiyorum."

وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱلْحَىِّ ٱلَّذِى لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِۦ ۚ وَكَفَىٰ بِهِۦ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًا
Ve tevekkel alel hayyillezı la yemutü ve sebbıh bi hamdih ve kefa bihı bi zünubi ıbadihı habıra (25-58)
O hiç ölmeyecek diriye, o Hayy olana dayanıp güven, O'nu överek tespih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter.

ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۚ ٱلرَّحْمَـٰنُ فَسْـَٔلْ بِهِۦ خَبِيرًا
Ellezı halekas semavati vel erda ve ma beynehüma fı sitteti eyyamin

sümmesteva alel arşir rahmanü fes'el bihı habıra (25-59)
Gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yaratıp sonra arş üzerinde egemenlik kuran O'dur.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱسْجُدُواْ لِلرَّحْمَـٰنِ قَالُواْ وَمَا ٱلرَّحْمَـٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا
Ve iza kıyle lehümüscüdu lir rahmani kalu ve mer rahmanü e nescüdü li ma te'müruna ve zadehüm nüfura (25-60)
Onlara, "Rahman'a secde edin" dendiğinde şöyle derler: "Rahman da neymiş? Senin emrettiğin şeye secde eder miyiz hiç?" Ve bu söz onların nefretini artırdı.

تَبَارَكَ ٱلَّذِى جَعَلَ فِى ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَٰجًا وَقَمَرًا مُّنِيرًا
Tebarakellezı ceale fis semai bürucev ve ceale fıha siracev ve kameram münıra (25-61)
Şanı yücedir o kudretin ki; gökte burçlar yarattı, orada bir kandil ve ışık yansıtıcı bir ay oluşturdu.

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا
Ve hüvellezı cealel leyle ven nehara hılfetel li men erade ey yezzekkera ev erade şükura (25-62)
Geceyle gündüzü, öğüt almak isteyenlerle şükretmek isteyenler için, birbirini izler hale getiren O'dur.

وَعِبَادُ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى ٱلْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلْجَـٰهِلُونَ قَالُواْ سَلَـٰمًا
Ve ıbadür rahmanillezıne yemşune alel erdı hevnev ve iza hatabehümül cahilune kalu selama (25-63)
Rahman'ın kulları, yeryüzünde böbürlenmeden/rahatsız etmeden yürüyen kişilerdir. Cahiller onlara hitap edince, "selam" derler.

وَٱلَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَـٰمًا
Vellezıne yebıtune li rabbihim süccedev ve kıyama (25-64)
Geceleri, Rableri huzurunda secde ederek, ayakta durarak geçirirler.
وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
Vellezıne yekulune rabbenasrif anna azabe cehenneme inne azabeha kane ğaram (25-65)
Ve şöyle yakarırlar: "Rabbimiz, cehennem azabını bizden uzak tut. Doğrusu,

onun azabı inatçı ve yapışkandır."

إِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

İnneha saet müstekarrav ve mükama (25-66)
Ne kötü bir durak yeridir o, ne kötü bir dinlenme yeri!

وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَنفَقُوا۟ لَمْ يُسْرِفُوا۟ وَلَمْ يَقْتُرُوا۟ وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا

Vellezıne iza enfeku lem yüsrifu ve lem yaktüru ve kane beyne zalike kavama (60. Ayet secde ayetidir.) (25-67)
Onlar harcadıkları zaman ne savurganlığa saparlar ne de cimrilik ederler. O ikisi arasında bir dengededir bu.

Sayfa 365, Furkan 68-77 Ayetler, Cüz 19

وَٱلَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا

Vellezıne la yed'une meallahi ilahen ahara ve la yaktülunen nefselletı harramellahü illa bil hakkı ve la yeznun ve mey yef'al zalike yelka esama (25-68)
Onlar Allah'ın yanında bir başka ilaha yakarmazlar/davet etmezler. Allah'ın saygıya layık kıldığı canı haksız yere almazlar. Zina etmezler. Bunları yapan cezaya çarpılır.

يُضَٰعَفْ لَهُ ٱلْعَذَابُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِۦ مُهَانًا

Yüdaaf lehül azabü yevmel kıyameti ve yahlüd fıhı mühana (25-69)
Kıyamet günü azap kendisi için katkat artırılır da hor ve ezik halde onun içinde sürekli kalır.

إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَٰلِحًا فَأُو۟لَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَٰتٍ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

İlla men tabe ve amene ve amile amelen salihan fe ülaike yübeddilüllahü seyyiatihim hasenat ve kanellahü ğafurar rahıyma (25-70)
Tövbe ederek inanan ve barışa yönelik iyi bir iş yapan müstesna. Allah, böylelerinin kötülüklerini güzelliğe dönüştürür. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَإِنَّهُۥ يَتُوبُ إِلَى ٱللَّهِ مَتَابًا
Ve men tabe ve amile salihan fe innehu yetubü ilellahi metaba (25-71)
Kim tövbe edip hayra ve barışa yönelik iş yaparsa, hiç kuşkusuz tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

وَٱلَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ ٱلزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا۟ بِٱللَّغْوِ مَرُّوا۟ كِرَامًا
Vellezıne la yeşhedunez zura ve iza merru bil lağvi merru kiram (25-72)
Onlar yalana tanıklık etmezler/yalan söze kulak vermezler. Boş lakırdıya rastladıklarında soylu bir tavırla geçip giderler.

وَٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا۟ عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا
Vellezine iza zükkiru bi ayati rabbihim lem yehırru aleyha summev ve umyana (25-73)
Rablerinin ayetleri kendilerine hatırlatıldığında, kör ve sağırlar gibi onlar üzerine kapanmazlar.

وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَٰجِنَا وَذُرِّيَّـٰتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَٱجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا
Vellezıne yekulune rabbena heb lena min ezvacina va zürriyyatina kurrate a'yüniv vec'alna lil müttekıyne imama (25-74)
Onlar şöyle yakarırlar: "Rabbimiz, eşlerimizden ve çocuklarımızdan bize göz aydınlığı bağışla. Bizi takvaya sarılanlara önder kıl."

أُو۟لَـٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ ٱلْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا۟ وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَـٰمًا
Ülaike yüczevnel ğurfete bi ma saberu ve yülekkavne fıha tehıyyetev ve selam (25-75)
İşte bunlar, sabretmiş olmalarına karşılık yüksek konaklarla ödüllendirilirler. Ve o konaklarda sağlık dileğiyle ve selamla karşılanırlar.

خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۚ حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا
Halidıne fıha hasünet müstekarrav ve mükama (25-76)
Orada sürekli kalacaklardır. Ne güzel konak yeri, ne güzel dinlenme yeri!"

قُلْ مَا يَعْبَؤُا۟ بِكُمْ رَبِّى لَوْلَا دُعَآؤُكُمْ ۖ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًۢا
Kul ma ya'beü bi küm rabbı lev la düaüküm fe kad kezzebtüm fe sevfe yekunü lizama (25-77)
De ki: "Duanız/davetiniz yoksa, Rabbim sizi ne yapsın? Yalanladınız; bu

yüzden azap kaçınılmaz olacaktır."

Şuara Suresi (26/227), İniş sırası: 47
Sayfa 366, Şuara 1-19 Ayetler, Cüz 19

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

طسٓمٓ
(26-1)
Ta sın mım
Tâ, Sîn, Mîm.

تِلْكَ ءَايَـٰتُ ٱلْكِتَـٰبِ ٱلْمُبِينِ
Tilke ayatül kitabil mübın (26-2)
İşte sana gerçeği apaçık gösteren Kitap'ın ayetleri...

لَعَلَّكَ بَـٰخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا۟ مُؤْمِنِينَ
Lealleke banıun nefseke ellâ yekunu mü'minın (26-3)
Onlar iman etmiyorlar diye kendini üzüntüden tüketir gibisin.

إِن نَّشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ءَايَةً فَظَلَّتْ أَعْنَـٰقُهُمْ لَهَا خَـٰضِعِينَ
İn neşe' nünezzil aleyhim mines semai ayeten fe zallet a'nakuhüm leha hadııyn (26-4)
Eğer istersek gökten üzerlerine bir mucize indiririz de boyunları onun önünde perişanlıkla eğilip kalır.

وَمَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّنَ ٱلرَّحْمَـٰنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا۟ عَنْهُ مُعْرِضِينَ
Ve ma ye'tıhim min zikrim miner rahmani muhdesin illa kanu anhü mu'ridıyn (26-5)
O Rahman'dan kendilerine söze bürünmüş yeni bir hatırlatma gelmeye dursun, ondan mutlaka yüz çevirirler.
فَقَدْ كَذَّبُوا۟ فَسَيَأْتِيهِمْ أَنۢبَـٰٓؤُا۟ مَا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ
Fe kad kezzebu fe seye'tıhim embaü ma kanu bihı yestehziun (26-6)
Yemin olsun, yalanladılar ama yakında gelecektir onlara alaya alıp durdukları

şeyin haberleri.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلْأَرْضِ كَمْ أَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍۢ كَرِيمٍ
E ve lem yerav ilel erdı kem embetna fıha min külli zevcin kerım (26-7)
Bakmadılar mı yere, neler fışkırtmışız onda cömert ve bereketli her çiftten.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةًۭ ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ
İnne fı zalike le ayeh ve ma kane ekseruhüm mü'minın (26-8)
Bunda elbette bir mucize var, fakat onların çoğu mümin değiller.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ
Ve inne rabbeke le hüvel azızür rahıym (26-9)
Ve hiç kuşku yok, senin Rabbin gerçekten mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱئْتِ ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ
Ve iz nada rabbüke musa eni'til kavmez zalimın (26-10)
Rabbinin Mûsa'ya, "Zulüm sergileyenler topluluğuna git" diye seslenişini hatırla.

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ
Kavme fir'avn e la yettekun (26-11)
"Firavun'un toplumuna git. Hâlâ korkup korunmayacaklar mı?"

قَالَ رَبِّ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ
Kale rabbi innı ehafü ey yükezzibun (26-12)
Demişti ki Mûsa: "Rabbim, doğrusu ben, beni yalanlamalarından korkuyorum."

وَيَضِيقُ صَدْرِى وَلَا يَنطَلِقُ لِسَانِى فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَـٰرُونَ
Ve yedıyku sadrı ve la yentaliku lisanı fe ersil ila harun (26-13)
"Göğsüm daralıyor, dilim açılmıyor. Görev emrini Hârun'a gönder."

وَلَهُمْ عَلَىَّ ذَنۢبٌۭ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ
Ve le hüm aleyye zembün fe ehafü ey yaktülun (26-14)
"Hem, benim üzerimde onlar aleyhine işlenmiş bir suç var; bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum."

قَالَ كَلَّا ۖ فَٱذْهَبَا بِـَٔايَـٰتِنَآ ۖ إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَمِعُونَ
Kale kella fezheba bi ayatina inna meaküm müstemiun (26-15)
"Hayır, olmaz!" dediler. "Ayetlerimizi götürün. Biz sizinleyiz, herşeyi dinlemekteyiz."

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Fe'tiya fir'avne fe kula inna rasulü rabbil alemın (26-16)
"Hemen Firavun'a gidin, şöyle deyin: -Âlemlerin Rabbi'nin resulleriyiz biz."

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ
En ersil meana benı israiyl (26-17)
"İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder."

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ
Kale e lem nürabbike fına velıdev ve lebiste fına min umürike sinın (26-18)
Firavun dedi: "Biz seni aramızda, bir çocuk olarak koruyup beslemedik mi? Ömrünün nice yıllarını aramızda geçirdin."

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ ٱلَّتِى فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ ٱلْكَـٰفِرِينَ
Ve fealte fa'letekelletı fealte ve ente minel kafirın (26-19)
"Ve sonunda o yaptığını da yaptın. Nankörlerden birisin sen."

Sayfa 367, Şuara 20-39 Ayetler, Cüz 19

قَالَ فَعَلْتُهَآ إِذًا وَأَنَا۠ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ
Kale fealtüha izev ve ene mined dallın (26-20)
Mûsa dedi: "Onu yaptığım zaman şaşkınlardandım."

فَفَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِى رَبِّى حُكْمًا وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ
Fe ferartü minküm lemma hıftüküm fe vehebe lı rabbı hukmev ve cealenı minel murselın (26-21)
"Sizden korkunca aranızdan kaçtım. Daha sonra Rabbim bana hükmetme gücü bağışladı ve beni peygamberlerden biri yaptı."

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ

Ve tilke nı'metün temünnüha aleyye en abbedte benı israıl (26-22)
"O başıma kaktığın nimet, İsrailoğullarını köle yapmana karşılıktı."

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Kale fir'avnü ve ma rabbül alemın (26-23)
Firavun dedi: "Peki, âlemlerin Rabbi kim?"

قَالَ رَبُّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ ۖ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ
Kale rabbüs semavati vel erdı ve ma beynehüma inküntüm mukının (26-24)
Dedi: "Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi. Eğer iyice anlayıp inanıyorsanız."

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُۥٓ أَلَا تَسْتَمِعُونَ
Kale li men havlehu ela testemiun (26-25)
Firavun, çevresindekilere dedi: "Duyuyor musunuz?"

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ
Kale rabbüküm ve rabbü abaikümül evvelın (26-26)
Mûsa dedi: "O hem sizin Rabbinizdir hem de önceki atalarınızın Rabbidir."

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ ٱلَّذِىٓ أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ
Kale inne rasulekümüllezı ürsile ileyküm le mecnun (26-27)
Firavun dedi: "Şu size gönderilmiş bulunan resulünüz gerçekten tam bir deli."

قَالَ رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَآ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ
Kale rabbül mesrikı vel mağribi ve ma beynehüma in küntüm ta'kılun (26-28)
Mûsa dedi: "Eğer aklınızı işletirseniz O, doğunun, batının ve bunlar arasındakilerin de Rabbidir."

قَالَ لَئِنِ ٱتَّخَذْتَ إِلَـٰهًا غَيْرِى لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ ٱلْمَسْجُونِينَ
Kale leinittehazte ilahen ğayrı le ec'alenneke minel mescunın (26-29)
Dedi: "Benden başka ilah edinirsen, yemin olsun seni zındanlıklar arasına atarım."

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُّبِينٍ
Kale e ve lev ci'tüke bi şey'im mübın (26-30)
Mûsa dedi: "Ya sana gerçeği gösteren birşey getirmişsem!"

قَالَ فَأْتِ بِهِۦٓ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ
Kale fe'ti bihı in künte mines sadikıyn (26-31)
Dedi: "Hadi getir onu ortaya, eğer doğru sözlülerden isen!"

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ
Fe elka asahü fe iza hiye sü'banüm mübın (26-32)
O da asasını attı. Bir de ne görsünler, asa korkunç bir ejderha oluvermiş.

وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنَّـٰظِرِينَ
Ve nezea yedehu fe iza hiye beydaü lin nazırın (26-33)
Elini çıkardı, o da anında seyredenler önünde bembeyaz kesildi.

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُۥٓ إِنَّ هَـٰذَا لَسَـٰحِرٌ عَلِيمٌ
Kale lil melei havlehu inne haza lesahırun alım (26-34)
Firavun, çevresindeki kodamanlar konseyine şöyle dedi: "Bu adam gerçekten bilgin bir büyücü;

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِۦ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ
Yürıdü ey yuhriceküm min erdıküm bi sıhrihı fe maza te'mürun (26-35)
Büyüsüyle sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne diyorsunuz?"

قَالُوٓا۟ أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَٱبْعَثْ فِى ٱلْمَدَآئِنِ حَـٰشِرِينَ
Kalu ercih ve ehahü veb'as fil medaini haşirın (26-36)
Dediler: "Onu kardeşiyle birlikte alıkoy ve kentlere toplayıcılar gönder,

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ
Ye'tuke bi külli sehharin alım (26-37)
Ki, tüm bilgili büyücüleri huzuruna getirsinler."

فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ لِمِيقَـٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ
Fe cümias seharatü li mıkati yevmim ma'lun (26-38)
Nihayet büyücüler belirlenen bir günün, belirlenen bir vaktinde bir araya getirildi.

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنتُم مُّجْتَمِعُونَ
Ve kıyle lin nasi hel entüm müctemiun (26-39)

Halka da: "Siz de toplanır mısınız?" denildi.

Sayfa 368, Şuara 40-60 Ayetler, Cüz 19

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ ٱلسَّحَرَةَ إِن كَانُوا۟ هُمُ ٱلْغَـٰلِبِينَ

Leallena nettebius seharate in kanuhümül ğalibın (26-40)
"Sanıyoruz ki, büyücülere uyacağız, eğer galip gelirlerse."

فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالُوا۟ لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَـٰلِبِينَ

Fe lemma caes seharatü kalu li fir'avne einne lena le ecran in künna nahnül ğalibın (26-41)
Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a dediler ki: "Eğer biz galip gelirsek bize gerçekten ödül var, değil mi?"

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ

Kale neam ve inneküm izel le minel mükarrabın (26-42)
"Evet, dedi, siz o zaman benim yakınlarımdan olacaksınız."

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلْقُوا۟ مَآ أَنتُم مُّلْقُونَ

Kale lehüm musa elku ma entüm mülkun (26-43)
Mûsa onlara dedi ki: "Atacağınız şeyi atın!"

فَأَلْقَوْا۟ حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا۟ بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ ٱلْغَـٰلِبُونَ

Fe elkav hıbalehüm ve ısıyyehüm ve kalu bi ızzeti fir'avne inna le nahnül ğalibun (26-44)
Bunun üzerine onlar, iplerini ve değneklerini ortaya attılar ve dediler: "Firavun'un onur ve yüceliği aşkına biz, evet biz galip geleceğiz."

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

Fe elka musa asahü fe iza hiye telkafü ma ye'fikun (26-45)
Mûsa da asasını attı. Bir de ne görsünler, o onların hüner olarak ortaya getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor.

فَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سَـٰجِدِينَ

Fe ülkıyes seharatü sacidın (26-46)
Bunun üzerine büyücüler, secdelere kapandılar.

قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Kalu amenna bi rabbil alemın (26-47)
Dediler: "İnandık âlemlerin Rabbi'ne."

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَـٰرُونَ
Rabbi musa ve harun (26-48)
"Mûsa'nın ve Hârun'un Rabbine."

قَالَ ءَامَنتُمْ لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَـٰفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ
Kale amentüm lehu kable en azene leküm innehu le kebirukümüllezı allemekümüs sıhr fe le sevfe ta'lemun le ükattıanne eydiyeküm ve ercüleküm min hılafiv ve la üzallibenneküm ecmeıyn (26-49)
Firavun haykırdı: "Ben size izin vermeden ona inandınız ha! Anlaşıldı, o sizin hepinize sihirbazlığı öğreten büyüğünüz. Yakında bileceksiniz. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlamasına keseceğim ve yemin olsun sizi toptan asacağım."

قَالُوا۟ لَا ضَيْرَ ۖ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ
Kalu la dayra inna ila rabbina münkalibun (26-50)
Dediler: "Zararı yok, biz nasıl olsa Rabbimize döneceğiz,

إِنَّا نَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَـٰيَـٰنَآ أَن كُنَّآ أَوَّلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ
İnna natmeu ey yağfira lena rabbüna hatayana en künna evvelel mü'minın (26-51)
Ümidimiz odur ku, Rabbimiz hatalarımızı bağışlar çünkü biz ilk inananlar olduk."

وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِىٓ إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ
Ve evhayna ila musa en esri bi ıbadı inneküm müttebeun (26-52)
Mûsa'ya şunu vahyettik: Kularımı geceleyin yola çıkar. Mutlaka peşinize takılacaklar.

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى ٱلْمَدَآئِنِ حَـٰشِرِينَ

Fe ersele fir'avnü fil medaini haşirın (26-53)
Bunun üzerine Firavun, kentlere toplayıcılar gönderdi:

إِنَّ هَـٰٓؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ
İnne haülai le şirzimetün kalılun (26-54)
"Kuşkusuz bunlar, küçücük bir topluluktur."

وَإِنَّـهُمْ لَنَا لَغَآئِظُونَ
Ve innehüm lena le ğaizun (26-55)
"Fakat bize gerçekten öfke püskürüyolar."

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَـٰذِرُونَ
Ve inna le cemıun hazirun (26-56)
"Biz ise dikkatli davranan koca bir kitleyiz."

فَأَخْرَجْنَـٰهُم مِّن جَنَّـٰتٍ وَعُيُونٍ
Fe ahracnahüm min cennativ ve uyun (26-57)
Bunun üzerine biz onları bahçelerinden, pınarlarından çıkardık.

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ
Ve künuziv ve mekamin kerım (26-58)
Hazinelerinden, mutlu kutlu yerlerinden ettik.

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَـٰهَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ
Kezalik ve evrasnaha benı israıl (26-59)
Böylece oralara İsrailoğullarını vâris kıldık.

فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ
Fe etbeuhüm müşrikıyn (26-60)
Firavun ve adamları, gün doğarken onları izlemeye başladılar.

Sayfa 369, Şuara 61-83 Ayetler, Cüz 19

فَلَمَّا تَرَٰٓءَا ٱلْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَـٰبُ مُوسَىٰٓ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ
Felemma terael cem'ani kale ashabü musa inna le müdrakun (26-61)

İki topluluk birbirini görecek hale gelince, Mûsa'nın adamları seslendi: "İşte şimdi yakalandık!"

قَالَ كَلَّآ ۖ إِنَّ مَعِىَ رَبِّى سَيَهْدِينِ

Kale kella inne meıye rabbı seyehdın (26-62)
Mûsa dedi: "Hayır, asla! Rabbim benimledir, bana kılavuzluk edecektir."

فَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْبَحْرَ ۖ فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍۢ كَٱلطَّوْدِ ٱلْعَظِيمِ

Fe evhayna ila masa enıdrib bi asakel bahr fenfeleka fe kane küllü firkın ket tavdil azıym (26-63)
Bunun üzerine Mûsa'ya, "Asanla denize vur!" diye vahyettik. Deniz hemen yarıldı, her dalga kümesi kocaman bir dağ gibi oldu.

وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ ٱلْـَٔاخَرِينَ

Ve ezlefna semmel aharın (26-64)
Ötekileri de oraya yaklaştırdık.

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ أَجْمَعِينَ

Ve enceyna musa ve mem meahu ecmeıyn (26-65)
Mûsa'yı ve beraberindekileri toptan kurtardık.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْـَٔاخَرِينَ

Sümme ağraknel aharın (26-66)
Sonra ötekileri boğduk.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةًۭ ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ

İnne fı zalike le ayeh ve ma kane ekseruhüm mü'minın (26-67)
Bunda elbette bir ibret vardır ama onların çoğu inanmış kimseler değildi.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

Ve inne rabbeke le hüvel azızür rahıym (26-68)
Ve şüphesiz, senin Rabbindir O mutlak Azîz, mutlak Rahîm.

وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَٰهِيمَ

Vetlü aleyhim nebee ibrahım (26-69)

İbrahim'in haberini de oku onlara.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا تَعْبُدُونَ
İz kale li ebıhi ve kavmihı ma ta'büdun (26-70)
Hani babasına ve toplumuna şöyle demişti: "Siz neye ibadet ediyorsunuz?"

قَالُوا۟ نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ
Kalu na'büdü asnamen fe nezallü leha akifın (26-71)
Dediler: "Birtakım putlara tapıyoruz. Onların önünde toplanıp tapınmaya devam edeceğiz."

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ
Kale hel yesmeuneküm iz ted'un (26-72)
Dedi: "Yalvarıp yakardığınızda sizi duyuyorlar mı?"
أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ
Ev yenfeuneküm ev yedurrun (26-73)
"Size yarar sağlıyor yahut zarar veriyorlar mı?"

قَالُوا۟ بَلْ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ
Kalu bel vecedna abaena kezalike yef'alun (26-74)
Dediler: "Hayır! Ancak atalarımızı böyle yapar halde bulduk."

قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ
Kale e feraeytüm ma küntüm ta'büdun (26-75)
Dedi: "Gördünüz mü neye ibadet ediyormuşsunuz!"

أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلْأَقْدَمُونَ
Entüm ve abaükümül akdemun (26-76)
"Siz ve o eski atalarınız!"

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّىٓ إِلَّا رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ
Fe innehüm adüvvül lı illa rabbel alemın (26-77)
"Şüphesiz onlar benim düşmanım. Ama âlemlerin Rabbi dostum."

ٱلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ
Ellezı halekanı fe hüve yehdın (26-78)

"O yarattı beni, O yol gösteriyor bana."

وَٱلَّذِى هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ
Vellezı hüve yut'ımünı ve yeskıyn (26-79)
"O'dur beni doyuran, suvaran."

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ
Ve iza merıdtü fe hüve yeşfın (26-80)
"Hastalandığımda O'dur bana şifa ulaştıran."

وَٱلَّذِى يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ
Vellezı yümıtünı sümme yuhyın (26-81)
"Beni öldürecek, sonra diriltecek O'dur."

وَٱلَّذِىٓ أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى يَوْمَ ٱلدِّينِ
Vellezı at'meu ey yağfira lı hatıy'etı yevmeddın (26-82)
"Din gününde hatalarımı affetmesini umup durduğum da O'dur."

رَبِّ هَبْ لِى حُكْمًا وَأَلْحِقْنِى بِٱلصَّٰلِحِينَ
Rabbi heb lı hukmev ve elhıknı bis salihıyn (26-83)
"Rabbim, bana hükmetme gücü/hikmet bağışla, beni hak ve barış seven iyiler arasına kat!"

Sayfa 370, Şuara 84-111 Ayetler, Cüz 19

وَٱجْعَل لِّى لِسَانَ صِدْقٍ فِى ٱلْءَاخِرِينَ
Vec'al lı lisane sıdkın fil ahırın (26-84)
"Sonradan gelecekler arasında benimle ilgili doğru/isabetli bir dil oluştur."

وَٱجْعَلْنِى مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ ٱلنَّعِيمِ
Vec'alnı miv veraseti cennetin neıym (26-85)
"Beni, nimetlerle dolu cennetin mirasçılarından kıl."

وَٱغْفِرْ لِأَبِىٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ
Vağfir li ebı innehu kane mined dallın (26-86)

"Babamı da affet. Çünkü o, sapmışlardandır."

وَلَا تُخْزِنِى يَوْمَ يُبْعَثُونَ
Ve la tuhzinı yevme yüb'asun (26-87)
"Herkesin diriltileceği gün beni utandırma."

يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ
Yevme la yenfeu malüv ve la benun (26-88)
"Bir gündür ki o, ne mal fayda verir ne oğullar."

إِلَّا مَنْ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ
İlla men etellahe bi kalbin selim (26-89)
"Yalnız temiz bir kalple Allah'a varan kurtulur."

وَأُزْلِفَتِ ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ
Ve üzlifetil cennetü lil müttekıyn (26-90)
Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.

وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ
Ve bürrizetil cehıymü li ğavın (26-91)
Cehennem de şımarıp azanların karşısına getirilir.

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ
Ve kıyle lehüm eyne ma küntüm ta'büdun (26-92)
Denir ki onlara: "O ibadet ettikleriniz nerede?"

مِن دُونِ ٱللَّهِ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ أَوْ يَنتَصِرُونَ
Min dunillah hel yensuruneküm ev yentesırun (26-93)
"Allah'ın dışındakiler, size yardım ediyorlar mı? Peki, kendilerine yardımları dokunuyor mu?"

فَكُبْكِبُوا۟ فِيهَا هُمْ وَٱلْغَاوُۥنَ
Fe kübkibu fıhahüm vel ğavun (26-94)
Ardından onlar ve öteki azgınlar cehennemin içine tıkılmıştır.

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ

Ve cünudü iblıse ecmeun (26-95)
İblis orduları toplu haldedir.

قَالُوا۟ وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ
Kalu ve hüm fıha yahtesımun (26-96)
Onun içinde birbiriyle çekişirlerken şöyle derler:

تَٱللَّهِ إِن كُنَّا لَفِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ
Tellahi in künna le fı dalalim mübın (26-97)
"Vallahi, biz açık bir sapıklığın ta içindeymişiz."

إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
İz nüsevvıküm bi rabbil alemın (26-98)
"Çünkü sizi âlemlerin Rabbi'yle aynı düzeyde tutuyorduk."

وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا ٱلْمُجْرِمُونَ
Ve ma edalleha illel mücrimun (26-99)
"Bizi saptıran, o suçlulardan başkası değildi."
فَمَا لَنَا مِن شَـٰفِعِينَ
Fe ma lena min şafiıyn (26-100)
"Artık ne şefaatçilerimiz var,

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ
Ve la sadıkın hamım (26-101)
Ne sıcak, samimi bir dostumuz."

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ
Fe lev enne lena kerraten fe nekune minel mü'minın (26-102)
"Keşke bir dönüşünüz daha olsaydı da müminlerden olabilseydik."

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ
İnne fı zalike le ayeh ve ma kane ekseruhüm mü'minın (26-103)
Kuşkusuz, bütün bunlarda mutlaka bir ibret vardır. Ama onların çoğu müminler değil.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

Ve inne rabbeke le hüvel azızür rahıym (26-104)
Ve kuşkusuz senin Rabbindir o mutlak Azîz, mutlak Rahîm.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ ٱلْمُرْسَلِينَ
Kezzebet kavmü nuhınil murselın (26-105)
Nûh kavmi de hak elçileri yalanladı.

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ
İz kale lehüm ehuhüm nuhun ela tettekun (26-106)
Kardeşleri Nûh onlara şöyle demişti: "Siz hiç sakınmıyor musunuz?"

إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
İnni leküm rasulün emın (26-107)
"Ben sizin için gelmiş, güvenilir bir resulüm."

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
Fettekullahe ve etıy'un (26-108)
"Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Ve ma es'elüküm aleyhi min ecr in ecriye illa ala rabbil alemın (26-109)
"Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm sadece âlemlerin Rabbi'ndendir.

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
Fettekullahe ve etıy'un (26-110)
"Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."

قَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ لَكَ وَٱتَّبَعَكَ ٱلْأَرْذَلُونَ
Kalu enü'minü leke vettebeakel erzelun (26-111)
Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor."

Sayfa 371, Şuara 112-136 Ayetler, Cüz 19

قَالَ وَمَا عِلْمِى بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ

Kale vema ılmı bima kanu ya'melun (26-112)
Nûh dedi: "Onların yaptıklarına ilişkin bir ilmim yok."

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّى ۖ لَوْ تَشْعُرُونَ
İn hısabühüm illa ala rabbı lev teş'urun (26-113)
"Onların hesabı Rabbimden başkasına ait değildir. Bir düşünebilseniz!"

وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلْمُؤْمِنِينَ
Ve ma ene bi taridil mü'minın (26-114)
"Ben iman etmiş insanları kovamam."

إِنْ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ
İn ene illa nezırum mübın (26-115)
"Ben sadece açık bir biçimde uyarmaktayım."

قَالُوا۟ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَـٰنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمَرْجُومِينَ
Kalu le il lem tentehi ya nuhu le tekunenne minel mercumın (26-116)
Dediler: "Ey Nûh! Eğer bu işe son vermezsen, vallahi taşlananlardan olacaksın."

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِى كَذَّبُونِ
Kale rabbi inne kavmı kezzebun (26-117)
Nûh şöyle yakardı: "Rabbim, toplumum beni yalanladı."

فَٱفْتَحْ بَيْنِى وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِى وَمَن مَّعِىَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ
Fettah beynı ve beynehüm fethav ve neccinı ve mem meıye minel mü'minın (26-118)
"Artık benimle onlar arasını iyice aç; beni ve beraberimdeki müminleri kurtar."

فَأَنجَيْنَـٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ
Fe enceynahü ve mem meahu fil fülkil meşhun (26-119)
Bunun üzerine biz, onu da beraberindekileri de o yüklü gemide kurtardık.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ ٱلْبَاقِينَ
Sümme ağrakna ba'dül bakıyn (26-120)
Sonra dışta kalanları boğduk.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةًۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ
İnne fı zalik le ayeh ve ma kane ekseruhüm mü'minın (26-121)
Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu müminler değildi

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ
Ve inne rabbeke le hüvel azızür rahıym (26-122)
Kuşkusuz, senin Rabbindir o mutlak Azîz, mutlak Rahîm.

كَذَّبَتْ عَادٌ ٱلْمُرْسَلِينَ
Kezzebet adünil murselın (26-123)
Âd da peygamberleri yalanladı.

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ
İz kale lehüm ehuhüm hudün ela tettekun (26-124)
Kardeşleri Hûd onlara: "Siz hiç sakınmıyor musunuz?" demişti.

إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
İnnı leküm rasulün emın (26-125)
"Ben sizin için, güvenilir bir resulüm."

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
Fettekullahe ve etıy'un (26-126)
"Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ
Ve ma es'elüküm aleyhi min ecr in ecriye illa ala rabbil alemın (26-127)
"Ben sizden bu iş için bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm âlemlerin Rabbi'ndendir."

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ
E tebnune bi külli riy'ın ayeten ta'besun (26-128)
"Her yüksek tepeye/yola şaşılacak bir bina kurarak/bir işaret dikerek mi eğleniyorsunuz!"

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ
Ve tettehızune mesanıa lealleküm tahlüdun (26-129)

"Sanayi üreten yerler edinerek sonsuzlaşmak ümidine mi düşüyorsunuz?"

وَإِذَا بَطَشْتُم بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ
Ve iza betaştüm betaştüm cebbarın (26-130)
"Yakaladığınız vakit zorbaca yakalıyorsunuz?"

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
Fettekullahe ve etıy'un (26-131)
"Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."

وَٱتَّقُوا۟ ٱلَّذِىٓ أَمَدَّكُم بِمَا تَعْلَمُونَ
Vettekullezı emeddeküm bima ta'lemun (26-132)
"O bildiğiniz nimetleri önünüze yayandan korkun."

أَمَدَّكُم بِأَنْعَٰمٍ وَبَنِينَ
Emeddeküm bi en'amiv ve benın (26-133)
"Size bir yığın nimet lütfetti: Davarlar, oğullar,

وَجَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ
Ve cennativ ve uyun (26-134)
Bahçeler, pınarlar."

إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
İnnı ehafü aleyküm azabe yevmin azıym (26-135)
"Büyük bir günün azabı üstünüzedir diye korkuyorum."

قَالُوا۟ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ ٱلْوَٰعِظِينَ
Kalu sevaün aleyna e veazte em lem teküm minel vaızıyn (26-136)
Dediler: "Sen ha öğüt vermişsin ha öğüt verenlerden olmamışsın. Bizim için fark etmez."

Sayfa 372, Şuara 137-159 Ayetler, Cüz 19

إِنْ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ ٱلْأَوَّلِينَ
"Bu, öncekilerin uydurmalarından başka şey değil."

İn haza illa hulükul evvelın (26-137)

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ
Ve ma nahnü bi müazzebın (26-138)
"Biz azaba uğratılacak değiliz."

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَـٰهُمْ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ
Fe kezzebuhü fe ehleknahüm inne fı zalike le ayeh ve ma kane ekseruhüm mü'minın (26-139)
Onu bu şekilde yalanladılar, biz de onları helâk ettik. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu müminlerden değildi.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ
Ve inne rabbeke le hüvel azızür rahıym (26-140)
Kuşkusuz, senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ ٱلْمُرْسَلِينَ
Kezzebet semudül murselın (26-141)
Semûd'da peygamberleri yalanladı.

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَـٰلِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ
İz kale lehüm ehuhüm salihun ela tettekun (26-142)
Kardeşleri Sâlih onlara demişti ki: "Siz hiç sakınmıyor musunuz?"

إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
İnnı leküm rasulün emın (26-143)
"Ben sizin için emin bir resulüm."

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
Fettekullahe ve etıy'un (26-144)
"Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin."

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Ve ma es'elüküm aleyhi men ecr in ecriye illa ala rabbil alemın (26-145)
"Ben bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabbi'ndendir."

أَتُتْرَكُونَ فِى مَا هَـٰهُنَآ ءَامِنِينَ
E tütrakune fı ma hahüna aminın (26-146)
"Siz burada güven içinde bırakılacak mısınız?"

فِى جَنَّـٰتٍۢ وَعُيُونٍۢ
Fı cennativ ve uyun (26-147)
"Bahçelerde, pınarlarda."

وَزُرُوعٍۢ وَنَخْلٍۢ طَلْعُهَا هَضِيمٌۭ
Ve züruıv ve nahlin tal'uha hedıym (26-148)
"Ekinler, salkımları sarkmış hurmalıklar içinde."
وَتَنْحِتُونَ مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًۭا فَـٰرِهِينَ
Ve tenhıtune minel cibali büyuten farihın (26-149)
"Keyif içinde, dağlardan evler yontuyorsunuz."

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
Fettekullahe ve etıy'un (26-150)
"Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."

وَلَا تُطِيعُوٓا۟ أَمْرَ ٱلْمُسْرِفِينَ
Ve la tütıy'u emral müsrifın (26-151)
"Savurganlık edenlerin/haddi aşanların buyruğuna uymayın."

ٱلَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ
Ellezıne yüfsidune fil erdı ve la yuslihun (26-152)
"Onlar yeryüzünde bozgun çıkarırlar, barış için çalışmazlar."

قَالُوٓا۟ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلْمُسَحَّرِينَ
Kalu innema ente minel müsahharın (26-153)
Dediler: "Sen, adamakıllı büyülenmişsin."

مَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٌۭ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِـَٔايَةٍ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ
Ma ente illa beşerum mislüna fe'ti bi ayetin in künte mines sadikıyn (26-154)
"Sen de bizim gibi bir insansın. Eğer doğru sözlülerden isen, hadi bir mucize getir."

قَالَ هَٰذِهِۦ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ
Kale hazihı nakatül leha şirbüv ve leküm şirbü yevmim ma'lum (26-155)
Dedi: "Şu bir dişi devedir. Onun su içme hakkı var. Belli bir günde su içme hakkı da sizin."

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ
Ve la temessuha bi suin fe ye'huzeküm azabü yevmin azıym (26-156)
"Ona kötülükle ilişmeyin. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar."

فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا۟ نَٰدِمِينَ
Fe akaruha fe asbehu nadimın (26-157)
Onu yere yatırıp kestiler. Sonra da pişman oldular.

فَأَخَذَهُمُ ٱلْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ
Fe ehazehümül azab inne fı zalike le ayeh ve ma kane ekseruhüm mü'minın (26-158)
Sonunda azap onları yakaladı. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu inanan kişiler değildi.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ
Ve inne rabbeke le hüvel azızür rahıym (26-159)
Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.

Sayfa 373, Şuara 160-183 Ayetler, Cüz 19

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلِينَ
Kezzebet kavmü lutınil murselun (26-160)
Lût kavmi de hak elçilerini yalanladı.

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ
İz kale lehüm ehuhüm lutun ela tettekun (26-161)
Kardeşleri Lût onlara şöyle demişti: "Hâlâ sakınmıyor musunuz?"

إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
İnnı leküm rasulün emın (26-162)

"Ben size gelen emin bir elçiyim."

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
Fettekullahe ve etıy'un (26-163)
"Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Ve es'elüküm aleyhi min ecr in ecriye illa ala rabbil alemın (26-164)
"Ben bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabbi'ndendir."

أَتَأْتُونَ ٱلذُّكْرَانَ مِنَ ٱلْعَـٰلَمِينَ
E te'tunez zükrane minel alemın (26-165)
"Âlemlerin içinden erkeklere gidiyor da,

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُم مِّنْ أَزْوَٰجِكُم ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ
Ve tezerune ma haleka leküm rabbüküm min ezvaciküm bel entüm kavmün adun (26-166)
Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor musunuz? Doğrusu siz haddi aşmış bir kavimsiniz."

قَالُوا۟ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَـٰلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُخْرَجِينَ
Kalu leil lem tentehi ya lutu le tekunenne minel muhracın (26-167)
Dediler: "Eğer bu tavrını sona erdirmezsen, ey Lût, yemin olsun bu topraktan sürülenlerden olacaksın."

قَالَ إِنِّى لِعَمَلِكُم مِّنَ ٱلْقَالِينَ
Kale innı li ameliküm minel kalın (26-168)
Lût dedi: "Ben sizin şu yaptığınıza öfkelenenlerdenim."

رَبِّ نَجِّنِى وَأَهْلِى مِمَّا يَعْمَلُونَ
Rabbi neccinı ve ehlı mimma ya'melun (26-169)
"Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından koru."

فَنَجَّيْنَـٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ
Fe necceynahü ve ehlehu ecmeıyn (26-170)
Bunun üzerine biz onu ve ailesini toplu halde kurtardık.

إِلَّا عَجُوزًا فِى ٱلْغَٰبِرِينَ
İlla acuzen fil ğabirın (26-171)
Ancak geridekiler arasında bir kocakarı kaldı.

ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْـَٔاخَرِينَ
Sümme demmernel aharın (26-172)
Sonra ötekileri mahvedip batırdık.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًاۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ
Ve emtarna aleyhim metara fe sae metarul münzerın (26-173)
Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Ne de kötüymüş uyarılanların yağmuru!

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةًۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ
İnne fı zalike le ayeh ve ma kane ekseruhüm mü'minın (26-174)
Elbette bunda bir ayet var ama onların çoğu müminler değildi.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ
Ve inne rabbeke le hüvel azızür rahıym (26-175)
Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm...

كَذَّبَ أَصْحَٰبُ لْـَٔيْكَةِ ٱلْمُرْسَلِينَ
Kezzebe ashabül eyketil murselın (26-176)
Eyke halkı da elçileri yalanladı.

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ
İz kale lehüm şüaybün ela tettekun (26-177)
Şuayb onlara demişti ki: "Hâlâ sakınmıyor musunuz?"

إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
"Kuşkusuz, ben sizin için güvenilir bir resulüm."
İnnı leküm rasulün emın (26-178)

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
Fettekullahe ve etıy'un (26-179)
"Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Ve ma es'elüküm aleyhi min ecr in ecriye illa ala rabbil alemın (26-180)
"Ben bu iş için sizden herhangi bir ödül de istemiyorum; benim ödülüm âlemlerin Rabbi'nden başkasında değil."

أَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُخْسِرِينَ
Evfül keyle ve la tekunu minel muhsirın (26-181)
"Ölçüyü tam yapın; şunun bunun hakkını çarpanlardan olmayın"

وَزِنُوا۟ بِٱلْقِسْطَاسِ ٱلْمُسْتَقِيمِ
Vezinu bil kıstasil müstekıym (26-182)
"Doğru düzgün terazi ile tartın."

وَلَا تَبْخَسُوا۟ ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
Ve la tebhasün nase eşyaehüm ve la ta'sev fil erdı müsidın (26-183)
"Halkın eşyasını, değerlerini düşürerek almayın. Yeryüzünde, bozguncular olarak fesat çıkarmayın!"

Sayfa 374, Şuara 184-206 Ayetler, Cüz 19

وَٱتَّقُوا۟ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلْجِبِلَّةَ ٱلْأَوَّلِينَ
Vettekullezı halekaküm vel cibilletel evvelın (26-184)
"Sizi ve önceki nesilleri yaratandan sakının!"

قَالُوٓا۟ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلْمُسَحَّرِينَ
Kalu innema ente minel müsahharın (26-185)
Dediler: "Sen fena halde büyülenmişsin."

وَمَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ ٱلْكَـٰذِبِينَ
Ve ma ente illa beşerum mislüna ve in nezunnüke le minel kazibın (26-186)
"Sen bizim gibi bir insandan başka şey değilsin. Biz senin yalancılardan olduğunu düşünüyoruz."

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ

Fe eskıt aleyna kisefem mines semai in künte mines sadikıyn (26-187)
"Eğer doğru sözlülerdensen, hadi üzerimize gökten parçalar düşür!"

قَالَ رَبِّىٓ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ
Kale rabbı a'lemü bi ma ta'melun (26-188)
Şuayb dedi: "Yapmakta olduğunuzu Rabbim daha iyi bilir."

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ ٱلظُّلَّةِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
Fe kezzebuhü fe ehazehüm azabü yevmiz zulleh innehu kane azabe yevmin azıym (26-189)
Onu yalanladılar; bunun üzerine o gölgelik gününün azabı onları yakalayıverdi. O, gerçekten büyük bir günün azabıydı.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ
İnne fı zalike le ayeh ve ma kane ekseruhüm mü'minın (26-190)
Bunda elbette bir ibret var ama onların çoğu inanan kişiler değildi.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ
Ve inne rabbeke le hüvel azızür rahıym (26-191)
Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.

وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Ve innehu le tenzılü rabbil alemın (26-192)
Kesin olan şu ki, o âlemlerin Rabbi'nden indirilmiştir.

نَزَلَ بِهِ ٱلرُّوحُ ٱلْأَمِينُ
Nezele bihir ruhul emın (26-193)
O güvenilir Rûh indirdi onu,

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُنذِرِينَ
Ala kalbike li tekune minel münzirın (26-194)
Senin kalbine ki, uyarıcılardan olasın.

بِلِسَانٍ عَرَبِىٍّ مُّبِينٍ
Bi lisanin arabiyyim mübın (26-195)
Açık seçik Arapça bir dille indirdi.

وَإِنَّهُۥ لَفِى زُبُرِ ٱلْأَوَّلِينَ
Ve innehu lefı zübüril evvelın (26-196)
O, elbette ki öncekilerin kitaplarında da var.

أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ ءَايَةً أَن يَعْلَمَهُۥ عُلَمَٰٓؤُا۟ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ
E ve lem yekül lehüm ayeten ey ya'lemehu ulemaü benı israıl (26-197)
Beni İsrail bilginlerinin de onu bilmesi bunlar için bir belirti/kanıt değil mi?

وَلَوْ نَزَّلْنَٰهُ عَلَىٰ بَعْضِ ٱلْأَعْجَمِينَ
Ve lev nezzelnahü ala ba'dıl a'cemın (26-198)
Biz onu Arapça konuşmayanlardan birine indirseydik de,

فَقَرَأَهُۥ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ مُؤْمِنِينَ
Fe karaehu aleyhim ma kanu bihı mü'minın (26-199)
O onu onlara okusaydı, yine de ona inanmayacaklardı.

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَٰهُ فِى قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ
Kezalike seleknahü fı kulubil mücrimın (26-200)
Biz onu suçluların kalplerine işte böyle yolladık.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ
La yü'minune bihı hatta yeravül azabel elım (26-201)
Acıklı azabı görünceye değin ona inanmazlar.

فَيَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
Fe ye'tiyehüm bağtetev ve hüm la yeş'urun (26-202)
O azap onlara ansızın gelecek, farkında bile olmayacaklar.

فَيَقُولُوا۟ هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ
Fe yekul hel nahnü münzarun (26-203)
O zaman şöyle derler: "Acaba bize süre verilir mi?"

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ
E fe bi azabina yesta'cilun (26-204)
Bizim azabımızı acele mi istiyorlar?

أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَّعْنَـٰهُمْ سِنِينَ
E feraeyte im metta'nahüm sinın (26-205)
Görmedin mi ki, biz onları yıllarca nimetlendirsek de,

ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُوا۟ يُوعَدُونَ
Sümme caehüm ma kun yuadun (26-206)
Sonra, tehdit edildikleri şey kendilerine ulaşsa,

Sayfa 375, Şuara 207-227 Ayetler, Cüz 19

مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يُمَتَّعُونَ
Ma ağna anhüm ma kanu yümetteun (26-207)
O yararlandıkları nimetler onların hiçbir işine yaramaz.

وَمَآ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ
Ve ma ehlekna min karyetin illa leha münzirun (26-208)
Biz, uyarıcıları olmayan hiçbir kenti/uygarlığı helâk etmemişizdir.

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَـٰلِمِينَ
Zikra ve ma künna zalimın (26-209)
Uyarı/hatırlatma olacak! Biz zalimler değiliz.

وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ ٱلشَّيَـٰطِينُ
Ve ma tenezzelet bihiş şeyatıyn (26-210)
Onu şeytanlar indirmedi.

وَمَا يَنۢبَغِى لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ
Ve ma yembeğıy lehüm ve ma yestetıy'un (26-211)
Onlara yaraşmaz, zaten güçleri de yetmez.

إِنَّهُمْ عَنِ ٱلسَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ
İnnehüm anis sem'ı le ma'zulun (26-212)
Çünkü onlar, dinleyişten azledilmişlerdir.

فَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَـٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْمُعَذَّبِينَ
Fe la ted'u meallahi ilahen ahara fe tekune minel müazzebın (26-213)
O halde, Allah'ın yanında bir başka ilaha daha yalvarma/davet etme. Yoksa azaba uğratılanlardan olursun.

وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ ٱلْأَقْرَبِينَ
Ve enzir aşiratekel akrabın (26-214)
En yakın akraba ve hısımlarını uyar.

وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ
Vahfıd cenahake li menit tebeake minel mü'minın (26-215)
Müminlerin sana uyanlarına kanadını indir.

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ
Fe in asavke fe kul innı berıüm mimma ta'melun (26-216)
Eğer sana isyan ederlerse şöyle de: "Ben, sizin yapmakta olduklarınızdan uzağım."

وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ
Ve tevekkel alel azızir rahıym (26-217)
O Azîz, o Rahîm olana güvenip dayan.

ٱلَّذِى يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ
Ellezı yerake hıyne tekum (26-218)
O ki görüyor seni kıyam ettiğin zaman.

وَتَقَلُّبَكَ فِى ٱلسَّـٰجِدِينَ
Ve tekallübeke fis sacidın (26-219)
Görüyor nasıldır secde edenler içinde dolaşman.

إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ
İnnehu hüves semıul alım (26-220)
Kuşkusuz, O'dur iyice bilen, iyice duyan.

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَـٰطِينُ
Hel ünebbiüküm ala men tenezzelüş şeyatıyn (26-221)

Haber vereyim mi size şeytanların kime iner olduğundan?

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ
Tenezzelü ala külli effakin esım (26-222)
Her bir dönek/iftiracı günahkâr üzerine iner onlar.

يُلْقُونَ ٱلسَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَـٰذِبُونَ
Yülkunes sem'a ve ekseruhüm kazibun (26-223)
Kulak kabartırlar ama çoğu yalancılardır onların.
وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلْغَاوُۥنَ
Veş şüaraü yettebiuhümül ğavun (26-224)
Şairlere gelince, onlara da çapkınlar, sapkınlar uyar.

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِى كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ
E lem tera ennehüm fı külli vadiy yehımun (26-225)
Görmez misin onları ki, her vadide şaşkın, tutkun dolaşırlar.

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ
Ve ennehüm yekulune ma la yef'alun (26-226)
Ve onlar, yapmayacakları şeyleri söyleyip dururlar.

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا وَٱنتَصَرُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ ۗ وَسَيَعْلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَىَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ
İllellezıne amenu ve amilus salihati ve zekerullahe kesırav ventesaru mim ba'di ma zulimu ve seya'lemüllezıne zalemu eyye münkalebiy yenkalibun (26-227)
İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, Allah'ı çok ananlar ve zulme uğratıldıktan sonra başarıya ulaşanlar böyle değillerdir. Zulmedenler, hangi devrime uğrayıp başaşağı döneceklerini yakında bilecekler.

Neml Suresi (27/93), İniş sırası: 48
Sayfa 376, Neml 1-13 Ayetler, Cüz 19

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla…

طسٓ ۚ تِلْكَ ءَايَـٰتُ ٱلْقُرْءَانِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ
Ta sın tilke ayatül kur'ani ve kitabim mübın (27-1)
Tâ, Sîn. İşte bunlar Kur'an'ın ve açık seçik beyanda bulunan Kitap'ın ayetleridir.

هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ
Hüdev ve büşra lil mü’minın (27-2)
Müminlere bir kılavuz ve muştudur o.
ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلْـَٔاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
Ellezıne yükıymunes salate ve yü'tunez zekate ve hüm bil ahırati hüm yukınun (27-3)
O müminler ki, namazı kılar, zekâtı verirler. Ve âhirete tam bir biçimde inananlar da onlardır.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَـٰلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ
İnnellezıne la yü'minune bil ahırati zeyyenna lehüm a'malehüm fe hüm ya'mehun (27-4)
Şu bir gerçek ki, âhirete inanmayanların amellerini biz, kendileri için süsleyip püsledik. Bu yüzden onlar kalpleri körelmiş olarak şaşkınlık içinde bocalar dururlar.

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَهُمْ سُوٓءُ ٱلْعَذَابِ وَهُمْ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ هُمُ ٱلْأَخْسَرُونَ
Ulaikellezıne lehüm suül azabi ve hüm fil ahırati hümül ahserun (27-5)
İşte bunlardır kendilerine azabın korkuncu öngörülen. Âhirette hüsrana uğrayacaklar da onlardır.

وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى ٱلْقُرْءَانَ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ
Ve inneke le tülekkal kur'ane mil ledün hakımin alım (27-6)
Emin ol ki, sen bu Kur'an'a Hakîm ve Alîm bir kudret tarafından muhatap kılınıyorsun.

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِۦٓ إِنِّىٓ ءَانَسْتُ نَارًا سَـَٔاتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ ءَاتِيكُم بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
İz kale musa li ehlihı innı anestü nara seatiküm minha bi haberin ev atıküm bi şihabin kabeşil leallekûm tastalun (27-7)
Hatırla o zamanı; Mûsa, ailesine şöyle demişti: "Ben bir ateş fark ettim. Ondan

size bir haber getireceğim, yahut parlak bir kor getireceğim ki ateş yakıp ısınabilesiniz."

فَلَمَّا جَآءَهَا نُودِىَ أَنۢ بُورِكَ مَن فِى ٱلنَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ

Felemma caeha nudiye em burike men fin nari ve men havleha ve sübhanellahi rabbil alemın (27-8)

Mûsa ateşe vardığında şöyle çağrıldı. "Ateşteki kimse de ateşin çevresindekiler de kutsal ve bereketli kılınmıştır. Ve âlemlerin Rabbi olan Allah, bütün eksiklik ve iğretiliklerden arınmıştır."

يَـٰمُوسَىٰٓ إِنَّهُۥٓ أَنَا ٱللَّهُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ

Ya musa innehu enellahül azızül hakım (27-9)

"Ey Mûsa! Kuşkun olmasın ki ben, Allah'ım; Azîz olan, Hakîm olanım..."

وَأَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَـٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّى لَا يَخَافُ لَدَىَّ ٱلْمُرْسَلُونَ

Ve elkı asak felemma raaha tehtezzü ke enneha cannüv vella müdbirav ve lem yüakkıb ya musa la tehaf innı la yehafü ledeyyel murselun (27-10)

"Asanı bırak!" Bunun üzerine Mûsa, asayı çevik bir yılan gibi titreyip kıvrılır görünce gerisin geri kaçtı ve arkasına bakmadı. "Korkma ey Mûsa, benim. Benim huzurumda, elçi olarak gönderilenler korkmaz."

إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًۢا بَعْدَ سُوٓءٍ فَإِنِّى غَفُورٌ رَّحِيمٌ

İlla men zaleme sümme beddele husnem ba'de suin fe innı ğafurur rahıym (27-11)

"Zulme bulaşan müstesna. O da bunu kötülüğün arkasından güzelliğe çevirirse hiç kuşkusuz ben Gafûr'um, Rahîm'im."

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ ۖ فِى تِسْعِ ءَايَـٰتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَـٰسِقِينَ

Ve edhıl yedeke fı ceybike tahruc beydae min ğayri suin fı tis'ı ayatin ila fir'avne ve kavmih innehüm kanu kavmen fasikıyn (27-12)

"Elini koynuna sok; Firavun ve toplumuna yönelik dokuz mucizeden biri olarak pürüzsüz ve lekesiz, bembeyaz bir biçimde çıkacaktır. O Firavun ve yandaşları sapmış bir topluluk haline geldiler."

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ ءَايَـٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا۟ هَـٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ
Felemma caethüm ayatüna mübsıraten kalu haza sıhrum mübın (27-13)
İşte bu şekilde ayetlerimiz göz ve gönül açar bir biçimde onlara geldiğinde şunu deyiverdiler: "Açık bir büyüdür bu..."

Sayfa 377, Neml 14-22 Ayetler, Cüz 19

وَجَحَدُوا۟ بِهَا وَٱسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ
Ve cehadu biha vesteykanetha enfüsühüm zulmev ve ulüvva fenzur keyfe kane akıbetül müfsidın (27-14)
Zulüm ve böbürlenmeyle, ona karşı çıktılar. Oysaki öz benlikleri, onun gerçekliğine kanaat getirmişti. Bak da gör, nasıl olmuştur o bozguncuların sonu!

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَـٰنَ عِلْمًا ۖ وَقَالَا ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ ٱلْمُؤْمِنِينَ
Ve le kad ateyna davede ve süleymane ılma ve kalel hamdü lillahillezı faddalena ala kesırim min ıbadihil mü'minın (27-15)
Yemin olsun, biz, Davûd'a da Süleyman'a da bir ilim verdik. Onlar şöyle dediler: "Bizi, mümin kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun."

وَوَرِثَ سُلَيْمَـٰنُ دَاوُۥدَ ۖ وَقَالَ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ ٱلطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَىْءٍ ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَهُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْمُبِينُ
Ve verise süleymanü davude ve kale ya eyyühen nasü ullimna mentıkat tayri ve utına min külli şey' inne haza le hüvel fadlül mübın (27-16)
Süleyman, Davûd'a mirasçı oldu ve şöyle dedi: "Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve bize herşeyden biraz verildi. Kuşkusuz bu, apaçık lütfun ta kendisidir."

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَـٰنَ جُنُودُهُۥ مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ وَٱلطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ
Ve huşira li süleymane cünudühu minel cinni vel insi vet tayri fe hüm yuzeun

(27-17)
Cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları, Süleyman'ın huzurunda bir araya getirildi. Onlar, düzenli bir biçimde sevk ediliyorlardı.

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَوْا۟ عَلَىٰ وَادِ ٱلنَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّمْلُ ٱدْخُلُوا۟ مَسَٰكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَٰنُ وَجُنُودُهُۥ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Hatta iza etev ala vadin nemli kalet nemletüy ya eyyühen nemlüdhulu mesakineküm la yahtımenneküm süleymanü ve cünudühu ve hüm la yeş'urun (27-18)
Karınca vadisine geldiklerinde bir karınca şöyle seslendi: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin ki, Süleyman ve orduları farkında olmayarak sizi ezmesinler."

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِىٓ أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَىَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَٰلِحًا تَرْضَىٰهُ وَأَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِى عِبَادِكَ ٱلصَّٰلِحِينَ

Fe tebesseme dahıkem min kavliha ve kale rabbi evzı'nı en eşküra nı'metekelletı en'amte aleyye ve ala valideyye ve en a'mele salihan terdahü ve edhılnı bi rahmetike fı ıbadikes salihıyn (27-19)
Bunun üzerine Süleyman, karıncanın sözüne güldü ve dedi: "Rabbim, bana ve ebeveynime lütfettiğin nimetine şükretmeme, hoşnut olacağın hayırlı ve barışçıl bir iş yapmama imkân ver. Ve rahmetinle beni iyilik ve barışı seven kullarının arasına sok."

وَتَفَقَّدَ ٱلطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ أَرَى ٱلْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ ٱلْغَآئِبِينَ

Ve tefekkadet tayra fe kale maliye le eral hüdhüde em kane minel ğaibın (27-20)
Kuşları teftiş etti de dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kayıplara mı karıştı?"

لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَا۟ذْبَحَنَّهُۥٓ أَوْ لَيَأْتِيَنِّى بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ

Le üazzibennehu azaben şedıden ev le ezbehannehu ev le ye'tiyennı bi sultanim mübın (27-21)
"Ona acımasızca azap edeceğim, belki de onu boğazlayacağım; yahut da bana mutlaka açık bir kanıt getirecek."

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍۭ بِنَبَإٍ يَقِينٍ

Fe mekese ğayra beıydin fe kale ehattü bi ma lem tühıt bihı ve ci'tüke min sebeim bi nebiy yekıyn (27-22)
Az sonra Hüdhüd gelip şöyle dedi: "Senin fark edemeyeceğin bir şeyi fark ettim ve sana Sabâ'dan parlak bir haber getirdim."

Sayfa 378, Neml 23-35 Ayetler, Cüz 19

إِنِّى وَجَدتُّ ٱمْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَىْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ
İnnı vecedtümraeten temlikühüm ve utiyet min külli şey'iv ve leha arşün azıym (27-23)
"Sabâlılara hükmeden bir kadın buldum. Kendisine herşeyden bir pay verilmiş, kocaman bir tahtı var."

وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَـٰنُ أَعْمَـٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ
Vecedtüha ve kavmeha yescüdune liş şemsi min dunillahi ve zeyyene lehümüş şeytanü a'malehüm fe saddehüm anis sebıli fehüm la yehtedun (27-24)
"Onu ve toplumunu, Allah'ı bırakıp güneş'e secde eder buldum. Şeytan onlara, yapıp ettiklerini süslü gösterip onları yoldan saptırmış. Artık doğruyu bulamazlar."

أَلَّا يَسْجُدُوا۟ لِلَّهِ ٱلَّذِى يُخْرِجُ ٱلْخَبْءَ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ
Ella yescüdu lillahillezı yuhricül hab'e fis semavati vel erdı ve ya'lemü ma tuhfune ve ma tu'linun (27-25)
"Göklerde ve yerdeki sırrı açığa çıkaran, onların gizlediklerini de açıkladıklarını da bilen Allah'a secde etmemek gayretindeler."

ٱللَّهُ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ
Allahü la ilahe illa hüve rabbül arşil azıym (27-26)
"O Allah ki, tanrı yok kendinden başka, o büyük arşın rabbidir O."

قَالَ سَنَنظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْكَـٰذِبِينَ

Kale senenzuru e sadakte em künte minel kazibın (27-27)
Süleyman dedi: "Doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz!"

ٱذْهَب بِّكِتَـٰبِى هَـٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَٱنظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ
İzheb bi kitabı haza fe elkıh ileyhim sümme tevelle anhüm fenzur maza yarciun (27-28)
"Şu yazımı götürüp onlara at. Sonra onlardan uzaklaş da bak bakalım, nasıl davranacaklar."
قَالَتْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَؤُا۟ إِنِّىٓ أُلْقِىَ إِلَىَّ كِتَـٰبٌ كَرِيمٌ
Kalet ya eyyühel meleü innı ülkıye ileyye kitabün kerım (27-29)
Melike dedi ki: "Ey ileri gelenler, bana önemli bir mektup bırakıldı”

إِنَّهُۥ مِن سُلَيْمَـٰنَ وَإِنَّهُۥ بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
İnnehu min süleymane ve innehu bismillahirrahmanirrahıym (27-30)
"Süleyman'dan bir mektup. Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla başlıyor."

أَلَّا تَعْلُوا۟ عَلَىَّ وَأْتُونِى مُسْلِمِينَ
Ella ta'lu aleyye ve'tunı müslimın (27-31)
"Söylediği şu: Bana büyüklük taslamaya kalkmayın. Teslim olarak huzuruma gelin."

قَالَتْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَؤُا۟ أَفْتُونِى فِىٓ أَمْرِى مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ
Kalet ya eyyühel meleü eftunı fı emrı ma küntü katıaten emrah hatta teşhedun (27-32)
Melike dedi: "Ey danışmanlarım, bu meselem konusunda bana fikir verin. Siz onaylamadıkça, hiçbir işe kesin karar vermem."

قَالُوا۟ نَحْنُ أُو۟لُوا۟ قُوَّةٍ وَأُو۟لُوا۟ بَأْسٍ شَدِيدٍ وَٱلْأَمْرُ إِلَيْكِ فَٱنظُرِى مَاذَا تَأْمُرِينَ
Kalu nahnü ülu kuvvetiv ve ülu be'sin şedıdiv vel emru ileyki fenzurı maza te'mürın (27-33)
Dediler ki: "Biz çok güçlüyüz, çok yaman savaşırız. Buyruk senin. Ne karar vereceğini sen bilirsin."

قَالَتْ إِنَّ ٱلْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا۟ قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوٓا۟ أَعِزَّةَ أَهْلِهَآ أَذِلَّةًۖ وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ

Kalet innel müluke iza dehalu karyeten efseduha ve cealu eızzete ehliha ezilleh ve kezalike yefalun (27-34)
Melike dedi: "Şu bir gerçek ki krallar bir kente/bir memlekete girdiler mi, orada bozgun çıkarırlar; oranın onurlu insanlarını zelil, sefil ederler. İşte böyle yaparlar."

وَإِنِّى مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍۢ فَنَاظِرَةٌۢ بِمَ يَرْجِعُ ٱلْمُرْسَلُونَ
Ve innı mürsiletün ileyhim bi hedeyyetin fe nazıratüm bime yarciul mürselun(25. Ayet secde ayetidir.) (27-35)
"Şimdi ben onlara bir hediye göndereceğim ve bakacağım elçiler neyle geri dönecekler."

Sayfa 379, Neml 36-44 Ayetler, Cüz 19

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمَـٰنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍۢ فَمَآ ءَاتَىٰنِۦَ ٱللَّهُ خَيْرٌۭ مِّمَّآ ءَاتَىٰكُم بَلْ أَنتُم بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ
Felemma cae süleymane kale etümidduneni bi malin fema ataniyellahü hayrum mimma ataküm bel entüm bi hediyyetiküm tefrahun (27-36)
Elçi, Süleyman'a geldiğinde, o dedi ki: "Siz bana bir mal ile mi destek veriyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha kıymetlidir. Sizin hediyenizle, benden çok siz ferahlarsınız."

ٱرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُم بِجُنُودٍۢ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُم مِّنْهَآ أَذِلَّةًۭ وَهُمْ صَـٰغِرُونَ
İrcı'ileyhim fe lene'tiyennehüm bi cünudil la kıbele lehüm biha ve le nuhricennehüm minha ezilletev ve hüm sağırun (27-37)
"Seni gönderenlere dön. Vallahi, karşı koyamayacakları ordularla üstlerine gelirim ve onları oradan, başları eğik, aşağılanmış bir halde sürer çıkarırım."

قَالَ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَؤُا۟ أَيُّكُمْ يَأْتِينِى بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَن يَأْتُونِى مُسْلِمِينَ
Kale ya eyyühel meleü eyyüküm ye'tını bi arşiha kable ey ye'tunı müslimın (27-38)
Süleyman kurmaylarına dedi ki: "Onlar teslim olup huzuruma gelmeden önce, o kadının tahtını hanginiz bana getirebilir?"

قَالَ عِفْرِيتٌۭ مِّنَ ٱلْجِنِّ أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبْلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ ۖ وَإِنِّى عَلَيْهِ

لَقَوِىٌّ أَمِينٌ
Kale ıfrıtüm minel cinni ene atıke bihı kable en tekume mim mekamik ve innı aleyhi le kaviyyün emın (27-39)
Cinlerden bir ifrit şöyle dedi: "Sen daha makamından kalkmadan, onu sana getirebilirim. Ben bunu yapacak güçteyim ve gerçekten güvenilir biriyim."

قَالَ ٱلَّذِى عِندَهُۥ عِلْمٌ مِّنَ ٱلْكِتَـٰبِ أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسْتَقِرًّا عِندَهُۥ قَالَ هَـٰذَا مِن فَضْلِ رَبِّى لِيَبْلُوَنِىٓ ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ۖ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّى غَنِىٌّ كَرِيمٌ
Kalellezı ındehu ılmüm minel kitabi ene atıke bihı kable ey yertedde ileyke tarfük felmma raahü müstekırran ındehu kale haza min fadli rabbı li yeblüvenı e eşküru em ekfür ve men şekera fe innema yeşküru li nefsih ve men kefera fe inne rabbı ğaniyyün kerım (27-40)
"Rabbimin lütfundandır bu. Şükür mü edeceğim, nankörlük mü diye beni denemek istiyor.Esasında, şükreden, kendisi lehine şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse bilsin ki, Rabbim Ganî'dir, cömerttir."

قَالَ نَكِّرُوا۟ لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِىٓ أَمْ تَكُونُ مِنَ ٱلَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ
Kale nekkiru leha arşeha nenzur e tehtedı em tekunü minellezıne la yehtedun (27-41)
Emir verdi: "Onun tahtını başkalaştırın, bakalım tanıyacak mı, tanıyamayanların arasına mı girecek?"

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيلَ أَهَـٰكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُۥ هُوَ ۚ وَأُوتِينَا ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ
Felemma caet kıyle e hakeza arşük kalet keennehu hu ve utınel ılme min kabliha ve künna müslimın (27-42)
Melike gelince şöyle denildi: "Senin tahtın da böyle mi?" Dedi: "Bu sanki o. Zaten daha önce bize bilgi verilmişti ve biz müslüman olmuştuk."

وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعْبُدُ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَـٰفِرِينَ
Ve saddeha ma kanet ta'büdü min dunillah inneha kanet min kavmin kafirın (27-43)
Daha önce Allah dışında ibadet ettikleri, onu engellemişti. Çünkü o, küfre sapmış bir topluluktandı.

قِيلَ لَهَا ٱدْخُلِى ٱلصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقَيْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُۥ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَـٰنَ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ

Kıyle lehedhulis sarh felemma raethü hasibethü lüccetev ve keşefet an sakayha kale innehu sarhum mümerradüm min kavarır kalet rabbi innı zalemtü nefsı ve eslemtü mea süleymane lillahi rabbil alemın (27-44)

Ona denildi: "Köşke gir!" Melike onu görünce su sandı ve baldırlarını açtı. Süleyman dedi ki: "O, cilalı sırçadan yapılmış bir parlak avlu/zemindir." Melike dedi: "Rabbim, doğrusu ben öz benliğime zulmetmişim. Artık Süleyman'la birlikte, âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oluyorum."

Sayfa 380, Neml 45-55 Ayetler, Cüz 19

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَـٰلِحًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

Ve le kad erselna ila semude ehahüm salihan enı'büdüllahe fe izahüm ferıkani yahtesımun (27-45)

Yemin olsun, Semûd'a da kardeşleri Sâlih'i, şunu tebliğ etmek üzere gönderdik: "Allah'a kulluk/ibadet edin." Bir de ne görelim, onlar birbiriyle boğuşan iki fırka oluvermişler.

قَالَ يَـٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبْلَ ٱلْحَسَنَةِ ۖ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Kale ya kavmi lime testa'cilune bis seyyieti kablel haseneh lev la testağfirunellahe lealleküm türhamun (27-46)

Sâlih dedi: "Ey toplumum! İyilikten önce kötülüğü istemede aceleniz niye? Merhamet görebilmeniz için Allah'tan af dileseniz olmaz mı?"

قَالُوا۟ ٱطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ ۚ قَالَ طَـٰٓئِرُكُمْ عِندَ ٱللَّهِ ۖ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

Kalüt tayyerna bike ve bi mem meak kale tairuküm ındellahi bel entüm kavmün tüftenun (27-47)

Dediler: "Sen ve beraberindekiler yüzünden başımıza uğursuzluk geldi/sen ve beraberindekileri uğursuzluk belirtisi sayıyoruz." Dedi: "Uğursuzluk kuşunuz Allah katındadır. Daha doğrusu siz, imtihana çekilen bir topluluksunuz.

وَكَانَ فِى ٱلْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍۢ يُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ
Ve kane fil medıneti tis'atü rahtıy yüfsidune fil erdı ve la yuslihun (27-48)
O kentte, hep bozgun çıkarıp barışa hiç yanaşmayan dokuz çete vardı.

قَالُوا۟ تَقَاسَمُوا۟ بِٱللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُۥ وَأَهْلَهُۥ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِۦ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِۦ وَإِنَّا لَصَـٰدِقُونَ
Kalu tekasemu billahi le nübeyyitennehu ve ehlehu sümme le nekullenne li veliyyihı ma şehidna mehlike ehlihı ve inna le sadikın (27-49)
Allah adına yeminleşerek şöyle dediler: "Ona ve ailesine bir gece baskını yapalım, sonra da velisine şöyle diyelim: Biz onların ailesinin öldürülüşüne tanık olmadık. Vallahi, doğru söyleyenleriz."

وَمَكَرُوا۟ مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
Ve mekeru mekrav ve mekerna mekrav ve hüm la yeş'urun (27-50)
Onlar bir tuzak kurdular, biz de bir tuzak kurduk, ama şuursuzluk eden onlardı.

فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَـٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ
Fenzur keyfe kane akıbetü mekrihim enna demmernahüm ve kavmehüm ecmeıyn (27-51)
Bir baksana nasıl oldu tuzaklarının sonu! İşte, onları da topluluklarını da hep birlikte yere geçirdik.

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوٓا۟ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةًۭ لِّقَوْمٍۢ يَعْلَمُونَ
Fe tilke büyutühüm haviyetem bima zalemu inne fı zalike le ayetel li kavmiy ya'lemun (27-52)
İşte sana onların, işledikleri zulümler yüzünden çöküp ıpıssız kalmış evleri. Hiç kuşkusuz bunda, ilmi kullanan bir topluluk için kesin bir ibret vardır.

وَأَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ
Ve enceynellezıne amenu ve kanu yettekun (27-53)
Biz inananları, korunup sakınanları kurtardık.

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ ٱلْفَـٰحِشَةَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ
Ve lutan iz kale li kavmihı ete'tunel fahışete ve entüm tübsırun (27-54)
Lût'u da resul olarak gönderdik. Toplumuna şöyle dedi: "Gözünüz göre göre şu iğrençliği yapıyorsunuz ha!"

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ
E inneküm le te'tuner ricale şehvetem min dunin nisa' bel entüm kavmün techelun (27-55)
"Siz, şehvetinizi tatmin için kadınları bırakıp da erkeklere mi gidiyorsunuz? Doğrusu siz cehalete saplanmış bir topluluksunuz."

Sayfa 381, Neml 56-63 Ayetler, Cüz 20

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ أَخْرِجُوٓا۟ ءَالَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ
Fe ma kane cevabe kavmihı illa en kalu ahricu ale lutım min karyetiküm innehüm ünasüy yetetahherun (27-56)
Toplumunun cevabı sadece şunu söylemek oldu: "Çıkarın şu Lût ailesini kentinizden; bunlar temizlik tutkunu olmuş kişilerdir."

فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَٰهَا مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ
Fe enceynahü ve ehlehu illemraetehu kaddernaha minel ğabirın (27-57)
Ve emtarna aleyhim metara fe sae metarul münzerın
Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Karısı hariç. Onu, arkada kalanlardan biri olarak takdir etmiştik.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ
Ve emtarna aleyhim metara fe sae metarul münzerın (27-58)
Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Uyarılmış olanlar üzerine inen yağmur da ne kötüdür!

قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَٰمٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ ٱلَّذِينَ ٱصْطَفَىٰٓ ۗ ءَآللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ
Kulil hümdü lillahi ve selamün ala ıbadihillezınastafa allahü hayrun emma yüşrikun (27-59)
De ki: "Hamd Allah'a, selam O'nun seçip yüceltiği kularına! Allah mı hayırlı, yoksa onların ortak tuttukları mı?"

أَمَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنۢبِتُوا۟ شَجَرَهَآ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ بَلْ هُمْ

قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

Emmen halekas semavati vel erda ve enzele leküm mines semai maa fe embetna bihı hadaika zate behceh ma kane leküm en tümbitu şeceraha e ilahüm meallah bel hüm kavmüy ya'dilun (27-60)

Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size bir su indiren mi hayırlı? Biz o suyla sizin için gözler gönüller açan bahçeler bitirdik. Sizin, onların bir tek ağacını bitirmeniz mümkün değildi. Allah'ın yanında bir ilah mı var? Hayır! Ama onlar döneklik eden bir topluluktur.

أَمَّن جَعَلَ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَـٰلَهَآ أَنْهَـٰرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَٰسِىَ وَجَعَلَ بَيْنَ ٱلْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَءِلَـٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Emmen ceallel erda kararav ve cealle hılaleha enharav ve ceale leha ravasiye ve ceale beynel bahrayni haciza e ilahüm meallah bel ekseruhüm la ya'lemun (27-61)

Yoksa yeri bir karargâh yapıp şurasına burasına nehirler serpiştiren, üzerine dayanaklı dağlar konduran ve iki deniz arasına bir engel yerleştiren mi hayırlı? İlah mı var Allah'ın yanında!? Hayır! Ama onların çokları ilimden nasipsizliği sürdürüyorlar.

أَمَّن يُجِيبُ ٱلْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ ٱلسُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ ٱلْأَرْضِ ۗ أَءِلَـٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

Emmey yücıbül mudtarra iza deahü ve yekşifüs sue ve yec'alüküm hulefael ard e ilahüm meallah kalılem ma tezekkerun (27-62)

Yoksa zorda kalan yalvardığında, onun imdadına yetişip sıkıntı ve kaderi kaldıran, sizi yeryüzünün hükmedenleri kılan mı hayırlı? Allah'ın yanında bir ilah daha var mı? Ne kadar da az ibret alıyorsunuz!

أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِى ظُلُمَـٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ وَمَن يُرْسِلُ ٱلرِّيَـٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِۦٓ ۗ أَءِلَـٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ تَعَـٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Emmey yehdıküm fı zulümatil berri vel bahri ve mey yursilür riyaha büşram beyne yedey rahmetih e ilahüm meallah tealellahü amma yüşrikun (27-63)

Yoksa size karanın ve denizin karanlıkları içinde yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci gönderen mi hayırlı? Allah'ın beraberinde bir ilah daha mı var? Allah, onların ortak tuttuklarından uzaktır, arınmıştır.

Sayfa 382, Neml 64-76 Ayetler, Cüz 20

أَمَّن يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَمَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ أَءِلَـٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ قُلْ هَاتُوا۟ بُرْهَـٰنَكُمْ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ
Emmey yebdeül halka sümme yüıydühu ve mey yerzükuküm mines semai vel ard e ilahüm meallah kul hatu bürhaneküm in küntüm sadikıyn (27-64)
Yoksa yaratmaya başlayıp sonra tekrar tekrar yaratan ve sizi gözeten ve yerden rızıklandıran mı hayırlı? Allah'ın yanında bir ilah mı var? De ki: "Getirin susturucu kanıtınızı, eğer doğru sözlüler iseniz."

قُل لَّا يَعْلَمُ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ٱلْغَيْبَ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ
Kul la ya'lemü men fis semavati vel erdıl ğaybe illellah ve ma yeş'urune eyyane yüb'asun (27-65)
De ki: "Göklerde ve yerde, Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilmez. Ne zaman dirileceklerini de bilmezler."

بَلِ ٱدَّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ مِّنْهَا ۖ بَلْ هُم مِّنْهَا عَمُونَ
Belid darake ılmühüm fil ahırati bel hüm fı şekkim minha bel hüm minha amıun (27-66)
Hayır, onların bilgileri âhiret konusunda yetersiz kalmıştı. Daha doğrusu onlar ondan kuşku duymaktadırlar. Hayır, hayır! Onlar, onu göremeyecek kadar kördürler.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبًا وَءَابَآؤُنَآ أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ
Ve kalellezıne keferu e iza künna türabev ve abaüna einna le muhracun (27-67)
İnkârcılar dediler ki: "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra, gerçekten biz bundan sonra ortaya mı çıkarılacağız?"

لَقَدْ وُعِدْنَا هَـٰذَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا مِن قَبْلُ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّآ أَسَـٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ
Le kad vüıdna haza nahnü ve abaüna min kablü in haza illa esatıyrul evvelın (27-68)
"Yemin olsun, bununla şimdi biz, önceden de atalarımız tehdit edildi. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değil."

قُلْ سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلْمُجْرِمِينَ
Kul sıru fil erdı fenzuru keyfe kane akıbetül mücrimın (27-69)
De ki: "Yeryüzünde dolaşın da bir bakın nice olmuştur günahkârların sonu!"

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِى ضَيْقٍۢ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
Ve la tahzen aleyhim ve la tekün fı daykım mimma yemkürun (27-70)
Onlar yüzünden tasalanma. Kurmakta oldukları tuzaklardan ötürü de sıkıntıya düşme.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَـٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ
Ve yekulune meta hazel va'dü in küntüm sadikıyn (27-71)
"Eğer doğru sözlülerseniz, bu vaat ne zaman?" derler.

قُلْ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ ٱلَّذِى تَسْتَعْجِلُونَ
Kul asa ey yekune radife leküm ba'dullezı testa'cilun (27-72)
De ki: "Acele isteyip durduğunuzun bir kısmı belki de arkanıza takılmıştır."

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ
Ve inne rabbeke le zu fadlin alen nasi ve lakinne ekserahüm la yeşkürun (27-73)
Senin Rabbin, insanlara karşı gerçekten lütufkârdır; fakat çokları şükretmezler.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ
Ve inne rabbeke le ya'lemü ma tükinnü suduruhüm ve ma yu'linun (27-74)
Ve senin Rabbin, onların göğüslerinin sakladığını da açığa vurduğunu da çok iyi bilir.

وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍۢ فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّا فِى كِتَـٰبٍۢ مُّبِينٍ
Ve ma min ğaibetin fis semai vel erdı illa fı kitabim mübın (27-75)
Yerde ve gökte hiçbir gayb yoktur ki, açıklayıcı bir Kitap'ta olmasın.

إِنَّ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَكْثَرَ ٱلَّذِى هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
İnne hazel kur'ane yekussu ala benı israıle ekserallezı hüm fıhi yahtelifun (27-76)
Hiç kuşkunuz olmasın ki bu Kur'an, İsrailoğullarına, ihtilafa düştükleri şeylerin birçoğunu anlatıyor.

Sayfa 383, Neml 77-88 Ayetler, Cüz 20

وَإِنَّهُۥ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
Ve innehu lehüdev ve rahmetül lil mü’minın (27-77)
Ve elbette o, inananlara bir kılavuz ve rahmettir.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُم بِحُكْمِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْعَلِيمُ
İnne rabbeke yakdıy beynehüm bi hukmih ve hüvel azızül alım (27-78)
Rabbin, o İsrailoğulları arasında hükmünü verip gereğini yapacaktır. Azîz'dir, Alîm'dir O.

فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى ٱلْحَقِّ ٱلْمُبِينِ
Fe tevekkel alellah inneke alel hakkıl mübın (27-79)
Allah'a dayanıp güven, çünkü sen apaçık gerçeğin üzerindesin.

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ ٱلْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا وَلَّوْا۟ مُدْبِرِينَ
İnneke la tüsmiul mevta ve la tüsmius summed düae iza vellev müdbirın (27-80)
Sen, ölülere işittiremezsin. Eğer dönüp giderlerse, sağırlara da çağrıyı duyuramazsın.

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِى ٱلْعُمْىِ عَن ضَلَٰلَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ
Ve ma ente bi hadil umyi an dalaletihim in tüsmiu illa mey yü'minü bi ayatina fe hüm müslimun (27-81)
Ve sen, düştükleri sapıklıktan körleri de çıkaramazsın. Teslim olmuş kişiler halinde ayetlerimize inananlardan başkasına sesini duyuramazsın.

وَإِذَا وَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ ٱلنَّاسَ كَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا لَا يُوقِنُونَ
Ve iza vekaal kavlü aleyhim ahracna lehüm dabbetem minel erdı tükellimühüm ennen nase kanu bi ayatina la yukınun (27-82)
O söz tepelerine indiğinde, yeryüzünden onlar için bir dâbbe/debelenir gibi yürüyen bir canlı çıkarırız da o onlara, insanların bizim ayetlerimize gereğince inanmadıklarını söyler.

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ
Ve yevme nahşüru min külli ümmetin fevcem mimmey yükezzibü bi ayatina

fehüm yuzeun (27-83)
O gün her ümmetin içinden ayetlerimizi yalanlayanlardan bir zümre derleriz de onlar, toplu halde ortaya sürülürler.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُو قَالَ أَكَذَّبْتُم بِـَٔايَـٰتِى وَلَمْ تُحِيطُوا۟ بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
Hatta iza cau kale e kezzebtüm bi ayatı ve lem tühıytu biha ilmen emma za küntüm ta'melun (27-84)
Geldiklerinde Allah onlara: "Ayetlerimizi, ilminiz onları kuşatmadığı halde inkâr mı ettiniz yoksa ne yapıyordunuz?" der.

وَوَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا۟ فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ
Ve vekaal kavlü aleyhim bima zalemu fe hüm la yentıkun (27-85)
İşledikleri zulümler yüzünden o söz tepelerine inmiştir; artık tek kelime söyleyemezler.

أَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا جَعَلْنَا ٱلَّيْلَ لِيَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
E lem yerav enna cealnel leyle li yeskünu fıhi ven nehara mübsıra inne fı zalike le ayatil li kavmiy yü'minun (27-86)
Görmedin mi; biz geceyi, içinde dinlensinler diye, gündüzü de gösterici bir ışık olsun diye oluşturduk. İşte bunda, inanan bir topluluk için elbette ibretler vardır.
وَيَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَٰخِرِينَ
Ve yevme yünfehu fis suri fe fezia men fis semavati ve men fil erdı illa men şaellah ve küllün etevhü dahırın (27-87)
Sûra üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği dışında herkes, göklerdekiler, yerdekiler dehşet içinde kalacaktır. Hepsi boynunu bükmüş bir halde O'nun huzuruna gelir.

وَتَرَى ٱلْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِىَ تَمُرُّ مَرَّ ٱلسَّحَابِ ۚ صُنْعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ أَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ ۚ إِنَّهُۥ خَبِيرٌۢ بِمَا تَفْعَلُونَ
Ve teral cibale tahsebüha camidetev ve hiye temürru merras sehab sun'allahillezı etkane külle şey' innehu habırum bima tefalun (27-88)
Sen dağlara bakar da onları donuk, durgun görürsün. Oysaki onlar, bulutların dolaştığı gibi dolaşmaktadır. Herşeyi güzel ve mükemmel yapan Allah'ın sanatıdır bu. Yaptıklarınızdan gereğince haberdardır O.

Sayfa 384, Neml 89-93 Ayetler, Cüz 20

مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُم مِّن فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ

Men cae bil haseneti fe lehu hayrum minha ve hüm min fezeıy yevmeizin aminın (27-89)

İyilik ve güzellik getirene, getirdiğinden daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan güvene çıkmışlardır.

وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِى ٱلنَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Ve men cae bis seyyieti fe kübbet vücuhühüm fin nar hel tüczevne ila ma küntüm ta'melun (27-90)

Kötülük getirenlerin ise yüzleri ateşte sürtülür. Sadece yapıp ettiklerinizle cezalandırılırsınız.

إِنَّمَآ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ ٱلْبَلْدَةِ ٱلَّذِى حَرَّمَهَا وَلَهُۥ كُلُّ شَىْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ

İnnema ümirtü en a'büde rabbe hazihil beldetillezı harrameha ve lehu küllü şey'iv ve ümirtü en ekune minel müslimın (27-91)

"Ben sadece, bu beldenin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. Orayı saygıya layık kılmıştır O. Her şey O'nundur. Ben, müslümanlardan/Allah'a teslim olanlardan olmakla emrolundum."

وَأَنْ أَتْلُوَا۟ ٱلْقُرْءَانَ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُنذِرِينَ

Ve en etlüvel kur'an fe menihteda fe innema yehtedı li nefsih ve men dalle fe kul innema ene minel münzirın (27-92)

"Ve Kur'an okumakla emrolundum. Artık kim yola gelirse kendi nefsi için gelir. Sapmışa gelince, böylesine de ki: 'Ben uyarıcılardan biriyim. Hepsi bu!"

وَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Ve kulil hamdü lillahi seyürıküm ayatihı fe ta'rifuneha ve ma rabbüke bi ğafilin amma ta'melun (27-93)

Ve şöyle yakar: "Hamt olsun Allah'a! O size ayetlerini gösterecek de siz onları tanıyacaksınız. Senin Rabbin, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir."

Kasas Suresi (28/88), İniş sırası: 49
Sayfa 384, Kasas 1-5 Ayetler, Cüz 20

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla…

طسٓمٓ
Ta sım mım (28-1)
Tâ, Sîn, Mîm.

تِلْكَ ءَايَـٰتُ ٱلْكِتَـٰبِ ٱلْمُبِينِ
Tilke ayatül kitabil mübın (28-2)
İşte sana, açık seçik beyanda bulunan Kitap'ın ayetleri.

نَتْلُوا۟ عَلَيْكَ مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِٱلْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
Netlu aleyke min nebei musa ve fir'avne bil hakkı li kavmiy yü'minun (28-3)
İman edecek bir toplum için, Mûsa ve Firavun'un haberinden bir kısmını sana hak olarak okuyacağız.

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِى ٱلْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْىِۦ نِسَآءَهُمْ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلْمُفْسِدِينَ
İnne fir'avne ala fil erdı ve ceale ehleha şiyeay yestad'ıfü taifetem minhüm yüzebbihu ebnaehüm ve yestahyı nisaehüm innehu kane minel müfsidın (28-4)
Gerçek şu: Firavun o yerde egemenlik kurmuş ve ora halkını gruplara ayırmıştı. Onlardan bir topluluğu horlayıp eziyordu: Bu topluluğun erkek çocuklarını boğazlıyor, kadınlarına hayasızca davranıyor/kadınların rahimlerini yokluyor/kadınlarını hayata salıyordu. O gerçekten fesadı yayanlardandı.

وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ ٱلْوَٰرِثِينَ
Ve nürıdü en nemünne alellezınestud'ıfu fil erdı ve nec'alehüm eimmetev ve nec'alehümül varisın (28-5)

Ve biz istiyoruz ki, yeryüzünde ezilip horlananlara bağışta bulunalım, onları önderler yapalım, onları mirasçılar haline getirelim.

Sayfa 385, Kasas 6-13 Ayetleri, Cüz 20

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَنُرِىَ فِرْعَوْنَ وَهَـٰمَـٰنَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَحْذَرُونَ

Ve nümekkine lehüm fil erdı ve nüriye fir'avne ve hamane ve cüundehüma minhüm ma kanu yahzerun (28-6)

Ve yeryüzünde onlara imkân ve kudret verelim. Firavun'a, Hâman'a ve onların ordularına da korkmakta oldukları şeyleri gösterelim.

وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّ مُوسَىٰٓ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِى ٱلْيَمِّ وَلَا تَخَافِى وَلَا تَحْزَنِىٓ ۖ إِنَّا رَآدُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ

Ve evhayna ila ümmi musa en erdııyh fe iza hıfti aleyhi fe elkıyhi fil yemmi ve la tehafı ve la tahzenı inna radduhü ileyki ve caıluhü minel murselın (28-7)

Mûsa'nın annesine şunu vahyettik: "Emzir onu! Onun aleyhinde bir korku hissedince de nehire bırakıver onu. Korkma, üzülme! Kuşkun olmasın ki, biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu resullerden biri yapacağız."

فَٱلْتَقَطَهُۥٓ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَـٰمَـٰنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا۟ خَـٰطِـِٔينَ

Feltekatahu alü fir'avne li yekune lehüm adüvvev ve hazena inne fir'avne ve hamane ve cünudehüma kanu hatıın (28-8)

Nihayet, Firavun ailesi onu kayıp bir şey olarak bulup aldı. O, kendileri için bir düşman ve tasa olacaktı. Gerçek olan şu ki Firavun, Hâman ve bunların orduları yanlış yoldaydılar.

وَقَالَتِ ٱمْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّى وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوْ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Ve kaletimraetü fir'avne kurratü aynil lı ve lek la taktülühü asa ey yenfeana ev nettehızehu veledev ve hüm la yeş'urun (28-9)

Firavun'un karısı şöyle dedi: "Benim için de senin için de bir göz aydınlığıdır bu. Öldürmeyin onu, bize yararı olabilir, yahut onu çocuk ediniriz." Onlar işin farkında olmuyorlardı.

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَـٰرِغًا ۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدِى بِهِۦ لَوْلَآ أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ

Ve asbeha füadü ümmi musa fariğa in kadet le tübdı bihı levla er rabatna ala kalbiha li tekune minel mü'minın (28-10)
Mûsa'nın annesinin kalbi ise bomboş bir halde sabahladı. Eğer inananlardan olması için kalbine bir bağ vermeseydik, onu açığa vuracak bir durumdaydı.

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِۦ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِۦ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Ve kalet li uhtihı kussıhi fe besurat bihı an cünübiv ve hüm la yeş'urun (28-11)
Annesi, Mûsa'nın kızkardeşine, "onu izle" dedi. O da onu kenardan gözledi. Onlarsa işin farkında olmuyorlardı.

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰٓ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُۥ لَكُمْ وَهُمْ لَهُۥ نَـٰصِحُونَ

Ve harramna aleyhil meradıa min kablü fe kalet hel edüllüküm ala ehli beytiy yekfülunehu leküm ve hüm lehu nasıhun (28-12)
Biz daha önce ona, süt emziren kadınları haram kılmıştık. Bu sırada kızkardeşi dedi ki: "Onun bakımını sizin için üstlenecek, onu eğitip öğretmeyi yüklenecek bir ev halkını size tanıtayım mı?"

فَرَدَدْنَـٰهُ إِلَىٰٓ أُمِّهِۦ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Fe radednahü ila ümmihı key tekarra aynühaa ve la tahzene ve li ta'leme enne va'dellahi hakkuv ve lakinne ekserahüm la ya'lemun (28-13)
Nihayet Mûsa'yı öz anasına geri çevirdik ki, o ananın gözü aydın olsun, kederlenmesin ve Allah'ın vaadinin hak olduğunu bilsin. Fakat çokları bunu bilmezler.

Sayfa 386, Kasas 14-21 Ayetler, Cüz 20

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَٱسْتَوَىٰٓ ءَاتَيْنَـٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ

Ve lemma beleğa eşüddehu vesteva ateynahü hukmev ve ılma ve kezalike neczil muhsinın(28-14)
Mûsa, yiğitlik çağına ulaşıp olgunlaşınca ona hikmet ve ilim verdik. Biz, güzel

düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz.

وَدَخَلَ ٱلْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِن شِيعَتِهِۦ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِۦ ۖ فَٱسْتَغَٰثَهُ ٱلَّذِى مِن شِيعَتِهِۦ عَلَى ٱلَّذِى مِنْ عَدُوِّهِۦ فَوَكَزَهُۥ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۖ إِنَّهُۥ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

Ve dehalel medınete ala hıyni ğafletim min ehliha fe vecede fıha racüleyni yaktetilani haza min şıatihı ve haza min adüvvih festeğasehüllezı min şıatihı alellezı min adüvvihı fe vekezehu musa fe kada aleyhi kale haza min ameliş şeytan innehu adüvvüm müdıllüm mübın(28-15)

Halkının habersiz olduğu bir sırada kente girdi. Orada iki adam buldu, dövüşüyorlardı. Bu, Mûsa'nın halkından, şu da düşmanlarındandı. Kendi halkından olan, düşmanından olana karşı Mûsa'dan yardım istedi. Mûsa ona bir yumruk indirdirip işini bitirdi. Dedi: "Bu yaptığım, şeytanın amellerindendir. İnsanı saptıran açık bir düşmandır o."

قَالَ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى فَٱغْفِرْ لِى فَغَفَرَ لَهُۥٓ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ

Kale rabbi innı zalemtü nefsı fağfirlı fe ğafera leh innehu hüvel ğafurur rahıym(28-16)

"Rabbim, öz benliğime zulmettim, beni affet" diye yakardı da Allah onu affetti. Gafûr O'dur, Rahîm O'dur.

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ

Kale rabbi bima en'amte aleyye fe lem ekune zahıral lil mücrimın(28-17)

Dedi: "Rabbim, bana lütfettiğin nimete yemin ederim ki, bir daha suçlulara asla arka çıkmayacağım."

فَأَصْبَحَ فِى ٱلْمَدِينَةِ خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا ٱلَّذِى ٱسْتَنصَرَهُۥ بِٱلْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُۥ ۚ قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰٓ إِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِينٌ

Fe asbeha fil medıneti haifey yeterakkabü fe izellezistensarahu bil emsi yestasrihuh kale lehu musa inneke le ğaviyyüm mübın(28-18)

Kentte, korku içinde sabahladı, göz kulak kesiliyordu. Bir de baktı ki, dün ondan yardım isteyen adam yine onu yardıma çağırıyor. Mûsa ona dedi ki: "Anlaşıldı, sen, tam azmış bir adamsın."

فَلَمَّآ أَنْ أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِٱلَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ أَتُرِيدُ أَن

تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِٱلْأَمْسِ ۖ إِن تُرِيدُ إِلَّآ أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِينَ

Fe lemma en erade ey yebtışe billezı hüve adüvvül lehüma kale ya musa e türıdü en taktülenı kema katelte nefsem bil emsi in türıdü illa en tekune cebbara fil erdı ve ma türıdü en tekune minel muslihıyn(28-19)

Mûsa, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince o şöyle dedi: "Dün bir adamı öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde zorba olmaktan başka bir şey istemiyorsun. Barışseverlerden olmak gibi bir niyetin yok."

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا ٱلْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ ٱلْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَٱخْرُجْ إِنِّى لَكَ مِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ

Ve cae racülüm min aksal medıneti yes'a kale ya musa innel melee ye'temirune bike li yaktüluke fahruc innı leke minen nasıhıyn(28-20)

Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi. Dedi: "Ey Mûsa, kentin ileri gelenleri seni öldürmeyi planlıyorlar. Çık buradan! Ben sana öğüt verenlerdenim."

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِى مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ

Fe harace minha halifey yeterakkabü kale rabbi neccinı minel kavmiz zalimın(28-21)

Bunun üzerine Mûsa, oradan korka korka çıktı. Her yanı gözlüyordu. Şöyle yakardı: "Rabbim, beni şu zalimler topluluğundan kurtar!"

Sayfa 387, Kasas 22-28 Ayetler, Cüz 20

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يَهْدِيَنِى سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ

Ve lemma teveccehe tilkae medyene kale asa rabbı ey yehdiyenı sevaes sebıl(28-22)

Medyen tarafına yönelince şöyle dedi: "Umarım Rabbim beni isabetli bir yola kılavuzlar."

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ ٱلنَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ ٱمْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا لَا نَسْقِى حَتَّىٰ يُصْدِرَ ٱلرِّعَآءُ ۖ

وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ
Ve lemma verade mae medyene vecede aleyhi ümmetem minen nasi yeskune ve veced min dunihimümraeteyni tezudan kel ma hatbüküma kaleta la neskıy hatta yusdirar riaü ve ebuna şeyhun kebır(28-23)
Medyen suyuna ulaştığında, su başında halktan bir grup gördü. Hayvanlarını suluyorlardı.Biraz ötelerinde çekingen bir halde duran iki kadın fark etti. "Derdiniz nedir?" dedi. "Şu çobanlar çekilip gidinceye kadar biz hayvanlarımızı sulamayız. Üstelik babamız da ileri yaşta bir ihtiyardır." dediler.

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى ٱلظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّى لِمَآ أَنزَلْتَ إِلَىَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ
Fe seka lehüma sümme tevella ilez zılli fe kale rabbi ninı lima enzelte ileyye min hayrin fekıyr(28-24)
Bunun üzerine Mûsa, onların sulama işini yaptı. Sonra gölgeye çekilip şöyle dedi: "Rabbim, bana indireceğin her nimeti bekleyen bir çaresizim."

فَجَآءَتْهُ إِحْدَىٰهُمَا تَمْشِى عَلَى ٱسْتِحْيَآءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِى يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۚ فَلَمَّا جَآءَهُۥ وَقَصَّ عَلَيْهِ ٱلْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ ۖ نَجَوْتَ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ
Fe caethü ıhdahüma temşı alestıhyain kalet inne ebı yed'uke li yecziyeke ecra ma sekayte lena felemma caehu ve kassa aleyhil kasasa kale la tehaf necevte minel kavmiz zalimın (28-25)
Tam o sırada kadınlardan biri, utangaç bir tavırla yürüyerek ona geldi. Dedi: "Babam, bizim için yaptığın sulamaya karşılık sana birşeyler vermek üzere seni çağırıyor." Mûsa gelip ihtiyara hikâyeyi anlatınca, o dedi ki: "Korkma, artık zalimler topluluğundan kurtuldun."

قَالَتْ إِحْدَىٰهُمَا يَٰٓأَبَتِ ٱسْتَـْٔجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ مَنِ ٱسْتَـْٔجَرْتَ ٱلْقَوِىُّ ٱلْأَمِينُ
Kalet ihdahüma ya ebetiste'cirhü inne hayra meniste'certel kaviyyül emın (28-26)
Kadınlardan biri şöyle dedi: "Babacağım, ücretle tut onu. Her halde ücretle çalıştırdıklarının en hayırlısı olacak; güçlü, güvenilir biri."

قَالَ إِنِّىٓ أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ٱبْنَتَىَّ هَٰتَيْنِ عَلَىٰٓ أَن تَأْجُرَنِى ثَمَٰنِىَ حِجَجٍ ۖ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِندِكَ ۖ وَمَآ أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ ۚ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ

Kale innı ürıdü en ünkihake ıhdebneteyye hateyni ala en te'cürani semaniye hıcec fe in etmente aşran fe min ındik ve ma ürıdü en eşükka aleyk setecidünı in şaellahü minas salihıyn (28-27)

İhtiyar dedi ki: "Bana sekiz yıl çalışman şartıyla şu iki kızımdan birini sana nikâhlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan, o da senden. Seni zora sürmek gibi bir niyetim yok. Allah dilerse beni, barış ve iyilik sever insanlardan bulacaksın."

قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ ۖ أَيَّمَا ٱلْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَٰنَ عَلَىَّ ۖ وَٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

Kale zalike biynı ve beynek eyyemel eceleyni kadaytü fe la udvane aleyy vallahü ala ma nekulü vekıl (28-28)

Mûsa dedi: "Bu seninle benim aramda. İki süreden hangisini tamamlasam bana kızıp darılmak yok. Allah, bizim şu konuştuğumuza Vekîl'dir."

Sayfa 388, Kasas 29-35 Ayetler, Cüz 20

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى ٱلْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِۦٓ ءَانَسَ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ ٱمْكُثُوٓا۟ إِنِّىٓ ءَانَسْتُ نَارًا لَّعَلِّىٓ ءَاتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ ٱلنَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

Felemma kada musel ecele ve sara bi ehlihı anese min canibit türi nasa kale li ehlihimküsu innı anestü naral leallı atıküm minha bi haberin ev cezvetim minen nari lealleküm tastalun (28-29)

Mûsa süreyi bitirip ailesiyle yola çıkınca, Tûr tarafından bir ateş fark etti. Ailesine dedi ki: "Bekleyin, bir ateş fark ettim. Belki ondan size bir haber getiririm, belki bir ateş koru getiririm de ısınırsınız."

فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِىَ مِن شَٰطِئِ ٱلْوَادِ ٱلْأَيْمَنِ فِى ٱلْبُقْعَةِ ٱلْمُبَٰرَكَةِ مِنَ ٱلشَّجَرَةِ أَن يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّىٓ أَنَا ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ

Felemma etaha nudiye min şatıil vadil eymeni fil buk'atil mübaraketi mineş şecerati ey ya musa innı enellahü rabbül alemın (28-30)

Oraya vardığında o bereketli toprak parçasındaki vadinin sağ tarafından, bir ağaçtan şöyle seslenildi: "Ey Mûsa! Âlemlerin Rabbi Allah benim, ben!"

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ

يَٰمُوسَىٰٓ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْۖ إِنَّكَ مِنَ ٱلْءَامِنِينَ
Ve en elkı asak felemma raaha tehtezzü keenneha cannüv vella müdbirav ve lem yüakkıb ya musa akbil ve la teh0af inneke minel aminın (28-31)
"Asanı at!" Asanın çevik bir yılan gibi titreyip kıvrıldığını görünce gerisin geri döndü; arkaya bile bakmadı. "Geri dön ey Mûsa, korkma! Güven içinde olanlardansın."

ٱسْلُكْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ وَٱضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ ٱلرَّهْبِۖ فَذَٰنِكَ بُرْهَٰنَانِ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦٓۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ
Üslük yedeke fi ceybike tahruc beydae min ğayri su'iv vadmün ileyke cenahake miner rahbi fe zanike bürhanani mir rabbike ila fir'avne ve meleih innehüm kanu kavmen fasikıyn (28-32)
"Elini koynuna sok, lekesiz bembeyaz çıkıversin. Korkudan açılan kollarını kendine çek. İşte bunlar, Firavun ve kodamanlarına karşı Rabbinden sana güçlü iki kanıttır. Firavun ve yardakçıları yoldan çıkmış bir güruhtur."

قَالَ رَبِّ إِنِّى قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ
Kale rabbi nnı kateltü minhüm nefsen fe ehafü ey yaktülun (28-33)
Mûsa dedi: "Rabbim, ben onlardan birini katlettim, bu yüzden beni öldürürler diye korkuyorum."

وَأَخِى هَٰرُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّى لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِىَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِىٓۖ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ
Ve ehıy harunü hüve efsahu minnı lisaen fe ersilhü meıye rid'ey yüsaddikunı innı ehafü ey yükezzibun (28-34)
"Kardeşim Hârun var ya, o benden lisanca daha etkilidir/benden daha güzel konuşur. Onu da benimle yardımcı olarak gönder ki beni tasdiklesin; beni yalanlamalarından korkuyorum."
قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَاۚ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنتُمَا وَمَنِ ٱتَّبَعَكُمَا ٱلْغَٰلِبُونَ
Kale seneşüddü adudeke bi ehıyke ve nec'alü leküma sültanen fe la yesılune ileyküma bi ayatina entüma ve menit tebeakümel ğğalibun (28-35)
Allah buyurdu: "Pazunu kardeşinle kuvvetlendireceğiz; size öyle bir güç/kanıt vereceğiz ki size ulaşamayacaklar. Ayetlerimize yemin olsun ki, siz ve size uyanlar, galip gelenler olacaksınız."

Sayfa 389, Kasas 36-43 Ayetler, Cüz 20

فَلَمَّا جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَا بَيِّنَـٰتٍۢ قَالُوا۟ مَا هَـٰذَآ إِلَّا سِحْرٌۭ مُّفْتَرًۭى وَمَا سَمِعْنَا بِهَـٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ

Felemma caehüm musa bi ayatina beyyinatin kalu ma haza illa sıhrum müfterav ve ma semı'na bihaza fı abainel evvelın (28-36)

Bunun ardından Musa onlara açık seçik ayetlerimizi getirdiğinde onlar şöyle dediler:"Uydurulmuş bir büyüden başkası değil bu. İlk atalarımız arasında bunu hiç duymadık."

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّىٓ أَعْلَمُ بِمَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ مِنْ عِندِهِۦ وَمَن تَكُونُ لَهُۥ عَـٰقِبَةُ ٱلدَّارِ ۖ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّـٰلِمُونَ

Ve kale musa rabbı a'lemü bi men cae bil hüda min ındihı ve men tekunü lehu akıbetüd dar innehu la yüflihuz zalimun (28-37)

Mûsa dedi ki: "Katından kimin hidayet getirdiğini ve bu yurdun, sonunda kimin olacağını Rabbim daha iyi bilir. Şu bir gerçek ki zalimler iflah etmezler."

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَـٰهٍ غَيْرِى فَأَوْقِدْ لِى يَـٰهَـٰمَـٰنُ عَلَى ٱلطِّينِ فَٱجْعَل لِّى صَرْحًۭا لَّعَلِّىٓ أَطَّلِعُ إِلَىٰٓ إِلَـٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ مِنَ ٱلْكَـٰذِبِينَ

Ve kale fir'avnü ya eyyühel meleü ma alemtü leküm min ilahin ğayrı Fe evkıd lı ya hamanü alet tıyni fec'al lı sarhal leallı ettaliu ila ilahi musa ve inni le ezunnühu minel kazibın (28-38)

Firavun dedi: "Ey seçkinler topluluğu! Ben sizin için benden başka bir tanrı tanımıyorum. Ey Hâmân! Benim için çamurun üzerinde ocağı yakıp bana bir kule yap ki Mûsa'nın tanrısına ulaşayım. Aslında ben onun yalancılardan olduğunu sanıyorum."

وَٱسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُۥ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

Vestekbera hüve ve cünudühu fil erdı bi ğayril hakkı ve zannu ennehüm ileyna la yurceun (28-39)

O ve orduları yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve sandılar ki, bize

döndürülmeyecekler.

فَأَخَذْنَـٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَـٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلظَّـٰلِمِينَ
Fe ahaznahü ve cünudehu fenebeznahüm fil yemm fenzur keyfe kane akıbetüz zalimın (28-40)
Biz de onu ve askerlerini yakalayıp hepsini suyun içine fırlattık. Bak, nasıl oldu zalimlerin sonu!

وَجَعَلْنَـٰهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ لَا يُنصَرُونَ
Ve cealnahüm eimmetey yed'une ilen nar ve yevmel kıyameti la yünsarun (28-41)
Biz onları, ateşe çağıran önderler yapmıştık. Kıyamet günü yardım göremeyeceklerdir.

وَأَتْبَعْنَـٰهُمْ فِى هَـٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ هُم مِّنَ ٱلْمَقْبُوحِينَ
Ve etba'nahüm fı hazihid dünya la'neh ve yevmel kıyameti hüm minel makbuhıyn (28-42)
Bu dünya hayatında da arkalarına bir lanet taktık. Kıyamet günü onlar, çirkinleştirilenler arasında olacaklar.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ مِنۢ بَعْدِ مَآ أَهْلَكْنَا ٱلْقُرُونَ ٱلْأُولَىٰ بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
Ve le kad ateyna musel kitabe mim ba'di ma ehleknel kurunel ula besaira lin nasi ve hüdev ve rahmetel leallehüm yetezekkerun (28-43)
Yemin olsun biz, ilk nesilleri helak ettikten sonra Mûsa'ya Kitap'ı; insanlar için basîretler, kılavuz ve rahmet olarak verdik ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

Sayfa 390, Kasas 44-50 Ayetler, Cüz 20

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلْغَرْبِىِّ إِذْ قَضَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَى ٱلْأَمْرَ وَمَا كُنتَ مِنَ ٱلشَّـٰهِدِينَ
Ve ma künte bi canibil ğarbiyyi iz kadayna ila musel emra ve ma künte mineş şahidın (28-44)
Biz Mûsa'ya o emri vahyettiğimizde, sen batı tarafında değildin; olayı izleyenlerden de değildin.

وَلَـٰكِنَّآ أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ ٱلْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنتَ ثَاوِيًا فِىٓ أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتِنَا وَلَـٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

Ve lakinna enşe'na kurunen fe tetavele aleyhimül umür ve ma künte saviyen fı ehli medyene tetlu aleyhim ayatina ve lakinna künna mursilın (28-45)

Ancak biz, birçok nesil oluşturduk da bunlar üzerinden ömürler akıp gitti. Sen Medyen halkı içinde oturarak onlara ayetlerimizi okuyor değildin. Biz, peygamberler gönderiyoruz, hepsi bu.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَـٰكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Ve ma künte bi canibit turi iz nadeyna ve lakir rahmetem mir rabbike li tünzira kavmem ma etahüm min nezırim min kablike leallehüm yetezekkerun (28-46)

Ve sen, biz seslendiğimizde, Tûr tarafında da değildin. Sen, senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş bir toplumu uyarmak için Rabbinden bir rahmetsin. Bu sayede onların düşünüp öğüt almaları umuluyor.

وَلَوْلَآ أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَـٰتِكَ وَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ

Ve lev la en tusiybehüm müsıybetüm bima kaddemet eydıhim fe yekulu rabbena lev la erselte iyna rasulen fe nettebia yatike ve nekune minel mü'minın (28-47)

Kendi ellerinin önden hazırladıkları yüzünden başlarına bir musibet geldiğinde hemen şöyle diyorlar: "Rabbimiz, bize bir resul gönderseydin de senin ayetlerine uyup müminlerden olsaydık ne olurdu!"

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا۟ لَوْلَآ أُوتِىَ مِثْلَ مَآ أُوتِىَ مُوسَىٰٓ ۚ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا۟ بِمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۖ قَالُوا۟ سِحْرَانِ تَظَـٰهَرَا وَقَالُوٓا۟ إِنَّا بِكُلٍّ كَـٰفِرُونَ

Felemma caehümül hakku min ındina kalu levla utiye misle ma utiye musa e ve lem yekfüru bima utiye musa min kabl kalu sıhrani tezahera ve kalu inna bi küllin kafirun (28-48)

Fakat hak, katımızdan kendilerine geldiğinde şöyle dediler: "Mûsa'ya verilenin aynısı buna da verilseydi ya!" Bunlar daha önce Mûsa'ya verileni inkâr etmemişler miydi? Şöyle demişlerdi: "Birbirini destekleyen iki büyü/sırt sırta iki büyücü." Ve dediler: "Biz bunların ikisine de inanmıyoruz."

قُلْ فَأْتُوا۟ بِكِتَـٰبٍ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَآ أَتَّبِعْهُ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ

Kul fe'tu bi kitabim min ındillahi hüve ehda minhüma etebı'hü in küntüm sadikıyn (28-49)

De ki: "Eğer doğru sözlü iseniz, Allah katından, bu ikisinden daha aydınlık bir kitap getirin, ben ona uyayım."

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكَ فَٱعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْ ۚ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ

Fe il lem yestecıbu leke fa'lem ennema yettebiune ehvaehüm ve men edallü mimmenittebea hevahü bi ğayri hüdem minellah innellahe la yehdil kavmez zalimın (28-50)

Bunun üzerine sana cevap veremezlerse bil ki, onlar sadece iğreti arzularına uyuyorlar. Allah'tan bir kılavuzluk olmaksızın, kendi arzularına uyandan daha sapık kim vardır! Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

Sayfa 391, Kasas 51-59 Ayetler, Cüz 20

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ ٱلْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Ve le kad vessalna lehümül kavle leallehüm yetezekkerun (28-51)

Yemin olsun, biz onlar için sözü ardarda getirdik ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَـٰهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ مِن قَبْلِهِۦ هُم بِهِۦ يُؤْمِنُونَ

Ellezıne ateynahümül kitabe min kablihı hm bihı yü'minun (28-52)

Ondan önce kendilerine kitap verdiklerimiz, ona da iman ederler.

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِهِۦٓ إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّنَآ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِۦ مُسْلِمِينَ

Ve iza yütla aleyhim kalu amenna bihı innehül hakku mir rabbina inna künna min kablihı müslimın (28-53)

O, onlara okunduğu zaman şöyle derler: "İnandık buna, Rabbimizden gelmiş haktır o. Biz, ondan önce de müslümanlardık."

أُو۟لَـٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا۟ وَيَدْرَءُونَ بِٱلْحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَـٰهُمْ يُنفِقُونَ

Ülaike yü'tevne ecrahüm merrateyni bima saberu ve yedraune bil hasenetis seyyiete ve mimma razaknahüm yünfikun (28-54)

İşte böylelerine ödülleri, sabrettikleri için iki kez verilir. Onlar, kötülüğü güzellikle karşılayıp savarlar. Ve onlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.

وَإِذَا سَمِعُوا۟ ٱللَّغْوَ أَعْرَضُوا۟ عَنْهُ وَقَالُوا۟ لَنَآ أَعْمَـٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَـٰلُكُمْ سَلَـٰمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى ٱلْجَـٰهِلِينَ

Ve iza semiullağve a'adu anhü ve kalu lena a'malüna ve leküm a'malüküm selamün aleyküm la nebteğıl cahilın (28-55)

Boş lakırdıyı duyduklarında, ondan yüz çevirir şöyle derler: "Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size. Selam olsun hepinize. Biz cahilleri önemsemeyiz."

إِنَّكَ لَا تَهْدِى مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ

İnneke la tehdı men ahbebte ve lakinnellahe yehdı mey yeşa' ve hüve a'lemü bil mühtedın (28-56)

Şu bir gerçek ki, sen istediğin kişiyi doğru yola iletemezsin. Ama Allah, dilediğine kılavuzluk eder. Hidayete erecekleri O daha iyi bilir.

وَقَالُوٓا۟ إِن نَّتَّبِعِ ٱلْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَآ ۚ أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰٓ إِلَيْهِ ثَمَرَٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Ve kalu in netteblıl hüda meake nütehattaf min erdına e ve lem nümekkil lehüm haramen aminey yücba ileyhi semeratü külli şey'ir rizkam mil ledünna ve lakinne ekserahüm la ya’lemun (28-57)

Dediler ki: "Eğer seninle birlikte yol alırsak, yerimizden, yurdumuzdan oluruz." Biz onları, katımızdan rızık olarak gelen tüm ürünlerin derlenip toplandığı güvenli, saygıdeğer bir mekâna yerleştirmedik mi? Ama onların çokları bilmiyorlar.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍۭ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسَـٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّنۢ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ ٱلْوَٰرِثِينَ

Ve kem ehlekna min karyetim betırat meıyşeteha fe tilke mesakinühüm lem tüskem mim ba'dihim illa kalıla künna nahnül varisın (28-58)

Yaşayışı şımarıklık ve gösterişe yol açmış nice kenti helâk ettik biz. İşte yerleri yurtları! Onlardan sonra oralarda çok az oturuldu. Biziz vâris olanlar, biz.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِىٓ أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ

ءَايَـٰتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى ٱلْقُرَىٰٓ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَـٰلِمُونَ
Ve ma kane rabbüke mühlikel kura hatta yeb'ase fı ümmiha rasuley yetlu aleyhim ayatina ve ma künna mühlikil kura illa ve ehlüha zalimun (28-59)
Senin Rabbin, memleketleri/medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir resul göndermedikçe helâk etmez. Biz; ülkeleri/medeniyetleri, halkları zulme sapmadıkları sürece helâk etmeyiz.

Sayfa 392, Kasas 60-70 Ayetler, Cüz 20

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَـٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
Ve ma utıtüm min şey'in fe metaul hayatid dünya ve zınetüha ve ma ındellahi hayruv ve ebka e fe la ta'kılun (28-60)
Nasiplendirildiğiniz şeyler şu iğreti hayatın yararından ve süsünden ibarettir. Allah'ın katındaki ise daha hayırlı ve daha süreklidir. Hâlâ aklınızı işletmeyecek misiniz?

أَفَمَن وَعَدْنَـٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَـٰقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَـٰهُ مَتَـٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ
E fe mev veadnahü va'den hasenen fe hüve lakıyhi ke mem metta'nahü metaal hayatid dünya sümme hüve yevmel kıyameti minel muhdarın (28-61)
Kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz, ardından da ona kavuşan kimse, şu iğreti hayatın yararıyla nimetlendirdiğimiz, sonra kıyamet gününde huzurumuza dikilecekler arasına giren kimse gibi midir?

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ
Ve yevme yünadıhim fe yekulü eyne şürakaiyellezıne küntüm tez'umun (28-62)
O gün onlara seslenerek şöyle diyecek: "O kendilerini bir şey sandığınız ortaklarım nerede?"

قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ رَبَّنَا هَـٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَغْوَيْنَآ أَغْوَيْنَـٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَآ إِلَيْكَ ۖ مَا كَانُوٓا۟ إِيَّانَا يَعْبُدُونَ
Kalellezıne hakka aleyhimül kavlü rabbena haülaillezıne ağveyna ağveynahüm kema ğaveyna teberra'na ileyke ma kanu iyyana ya'büdun (28-63)

Üzerlerine hüküm hak olanlar şöyle diyecekler: "Rabbimiz, azdırdıklarımız işte şunlar!Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. Onlardan uzak olduğumuzu sana arz ediyoruz. Zaten onlar sadece bize kulluk/ibadet etmiyorlardı ki!.."

وَقِيلَ ٱدْعُوا۟ شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَهُمْ وَرَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ۚ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَهْتَدُونَ

Ve kıyled'u şürakaeküm fe deavhüm fe lem yestecıbu lehüm ve raevül azab lev ennehüm kanu yehtedun (28-64)
Şöyle denilir: "Çağırın ortak koştuklarınızı!" Onlar da çağırırlar. Fakat ötekiler bunlara cevap veremezler; azabı görmüşlerdir. Önceden yola gelselerdi ne olurdu!

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبْتُمُ ٱلْمُرْسَلِينَ

Ve yevme yünadıhim fe yekulü maza ecebtümül murselın (28-65)
Allah o gün onlara seslenir de şöyle der: "Hak elçilerine ne cevap verdiniz?"

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَنۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ

Fe amiyet aleyhimül embaü yevmeizin fe hüm la yetesaelun (28-66)
Artık o gün onlara karşı tüm haberler kör olmuştur. Birbirlerine de bir şey soramazlar.

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ مِنَ ٱلْمُفْلِحِينَ

Fe memma men tabe ve amene ve amile salihan fe asa ey yekune minel müflihıyn (28-67)
Ama tövbe eden, inanıp hayra ve barışa yönelik iş yapan kişinin, kurtuluşa erenlerden olması ümidi vardır.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ وَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Ve rabbüke yahlüku ma yeşaü ve yahtar ma kane lehümül hıyerah sübhanellahi ve teala amma yüşrikun (28-68)
Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Seçim onların değil/onların seçme hakkı yok. Allah, onların ortak koştuklarından yücedir, arınmıştır.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

Ve rabbüke ya'lemü ma tükinnü suduruhüm ve ma yu'linun (28-69)
Ve Rabbin onların göğüslerinin neyi sakladığını, neyi açığa vurduğunu da bilir.

وَهُوَ ٱللَّهُ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلْأُولَىٰ وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَلَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
Ve hüvellahü la ilahe illa hu lehül hamdü fil ula vel ahırati ve lehül hukmü ve ileyhi türceun (28-70)
O, Allah'tır! Tanrı yoktur O'ndan başka. İlkte de sonda da hamt yalnız O'nadır. Hüküm de yalnız O'nundur/O'nun içindir. Ve siz yalnız O'na döndürüleceksiniz.
Sayfa 393, Kasas 71-77 Ayetler, Cüz 20

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ مَنْ إِلَـٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَآءٍ ۖ أَفَلَا تَسْمَعُونَ
Kul eraeytüm in cealellahü aleykümül leyle sermeden ila yevmil kıyameti men ilahün ğayrullahi ye'tiküm bi dıya' e fe la tesmeun (28-71)
De ki: "Söyleyin bakalım, Allah geceyi, kıyamet gününe kadar üzerinizde sürekli kılsa, Allah'tan başka hangi ilah size ışık getirebilir? Hâlâ dinlemeyecek misiniz?"

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلنَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ مَنْ إِلَـٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ
Kul eraeytüm incealellahü aleykümün nehara sermeden ila yevmil kıyameti men ilahün ğayrullahi ye'tıküm bi leylin teskünune fıh e fe la tübsırun (28-72)
De ki: "Söyleyin bakalım, eğer Allah kıyamet gününe kadar, gündüzü üzerinizde sürekli tutsa, Allah'tan başka hangi tanrı, içinde sükûnet bulacağınız bir gece verebilir size? Hâlâ görmeyecek misiniz?"

وَمِن رَّحْمَتِهِۦ جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
Ve mir rahmetihı ceale lekümül leyle ven nehara li teskünu fıhi ve li tebteğu min fadlihı ve lealleküm teşkürun (28-73)
Rahmetinin bir eseri olarak geceyi ve gündüzü sizin için oluşturdu ki, onda sükûnet bulasınız, O'nun lütfundan bir şeyler dileyesiniz ve şükredebilesiniz.

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ
Ve yevme yünadıhim fe yekulü eyne şürakaiyellezıne küntüm tez'umun (28-74)

Gün olur, seslenir onlara da şöyle der: "O, bir şey zannettiğiniz ortaklarım nerede?"

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا۟ بُرْهَـٰنَكُمْ فَعَلِمُوٓا۟ أَنَّ ٱلْحَقَّ لِلَّهِ
وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ

Ve neza'na minkülli ümmetin şehıden fe kulna hatu bürhaneküm fe alimu ennel hakka lillahi ve dalle anhüm ma kanu yefterun (28-75)

Her ümmetten bir tanık çıkarmış da şöyle demişizdir: "Getirin susturucu kanıtınızı!" Bunun üzerine onlar hakkın Allah'a ait olduğunu bilmişlerdir. O iftira aracı yaptıkları şeyler de onları yüzüstü koyup kaybolmuşlardır.

إِنَّ قَـٰرُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَءَاتَيْنَـٰهُ مِنَ ٱلْكُنُوزِ مَآ إِنَّ
مَفَاتِحَهُۥ لَتَنُوٓأُ بِٱلْعُصْبَةِ أُو۟لِى ٱلْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُۥ قَوْمُهُۥ لَا تَفْرَحْ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ
لَا يُحِبُّ ٱلْفَرِحِينَ

İnne karune kane min kavmi masu fe beğa aleyhim ve ateynahü minel künuzi ma inne mefatihahu le tenuü bil usbeti ülil kuvveti iz kale lehu kavmühu la tefrah innellahe la yühıbbül ferihıyn (28-76)

Şu da bir gerçek ki Karun, Mûsa kavmindendi. Onlara karşı şımarıklık/ azgınlık yaptı. Ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarlarını taşımak, kuvvetli bir grubu bile zorluyordu. Kavmi ona şöyle demişti: "Şımarma, çünkü Allah, şımaranları sevmez."

وَٱبْتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلْـَٔاخِرَةَ ۖ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنْيَا ۖ وَأَحْسِن
كَمَآ أَحْسَنَ ٱللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ ٱلْفَسَادَ فِى ٱلْأَرْضِ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ
ٱلْمُفْسِدِينَ

Vebteğı fıma atakellahüd daral ahırate ve la tense nesıybeke mined dünya ve ahsin kema ahsenellahü ileyke ve la tebğıl fesade fil ard innellahe la yühıbbül müfsidın (28-77)

"Allah'ın sana verdikleri içinde âhiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana güzel davrandığı gibi sen de güzel davran/Allah'ın sana lütufta bulunduğu gibi sen de lütufta bulun. Yeryüzünde fesat isteyip durma, çünkü Allah fesat peşinde koşanları sevmez."

Sayfa 394, Kasas 78-84 Ayetler, Cüz 20

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِىٓ ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِۦ مِنَ ٱلْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ وَلَا يُسْـَٔلُ عَن ذُنُوبِهِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ

Kale innema utıtühu ala ılmin ındı e ve lem ya7lem ennellahe kad ehleke min kablihı minel kuruni men hüve eşeddü minhü kuvvetev ve ekseru cem'a ve la yüs'elü an zünubihimül mücrimun (28-78)

O dedi: "Bu servet bana, bendeki bir ilim sayesinde verildi." Peki o bilmedi mi ki Allah, önceki nesiller içinden ondan kuvvetçe daha zorlu, sayıca daha çok olanları bile helâk etmiştir. Günahlarının ne olduğu, günahkârlardan sorulmaz.

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ فِى زِينَتِهِۦ ۖ قَالَ ٱلَّذِينَ يُرِيدُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا يَـٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ أُوتِىَ قَـٰرُونُ إِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

Fe harace ala kamihı fı zınetih kalellezıne yürıdunel hayeted dünya ya leyte lena misle ma utiye karunü innehu lezu hazzın azıym (28-79)

Karun, süsü püsü içinde toplumunun karşısına çıktı. Şu iğreti dünya hayatını amaçlayanlar dediler ki: "Ah, Karun'a verilenin bir benzeri bize de verilseydi. Gerçekten o, çok nasipli bir adam!"

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا وَلَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلصَّـٰبِرُونَ

Ve kalellezıne utül ılme veyleküm sevabüllahi hayrul li men amene ve amile saliha ve la yülekkaha illes sabirun (28-80)

Kendilerine ilim verilmiş olanlar şöyle demişti: "Yazıklar olsun size! İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapan kişi için Allah'ın vereceği karşılık daha üstündür. Ama buna, sadece sabredenler ulaştırılır."

فَخَسَفْنَا بِهِۦ وَبِدَارِهِ ٱلْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُۥ مِن فِئَةٍ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُنتَصِرِينَ

Fe hasefna bihı ve bidarihil erda fe ma kane lehu min fietiy yensurunehu min dunillahi ve ma kane minel müntesırın (28-81)

Nihayet, Karun'u da sarayını da yere geçirdik. Allah'a karşı kendisine yardım edecek yandaşları da yoktu. Kendi kendisine yardım edebileceklerden de değildi.

وَأَصْبَحَ ٱلَّذِينَ تَمَنَّوْا۟ مَكَانَهُۥ بِٱلْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن

يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ ۖ لَوْلَآ أَن مَّنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَأَنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ

Ve asbehallezıne temennev mekanehu bil emsi yekulune veyke ennellahe yebsütur rizka li mey yeşaü min ıbadihı ve yakdir lev la em mennellahü aleyna le hasefe bina veykeennehu la yüflihul kafirun (28-82)

Akşam onun mevkiine/konumuna imrenenler sabah şöyle diyorlardı: "Vay be! Allah, kullarından dilediğine rızkı açıp yayıyor, dilediğine de ölçüyle veriyor/ kısıyor. Allah bize lütufta bulunmasaydı, vallahi bizi de batırmıştı. Demek ki, inkârcılar asla iflah etmiyorlar."

تِلْكَ ٱلدَّارُ ٱلْءَاخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Tilked darul ahıratü nec'alüha lillezıne la yürıdune ulüvven fil erdı ve la fesada vel akıbetü lil müttekıyn (28-83)

İşte âhiret yurdu! Biz onu, yeryüzünde üstünlük taslamayanlarla bozgunculuk peşinde koşmayanlara veririz. Sonuç, takva sahiplerinindir.

مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى ٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ

Men cae bil haseneti fe lehu hayrum minha ve men cae bis seyyieti fe la yüczellezıne amilüs seyyiati illa ma kanu ya'melun (28-84)

İyilik/güzellik getirene ondan daha hayırlısı var. Kötülük getirenlere gelince, kötülükleri yapanlar yapmış olduklarından fazlasıyla cezalandırılmayacaklardır.

Sayfa 395, Kasas 85-88 Ayetler, Cüz 20

إِنَّ ٱلَّذِى فَرَضَ عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ لَرَآدُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۚ قُل رَّبِّىٓ أَعْلَمُ مَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ

İnnellezı ferad aleykel kur'ane le raddüke illa mead kur rabbı a'lemü men cae bil hüda ve men hüve fı dalalüm mübın (28-85)

Bu Kur'an'ı sana farz kılan, elbette ki seni vaat edilen yere/belirlenen sona götürecektir. De ki: "Hidayeti getireni de açık bir sapıklık içinde olanı da en iyi Rabbin bilir."

وَمَا كُنتَ تَرْجُوٓا۟ أَن يُلْقَىٰٓ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَٰفِرِينَ
Ve ma künte tercu ey yülka ileykel kitabü illa rahmetem mir rabbike fe la tekunenne zahıral lil kafirın (28-86)
Sen bu Kitap'ın sana indirileceği ummuyordun; Rabbinden bir rahmet olarak geldi. O halde küfre sapanlara sakın destekçi olma.

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ ۖ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ
Ve la yesuddünneke an ayatillahi ba'de iz ünzilet ileyke ved'u ila rabbike ve la tekunenne minel müşrikın (28-87)
Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra sakın seni geri çevirmesinler. Rabbine yakar/Rabbine çağır. Sakın şirke bulaşanlardan olma.

وَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ ۘ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ كُلُّ شَىْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُۥ ۚ لَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
Ve la ted'u meallahi ilahen ahar la ilahe illa hüve küllü şey'in halikün illa vecheh lehül hukmü ve ileyhi türceun (28-88)
Allah'ın yanında diğer bir tanrıya daha kulluk etme. İlah yok O'ndan başka. O'nun yüzü dışında herşey helâk olacaktır. Hüküm yalnız O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.

Ankebut Suresi (29/69), İniş sırası: 85
Sayfa 395, Ankebut 1-6 Ayetler, Cüz 20

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

الٓمٓ
Elif lam mım (29-1)
Elif, Lâm, Mîm.

أَحَسِبَ ٱلنَّاسُ أَن يُتْرَكُوٓا۟ أَن يَقُولُوٓا۟ ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

E hasiben nasü ey yütraku ey yekulu amenna ve hüm la yüftenun (29-2)
İnsanlar, inandık demeleriyle kendi hallerine bırakılacaklarını ve hiçbir imtihana çekilmeyeceklerini mi sandılar!

وَلَقَدْ فَتَنَّا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَلَيَعْلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ صَدَقُوا۟ وَلَيَعْلَمَنَّ ٱلْكَٰذِبِينَ

Ve le kad fetennellezıne min kablihim fe le ya'lemennellahüllezıne sadeku ve le ya'lemennel kazibın (29-3)
Yemin olsun ki biz, onlardan öncekileri de fitne yoluyla denemişizdir. Allah, özüyle sözü bir olanları elbette bilecektir. Ve O, yalancıları da elbette bilecektir.

أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَسْبِقُونَا ۚ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ

Em hasibellezıne ya'melunes seyyiati ey yesbikuna sae ma yahkümun (29-4)
Yoksa o kötülükleri sergileyenler bizi geçeceklerini mi sandılar! Ne kötü hüküm veriyorlar!

مَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ ٱللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ لَءَاتٍ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ

Men kane yercu likaellahi fe inne ecelellahi leat ve hüves semıul alım (29-5)
Allah'a kavuşmayı umanlara gelince, şu bir gerçek ki, Allah'ın belirlediği vakit mutlaka gelecektir. O, Semî'dir, Alîm'dir.

وَمَن جَٰهَدَ فَإِنَّمَا يُجَٰهِدُ لِنَفْسِهِۦٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِىٌّ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ

Ve men cahede fe innema yücahidü li nefsih innellahe le ğaniyyün anil alemın (29-6)
Ve kim didinir, gayret sarfederse hiç kuşkusuz kendi benliği lehine gayret sarfetmiş olur. Gerçek olan şu ki, Allah, âlemlere muhtaç olmaktan uzak, mutlak bir Ganî'dir.

Sayfa 396, Ankebut 7-14 Ayetler, Cüz 20

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ

Vellezıne amenu ve amilus salihati le nükeffiranne ahüm seyyiatihim ve le necziyennehüm ahsenellezı kanu ya'melun (29-7)
İman edip hayra ve barışa yönelik hareketler sergileyenlere gelince, biz onların çirkinliklerini elbette ki örteceğiz. Ve biz onları, yapmakta oldukları işlerin en güzeliyle elbette

ödüllendireceğiz.

وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَإِن جَـٰهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَآ ۚ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Vellezıne amenu ve amilus salihati le nükeffiranne ahüm seyyiatihim ve le necziyennehüm ahsenellezı kanu ya'melun (29-8)

Biz insana, anne babasına en güzel bir biçimde davranmasını, şunu söyleyerek önerdik: "Eğer onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan bir şeyle bana ortak koşman için seninle çekişirlerse, o takdirde onlara itaat etme. Yalnız banadır dönüşünüz. Nihayet ben size yapıp ettiğiniz şeylerin haberini bildireceğim."

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى ٱلصَّـٰلِحِينَ

Vellezıne amenu ve ameilus salihati le nüdhılennehüm fis salihıyn (29-9)

İman edip hayra ve barışa yönelik eylemler sergileyenlere gelince, biz onları elbette ki barışseverler arasına koyacağız.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ فَإِذَآ أُوذِىَ فِى ٱللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ ٱلنَّاسِ كَعَذَابِ ٱللَّهِ وَلَئِن جَآءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۚ أَوَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِى صُدُورِ ٱلْعَـٰلَمِينَ

Ve minen nasi mey yekulü amenna billahi fe iza uziye fillahi ceale fitneten nasi keazzabillah ve lein cae nasrum mir rabbike le yekulünne inna künna meaküm e ve leysellahü bi a'leme bima fı suduril alemın (29-10)

İnsanlar içinden öylesi vardır ki, "Allah'a inandık" der fakat Allah uğrunda bir eziyete uğratılınca, insanlardan gelen fitneyi Allah'ın azabı gibi tutar. Ve eğer Rabbinden bir yardım gelirse kesinlikle şöyle diyeceklerdir: "Biz sizinle beraberdik." Allah, âlemlerin göğüslerindekini en iyi şekilde bilmiyor mu?

وَلَيَعْلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَيَعْلَمَنَّ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ

Ve le ya'lemennellahüllezıne amenu ve le ya'lemennel münafikıyn (29-11)

Allah iman edenleri elbette bilecektir. Ve münafık olanları da elbette bilecektir.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّبِعُوا۟ سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَـٰيَـٰكُمْ وَمَا هُم بِحَـٰمِلِينَ مِنْ خَطَـٰيَـٰهُم مِّن شَىْءٍ ۖ إِنَّهُمْ لَكَـٰذِبُونَ

Ve kalellezıne keferu lillezıne amenüt tebiu sebılena vel nahmil hatayaküm ve ma hüm bi hamilıne min hatayahüm min şey' innehüm lekazibun (29-12)

İnkâr edenler, iman edenlere dediler ki: "Bizim yolumuzu izleyin, sizin

günahlarınızı biz taşırız." Oysa onlar, iman edenlerin günahlarından hiçbir şeyin taşıyıcısı değillerdir. Gerçek şu ki, onlar tamamen yalancıdırlar.

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ ۖ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ عَمَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ

Ve le yahmilünne eskalehüm eskalem mea eskalihim ve leyüs'elünne yevmel kıyameti amma kanu yefterun (29-13)

Onlar hem kendi yüklerini hem de kendi yükleriyle beraber başkalarının yüklerini taşıyacaklar. Bunda kuşku yok. Kıyamet günü de iftira edip durdukları şeylerden zorlu bir sorguya mutlaka çekileceklerdir.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ ٱلطُّوفَانُ وَهُمْ ظَـٰلِمُونَ

Ve le kad erselna nuhan ila kavmihı fe lebise fıhim elfe senetin illa hamsıne ama fe ehazehümüt tufanü ve hüm salimun (29-14)

Yemin olsun, biz Nûh'u toplumuna gönderdik de o, onların arasında bin yıldan elli yıl eksik kaldı. Sonunda onları tufan yakaladı. Çünkü zalimlerdi onlar.

Sayfa 397, Ankebut 15-23 Ayetler, Cüz 20

فَأَنجَيْنَـٰهُ وَأَصْحَـٰبَ ٱلسَّفِينَةِ وَجَعَلْنَـٰهَآ ءَايَةً لِّلْعَـٰلَمِينَ

Fe enceynahü ve ashabes sefıneti ve cealnaha ayetel lil alemın (29-15)

Biz, Nûh'u ve gemi halkını kurtardık ve o gemiyi âlemlere ibret yaptık.

وَإِبْرَٰهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ ۖ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

Ve ibrahıme iz kale li kavmihı'büdüllahe vettekuh zaliküm hayrul leküm in küntüm ta'lemun (29-16)

İbrahim'i de gönderdik. Toplumuna şöyle demişti: "Allah'a kulluk/ibadet edin, O'ndan sakının. Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır."

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْثَـٰنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَٱبْتَغُوا۟ عِندَ ٱللَّهِ ٱلرِّزْقَ وَٱعْبُدُوهُ وَٱشْكُرُوا۟ لَهُۥٓ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

İnnema ta'büdune min dunillahi evsanev ve tahlükune ifka innellezıne ta'büdune min dunillahi la yemlikune leküm rizkan febteğu ındellahir rizka

va'büduhü veşküru leh ileyhi türceun (29-17)
"Allah'ın berisinden; bir takım putlara tapıyorsunuz, yalan/iftira üretiyorsunuz. Sizin Allah dışında kulluk/kölelik ettikleriniz size hiçbir rızık veremezler. Rızkı Allah katında arayın; O'na kulluk edin, O'na şükredin. O'na döndürüleceksiniz."

وَإِن تُكَذِّبُوا۟ فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ۖ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَـٰغُ ٱلْمُبِينُ
Ve in tükezzibu fe kad kezzebe ümemüm min kabliküm ve ma aler rasuli illel belağul mübın (29-18)
"Eğer yalanlarsanız bilin ki, sizden önceki ümmetler de yalanlamıştı. Resule de düşen, açık bir tebliğden başka şey değildir."
أَوَلَمْ يَرَوْا۟ كَيْفَ يُبْدِئُ ٱللَّهُ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥٓ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ
E ve lem yerav keyfe yübdiüllahül halka sümme yüıydüh inne zalike alellahi yesır (29-19)
Hiç görmediler mi, Allah, yaratmayı nasıl başlatıyor, sonra onu tekrarlıyor/yeni baştan yapıyor. Kuşkusuz bu, Allah için çok kolaydır.

قُلْ سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ بَدَأَ ٱلْخَلْقَ ۚ ثُمَّ ٱللَّهُ يُنشِئُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْـَٔاخِرَةَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ
Kul sıru fil erdı fenzuru keyfe bedeel halka sümmellahü yünşiün neş'etel ahırahinnellahe ala külli şey'in kadır (29-20)
De ki: "Yeryüzünde dolaşın da yaratılışın nasıl başladığına bir bakın. İleride Allah öteki oluşmaya da vücut verecektir. Allah, her şeye Kadîr'dir.

يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَآءُ ۖ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ
Yüazzibü mey yeşaü ve yerhamü mey yeşa' ve ileyhi tuklebun (29-21)
Dilediğine/dileyene azap eder, dilediğine/dileyene rahmet eder. O'na döndürüleceksiniz.

وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِى ٱلسَّمَآءِ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ
Ve ma entüm bi mu'cizıne fil erdı ve la fis semai ve ma leküm min dunillahi miv veliyyiv ve la nasıyr (29-22)
Siz ne yerde ne de gökte kimseyi âciz bırakamazsınız. Ve sizin, Allah'tan başka ne bir dostunuz vardır ne de bir yardımcınız.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ وَلِقَآئِهِۦٓ أُو۟لَـٰٓئِكَ يَئِسُوا۟ مِن رَّحْمَتِى وَأُو۟لَـٰٓئِكَ

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
Vellezıne keferu bi ayatillahi ve likaihi ülaike yeisu mir rahmetı ve ülaike lehüm azabün elım (29-23)
Allah'ın ayetlerini ve Allah'a varmayı inkâr edenler, işte onlar, rahmetimden ümidi kesmişlerdir. Ve bunlar için acıklı bir azap öngörülmüştür.

Sayfa 398, Ankebut 24-30 Ayetler, Cüz 20

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ ٱقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَىٰهُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلنَّارِ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
Fema kane cevabe kavmihı illa en kaluktülühü ev harrikuhü fe necahüllahü minen nar inne fı zalike le ayatil li kavmiy yü'minun (29-24)
Toplumunun İbrahim'e cevabı sadece şunu söylemeleri oldu: "Bunu öldürün, yahut yakın!" Ama Allah onu ateşten kurtardı. İnanan bir toplum için bunda elbette ibretler vardır.

وَقَالَ إِنَّمَا ٱتَّخَذْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَوْثَٰنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ
Ve kale innemet tehaztüm min dunillahi evsanem meveddete beyniküm fil hayatid dünya sümme yevmel kıyameti yekfüru ba'duküm bi ba'dıv ve yel'anü ba'duküm ba'dav ve me'vakümün naru ve ma leküm min nasırın (29-25)
İbrahim dedi: "Şu bir gerçek ki, siz dünya hayatında aranızda sevgi oluşturmak için Allah'ın berisinden putlar edindiniz. Sonra, kıyamet gününde birbirinizi tanımaz olacaksınız, bazınız bazınıza lanet edecek. Hepinizin varacağı yer cehennemdir; hiçbir yardımcınız da olmayacaktır."

فَـَٔامَنَ لَهُۥ لُوطٌ ۘ وَقَالَ إِنِّى مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّىٓ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
Fe amene lehu lut ve kale innı mühacirun ila rabbı innehu hüvel azızül hakım (29-26)
O'na Lût iman etti. Ve dedi: "Ben Rabbime hicret edeceğim. Kuşkusuz, O, mutlak Azîz, mutlak Hakîm'dir."

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِ ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلْكِتَـٰبَ وَءَاتَيْنَـٰهُ أَجْرَهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ

Ve vehebna lehu ishaka ve ya'kube ve cealna fı zürriyyetihin nübüvvete vel kitabe ve ateynahü ecrahu fid dünya ve innehu fil ahırati le mines salihıyn (29-27)

Biz, İbrahim'e İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik. Onun soyu içine peygamberliği ve Kitap'ı yerleştirdik ve onun ödülünü dünyada verdik. Âhirette de o, elbetteki iyilik ve barış sevenler arasında olacaktır.

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلْفَـٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ ٱلْعَـٰلَمِينَ

Ve lutan iz kale li kavmihı inneküm le te'tunel fahışete ma sebekaküm biha min ehadim minel alemın (29-28)

Lût'u da gönderdik. Toplumuna şöyle demişti o: "Öyle bir iğrençliğe bulaşıyorsunuz ki, sizden önce âlemlerden bir tek kişi bunu yapmamıştır."

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ ٱلسَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِى نَادِيكُمُ ٱلْمُنكَرَ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ ٱئْتِنَا بِعَذَابِ ٱللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ

E inneküm le ta'tuner ricale ve taktaunes sebıle ve te'tune fı nadıkümül münker fema kane cevabe kavmihı illa en kalu'tina bi azabillahi in künte mines sadikıyn (29-29)

"Erkeklere gidiyorsunuz, yol kesiyorsunuz, toplantılarınızda çirkinlikler sergiliyorsunuz, öyle mi?" Toplumunun cevabı sadece şunu söylemek oldu: "Eğer doğru sözlülerdensen, hadi getir bize Allah'ın azabını!"

قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِى عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْمُفْسِدِينَ

Kale rabbinsurnı alel kavmil müfsidın (29-30)

Lût dedi: "Rabbim, şu bozguncular topluluğuna karşı bana yardım et."

Sayfa 399, Ankebut 31-38 Ayetler, Cüz 20

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرَٰهِيمَ بِٱلْبُشْرَىٰ قَالُوٓا۟ إِنَّا مُهْلِكُوٓا۟ أَهْلِ هَـٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا۟ ظَـٰلِمِينَ

Ve lemma caet rusülüna ibrahıme bil büşra kalu inna mühliku elhi hazihil

karyeh inne ehleha kanu zalimın (29-31)
Elçilerimiz, İbrahim'e müjdeyi getirdiklerinde şöyle dediler: "Biz şu kentin halkını helâk edeceğiz. Çünkü ora halkı zalim oldular."

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا ۚ قَالُوا۟ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا ۖ لَنُنَجِّيَنَّهُۥ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَـٰبِرِينَ
Kale inne fıha luta kalu nahnü a'lemü bi men fıha le nünecciyennehu ve ehlehu illemraetehu kanet minel ğabirın (29-32)
İbrahim dedi: "Ama orada Lût var." Dediler: "Orada kim olduğunu biz daha iyi biliyoruz. Elbette ki onu ve ailesini kurtaracağız. Karısı hariç. O, geride kalanlardan olacak."

وَلَمَّآ أَن جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا۟ لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا ٱمْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَـٰبِرِينَ
Ve lemma en caet rusülüna lutan sıe bihim ve daka bihim zer'av ve kalu la tehaf ve la tahzen inna müneccuke ve ehleke illemraeteke kanet minel ğabirın (29-33)
Elçilerimiz Lût'a gelince, onlar yüzünden fenalaştı, eli kolu birbirine dolandı. *"Korkma, tasalanma dediler, biz seni de aileni de kurtaracağız. Ama karın, azaba terk edilenlerden olacaktır."*

إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰٓ أَهْلِ هَـٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ
İnna münzilune ala ehli hazihil karyeti riczem mines semai bima kanu yefsükun (29-34)
"Şu kent halkı üstüne, yaptıkları fenalıklardan ötürü gökten bir felaket indireceğiz."

وَلَقَد تَّرَكْنَا مِنْهَآ ءَايَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
Ve le kad terakna minha ayetem beyyinetel li kavmiy ya'kılun (29-35)
Yemin olsun, biz o kentten, aklını işleten bir topluluk için geriye apaçık bir işaret bıraktık.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَـٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱرْجُوا۟ ٱلْيَوْمَ ٱلْـَٔاخِرَ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
Ve ila medyene ehahüm şüayben fe kale ya kavmı'büdüllahe vercül yevmel ahıra ve la ta'sev fil erdı müfsidın (29-36)
Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Şöyle dedi: "Ey toplumum, Allah'a

kulluk/ibadet edin. Âhiret gününe umut bağlayın. Bozgunculuk yaparak ülkenin huzurunu kaçırmayın."

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا۟ فِى دَارِهِمْ جَـٰثِمِينَ

Fe kezzebuhü fe ehazethümür racfetü fe asbehu fı darihim casimın (29-37)
Onu hemen yalanladılar. Bunun üzerine kendilerini o korkunç sarsıntı/korkunç titreşim yakaladı da öz yurtlarında diz üstü çömelenler haline geldiler.

وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسَـٰكِنِهِمْ ۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَـٰنُ أَعْمَـٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَكَانُوا۟ مُسْتَبْصِرِينَ

Ve adev ve semude ve kad tebeyyene leküm mim mesakinihim ve zeyyene lehümüş şeytanü a'malehüm fe saddehüm anis sebıli ve kanu müstebsırın (29-38)
Âd'ı, Semûd'u da böyle yaptık. Bu, onların yurtlarından/meskenlerinden açıkça belli olmaktadır. Şeytan onlara amellerini süsleyip püslemişti de kendilerini yoldan çıkarmıştı. Oysaki, bakıp görebilen insanlardı.

Sayfa 400, Ankebut 39-45 Ayetler, Cüz 20

وَقَـٰرُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَـٰمَـٰنَ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَـٰتِ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا كَانُوا۟ سَـٰبِقِينَ

Ve karune fir'avne ve hamane ve le kad caehüm musa bil beyyinati festekberu fil erdı ve ma kanu sabikıyn (29-39)
Karun'u, Firavun'u, Hâmân'ı da öyle yaptık. Yemin olsun, Mûsa onlara açık seçik kanıtlarla geldiği halde, yeryüzünde büyüklük tasladılar. Ama öne geçemezlerdi.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنۢبِهِۦ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُم مَّنْ أَخَذَتْهُ ٱلصَّيْحَةُ وَمِنْهُم مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ ٱلْأَرْضَ وَمِنْهُم مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَـٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Fe küllen ehazna bi zembih fe minhüm men erselna aleyhi hasıba ve minhüm men ehazethüs sayhah ve minhüm men hasefna bihil ard ve minhüm men ağrakna ve ma kanellahü li yazlimehüm ve lhakin kanu enfüsehüm yazlimun (29-40)
Herbirini kendi günahı ile yakaladık. Bazılarının üstüne taş yağdıran bir kasırga

gönderdik. Bir kısmını, o korkunç titreşimli ses yakaladı. Onlardan, yere batırdıklarımız da oldu. Bazılarını da boğduk. Allah onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar kendi benliklerine zulmediyorlardı.

مَثَلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ ٱلْعَنكَبُوتِ ٱتَّخَذَتْ بَيْتًاۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ ٱلْبُيُوتِ لَبَيْتُ ٱلْعَنكَبُوتِۖ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ

Meselüllezınet tehazu min dunillahi evliyae ke meselil ankebut ittehazet beyta ve inne evhenel büyuti le beytül ankebut lev kanu ya'lemun (29-41)

Allah'ın berisinden veliler edinenlerin durumu, bir ev edinen dişi örümceğin durumuna benzer. Ve evlerin en güvensizi/en zayıfı elbette ki dişi örümceğin evidir. Keşke bilselerdi!

إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ

İnnallahe ya'lemü ma yed'une min dunihı min şey' ve hüvel azızül hakım (29-42)

Allah, onların, kendisinden başka ne gibi bir şeye yalvardıklarını / kulluk ettiklerini bilir. O'dur Azîz, O'dur Hakîm.

وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَـٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِۖ وَمَا يَعْقِلُهَآ إِلَّا ٱلْعَـٰلِمُونَ

Ve tilkel emsalü nadribüha lin nas ve ma ya'kılüha illel alimun (29-43)

Bunlar bizim, insanlara vermekte olduğumuz örneklerdir ki ilim sahiplerinden başkası onlara akıl erdiremez.

خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

Halekallahüs semavati vel erda bil hakk inne fı zalike le ayetel lil mü'minın (29-44)

Allah gökleri de yeri de hak olarak yaratmıştır. Kuşkusuz, bunda, iman sahipleri için mutlak bir mucize vardır.

ٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَـٰبِ وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِۗ وَلَذِكْرُ ٱللَّهِ أَكْبَرُۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

Ütlü ma uhıye ileyke minel kitabi ve ekımıs salah innes salate tenha anil fahşai vel münker ve lezikrullahi ekber vallahü ya'lemü ma tasneun (29-45)

Kitap'tan sana vahyedileni oku! Namazı da kıl! Çünkü namaz, çirkinliklerden ve kötülüklerden alıkoyar. Elbette ki Allah'ın zikri/Kur'an'ı daha büyüktür! Allah, neler yaptığınızı biliyor.

Sayfa 401, Ankebut 46-52 Ayetler, Cüz 21

وَلَا تُجَـٰدِلُوٓاْ أَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنْهُمْ ۖ وَقُولُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَـٰهُنَا وَإِلَـٰهُكُمْ وَٰحِدٌ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ

Ve la tücadilu ehlel kitabi illa billetı hiye ahsenü illellezıne zalemu minhüm ve kulu amenna billezı ünzile ileyna ve ünzile ileyküm ve ilahüna ve ilahüküm vahıdüv ve nahnü lehu müslimun (29-46)

Ehl-i kitap'la, en güzel olan yöntem dışında bir yolla mücadele etmeyin! Onların zulme sapanları müstesna. Şöyle deyin: "Bize indirilene de size indirilene de iman ettik; tanrımız ve tanrınız bir. Ve biz O'na teslim olanlarız."

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبَ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَـٰهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۖ وَمِنْ هَـٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَـٰتِنَآ إِلَّا ٱلْكَـٰفِرُونَ

Ve kezalike enzelna ileykel kitab fellezıne ateynahümül kitabe yü'minune bih ve min haülai mey yü'minü bih ve ma yechadü bi ayatina illel kafirun (29-47)

Kitap'ı sana işte böyle indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz ona inanırlar. Şunlar içinden de ona inananlar vardır. Bizim ayetlerimize, gerçeği örtenlerden başkası kafa tutmaz.

وَمَا كُنتَ تَتْلُواْ مِن قَبْلِهِۦ مِن كِتَـٰبٍ وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَ ۖ إِذًا لَّٱرْتَابَ ٱلْمُبْطِلُونَ

Ve ma künte tetlu min kablihı min kitabiv ve la tehuttuhu bi yemınike izel lertabel mübtılun (29-48)

Sen bundan önce herhangi bir kitap okumuyordun; onu sağ elinle de yazmıyorsun. Eğer öyle olsaydı bâtıla saplananlar mutlaka kuşku duyacaklardı.

بَلْ هُوَ ءَايَـٰتٌۢ بَيِّنَـٰتٌ فِى صُدُورِ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَـٰتِنَآ إِلَّا ٱلظَّـٰلِمُونَ

Bel hüve ayatüm beyyinatün fı sudurillezine utül ılm ve ma yechadü bi ayatina illaz zalimun (29-49)

Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin göğüsleri içinde ayan beyan ayetlerdir. Bizim ayetlerimizi, zalimlerden başka kimse inkâr etmez.

وَقَالُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَـٰتٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۖ قُلْ إِنَّمَا ٱلْـَٔايَـٰتُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ
أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Ve kalu lev la ünzile aleyhi ayatüm mir rabbih kul innemel ayatü ındellah ve innema ene nezırum mübın (29-50)

Dediler ki: "Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!" De ki: "Mucizeler Allah katındadır. Bana gelince, ben açıkça uyaran biriyim. Hepsi bu."

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً
وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

E ve lem yekfihim enna enzelna aleykel kitabe yütla aleyhim inne fı zalike le rahmetev ve zikra li kavmiy yü'minun (29-51)

Karşılarında okunup duran bir kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Bunda, inanan bir toplum için elbette ki bir rahmet ve bir öğüt vardır.

قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ بِٱلْبَـٰطِلِ وَكَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ

Kul kefa billahi beynı ve beyneküm şehıda ya'lemü ma fis semavati vel ard vellezıne amenu bil batıli ve keferu billahi ülaike hümül hasirun (29-52)

De ki: "Sizinle benim aramda tanık olarak Allah yeter. Göklerde ne var, yerde ne var biliyor O. Bâtıla iman edip Allah'ı inkâr edenlere gelince, işte onlar hüsrana uğramışların ta kendileridir."

Sayfa 402, Ankebut 53-63 Ayetler, Cüz 21

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ ۚ وَلَوْلَآ أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُم
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Ve yesta'ciluneke bil azab ve lev la ecelüm müsemmel la caehümül azab ve le ye'tiyennehüm bağtetev ve hüm la yeş'urun (29-53)

Azabı senden çarçabuk istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir süre olmasaydı, azap onlara elbette gelmiş olacaktı. Fakat o, hiç farkında olmadıkları bir sırada kendilerine ansızın geliverecektir.Bunda kuşku yok.

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌۢ بِٱلْكَـٰفِرِينَ

Yesta'ciluneke bil azab ve inne cehenneme le mühıytatüm bil kafirun (29-54)

Azabı senden acele istiyorlar. Oysa cehennem, o küfre sapanları çepeçevre kuşatmış bulunuyor.

يَوْمَ يَغْشَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Yevme yağşahümül azabü min fevkıhim ve min tahti erculihim ve yekulü zuku ma küntüm ta'melun (29-55)

Gün olur, azap onları tepelerinden, ayaklarının altından sarıverir ve der: "Tadın bakalım, yapıp ettiklerinizi."

يَٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ أَرْضِى وَٰسِعَةٌ فَإِيَّٰىَ فَٱعْبُدُونِ

Ya ıbadiyellezıne amenu inne erdıy vasiatün fe iyyaye fa'büdun (29-56)

Ey benim iman eden kullarım! Hiç kuşkusuz, benim yerkürem geniştir. O halde, yalnız bana kuluk/ibadet edin.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

Küllü nefsin saikatül mevti sümme ileyna türceun (29-57)

Her can, ölümü tadacaktır; sonra bize döndürüleceksiniz.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ ٱلْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ نِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ

Vellezıne amenu ve amilus salihati le nübevviennehüm minel cenneti ğurafen tecrı min tahtihel enharu halidıne fıha nı'me ecrul amilın (29-58)

İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetin görkemli odalarına yerleştireceğiz. Sürekli kalacaklardır orada. Ne güzeldir iş yapıp değer üretenlerin ödülü!

ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

Ellezıne saberu ve ala rabbihim yetevekkelun (29-59)

Onlar ki sabrettiler ve yalnız Rablerine dayanıp güvenmektedirler.

وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ٱللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ

Ve keeyyim min dabbetil la tahmilü rizkahellahü yerzükuha ve iyyaküm ve hüves semıul alım (29-60)

Nice hayvanlar var, kendi rızkını taşıyamaz. Allah onları da rızıklandırıyor, sizi de. Semî'dir O, Alîm'dir.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

Ve lein seeltehüm men halekas semavati vel erda ve sehharaş şemse vel kamera le yekulünnellah fe enna yü'fekun (29-61)

Onlara "Gökleri ve yeri kim yarattı, Güneş'i ve Ay'ı kim boyun eğdirdi?" diye sorarsan, mutlaka şöyle diyecekler: "Allah!" Peki nasıl döndürülüyorlar?

ٱللَّهُ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ لَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ

Allahü yebsütur riska li mey yeşaü min ıbadihı ve yakdiru lehv innellahe bi külli şey'in alım (29-62)

Allah, kullarından dilediğine rızkı açıp yayar da ölçülü verip kısar da. Allah herşeyi çok iyi bilir.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۚ قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

Ve lein seeltehüm men nezzele mines semai maen fe ahya bihil erda mim ba'di mevtiha le yekulünnellah kulil hamdü lillah bel ekseruhüm la ya'kılun (29-63)

Onlara, "Gökten suyu kim indirdi de onunla toprağı ölümünden sonra canlandırdı?" diye sorsan, mutlaka "Allah!" derler. De ki: "Hamt Allah'adır. Fakat onların çokları akletmiyorlar."

Sayfa 403, Ankebut 64-69 Ayetler, Cüz 21

وَمَا هَـٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ۚ وَإِنَّ ٱلدَّارَ ٱلْـَٔاخِرَةَ لَهِىَ ٱلْحَيَوَانُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ

(29-64)

Ve ma hazihil hayatüd dünya illa lehvüv ve leıb ve inned darel ahırate le hiyel hayevan lev kanu ya'lemun

Şu iğreti dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka şey değil. Âhiret yurduna gelince, asıl hayat işte odur. Ah, bilebilselerdi!

فَإِذَا رَكِبُوا۟ فِى ٱلْفُلْكِ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

Fe iza rakibu fil fülki deavüllahe muhlisıyne lehüd dın felemma neccahüm ilel berri izahüm yüşrikun (29-65)
Gemiye bindiklerinde, dini Allah'a özgüleyerek yalvarıp yakarırlar. Fakat Allah onları kurtarıp karaya çıkardığında, bir bakmışsın ortak koşuyorlar;

لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَـٰهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا۟ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
Li yekfüru bima ateynahüm ve li yetemetteu fe sevfe ya'lemun (29-66)
Verdiklerimize karşı nankörlük etsinler ve birazcık zevklensinler diye... Yakında bilecekler.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُتَخَطَّفُ ٱلنَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۚ أَفَبِٱلْبَـٰطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ ٱللَّهِ يَكْفُرُونَ
E ve lem yerav enna cealnü haramen aminev ve yütehattafün nasü min havlihim e fe bil batıli yü'minune ve bi nı'metillahi yekfürun (29-67)
Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar çarpılıp götürülürken Harem'i güven içinde tuttuk. Hâlâ bâtıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُۥٓ ۚ أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَـٰفِرِينَ
Ve men azlenü minmeniftera alellahi keziben ev kezzebe bil hakkı lemma caeh e leyse fı cehenneme mesvel lil kafirın (29-68)
Yalan düzüp Allah'a iftira eden, yahut kendisine geldiği zaman hakkı yalanlayan kişiden daha zalim kim vardır? Cehennemde değil midir kâfirlerin barınağı?

وَٱلَّذِينَ جَـٰهَدُوا۟ فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلْمُحْسِنِينَ
Vellezıne cahedu fına le nehdiyennehüm sübülena ve innellahe le meal muhsinın (29-69)
Bizim uğrumuzda didinenleri biz, yollarımıza elbette ulaştıracağız. Allah, güzel düşünüp güzel davrananlarla mutlaka beraberdir.

Rum Suresi (30/60), İniş sırası: 84
Sayfa 403, Rum 1-5 Ayetler, Cüz 21

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla…

الٓمٓ
Elif lam mım (30-1)
Elif, Lâm, Mîm.

غُلِبَتِ ٱلرُّومُ
ğulibeti'r-rum (30-2)
Yenilgiye uğratıldı Rûm.

فِىٓ أَدْنَى ٱلْأَرْضِ وَهُم مِّنۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ
Fı ednel erdı ve hüm mim ba'di ğalebihim se yağlibun (30-3)
Yeryüzünün en yakın/en alçak bir yerinde. Ama onlar yengilerinin ardından galip duruma geçecekler,

فِى بِضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ ٱلْأَمْرُ مِن قَبْلُ وَمِنۢ بَعْدُ ۚ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ ٱلْمُؤْمِنُونَ
Fı bid'ı sinın lillahil emru min kablü ve mim ba'd ve yevmeiziy yefrahul mü'minun (30-4)
Birkaç yıl içinde. İş/oluş/hüküm, önünde de sonunda da Allah'ındır. Onların galibiyet gününde müminler ferahlayacaklar,

بِنَصْرِ ٱللَّهِ ۚ يَنصُرُ مَن يَشَآءُ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ
Bi nasrillah yensuru mey yeşa' ve hüvel azızür rahıym (30-5)
Allah'ın yardımıyla. Dilediğine yardım eder O! Azîz'dir, Rahîm'dir O.

Sayfa 404, Rum 6-15 Ayetler, Cüz 21

وَعْدَ ٱللَّهِ ۖ لَا يُخْلِفُ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
Va'dellah la yuhlifüllahü va'dehu ve lakinne ekseran nasi la ya'lemun (30-6)
Allah'ın vaadi bu! Allah kendi vaadine ters düşmez. Ne var ki, insanların çokları bilmiyorlar.

يَعْلَمُونَ ظَـٰهِرًا مِّنَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ ٱلْـَٔاخِرَةِ هُمْ غَـٰفِلُونَ
Ya'lemune zahiram minel hayatid dünyave hüm anil ahırati hüm ğafilun (30-7)
Onlar basit ve iğreti hayattan, bir dış görünüşü bilirler. Ama âhiretten tam bir gaflet içindedirler onlar!

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِم ۗ مَّا خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكَـٰفِرُونَ

E ve lem yetefekkeru fı enfüsihim ma halekallahüs semavati vel erda ve ma beynehüma illa bil hakkı ve ecelim müsemma ve inne kesıram minen nasi bi likai rabbihim le kafirun (30-8)

Kendi benliklerinin içinde olup bitenleri de mi düşünmediler! Allah gökleri, yeri ve bu ikisi arasındakileri ancak hak üzere ve belirlenmiş bir süreye bağlı olarak yaratmıştır. Şu da bir gerçek ki, insanlardan çokları Rablerine kavuşmayı gerçekten inkâr ediyorlar.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوٓا۟ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا۟ ٱلْأَرْضَ وَعَمَرُوهَآ أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ ۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَـٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

E ve lem yesıru fil irdı fe yenzuru keyfe kane akıbetüllezıne min kablihim kanu eşedde minhüm kuvvetev ve esarul erda ve ameruha eksera mimma ameruha ve caethüm rusülühüm bil beyyinat kanu eşedde minhüm kuvvetev ve esarul erda ve ameruha eksera mimma ameruha ve caethüm rusülühüm bil beyyinat fema kanellahü li yazlimehüm ve lakin kanu enfüsehüm yazlimun (30-9)

Yeryüzünde dolaşıp bir bakmıyorlar mı ki, nasıl oldu kendilerinden öncekilerin sonu? Onlar kuvvet yönünden bunlardan daha ağır ve baskındılar. Toprağı eşip deşip didik didik etmişlerdi. Ve yeryüzünü, bunların imar ettiklerinden çok daha fazla imar etmişlerdi. Ve resulleri onlara açık seçik deliller getirmişti. O halde, Allah onlara zulmediyor değildi. Doğrusu, onlardı öz benliklerine zulmedip duranlar.

ثُمَّ كَانَ عَـٰقِبَةَ ٱلَّذِينَ أَسَـٰٓـُٔوا۟ ٱلسُّوٓأَىٰٓ أَن كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ وَكَانُوا۟ بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ

Sümme kane akıbetellezıne esaüs sua en kezzebu bi ayatillahi ve kanu biha yestehziun (30-10)

Sonra o çirkinlik ve kötülük sergileyenlerin sonu, çirkinlik ve kötülüğün en beteri oldu. Çünkü Allah'ın ayetlerini yalanlamışlardı ve o ayetlerle alay ediyorlardı.

ٱللَّهُ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allahü yebdeül hakka sümme yüıydühu sümme ileyhi türceun (30-11)

Allah yaratışa başlar, sonra onu varlık alanından çekip tekrar yaratır. En

sonunda O'na döndürülürsünüz.

وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُبْلِسُ ٱلْمُجْرِمُونَ
Ve yevme tekumüs saatü yüblisül mücrimun (30-12)
Kıyametin kopacağı gün, günahkârlar sus pus olacaklardır.

وَلَمْ يَكُن لَّهُم مِّن شُرَكَآئِهِمْ شُفَعَـٰٓؤُا۟ وَكَانُوا۟ بِشُرَكَآئِهِمْ كَـٰفِرِينَ
Ve lem yekül lehüm min şürakaihim şüfeaü ve kanu bi şürakaihim kafirın (30-13)
Allah'a ortak tuttukları arasından, kendileri için şefaatçılar çıkmayacaktır. Kendi yandaşlarına nankörlük etmektedir onlar.

وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوْمَئِذٍۢ يَتَفَرَّقُونَ
Ve yevme tekumüs saatü yevmeiziy yeteferrakun (30-14)
Saat gelip çattığı gün, o gün, hepsi birbirinden ayrılacaktır.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فَهُمْ فِى رَوْضَةٍۢ يُحْبَرُونَ
Fe emmellezıne amenu ve amilus salihati fe hüm fı ravdatiy yuhberun (30-15)
İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onlar bir bahçe içinde mutlu kılınırlar.

Sayfa 405, Rum 16-24 Ayetler, Cüz 21

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَلِقَآئِ ٱلْـَٔاخِرَةِ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ فِى ٱلْعَذَابِ مُحْضَرُونَ
Ve emmellezıne keferu ve kezzebu bi ayatina ve likail ahırati fe ülaike fil azabi muhdarun (30-16)
İnkâr edip ayetlerimizi ve âhiret buluşmasını yalanlayanlara gelince, onlar azabın içinde hazır bulundurulurlar.

فَسُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ
Fe sübhanellahi hıyne tübsune ve hıyne tusbihun (30-17)
O halde tespih Allah için. Akşama erdiğinizde de sabaha erdiğinizde de...

وَلَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

Ve lehül hamdü fis semavati vel erdı ve aşiyyev ve hıyne tuzhirun (30-18)
Göklerde ve yerde hamt da O'na; gün sonunda da öğleye erdiğinizde de.

يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَيُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ

Yuhricül hayye minel meyyiti ve yuhricül meyyite minel hayyi ve yuhyil erda ba'de mevtiha ve kezalike tuhracun (30-19)
Diriyi ölüden çıkarır O, ölüyü diriden çıkarır. Ölümünün ardından toprağa hayat verir. Siz de işte böyle çıkarılacaksınız.

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ إِذَآ أَنتُم بَشَرٌ تَنتَشِرُونَ

Ve min ayatihı en halekaküm min türabin sümme iza entüm beşerun tenteşirun (30-20)
Onun ayetlerinden biri de sizi, topraktan yaratmış olmasıdır. Sonra siz bir insan türü oldunuz, her tarafa yayılıyorsunuz.

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا لِّتَسْكُنُوٓا۟ إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Ve min ayatihı en haleka leküm min enfüsiküm ezvacel li teskünu ileyha ve ceale beyneküm meveddetev ve rahmeh inne fı zalike le ayatil li kavmiy yetefekkerun (30-21)
Onun ayetlerinden biri de sizin için, kendilerine ısınasınız ve aranızda sevgi ve rahmet koysun diye nefislerinizden eşler yaratmasıdır. Bunda, iyice düşünen bir toplum için elbette ayetler vardır.

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَـٰفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَٰنِكُمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّلْعَـٰلِمِينَ

Ve min ayatihı halkus semavati vel erdı vahtilafü elsinetiküm ve elvaniküm inne fı zalike le ayatil lil alimın (30-22)
Göklerin ve yerin yaratılmasıyla dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da O'nun ayetlerindendir. Bunda, ilim sahipleri için elbette ibretler vardır.

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦ مَنَامُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱبْتِغَآؤُكُم مِّن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

Ve min ayatihı menamüküm bil leyli ven nehari vebtiğaüküm min fadlih inne fı zalike le ayatil li kavmiy yesmeun (30-23)

Gece ve gündüz uyumanız, onun lütfundan nasip aramanız da O'nun ayetlerindendir. Bunda, işitebilen bir toplum için elbette ibretler vardır.

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَيُحْىِۦ بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Ve min ayatihı yürıkümül berka havfev ve tameav ve yünezzilü mines semai maen fe yuhyı bihil erda ba'de mevtiha inne fı zalike le ayatil li kavmiy ya'kılun (30-24)

Yine O'nun ayetlerindendir ki O size, korku ve ümit olmak üzere şimşeği gösteriyor; gökten bir su indiriyor da ölümünden sonra toprağı onunla canlandırıyor. Bunda, aklını işleten bir topluluk için elbette mucizeler vardır.

Sayfa 406, Rum 25-32 Ayetler, Cüz 21

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ بِأَمْرِهِۦ ۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ إِذَآ أَنتُمْ تَخْرُجُونَ

Ve min ayatihı en tekumes semaü vel erdu bi emrih sümme iza deaküm da'vetem minel erdı iza entüm tahrucun (30-25)

Göğün ve yerin O'nun emriyle ayakta durması da O'nun ayetlerindendir. Sonra sizi bir çağrıyla davet ettiğinde siz yerden hemen çıkacaksınız.

وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ كُلٌّ لَّهُۥ قَـٰنِتُونَ

Ve lehu men fis semavati vel ard küllül lehu kanitun (30-26)

Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmektedir.

وَهُوَ ٱلَّذِى يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ ٱلْمَثَلُ ٱلْأَعْلَىٰ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ

Ve hüvellezı yebdeül halka sümme yüıydühu ve hüve ehvenü aleyh ve lehül meselül a'la fis semavati vel ard ve hüvel azızül hakım (30-27)

Yaratmaya ilk başlayan/yaratılanları ilk yaratan O'dur. Sonra onları çevirip yeniden yaratacaktır. Bu O'nun için çok da kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce örnekler/en yüce sıfatlar O'nundur. O'dur Azîz, O'dur Hakîm...

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ ۖ هَل لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُكُم مِّن شُرَكَآءَ

فِى مَا رَزَقْنَـٰكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَآءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَـٰتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Darabe leküm meselem min enfüsiküm hel leküm mim ma meleket eymanüküm min şürakae fı ma razaknaküm fe entüm fıhi sevaün tehafunehüm ke hıyfetiküm enfüseküm kezalike nüfassılül ayati li kavmiy ya'kılun (30-28)

Size öz benliklerinizden bir örnek verdi: Ellerinizin altında bulunanlarda, size verdiğimiz rızıklarda, sizinle aynı haklara sahip, birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden çekineceğiniz ortaklarınız var mı? İşte biz, aklını işletecek bir topluluk için ayetleri böyle açık açık sıralıyoruz.

بَلِ ٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَهْوَآءَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَن يَهْدِى مَنْ أَضَلَّ ٱللَّهُ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّـٰصِرِينَ

Belit tebeallezıne zalemu ehvaehüm bi ğayri ılm fe mey yehdı men edallellah ve ma lehüm min nasırın (30-29)

Zulme sapanlarsa ilimsiz bir biçimde keyiflerine uymuşlardır. Allah'ın saptırdığına kim yol gösterecek? Böylelerinin yardımcıları yoktur.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِى فَطَرَ ٱلنَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Fe ekım vecheke lid dıni hanıfa fıtratellahilletı fetaran nase aleyha la tebdıle li halkıllah zaliked dınül kayyimü ve lakinne ekseran nasi la ya'lemun (30-30)

O halde sen yüzünü, bir hanîf olarak dine, Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fıtrata çevir. Allah'ın yaratışında değiştirme olamaz. Doğru ve eskimez din işte budur. Fakat insanların çokları bilmiyorlar.

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَٱتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ

Münıbıne ileyhi vettekuhu ve ekıymus salate ve la tekunu minel müşrikın (30-31)

O'na yönelmiş kişiler olarak O'ndan sakının! Namazı kılın ve sakın şirke sapanlardan olmayın;

مِنَ ٱلَّذِينَ فَرَّقُوا۟ دِينَهُمْ وَكَانُوا۟ شِيَعًا ۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

Minellezıne ferraku dınehüm ve kanu şiyea küllü hızbim bima ledeyhim ferihun (30-32)

Onlardan ki, dinlerini parçalayıp hizipler/fırkalar haline geldiler. Her hizip kendi elindekiyle sevinip övünür.

Sayfa 407, Rum 33-41 Ayetler, Cüz 21

وَإِذَا مَسَّ ٱلنَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا۟ رَبَّهُم مُّنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَآ أَذَاقَهُم مِّنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ
Ve iza messen nase durrun deav rabbehüm münıbıne ileyhi sümme iza ezakahüm minhü rahmeten iza ferıkum minhüm bi rabbihim yüşrikun (30-33)
İnsanlara bir zorluk dokunduğunda, Rablerine yönelerek O'na yakarırlar. Sonra onlara bir rahmet tattırınca bakarsın ki, içlerinden bir grup Rablerine ortak koşuyor.

لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَـٰهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا۟ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
Li yekfüru bima ateynahüm fe temetteu fe sevfe ta'lemun (30-34)
Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etsinler diye. Haydi, yararlanın/zevklenin! Yakında bileceksiniz...

أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَـٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا۟ بِهِۦ يُشْرِكُونَ
Em enzelna aleyhim sültanen fe hüve yetekellemü bima kanu bihı yüşrikun (30-35)
Yoksa onlara kesin bir kanıt mı indirdik de onlara Allah'a ortak koşmalarını söylüyor!

وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا۟ بِهَا ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ
Ve iza ezaknen nase rahmeten ferihu biha ve in tüsıbhüm seyyietüm bima kaddemet eydıhim izahüm yaknetun (30-36)
İnsanlara bir rahmet tattırdığımızda, onunla ferahlar, şımarırlar. Kendi ellerinin hazırladıkları yüzünden kendilerine bir kötülük gelip çatsa, hemencecik ümitsizliğe düşerler.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
E ve lem yerav ennellahe yebsütur rizka li mey yeşaü ve yakdir inne fı zalike le ayatil li kavmiy yü'minun (30-37)
Görmediler mi Allah, dilediğine rızkı genişçe veriyor, dilediğine kısıyor. İnanan bir topluluk için bunda elbette ibretler vardır.

فَـَٔاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ ٱللَّهِ ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ

Fe ati zel kurba hakkahu vel miskıne vebnes sebıl zalike hayrul lillezıne yürıdune vechellahi ve ülaike hümül müflihun (30-38)

O halde, akrabaya hakkını ver. Yoksula, yolda kalmışa da. Allah'ın yüzünü isteyenler için bu daha hayırlıdır. İşte böyleleridir, kurtuluşa erenler.

وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِىٓ أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ فَلَا يَرْبُوا۟ عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن زَكَوٰةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ ٱللَّهِ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُضْعِفُونَ

Ve ma ateytüm mir ribel li yerbüve fı emvalin nasi fe la yerbu ındellah ve ma ateytüm min zekatin türıdune vechellahi fe ülaike hümül mud'ıfun (30-39)

İnsanların malları içinde artsın diye riba olarak verdiğiniz, Allah katında artmaz. Allah'ın yüzünü isteyerek verdiğiniz zekâta gelince, işte onu verenler kat kat artıranların ta kendileridir.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۖ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَىْءٍ ۚ سُبْحَـٰنَهُۥ وَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Allahüllezı halekaküm sümme razekaküm sümme yümıtüküm sümme yuhyıküm hel min şürakaiküm mey yefalü min zaliküm min şey' sübhanelhu ve teala amma yüşrikun (30-40)

Allah'tır ki sizi yaratmış, sonra rızıklandırmıştır. Sonra sizi öldürüyor, sonra diriltiyor. Peki, ortak koştuklarınızdan biri var mı, bunlardan birşeyi yapabilecek? Yücedir, arınmıştır onların ortak koştuklarından O.

ظَهَرَ ٱلْفَسَادُ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِى ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Zaheral fesadü fil berri vel bahri bima kesebet eydin nasi li yüzikahüm ba'dallezı amilu leallehüm yarciun (30-41)

İnsanların ellerinin kazanmış oldukları yüzünden denizde ve karada bozgun çıktı. Allah onlara, yaptıklarının bir kısmını tattırıyor ki geri dönebilsinler.

Sayfa 408, Rum 42-50 Ayetler, Cüz 21

قُلْ سِيرُواْ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ

Kul sıru fil erdı fenzuru keyfe kane akıbetüllezıne min kabl kane ekseruhüm müşrikın (30-42)

De ki: "Yeryüzünde dolaşın da öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bir bakın! Onların çoğu şirke sapan insanlardı."

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ ٱلْقَيِّمِ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ ۖ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ

Fe ekım vecheke lid dınil kayyimi min kabli ey ye'tiye yevmül la meradde lehu minellahi yevmeiziy yessaddeun (30-43)

Allah tarafından ertelenmesi söz konusu olmayan bir günden önce, yüzünü güçlü ve eskimez dine döndür. O gün herkes bölük bölük ayrılacaktır.

مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَـٰلِحًا فَلِأَنفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ

Men kefera fealeyhi küfruh ve men amile salihan fe li enfüsihim yemhedun (30-44)

Kim küfre saparsa inkârı kendisi aleyhinedir. Barışa ve hayra yönelik bir iş yapanlarsa, kendi benlikleri için yer hazırlarlar.

لِيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ مِن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْكَـٰفِرِينَ

Li yecziyellezıne amenu ve amilus salihati min fadlih innehu la yühıbbül kafirın (30-45)

Çünkü Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, öz lütfundan ödüllendirecektir. O, nankörlükleri sevmez.

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَن يُرْسِلَ ٱلرِّيَاحَ مُبَشِّرَٰتٍ وَلِيُذِيقَكُم مِّن رَّحْمَتِهِۦ وَلِتَجْرِىَ ٱلْفُلْكُ بِأَمْرِهِۦ وَلِتَبْتَغُواْ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Ve min ayatihı ey yürsiler riyaha mübeşşirativ ve liyüzıkaküm mir rahmetihı ve litecriyel fülkü bi emrihı ve li tebteğu min fadlihı ve leallekü teşkürun (30-46)

O'nun ayetlerindendir ki, size rahmetinden tattırsın; gemiler, buyruğu ile akıp gitsin. Lütfundan nasip arayasınız ve şükredebilesiniz diye, rüzgârları müjdeciler olarak gönderir.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَآءُوهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ فَٱنتَقَمْنَا مِنَ

ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ
Ve le kad erselna min kablike rusülen ila kavmihim fe cauhüm bil beyyinati fentekamna minellezıne ecramu ve kane hakkan aleyna nasrul mü'minın (30-47)
Yemin olsun biz, senden önce de resulleri toplumlarına gönderdik, onlara açık kanıtlar getirdiler. Nihayet, günah işleyenlerden öç aldık. İnananlara yardım etmek bizim üzerimizde bir haktı.
ٱللَّهُ ٱلَّذِى يُرْسِلُ ٱلرِّيَـٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُۥ فِى ٱلسَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ وَيَجْعَلُهُۥ كِسَفًا فَتَرَى ٱلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَـٰلِهِۦۖ فَإِذَآ أَصَابَ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
Allahüllezı yürsilür riyaha fe tüsıru sehaben fe yebsütuhu fis semai keyfe yeşaü ve yec'alühu kisefen feteral vedka yahrucü min hılalih fe iza esabe bihı mey yeşaü min ıbadihı izahüm yestebşirun (30-48)
O Allah'tır ki, rüzgârları gönderir de onlar, bulutu savurur. Sonra Allah o bulutu gökte dilediği gibi yayıp döşer, onu parça parça eder. Nihayet sen onun arasından yağmurun çıktığını görürsün. Sonra onu kullarından dilediğine ulaştırdığında onlar, müjde almış gibi sevinirler.

وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْهِم مِّن قَبْلِهِۦ لَمُبْلِسِينَ
Ve in kanu min kabli ey yünezzele aleyhim min kablihı le müblisın (30-49)
Oysaki onlar, yağmur kendilerine indirilmeden önce iyice suskun ve ümitsiz idiler.

فَٱنظُرْ إِلَىٰٓ ءَاثَـٰرِ رَحْمَتِ ٱللَّهِ كَيْفَ يُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ
Fenzur ila asari rahmetillahi keyfe yuhyil erda ba'da mevtiha inne zalike le muhyil mevta ve hüve ala külli şey'in kadır (30-50)
Artık Allah'ın rahmetinin eserlerine bak, nasıl diriltiyor toprağı ölümü ardından! İşte bu Muhyî, ölüleri elbette diriltir. O, herşeye Kadîr'dir.

Sayfa 409, Rum 51-60 Ayetler, Cüz 21

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا۟ مِنۢ بَعْدِهِۦ يَكْفُرُونَ
Ve lein erselna rıhan fe raevhü musferral lezallu mim ba'dihı yekfürun (30-51)
Yemin olsun, bir rüzgâr göndersek de o yeri sararmış görseler, arkasından hiç

şaşmadan nankörlük etmeye başlarlar.

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ ٱلْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا وَلَّوْا۟ مُدْبِرِينَ

Fe inneke la tüsmiul mevta ve la tüsmius summed düae iza vellev müdbirın (30-52)

Artık sen ölülere işittiremezsin. Dönüp gittikleri takdirde sağırlara da çağrıyı duyuramazsın.

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِ ٱلْعُمْىِ عَن ضَلَٰلَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ

Ve ma ente bihadil umyi an dalaletihim in tüsmiu illa mey yü'minü bi ayatina fehüm müslimun (30-53)

Ve sen körleri de sapıklıklarından aydınlığa çıkaramazsın. Sen ancak, ayetlerimize iman edenlere dinletirsin de onlar müslüman oluverirler.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۖ وَهُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْقَدِيرُ

Allahüllezı halekaküm min da'fin sümme ceale mim ba'di kuvvetin da'fev ve şeybeh yahlüku ma yeşa' ve hüvel alımül kadır (30-54)

Allah O'dur ki, sizi bir güçsüzlükten yarattı. Sonra o güçsüzlüğün arkasından bir kuvvet oluşturdu. Sonra o kuvvetin arkasından bir güçsüzlük ve ihtiyarlığa vücut verdi. Dilediğini yaratır. Alîm'dir O, Kadîr'dir.

وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُقْسِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا۟ غَيْرَ سَاعَةٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَانُوا۟ يُؤْفَكُونَ

Ve yevme teumüs saatü yuksimül mücrimune ma lebisu ğayra saah kezalike kanu yü'fekun (30-55)

Saat gelip kıyamet koptuğu gün, günahkârlar dünyada bir saatten başka kalmadıklarına yemin ederler. Onlar işte böyle çevriliyorlardı.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ وَٱلْإِيمَٰنَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْبَعْثِ ۖ فَهَٰذَا يَوْمُ ٱلْبَعْثِ وَلَٰكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Ve kalellezıne utül ılme vel ımane le kad lebistüm fı kitabillahi ila yevmil ba'si fe haza yevmül ba'si ve lakinneküm küntüm la ta'lemun (30-56)

İlim ve iman verilenler ise şöyle dediler: "Yemin olsun, siz, Allah'ın Kitabı gereğince yeniden dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bu, yeniden dirilme günüdür. Fakat siz daha önceden bilmiyordunuz."

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
Fe yevmeizil la yenfeullezıne zalemu ma'ziratühüm ve la hüm yüsta'tebun (30-57)
Zulmetmiş olanlara, özür bildirmeleri o gün yarar sağlamayacak. Onlardan Allah'ı hoşnut etmeleri de istenmez.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَلَئِن جِئْتَهُم بِـَٔايَةٍ لَّيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ
Ve le kad darabna lin nasi fı hazel kar'ani min külli mesel ve lein ci'tehüm bi ayatil leyekulennellezıne keferu in entüm illa mübtılun (30-58)
Yemin olsun ki, biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü örneği verdik. Sen onlara bir mucize getirsen, o inkâr edenler mutlaka şöyle diyeceklerdir: "Siz, eskiyi hükümsüz kılanlardan başkası değilsiniz."

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
Kezalike yatbeullahü ala kulubillezıne la ya'lemun (30-59)
İlimden nasipsizlerin kalpleri üzerine Allah işte böyle mühür basıyor.

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ ٱلَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ
Fasbir inne va'dellahi hakkuv ve la yestehıffennekellezıne la yukınun (30-60)
O halde, sabret! Kuşkun olmasın ki, Allah'ın vaadi haktır. İmanı kemale ermemişler seni hafifliğe sevk etmesinler/seni küçümseyemeyeceklerdir.

Lokman Suresi (31/34), İniş sırası: 57
Sayfa 410, Lokman 1-11 Ayetler, Cüz 21

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla…

الٓمٓ
Elif lam mim (31-1)
Elif, Lâm, Mîm.
تِلْكَ ءَايَـٰتُ ٱلْكِتَـٰبِ ٱلْحَكِيمِ

Tilke ayatül kitabil hakım (31-2)
İşte sana, o hikmetlerle dolu Kitap'ın ayetleri.

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

Hüdev ve rahmetel lil muhsinın (31-3)
İyilik ve güzellik sergileyenlere bir rahmet ve bir kılavuz olarak;

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

Ellezıne yükıymunes salate ve yü'tunez zekate ve hüm bil ahırati hüm yukınun (31-4)
Ki onlar namazı kılarlar, zekâtı verirler. Ve onlar âhirete de gözle görmüşçesine inanırlar.

أُو۟لَـٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ

Ülaike ala hüdem mir rabbihim ve ülaike hümül müflihun (31-5)
İşte onlardır Rablerinden bir kılavuzlanma üzere olanlar; işte onlardır gerçek kurtuluşu bulanlar.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشْتَرِى لَهْوَ ٱلْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

Ve minen nasi mey yeşterı lehvel hadısi li yüdılle an sebılillahi bi ğayri ılmiv ve yettehızeha hüzüva ülaike lehüm azabüm mühın (31-6)
İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah yolundan bilgisizce saptırmak için hadis/laf eğlencesi satın alır ve onu alay konusu edinir. İşte böylelerine rezil edici bir azap vardır.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَـٰتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِىٓ أُذُنَيْهِ وَقْرًا ۖ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Ve iza tütla aleyhi ayatüna vella müstekbiran ke el lem yesma'ha keenne fı üzüneyhi vakra fe beşşirhü bi azabin elım (31-7)
Ayetlerimiz ona okunduğunda, böbürlenerek yüzünü çevir. Sanki onları hiç işitmemiştir, sanki kulaklarında bir ağırlık vardır. İşte böylesini, korkunç bir azapla muştula.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ لَهُمْ جَنَّـٰتُ ٱلنَّعِيمِ

İnnellezıne amenu ve amilus salihati lehüm cennatün neıym (31-8)
İman edip hayra ve barışa yönelik fiiller sergileyenlere gelince, onlar için nimetlerle dolu cennetler vardır.

خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
Halidıne fıha va'dellahi hakka ve hüvel azızül hakım (31-9)
Sürekli kalacaklardır orada. Allah'ın hak vaadidir bu. Azîz'dir, Hakîm'dir O.

خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ وَأَلْقَىٰ فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ
Halekas semavati bi ğayri amedin teravneha ve elka fil erdı ravasiye en temıde biküm ve besse fıha min külli dabbeh ve enzelna mines semai maen fe embetna fıha min külli zevcin kerım (31-10)
Gökleri direksiz, desteksiz yarattı; görüyorsunuz onları. Ve yeryüzüne, sizi çalkalayıp sendeletmesin diye ağırlıklar, dayanaklar bıraktı ve orada her çeşit hayvanı yaydı. Gökten bir su indirdik de orada her türlü cömert ve bereketli çifti filizlendirdik.

هَـٰذَا خَلْقُ ٱللَّهِ فَأَرُونِى مَاذَا خَلَقَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦ ۚ بَلِ ٱلظَّـٰلِمُونَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ
Haza halkullahi fe erunı maza halekallezıne min dunih beliz zalimune fı dalalim mübın (31-11)
İşte Allah'ın yaratışı/yarattıkları! Hadi gösterin bana onun dışındakiler ne yaratmıştır? Hayır, hayır, zalimler açık bir sapıklık içindedirler.

Sayfa 411, Lokman 12-19 Ayetler, Cüz 21

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَـٰنَ ٱلْحِكْمَةَ أَنِ ٱشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ حَمِيدٌ
Ve le kad ateyna lukmanel hıkmete enişkür lillah ve mey yeşkür fe innema yeşküru li nefsih ve men kefera fe innellahe ğayniyyün hamıd (31-12)
Yemin olsun, biz Lukman'a şu yolda hikmet verdik: "Allah'a şükret." Şükreden kendisi lehine şükreder. Nankörlük edense şunu bilmeli: Allah Ganî'dir, Hamîd'dir.

وَإِذْ قَالَ لُقْمَـٰنُ لِٱبْنِهِۦ وَهُوَ يَعِظُهُۥ يَـٰبُنَىَّ لَا تُشْرِكْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّ ٱلشِّرْكَ

لَظُلْمٌ عَظِيمٌ
Ve iz kale lukmanü libnihı ve hüve yeızuhu ya büneyye la tüşrik billah inneş şirke le zulmün azıym (31-13)
Hani, Lukman, oğluna öğüt vererek şöyle demişti: "Oğulcuğum, Allah'a ortak koşma! Çünkü Allah'a ortak koşmak, gerçekten büyük bir zulümdür."
وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُۥ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَـٰلُهُۥ فِى عَامَيْنِ أَنِ ٱشْكُرْ لِى وَلِوَٰلِدَيْكَ إِلَىَّ ٱلْمَصِيرُ
Ve vessaynel insane bi valideyh hamelethü ümmühu vehnen ala vehniv ve fisalühu fı ameyni enişkür lı ve li valideyk ileyyel mesıyr (31-14)
Biz, insana anne babasını önerdik. Annesi onu güçsüzlükle taşımıştır. Sütten kesilmesi de iki yılda olmuştur. O halde bana ve ana babana şükret. Dönüş banadır.

وَإِن جَـٰهَدَاكَ عَلَىٰٓ أَن تُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبْهُمَا فِى ٱلدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَٱتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىَّ ۚ ثُمَّ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
Ve in cahedake ala en tüşrike bı ma leyse leke bihı ilmün fe la tütı'hüma ve sahıbhüma fid dünya ma'rufev vettebı' sebıle men enabe ileyy sümme ileyye merciuküm fe ünebbiüküm bima küntüm ta'melun (31-15)
Eğer onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada örfe uygun geçin; ama bana yönelenin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz banadır. Yapıp ettiklerinizi size haber vereceğim.

يَـٰبُنَىَّ إِنَّهَآ إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُن فِى صَخْرَةٍ أَوْ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ أَوْ فِى ٱلْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا ٱللَّهُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ
Ya büneyye inneha in tekü miskale habbetim min hardelin fe tekün fı sahratin ev fis semavati ev fil erdı ye'ti bihellah innellahe latıyfün habır (31-16)
"Oğulcuğum, şu bir gerçek ki, yaptığın, bir hardal dânesi ağırlığında olsa, bir kayanın bağrına veya göklere, yahut yerin bağrına konsa, Allah onu yine de ortaya getirir. Çünkü Allah Latif'tir, lütfu sınırsızdır; Habîr'dir, herşeyten haberdardır."

يَـٰبُنَىَّ أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ وَأْمُرْ بِٱلْمَعْرُوفِ وَٱنْهَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَآ أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ
Ya büneyye ekımıs salate ve'mur bil ma'rufi venhe anil münkeri vasbir ala ma

esabek inne zalike min azmil ümur (31-17)
"Yavrucuğum; namazı kıl, iyilik ve güzelliği belirlenene özendir, kötülük ve çirkinliği belirlenenden sakındır, başına gelene sabret. Çünkü bunu yapabilmek, zorlu/önemli işlerdendir."

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِى ٱلْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

Ve la tüsa'ır haddeke lin nasi ve la temşi fil erdı meraha innellahe la yühıbbü külle muhtalin fehur (31-18)
"Kibirlenerek insanlardan yüzünü çevirme, yeryüzünde kasılarak yürüme. Çünkü Allah, kurula kurula kendini övenlerin hiçbirini sevmez."

وَٱقْصِدْ فِى مَشْيِكَ وَٱغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنكَرَ ٱلْأَصْوَٰتِ لَصَوْتُ ٱلْحَمِيرِ

Vaksıd fı meşyike vağdud min savtik inne emreral asvati le savtül hamır (31-19)
"Yürüyüşünde doğal ol, sesini alçalt. Şu bir gerçek ki, seslerin en çirkini eşeklerin sesidir."

Sayfa 412, Lokman 20-28 Ayetler, Cüz 21

أَلَمْ تَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُۥ ظَٰهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَٰبٍ مُّنِيرٍ

E lem terav ennellahe sehhara leküm ma fis semavati ve ma fil erdı ve esbeğa aleyküm niamehu zahiratev ve batıneh ve minen nasi mey yücadilü fillahi bi ğayri ılmiv ve la hüdev ve la kitabim münır (31-20)
Görmediniz mi, Allah, göklerde ve yerde bulunan şeyleri sizin emrinize verdi ve görünür görünmez nimetlerini üstünüze saçtı. İnsanlardan öylesi var ki, Allah uğrunda ilimsiz,kılavuzsuz ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın mücadele eder.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُوا۟ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُوا۟ بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَآ ۚ أَوَلَوْ كَانَ ٱلشَّيْطَٰنُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ

Ve iza kıyle lehümüt tebiu ma enzellellahü kalu bel nettebiu ma vecedna aleyhi abaena e ve lev kaneş şeytanü yed'uhüm ila azabis seıyr (31-21)
Böylelerine, Allah'ın indirdiğine uyun dendiğinde şu cevabı verirler: "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Peki, şeytan onları, alevli ateşin azabına çağırmış olsa da mı?

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ ۗ وَإِلَى ٱللَّهِ عَـٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ

Ve mey yüslim vechehu ilellahi ve hüve muhsinün fe kadistemseke bil urvetil vüska ve ilellahi akıbetül ümur (31-22)
Güzel düşünüp güzel davranarak yüzünü Allah'a teslim eden, en sağlam kulpa yapışmıştır. İş ve oluşların sonu Allah'a varır.

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُۥٓ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ

Ve men kefera fe la yahzünke küfruh ileyna merciuhüm fe nünebbiühüm bima amilu innellahe alımüm bizatis sudur (31-23)
İnkâr edenin küfrü seni tasalandırmasın! Onların dönüşü bizedir; yapıp ettiklerini onlara haber vereceğiz. Kuşkusuz, Allah, göğüslerin içindekini bilmektedir.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

Nümettiuhüm kalılen sümme nadtarruhüm ila azabin ğalıyz (31-24)
Onları birazcık nimetlendiriyoruz. Sonunda hepsini şiddetli bir azaba süreceğiz.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۚ قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Ve lein seeltehüm men halekas semavati vel erda le yekulünnellah kulil hamdü lillah bel ekseruhüm la ya'lemun (31-25)
Eğer onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorarsan yemin olsun, "Allah" derler. De ki: "Hamt Allah'adır!" Ama onların çokları bilmiyorlar.

لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ

Lillahi ma fis semavati vel ard innellahe hüvel ğaniyyül hamıd (31-26)
Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Kuşkusuz, Allah mutlak Ganî, mutlak Hamîd'dir.

وَلَوْ أَنَّمَا فِى ٱلْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَـٰمٌ وَٱلْبَحْرُ يَمُدُّهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ سَبْعَةُ
أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَـٰتُ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Ve lev enne ma fil erdı min şeceratin aklamüv vel bahru yemüddühu min ba'dihı seb'atü ebhurim ma nefidet kelematüllah innellahe azızün hakım (31-27)

Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa, deniz de arkasında yedi deniz daha katılarak yardımcı olsa, Allah'ın kelimeleri tükenmez. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

مَّا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَٰحِدَةٍ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ

Ma halkuküm ve la ba'süküm illa ke nefsiv vahıdeh innellahe semıum basıyr (31-28)

Sizin yaratılmanız da diriltilmeniz de bir tek canlınınki gibidir. Allah Semî'dir, Basîr'dir.

Sayfa 413, Lokman 29-34 Ayetler, Cüz 21

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ وَسَخَّرَ
ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِىٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

E lem tera ennellahe yulicül leyle fin nehari ve yulicün nehara fil leyli ve sehhareş şemsi vel kamera küllüy yecrı ila ecelim müssemmev ve ennellahe ve ma ta'melune habır (31-29)

Görmedin mi, Allah geceyi gündüzün içine sokuyor, gündüzü de gecenin içine sokuyor. Güneş'i ve Ay'ı bir emre boyun eğdirmiş. Hepsi belirlenmiş bir süreye doğru akıp gidiyor. Kuşkusuz, Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ٱلْبَـٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ
ٱلْعَلِىُّ ٱلْكَبِيرُ

Zalike bi ennellahe hüvel hakku ve enne ma yed' une min dunihil batılü ve ennellahe hüvel aliyyül kebır (31-30)

Bu böyledir; çünkü Allah, Hakk'ın ta kendisidir. O'nun berisinde yalvarıp yakardıkları ise bâtıldır. Ve Allah Aliyy'dir, yüceliğine sınır yoktur; Kebîr'dir, büyüklüğüne sınır yoktur.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱلْفُلْكَ تَجْرِى فِى ٱلْبَحْرِ بِنِعْمَتِ ٱللَّهِ لِيُرِيَكُم مِّنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى
ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

E lem tera ennel fülke tecrı fil bahri bi nı'metillahi li yüriyeküm min ayatih inne fı zalike le ayatil li külli sabbarin şekur (31-31)

Size, ayetlerinden göstermek için, Allah'ın nimetleriyle gemilerin denizde akıp gidişini görmedin mi? Kuşkusuz, bunda gereğince sabreden, gereğince şükreden herkes için kesin ibretler vardır.

وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوْجٌ كَٱلظُّلَلِ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى
ٱلْبَرِّ فَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَـٰتِنَآ إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

Ve iza ğaşiyehüm mevcün kez zuleli deavüllahe muhlisıyne lehüd dın felemma neccahüm ilel berri fe minhüm muktesıd ve ma yechadü bi ayatina illa küllü hattarin kefur (31-32)

Kara bulutlar gibi dalga kendilerini kuşattığı zaman; Allah'a, dini O'na özgüleyerek yalvarırlar. Fakat onları karaya çıkarıp kurtarınca, içlerinden sadece bir kısmı doğru yolu tutar. Bizim ayetlerimize, gaddar nankörlerin tümünden başkası karşı çıkmaz.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ وَٱخْشَوْا۟ يَوْمًا لَّا يَجْزِى وَالِدٌ عَن وَلَدِهِۦ وَلَا
مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِۦ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ
ٱلدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ

Ya eyyühen nasütteku rabbeküm vahşev yevmel la yezı validün av veledihı ve la meludün hüve cazin av validihı şey'a inne va'dellahi hakkun fe la teğurranekümül hayatüd dünya ve la yeğurraneküm billahül ğarur (31-33)

Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Herhangi bir şeyde babanın, evladı; evladın da babası yerine karşılık ödemeyeceği günden ürperin! Allah'ın vaadi haktır; dünya hayatı sizi sakın aldatmasın. O yaman aldatıcı, sakın sizi Allah ile aldatmasın!

إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلْأَرْحَامِ ۖ وَمَا
تَدْرِى نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۖ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌۢ بِأَىِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ
ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌۢ

İnnellahe ındehu ılmüs saahve yünezzilül ğays ve ya'lemü ma fil erham ve ma tedrı nefsüm maza teksibü ğada ve ma tedrı nefsüm bi eyyi erdın temut innellahe alimün habır (31-34)

O kıyamet saatine ilişkin bilgi Allah katındadır. Yağmuru O yağdırır. O, rahimlerde olanı da bilir. Hiçbir benlik yarın ne kazanacağını bilmez. Ve hiçbir kimse hangi yerde öleceğini bilmez. Allah Alîm'dir, Habîr'dir.

Secde Suresi (32/30), İniş sırası: 75
Sayfa 414, Secde 1-11 Ayetler, Cüz 21

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla…

الٓمٓ
Elif lam mim (32-1)
Elif, Lâm, Mîm.

تَنزِيلُ ٱلْكِتَـٰبِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Tenziylül kitabi la raybe fiyhi mir rabbil alemiyn (32-2)
Kitap'ın indirilişidir bu. Kuşku, çelişme yok bunda. Âlemlerin Rabbi'ndendir bu.

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۚ بَلْ هُوَ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ
Em yekulunefterah bel hüvel hakku mir rabbike li tünriza kavmem ma etahüm min neziyrim min kablike leallehüm yehtedun (32-3)
Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? Hayır, haktır o; senin Rabbindendir; senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmemiş bir toplumu uyarman içindir. Umulur ki, doğruya ve güzele kılavuzlanırlar.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۖ مَا لَكُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِىٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
Allahüllezı halekas semavati vel erda ve ma beynehüma fı sitteti eyyamin sümmesteva alel arş ma leküm min dunihı miv veliyyiv ve la şefiy' efela tetezekkerun (32-4)
Allah'tır ki gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmış, sonra arş üzerinde egemenlik kurmuştur. O'nun dışındakilerden size ne bir dost vardır ne de bir şefaatçı. Hâlâ düşünüp ibret almayacak mısınız?

يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ إِلَى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُۥٓ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ
Yüdebbirul emra mines semai ilel erdı sümme ya'rucü ileyhi fı yevmin kane mıkdaruhu elfe senetim mimma teuddun (32-5)
İş ve oluşu gökten yere doğru çekip çevirir; sonra o O'na yükselip çıkar: Bir günde ki, süresi, sizin saymakta olduğunuz günlerden bin yıla denktir.

ذَٰلِكَ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ
Zalike alimül ğaybi veş şehadetil aziyzür rahıym (32-6)
İşte budur Allah! Gaybı da görüneni de bilen O'dur. Azîz'dir o, Rahîm'dir.

ٱلَّذِىٓ أَحْسَنَ كُلَّ شَىْءٍ خَلَقَهُۥ ۖ وَبَدَأَ خَلْقَ ٱلْإِنسَٰنِ مِن طِينٍ
Ellezı ahsene külle şey'in halekahu ve bedee halkal insani min tıyn (32-7)
O, odur ki, yarattığı her şeyi güzel yarattı. Ve insanın yaratılışına çamurdan başladı.

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُۥ مِن سُلَٰلَةٍ مِّن مَّآءٍ مَّهِينٍ
Sümme ceal neslehu min sülaletim min maim mehiyn (32-8)
Sonra onun neslini bir üsareden, hor görülen bir sudan oluşturdu.

ثُمَّ سَوَّىٰهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِۦ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ
Sümme sevvahü ve nefeha fiyhi mir ruhıhı ve ceale lekümüs sem'a vel ebsara vel efideh kaliylem ma teşkürun (32-9)
Sonra ona bir biçim verdi ve onun içine kendi ruhundan üfledi. Sizin için, işitme gücü, gözler ve gönüller vücuda getirdi. Ne kadar da az şükredersiniz!

وَقَالُوٓا۟ أَءِذَا ضَلَلْنَا فِى ٱلْأَرْضِ أَءِنَّا لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ بَلْ هُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كَٰفِرُونَ
Ve kalu e iza dalelna fil erdı e inna le fı halkın cediyd bel hüm bi likai rabbihim kafirun (32-10)
Şöyle dediler: "Toprakta kaybolup gittiğimiz zaman mı, o zaman mı yeni bir yaratılış içinde olacağız!" Gerçek şu ki, onlar herşeyden önce, Rablerinin huzuruna varmayı inkâr ediyorlar.

قُلْ يَتَوَفَّىٰكُم مَّلَكُ ٱلْمَوْتِ ٱلَّذِى وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ
Kul yeteveffaküm melekül mevtillezı vükkile biküm sümme ila rabbiküm türceun (32-11)
Söyle onlara: "Size vekil edilen ölüm meleği canınızı alır, sonra doğrudan doğruya Rabbinize döndürülürsünüz."
Sayfa 415, Secde 12-20 Ayetler, Cüz 21

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا۟ رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَآ أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَٱرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
Ve lev tera izil mücrimune nakisu ruusihim ınde rabbihim rabbena ebsarna ve semı'na fercı'na na'mel salihan inna mukınun (32-12)
Günahkârları, Rablerinin huzurunda başlarını eğmiş olarak şöyle derken bir görsen: "Rabbimiz; gördük, duyduk, geri gönder bizi ki hakka ve barışa yönelik iyi iş yapalım. Artık kesin olarak inanıyoruz."

وَلَوْ شِئْنَا لَءَاتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَىٰهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ مِنِّى لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ
Ve lev şi'na le ateyna külle nefsin hüdaha ve lakin hakkal kavlü minnı le emleenne cehenneme minel cinneti ven nasi ecmeıyn (32-13)
Biz dileseydik, her benliğe hidayetini elbette verirdik. Fakat benden şu yolda söz hak olmuştur: "Yemin olsun, cehennemi tamamıyla cinlerden ve insanlardan dolduracağım."

فَذُوقُوا۟ بِمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَآ إِنَّا نَسِينَٰكُمْ ۖ وَذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
Fe zuku bi ma nesiytüm likae yevmiküm haza inna nesiynaküm ve zuku azabel huldi bi ma küntüm ta'melun (32-14)
"Bu gününüzü unutmuş olmanın karşılığını tadın. Kuşkusuz, biz de sizi unuttuk. Yaptıklarınıza karşılık sonsuzluk azabını tadın."

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا۟ بِهَا خَرُّوا۟ سُجَّدًا وَسَبَّحُوا۟ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
İnnema yü'minü bi ayatinellezine iza zükkiru biha harru süccedev ve sebbehu bi hamdi rabbihim ve hüm la yestekbirun (32-15)
Bizim ayetlerimize o kimseler inanır ki, onlarla kendilerine öğüt verildiğinde,

secdelere kapanırlar ve hiç böbürlenmeyerek Rablerine hamt ile tespih ederler.

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ ٱلْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَـٰهُمْ يُنفِقُونَ

Tetecafa cünubühüm anil medacıı yed'une rabbehüm havfev ve tameav ve mimma razaknahüm yünfikun (32-16)

Yanları yataklarından uzaklaşır; korku ve ümitle Rablerine dua ederler. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan da dağıtırlar.

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ أُخْفِىَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ

Fe la ta'lemü nefsüm ma uhfiye lehüm min kurrati a'yün cezaem bi ma kanu ya'melun (32-17)

Hiç kimse, yaptıklarına karşılık onlar için hangi göz aydınlığının saklandığını bilmez.

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا ۚ لَّا يَسْتَوُۥنَ

E femen kane mü'minen ke men kane fasika la yestevun (32-18)

Hiç, bir mümin, bir sapık gibi olur mu? Hayır, eşit olmazlar.

أَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فَلَهُمْ جَنَّـٰتُ ٱلْمَأْوَىٰ نُزُلًۢا بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ

Emmelleziyne amenu ve amilus salihati fe lehüm cennatül me'va nüzülem bi ma kanu ya'melun (32-19)

İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onlar için, yaptıklarına karşılık olarak barınacakları cennet konakları vardır.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فَسَقُوا۟ فَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۖ كُلَّمَآ أَرَادُوٓا۟ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَآ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ

Ve emmellezıne feseku fe me'vahümün nar küllema eradü ey yahrucu minha üıydu fiyha ve kıyle lehüm zuku azaben narillezı küntüm bihı tükezzibun(15. Ayet secde ayetidir.) (32-20)

Sapmış olanların varacakları yerse ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri çevrilirler. Ve şöyle denir onlara: "Yalanlayıp durduğunuz ateş azabını tadıverin!"

Sayfa 416, Secde 21-30 Ayetler, Cüz 21

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَدْنَىٰ دُونَ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Ve le nüziykanehüm minel azabil edna dunel azabil ekberi leallehüm yarciun (32-21)

Belki dönerler diye, onlara o büyük azaptan ayrı olarak, o küçük azaptan da mutlaka tattıracağız.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَـٰتِ رَبِّهِۦ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَآ ۚ إِنَّا مِنَ ٱلْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

Ve men azlemü mimmem zükkira bi ayati rabbihı sümme a'rada anha inna minel mücrimiyne müntekımun (32-22)

Rabbinin ayetleri kendilerine hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim vardır? Suçlulardan mutlaka intikam alacağız biz!

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ فَلَا تَكُن فِى مِرْيَةٍۢ مِّن لِّقَآئِهِۦ ۖ وَجَعَلْنَـٰهُ هُدًۭى لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ

Ve le kad ateyna musal kitabe fe la tekün fı miryetim mil likaihı ve cealnahü hüdel li benı israiyl (32-23)

Yemin olsun ki, Mûsa'ya Kitap'ı vermiştik. Böyleyken sen ona kavuşacağından kuşkuda olma! Biz onu İsrailoğullarına bir kılavuz yapmıştık.

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةًۭ يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا۟ ۖ وَكَانُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا يُوقِنُونَ

Ve cealna minhüm elmmetey yehdune bi emrina lemma saberu ve kanu bi ayatina yukınun (32-24)

Sabrettikleri zaman içlerinden, bizim emrimizle doğru yola ileten önderler çıkarmıştık. Onlar bizim ayetlerimize gereğince inanıyorlardı.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

İnne rabbeke hüve yafsılü beynehüm yevmel kıyameti fiyma kanu fıhi yahtelifun (32-25)

Kuşkusuz, Rabbin, evet O, ihtilaf edip durdukları hususlarda onların arasını ayıracaktır.

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْقُرُونِ يَمْشُونَ فِى مَسَـٰكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ

E ve lem yehdi lehüm kem ehlekna min kablihim minel kuruni yemşune fı mesakinihim inne fı zalike le ayat e fe la yesmeun (32-26)
Evlerinde, yurtlarında dolaşıp durdukları nice nesilleri, kendilerinden önce helâk etmiş olmamız onlara yol göstermedi mi? Kuşkusuz, bunda ibretler vardır. Hâlâ işitmiyorlar mı?

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا نَسُوقُ ٱلْمَآءَ إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَـٰمُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ ۖ أَفَلَا يُبْصِرُونَ
E ve lem yerav enna nesukul mae ilel erdıl cüruzi fe nuhricü bihı zer'an te'kili mihü en'amühüm ve enfüsühüm e fe la yübsırun (32-27)
Görmediler mi ki biz, çorak toprağa suyu salıyoruz da onunla ekinler çıkarıyoruz; hem hayvanları yiyor ondan hem kendileri. Hâlâ görmüyorlar mı?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَـٰذَا ٱلْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ
Ve yekulune meta hazal fethu in küntüm sadikıyn (32-28)
Bir de soruyorlar: "Eğer doğru sözlülerseniz, bu fetih ne zaman?"

قُلْ يَوْمَ ٱلْفَتْحِ لَا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِيمَـٰنُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ
Kul yevmel fethı la yenfeullezıne keferu iymanühüm ve la hüm yünzarun (32-29)
De ki: "Fetih günü, küfre sapanlara imanları yarar sağlamayacaktır. Onlara göz açtırılmaz bile."

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَٱنتَظِرْ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ
Fe a'rıd anhüm ventezır innehüm müntezırun (32-30)
Artık onlardan yüz çevir ve bekle! Zaten onlar da bekliyorlar.

Ahzab Suresi (33/73), İniş sırası: 97
Sayfa 417, Ahzab 1-6 Ayetler, Cüz 21

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla…

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلْكَـٰفِرِينَ وَٱلْمُنَـٰفِقِينَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

حَكِيمًا
Ya eyyühen nebiyyüttekıllahe ve la tütııl kafirıne vel münafikıyn innellahe kane alımen hakıma (33-1)
Ey Peygamber! Allah'tan kork ve küfre batmışlarla münafıklara boyun eğme! Kuşkusuz, Allah Alîm ve Hakîm'dir.

وَٱتَّبِعْ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا
Vettebı'ma yuha ileyke mir rabbik innellahe kane bima ta'melune habıra (33-2)
Rabbinden sana vahyedilene uy! Allah, yapmakta olduklarınızdan en iyi biçimde haberdardır.
وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا
Ve tevekkel alellah ve kefa billahi vekıla (33-3)
Allah'a dayanıp güven! Vekil olarak Allah yeter.

مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِى جَوْفِهِۦ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَٰجَكُمُ ٱلَّٰٓـِٔى تُظَـٰهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَـٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَآءَكُمْ أَبْنَآءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُم بِأَفْوَٰهِكُمْ ۖ وَٱللَّهُ يَقُولُ ٱلْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى ٱلسَّبِيلَ
Ma cealellahü li racülim min kalbeyni fı cevfih ve ma ceale ezvacekümüllaı tüzahirune minhünne ümmehatiküm ve ma ceale ed'ıyaeküm ebnaeküm zaliküm kavlüküm bi efvahiküm vallahü yekulül hakka ve hüve yehdis sebıl (33-4)
Allah, bir adamın göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır. Zıhar yaptığınız eşlerinizi sizin anneniz yapmamıştır, evlatlıklarınızı da sizin oğullarınız kılmamıştır. Bu konularda söylediğiniz sözler, ağızlarınızın bir lakırdısıdır. Allah, hakkı söyler ve O, gerçek yola kılavuzlar.

ٱدْعُوهُمْ لِـَٔابَآئِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِندَ ٱللَّهِ ۚ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوٓا۟ ءَابَآءَهُمْ فَإِخْوَٰنُكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَمَوَٰلِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَآ أَخْطَأْتُم بِهِۦ وَلَـٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا
Üd'uhüm li abaihim hüve akseu ındellah fe il lem ta'lemu abaehüm fe ıhvanüküm fid dıni ve mevalıküm ve leyse aleyküm cünahun fıma ahta'tüm bihı ve lakim ma teammedet kulubüküm ve kanellahü ğafurar rahıyma (33-5)
Evlatlıklarınızı öz babalarına nispet ederek çağırın! Böyle yapmanız Allah katında adalete daha uygundur. Eğer onların babalarını bilmiyorsanız, o takdirde onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Yanılarak işlediğiniz

şeyde, üzerinize günah yoktur; fakat kalplerinizin kastetmiş oldukları müstesna. Ve Allah Gafûr ve Rahîm'dir.

ٱلنَّبِىُّ أَوْلَىٰ بِٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَٰجُهُۥٓ أُمَّهَٰتُهُمْ ۗ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُهَٰجِرِينَ إِلَّآ أَن
تَفْعَلُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَوْلِيَآئِكُم مَّعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِى ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا

Ennebiyyü evla bil mü'minıne min enfüsihim ve ezvacühu ümmehatühüm ve ülül erhami ba'duhüm evla bi ba'dın fı kitabillahi minel mü'minıne vel mühacirıne illa en tefalu ila evliyaiküm ma'rufa kane zalike fil kitabi mestura (33-6)

O peygamber, müminlere öz benliklerinden daha dost, daha yakındır. Onun eşleri de o müminlerin anneleridir. Anne tarafından akraba olanlar da Allah'ın Kitabı'nda, birbirlerine diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak yakın dostlarınız için örfe uygun bir vasiyette bulunmanız müstesnadır. Bu, Kitap'ta satırlara geçirilmiştir.

Sayfa 418, Ahzab 7-15 Ayetler, Cüz 21

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ ٱلنَّبِيِّۦنَ مِيثَٰقَهُمْ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٍ وَإِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى
ٱبْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا

Ve iz ehazna minen nebiyyıne mısakahüm ve minke ve min nuhıv ve ibrahıme ve musa ve ıysebni memeryeme ve ehazna minhüm mısakan ğalıza (33-7)

Biz, peygamberlerden mîsaklarını almıştık. Senden de mîsak aldık. Nûh'tan, İbrahim'den, Mûsa'dan, Meryem oğlu İsa'dan, bunların hepsinden kuvvetli bir sözleşmeyle mîsak aldık;

لِّيَسْـَٔلَ ٱلصَّٰدِقِينَ عَن صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

Li yes'eles sadikıyne an sıdkıhim ve eadde lil kafirıne azaben elıma (33-8)

Ki Allah, özüyle sözü bir olanlardan doğruluklarını sorsun. Küfre batmışlara ise korkunç bir azap hazırlamıştır.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

Ya eyyühellezıne amenüzküru nı'metellahi aleyküm iz caetküm cünudün fe erselna aleyhim rıhav ve cünudel lem teravha ve kanellahü bima ta'melune

besıyra (33-9)
Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın! Hani, üstünüze ordular gelmişti de biz onların üzerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular salmıştık. Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.

إِذْ جَآءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ ٱلْأَبْصَـٰرُ وَبَلَغَتِ ٱلْقُلُوبُ ٱلْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِٱللَّهِ ٱلظُّنُونَا۠

İz cauküm min fevkıküm ve min esfele minküm ve iz zağatil ebsaru ve beleğatil kulubül hanacira ve tezunnune billahiz zununa (33-10)
Hani, onlar, üst yanınızdan, alt tarafınızdan size saldırmıştı da gözler kaymış, yürekler gırtlaklara ulaşmıştı. Allah hakkında türlü zanlarda bulunuyordunuz.

هُنَالِكَ ٱبْتُلِىَ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا۟ زِلْزَالًا شَدِيدًا

Hünalikebtüliyel mü'minune ve zülzilu zilzatlen şedıda (33-11)
İşte orada müminler belaya uğratılarak imtihan edilmişler ve şiddetli bir zelzeleyle sarsılmışlardı.

وَإِذْ يَقُولُ ٱلْمُنَـٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ إِلَّا غُرُورًا

Ve iz yekulül münafikune vellezıne fı kulubihim meradum ma veaddenellahü ve rasulühu illa ğurura (33-12)
Münafıklarla, kalplerinde maraz olanlar şöyle diyorlardı: "Allah ve resulü bize, bir aldanışdan başka bir şey vaat etmemiş."

وَإِذْ قَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَـٰٓأَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَٱرْجِعُوا۟ ۚ وَيَسْتَـْٔذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ ٱلنَّبِىَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِىَ بِعَوْرَةٍ ۖ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا

Ve iz kalet taifetüm minhüm ya ehle yesribe la mükame leküm farciu ve yeste'zinü ferıkum minhümün nebiyye yekulune inne büyutena avratüv ve ma hiye bi avrah iy yürıdune illa firara (33-13)
Hani, onlardan bir grup şöyle demişti: "Ey Yesrib halkı, duracak yeriniz yok, hemen geri dönün!" İçlerinden bir grup da Peygamber'den izin istiyor: "İnan olsun, evlerimiz kaygı duyulacak durumda." diyorlardı. Oysaki evleri kaygı duyulacak durumda değildi; sadece kaçmak istiyorlardı.

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا۟ ٱلْفِتْنَةَ لَـَٔاتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا۟ بِهَآ إِلَّا يَسِيرًا

Ve lev dühılet aleyhim min aktariha sümme süilül fitnete le atevha ve ma telebbesu biha illa yesıra (33-14)
Eğer Medine'nin her yanından üzerlerine gelinseydi de onların kent içinde fitne çıkarmaları istenseydi, onu mutlaka yaparlardı; o konuda fazla gecikmezlerdi.

وَلَقَدْ كَانُوا۟ عَـٰهَدُوا۟ ٱللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ ٱلْأَدْبَـٰرَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ ٱللَّهِ مَسْـُٔولًا
Ve le kad kanu ahedüllahe min kablü la yüvellunel edbar ve kane ahdüllahi mes'ula (33-15)
Yemin olsun ki, onlar daha önce, geri dönüp kaçmayacaklarına ilişkin Allah'a söz vermişlerdi. Ve Allah'a verilen söz sorumluluk gerektirirdi.

Sayfa 419, Ahzab 16-22 Ayetler, Cüz 21

قُل لَّن يَنفَعَكُمُ ٱلْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ ٱلْمَوْتِ أَوِ ٱلْقَتْلِ وَإِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا
Kul ley yenfeakümül firaru in ferartüm minel mevti evil katli ve izel la tümetteune illa kalıla (33-16)
De ki: "Eğer ölümden yahut öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size hiçbir yarar sağlamaz. Böyle bir durumda sadece azıcık/az bir süre nimetlendirilirsiniz."

قُلْ مَن ذَا ٱلَّذِى يَعْصِمُكُم مِّنَ ٱللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوٓءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
Kul men zellezı ya'sımüküm minellahi in erade biküm suen ev erade biküm rahmeh ve la yecidune lehüm min dunillahi veliyyev ve la nesıyra (33-17)
De ki: "Allah size bir kötülük murat eder yahut bir rahmet dilerse, Allah'la aranıza kim girebilir?" Onlar kendileri için, Allah'tan başka ne bir dost bulabilirler ne de bir yardımcı.

قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ ٱلْمُعَوِّقِينَ مِنكُمْ وَٱلْقَآئِلِينَ لِإِخْوَٰنِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا ۖ وَلَا يَأْتُونَ ٱلْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا
Kad ya'lemüllahül müavvikıyne minküm ve kailıne li ıhvanihim helümme ileyna ve la ye'tunel be'se illa kalila (33-18)
Allah, içinizden hem tembellik edip hem de başkalarını geri bırakanları ve kardeşlerine, "Hadi bize gelin!" diyenleri biliyor. Zaten onlar savaşa/zora çok az gelirler.

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚ فَإِذَا جَآءَ ٱلْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَٱلَّذِى يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ ٱلْخَوْفُ سَلَقُوكُم بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى ٱلْخَيْرِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا۟ فَأَحْبَطَ ٱللَّهُ أَعْمَـٰلَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا

Eşıhhaten aleyküm Fe iza cael havfü raeytehüm yenzurune ileyke teduru a'yünühüm kellezı yuğşa aleyhi minel mevt fe iza zehebel havfü selekuhüm bi elsinetin hıdadin eşıhhaten alel hayr ülaike lem yü'minu fe ahbetallahü a'malehüm ve kane zalike alellahi yesıra (33-19)

Size karşı cimrilik/kıskançlık ederler. Korku geldiğinde onları sana bakar halde görürsün. Korku gittiğinde ise hayra karşı kıskançlık yüzünden sizi keskin dillerle yaralarlar. Ölümden üzerine baygınlık çökmüş biri gibidirler. Bunlar iman etmemişlerdir. Bu yüzden de Allah,amellerini boşa çıkarmıştır. Bunu yapmak Allah için çok kolaydır.

يَحْسَبُونَ ٱلْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا۟ ۖ وَإِن يَأْتِ ٱلْأَحْزَابُ يَوَدُّوا۟ لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ فِى ٱلْأَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ أَنۢبَآئِكُمْ ۖ وَلَوْ كَانُوا۟ فِيكُم مَّا قَـٰتَلُوٓا۟ إِلَّا قَلِيلًا

Yahsebunel ahzabe lem yezhebu ve iy ye'til ahzabü yeveddu lev ennehüm badune fil a'rabi yes'elune an embaiküm ve lev kanu fıküm ma katelu illa kalıla (33-20)

Düşman hiziplerin gitmediğini sanıyorlar. Düşman hizipler gelecek olsalar, bunlar isterler ki, bedevî araplar içinde bulunsunlar da sizinle ilgili haberleri sorsunlar. Şayet içinizde bulunsalardı, pek azı müstesna, savaşmayacaklardı.

لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْـَٔاخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا

Le kad kane leküm fı rasulillahi üsvetün hasenetül li men kane yercüllahe vel yevmel haıra ve zekerallahe kesıra (33-21)

Yemin olsun, Allah resulünde sizin için, Allah'ı ve âhiret gününü arzu edenlerle Allah'ı çok ananlara güzel bir örnek vardır.

وَلَمَّا رَءَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلْأَحْزَابَ قَالُوا۟ هَـٰذَا مَا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَصَدَقَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ ۚ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّآ إِيمَـٰنًا وَتَسْلِيمًا

Ve lemma rael mü'minunel ahzabe kalu haza ma veadenellahü ve rasulühu ve

sadekallahü ve rasulühu ve ma zadehüm illa ımanev ve teslıma (33-22)
Müminler, düşman hizipleri gördüklerinde şöyle demişlerdir: "Allah'ın ve resulünün bize vaat ettiği işte budur. Ve Allah da resulü de doğru sözlüdür." Bu onların sadece iman ve teslimiyetlerini artırdı.

Sayfa 420, Ahzab 23-30 Ayetler, Cüz 21

مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا۟ مَا عَـٰهَدُوا۟ ٱللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُۥ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا۟ تَبْدِيلًا

Minel mü'minıne ricalün sadeku ma ahedüllahe aleyh fe minhüm men kada nahbehu ve minhüm mey yentezıru ve ma beddelu tebdıla (33-23)
İnananlardan öyle erler vardır ki, Allah'a verdikleri sözde sadakatle dururlar. Onlardan bazısı adadığını yerine getirdi, bazısı da bekliyor. Sözlerini asla değişmediler.

لِّيَجْزِىَ ٱللَّهُ ٱلصَّـٰدِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ إِن شَآءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

Li yecziyellahüs sadikıyne bi sıdkıhim ve yüazzibel münafikıyne in şae ev yetube aleyhim innellahe kane ğafurar rahıyma (33-24)
Çünkü Allah, doğru sözlülere doğruluklarının karşılığını verecek. İkiyüzlülere de dilerse azap edecek. Belki de onlara tövbe nasip edecek. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

وَرَدَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا۟ خَيْرًا ۚ وَكَفَى ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلْقِتَالَ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا

Ve raddellahüllezıne keferu bi ğayzıhim lem yenalu hayra ve kefallahül mü'minınel kıtal ve kanellahü kaviyyen azıza (33-25)
Allah, küfre sapanları öfkeleriyle yüz geri etti; hiçbir hayra ulaşamadılar. Allah, çarpışma sırasında müminler için yeterli oldu. Allah Kavî'dir, Azîz'dir.

وَأَنزَلَ ٱلَّذِينَ ظَـٰهَرُوهُم مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

Ve enzelellezıne zaheruhüm min ehlil kitabi min sayasıyhim ve kazefe fı kulubihimür ru'be ferıkan taktülune ve te'sirune ferıka (33-26)
Allah, Ehlikitap'tan onlara arka çıkanları, kulelerinden/kalelerinden indirdi,

kalplerine korku saldı: Bir grubunu öldürüyordunuz, bir grubunu da esir ediyordunuz.

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَـٰرَهُمْ وَأَمْوَٰلَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَـُٔوهَا ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرًا

Ve evraseküm erdahüm ve diyarahüm ve emvalehüm ve erdal lem tetauha ve kanellahü ala külli şey'in kadıra (33-27)

Sizi onların yerlerine, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığımız bir toprağa mirasçı kıldı. Allah'ın her şeye gücü yeter.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

Ya eyyühen nebiyyü kul li ezvacike in küntünne türidnel hayated dünya ve zıneteha fe tealeyne ümettı'künne ve üserrıhkünne serahan cemıla (33-28)

Ey Peygamber, eşlerine şöyle söyle: "Eğer şu iğreti dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız, haydi gelin size boşanma bedellerinizi vereyim de sizi güzellikle serbest bırakayım."

وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلدَّارَ ٱلْـَٔاخِرَةَ فَإِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَـٰتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

Ve in küntünne türidnellahe ve rasulehu ved daral ahırate fe innellahe eadde lil muhsinati minkünne ecran azıyma (33-29)

"Yok eğer Allah'ı, resulünü ve âhiret yurdunu istiyorsanız bilin ki, Allah sizin güzel düşünüp güzel hareket edenlerinize büyük bir ödül hazırlamıştır."

يَـٰنِسَآءَ ٱلنَّبِىِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَـٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَـٰعَفْ لَهَا ٱلْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا

Ya nisaen nebiyyi mey ye'ti minkünne bi fahışetim mübeyyinetiy yudaaf lehel azabü d'feyn ve kane zalike alellahi yesıra (33-30)

Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık/kanıtlanmış bir edepsizlik yaparsa, kendisi için azap iki katına çıkarılır. Ve bu, Allah için çok kolaydır.

Sayfa 421, Ahzab 31-35 Ayetler, Cüz 22

وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتَعْمَلْ صَـٰلِحًا نُّؤْتِهَآ أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

Ve mey yaknüt minkünne lillahi ve rasulihı ve ta'mel salihan nü'tiha ecraha merrateyni ve a'tedna leha rizkan kerıma (33-31)

Sizden kim, Allah'a ve resulüne itaat eder, iyilik yaparsa, ona da ücretini iki kat olarak veririz. Kendisi için bol ve bereketli bir rızık da hazırlamışızdır.

يَـٰنِسَآءَ ٱلنَّبِىِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ ۚ إِنِ ٱتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِٱلْقَوْلِ فَيَطْمَعَ ٱلَّذِى فِى قَلْبِهِۦ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا

Ya nisaen nebiyyi lestünne ke ehadim minen nisai inittekaytünne fe la tahda'ne bil kavli fe yatmeallezı fı kalbihı meraduv ve kulne kavlem ma'rufa (33-32)

Ey peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer korunup takvaya sarılıyorsanız sözü kırıtarak söylemeyin ki, kalbinde maraz bulunan biri ümide kapılmasın. Örfe uygun söz söyleyin.

وَقَرْنَ فِى بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَـٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ ۖ وَأَقِمْنَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجْسَ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا

Ve karne fı büyutikünne ve la teberracne teberrucel cahiliyyetil ula ve ekımmes salete ve atınez zekate ve etı'nellahe ve rasuleh innema yürıdüllahü li yüzhibe ankümür ricse ehlel beyti ve yütahhiraküm tathıra (33-33)

Evlerinizde de vakarlı oturun. İlk cahiliye teşhirciliği gibi kendinizi teşhir etmeyin. Namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a ve resulüne itaat edin. Allah sizden kiri/lekeyi gidermek istiyor ey Ehlibeyt, sizi tam bir biçimde temizlemek istiyor.

وَٱذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِى بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ وَٱلْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

Vezkürne ma yütla fı büyutikünne min ayatillahi vel hıkmeh innellahe kane latıyfen habıra (33-34)

Evlerinizde Allah'ın ayetlerinden ve hikmetten okunanları hatırlayın. Kuşkusuz, Allah Latîf'tir, Habîr'dir.

إِنَّ ٱلْمُسْلِمِينَ وَٱلْمُسْلِمَـٰتِ وَٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتِ وَٱلْقَـٰنِتِينَ وَٱلْقَـٰنِتَـٰتِ وَٱلصَّـٰدِقِينَ وَٱلصَّـٰدِقَـٰتِ وَٱلصَّـٰبِرِينَ وَٱلصَّـٰبِرَٰتِ وَٱلْخَـٰشِعِينَ وَٱلْخَـٰشِعَـٰتِ وَٱلْمُتَصَدِّقِينَ وَٱلْمُتَصَدِّقَـٰتِ وَٱلصَّـٰٓئِمِينَ وَٱلصَّـٰٓئِمَـٰتِ

وَٱلْحَـٰفِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَٱلْحَـٰفِظَـٰتِ وَٱلذَّٰكِرِينَ ٱللَّهَ كَثِيرًا وَٱلذَّٰكِرَٰتِ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

İnnel müslimıne vel müslimati vel mü'minıne vel mü'minati vel kanitıne vel kanitati ves sadikıyne ves sadikati ves sabirıne ves sabirati vel haşiıyne vel haşiati vel mütesaddikıyne vel mütesaddikati ves saimıne ves saimati vel hafizıyne fürucehüm vel hafizate vez zakirınellahe kesırav vez zakirati eaddelahü lehüm mağfiratev ve ecran azıyma (33-35)

Allah şu kişiler için bir affediş ve büyük bir ödül hazırlamıştır: Müslüman erkekler, Müslüman kadınlar, mümin erkekler, mümin kadınlar, itaat eden erkekler, itaat eden kadınlar, özü sözü doğru erkekler, özü sözü doğru kadınlar, sabreden erkekler, sabreden kadınlar, Allah korkusuyla ürperen erkekler, Allah korkusuyla ürperen kadınlar, sadaka veren erkekler, sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler, oruç tutan kadınlar, ırz ve iffetlerini koruyan erkekler, ırz ve iffetlerini koruyan kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler, Allah'ı çok anan kadınlar.

Sayfa 422, Ahzab 36-43 Ayetler, Cüz 22

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَـٰلًا مُّبِينًا

Ve ma kane li mü'miniv ve la mü'minetin iza kadallahü ve rasulühu emran ey yekune lehümül hıyeratü min emrihim ve mey ya'sıllahe ve rasulehu fe kad dalle dalalem mübına (33-36)

Allah ve resulü bir işte hüküm verdiklerinde, inanmış bir erkekle inanmış bir kadının, işlerini kendi isteklerine göre belirleme hakları yoktur. Allah'a ve resulüne isyan eden, açık bir sapıklığa batıp gitmiş demektir.

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِىٓ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَٱتَّقِ ٱللَّهَ وَتُخْفِى فِى نَفْسِكَ مَا ٱللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى ٱلنَّاسَ وَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَىٰهُ ۖ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَـٰكَهَا لِكَىْ لَا يَكُونَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِىٓ أَزْوَٰجِ أَدْعِيَآئِهِمْ إِذَا قَضَوْا۟ مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ مَفْعُولًا

Ve iz tekulü lillezı en'amellahü aleyhi ve en'amte aleyhi emsik aleyke zevceke vettekıllahe ve tuhfı fı nefsike mellahü mübdıhi ve tahşen nas vallahü ehakku en tahşah felemma kada zeydüm minha vetaran zevvecnakeha li key la yekune alel mü'minıne haracün fi ezvaci ed'ıyaihim iza kadav minhünne vetara ve kane emrullahi mef'ula (33-37)

Hani sen Allah'ın nimetlendirdiği, senin de lütufta bulunduğun kişiye "Eşini yanında tut, Allah'tan kork!" diyordun ama, Allah'ın açıklayacağı birşeyi de içinde saklıyordun; insanlardan çekiniyordun. Oysaki kendisinden korkmana Allah daha layıktır. Zeyd o kadından ilişiğini kesince onu sana nikâhladık ki, evlatlıkları eşleriyle ilişkilerini kestiklerinde,müminler için o kadınlarla evlenmede bir güçlük olmasın. Zaten Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

مَّا كَانَ عَلَى ٱلنَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ ٱللَّهُ لَهُۥ ۖ سُنَّةَ ٱللَّهِ فِى ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ ۚ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا

Ma kane alen nebiyyi min haracin fıma feradallahü leh sünnetellahi fillezıne halev min kabl ve kane emrullahi kaderam makdura (33-38)

Allah'ın kendisine farz kıldığı şeyde peygambere hiçbir vebal yoktur. Daha önce gelip geçmişlerde de Allah'ın yolu, yöntemi buydu. Allah'ın emri, belirlenmiş bir kaderdir/ölçüdür.

ٱلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَـٰلَـٰتِ ٱللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُۥ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا ٱللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبًا

İllezıne yübelliğune risalatillahi ve yahşevnehu ve la yahşevne ehaden ilellah ve kefa billahi hasıba (33-39)

Onlar ki Allah'ın mesajlarını tebliğ edip O'ndan korkarlar, Allah'tan gayrı hiç kimseden korkmazlar. Hesap sorucu olarak Allah yeter.

مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَـٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا

Ma kane muhammedün eba ehadim mir ricaliküm ve lakir rasulellahi ve hatemen nebiyyın ve kanellahü bi külli şey'in alıma (33-40)

Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; O, Allah'ın resulü ve nebilerin sonuncusudur. Allah herşeyi gereğince biliyor.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

Ya eyyühellezıne amenüzkürullahe zikran kesıra (33-41)

Ey iman edenler! Allah'ı çok anın!

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

Ve sebbihuhu bükratev ve esıyla (33-42)

O'nu sabah akşam tespih edin!

هُوَ ٱلَّذِى يُصَلِّى عَلَيْكُمْ وَمَلَـٰٓئِكَتُهُۥ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَـٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَكَانَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا
Hüvellezı yüsallı aleyküm ve melaiketühu li yuhriceküm minez zulümati ilen nur ve kane bil mü'minıne rahıyma (33-43)
O, odur ki sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye size acıyor/destek veriyor. Melekleri de öyle yapıyor. Zaten O, inananlara karşı çok merhametlidir.

Sayfa 423, Ahzab 44-50 Ayetler, Cüz 22

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُۥ سَلَـٰمٌ ۚ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا
Tehıyyetühüm yevme yelkavnehu selam ve eadde lehüm ecran kerıma (33-44)
Kendisine kavuştukları gün onların esenlik dilekleri şöyledir: "Selam!" O, onlar için seçkin ve bereketli bir ödül hazırlamıştır.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ إِنَّآ أَرْسَلْنَـٰكَ شَـٰهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
Ya eyyühen nebiyyü inna erselnake şahidev ve mübeşşirav ve nezıra (33-45)
Ey Peygamber! Hiç kuşkusuz, biz seni bir tanık bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

وَدَاعِيًا إِلَى ٱللَّهِ بِإِذْنِهِۦ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا
Ve daıyen ilellahi bi iznihı ve siracem münıra (33-46)
Ve Allah'ın izniyle bir davetçi, ışık saçan bir kandil olarak...

وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا
Ve beşşiril mü'minıne bi enne lehüm minellahi fadlen kebıra (33-47)
Ve muştula inananlara: Kendilerine Allah'tan büyük bir lütuf vardır.

وَلَا تُطِعِ ٱلْكَـٰفِرِينَ وَٱلْمُنَـٰفِقِينَ وَدَعْ أَذَىٰهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا
Ve la tütıl kafirıne vel münafikıyne ve da' ezahüm ve tevekkel alellah ve kefa billahi vekıla (33-48)
İnkârcılara, ikiyüzlülere itaat etme, onların ezalarına aldırma; Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَكَحْتُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۖ فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

Ya eyyühellezıne amenu iza nekahtümül mü'minati sümme tallaktümuhünne min kabli en temessuhünne femaleküm aleyhinne min ıddetin ta'tedduneha fe mettiuhünne ve serrihuhünne serahan cemıla (33-49)

Ey iman edenler! Mümin kadınları nikâhlayıp da kendilerini, onlara dokunmadan boşarsanız, sizin belirleyeceğiniz bir iddet boyunca onları bekletme hakkınız yoktur. O halde, böyle durumlarda onları nimetlendirin ve kendilerini güzelce serbest bırakın.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ إِنَّآ أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَٰجَكَ ٱلَّٰتِىٓ ءَاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّٰتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَٰلَٰتِكَ ٱلَّٰتِى هَاجَرْنَ مَعَكَ وَٱمْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِىِّ إِنْ أَرَادَ ٱلنَّبِىُّ أَن يَسْتَنكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۗ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِىٓ أَزْوَٰجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

Ya eyyühen nebiyyü inna ahlelna leke ezvacekellatı ateyte ücurahünne ve ma meleket yemınüke memma efaellahü aleyke ve benati ammike ve benati ammatike ve benati halike ve benati halatikellatı hacerne meake vemraetem mü'mineten iv vehebet nefseha lin nebiyyi in eraden nebiyyü ey yestenkihaha halisatel leke min dunil mü'minın kad alimna ma feradna aleyhim fı ezvacihim ve ma meleket eymanühüm li keyla yekune aleyke harac ve kanellahü ğafurrar rahıyma (33-50)

Ey Peygamber! Biz sana şu hanımları helal kıldık: Mehirlerini verdiğin eşlerin, Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden elinin altında bulunanlar, amcalarının, halalarının, dayılarının, teyzelerinin kızlarından seninle birlikte hicret edenler. Peygamber kendisiyle evlenmek istediğinde, kendisini Peygamber'e hibe eden mümin bir kadını da öteki müminlere değil, yalnız sana özgü olmak üzere helal kıldık. Onlara eşleri ve elleri altındakiler hakkında neler farz kıldığımızı biz biliriz. Sana bir zorluk olmasın diyedir bu... Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

Sayfa 424, Ahzab 51-54 Ayetler, Cüz 22

تُرْجِى مَن تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِىٓ إِلَيْكَ مَن تَشَآءُ ۖ وَمَنِ ٱبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

Türcı men teşaü minhünne ve tü'vı ileyke men teşa' ve menibteğayte mimmen azelte fe la cünaha aleyk zalike edna en tekarra a'yünühünne ve la yahzenne ve yerdayne bima ateytehünne küllühünn vallahü ya'lemü ma fı kulubiküm ve kanellahü alımen halıma (33-51)

Onlardan dilediğini geriye bırakırsın, dilediğini yanına alırsın. Bir süre için uzaklaştığın hanımlarından dilediğini yanına almanda bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanmasında, tasalanmalarında ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmasında bu daha uygun bir yoldur. Allah sizin kalplerinizde olanı bilir. Allah Alîm'dir, Halîm'dir.

لَّا يَحِلُّ لَكَ ٱلنِّسَآءُ مِنۢ بَعْدُ وَلَآ أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَٰجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ رَّقِيبًا

La yehıllü leken nisaü min ba'dü ve la en tebeddele bihinne min ezvaciv ve lev a'cebeke husnühünne illa ma meleket yemınük ve kanellahü ala külli şey'ir rakıyba (33-52)

Bundan sonra sana artık başka kadınlar helal olmaz. Bunları, başka eşlerle değiştirmek de -onların güzellikleri hoşuna gitse bile- helal olmaz. Elinin sahip olabilecekleri müstesna. Allah her şey üzerinde bir Rakîb'dir, her şeyi gözetlemektedir.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَدْخُلُوا۟ بُيُوتَ ٱلنَّبِىِّ إِلَّآ أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَـٰظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَـٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَٱدْخُلُوا۟ فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَٱنتَشِرُوا۟ وَلَا مُسْتَـْٔنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى ٱلنَّبِىَّ فَيَسْتَحْىِۦ مِنكُمْ ۖ وَٱللَّهُ لَا يَسْتَحْىِۦ مِنَ ٱلْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَـٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا۟ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓا۟ أَزْوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦٓ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا

Ya eyyühellezıne amenu la tedhulu büyuten nebiyyi illa ey yü'zene leküm ila taamin ğayra nazırıne inahü ve lakin iza düıytüm fedhulu fe iza taımtüm fenteşiru ve la müste'nisıne li hadıs inne zaliküm kane yü'zin nebiyye fe yestahyı minküm vallahü la yestahyı minel hakk ve iza seeltümuhünne metaan

fes'eluhünne miv verai hıcab zaliküm atheru li kulubiküm ve kulubihinn ve ma kane leküm en tü'zu rasullellahi ve la en tenkihu ezvacehu mim ba'dihı ebeda inne zaliküm kane ındellahi azıyma (33-53)
Ey iman edenler! Size bir yemek için izin verilmedikçe Peygamber'in evlerine girmeyin. Vaktini bekleyip durmaksızın çağırıldığınızda girin, ancak yemeği yiyince hemen dağılın. Söze dalıp lafı koyulaştırmayın. Çünkü böyle davranmanız Peygamber'i rahatsız eder. Fakat o size bir şey söylemekten utanır. Allah ise hakkı dile getirmekten çekinmez. Peygamber'in eşlerinden bir şey istediğinizde, onlardan perde arkasından isteyin. Bu, hem sizin kalpleriniz hem de onların kalpleri için daha temiz bir yoldur. Allah'ın resulüne rahatsızlık vermeniz ve kendisinden sonra onun eşleriyle nikâhlanmanız, size helal kılınmamıştır. Böyle bir şey Allah katında büyük bir vebaldir.

إِن تُبْدُوا۟ شَيْـًٔا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا
İn tübdu şey'en ev tuhfuhü fe innellahe kane bi külli şey'in alıma (33-54)
Siz birşeyi açıklasanız da gizleseniz de Allah bunların tümünü bilmektedir.

Sayfa 425, Ahzab 55-62 Ayetler, Cüz 22

لَّا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِىٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُهُنَّ ۗ وَٱتَّقِينَ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا
La cünaha aleyhinne fı abaihinne ve la ebnaihinne ve la ıhvanihinne ve la ebnai ıhvanihinne ve la ebnai ehavatihinne ve la nisaihinne ve la ma meleket eymanühünn vettekıynellah innellahe kane ala külli şey'in şehıda (33-55)
Peygamber'in hanımlarına; babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kızkardeşlerinin oğulları, hizmetindeki kadınlar ve anlaşmalarıyla sahip olduklarından ötürü hiçbir günah yoktur. Allah'tan korkun, ey Peygamber hanımları! Kuşkusuz, Allah herşeye tanıklık etmektedir.

إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَـٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِىِّ ۚ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ صَلُّوا۟ عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا
İnnellahe ve melaiketehu yüsallune alen nebiyy ya eyyühellezıne amenu sallu aleyhi ve sellimu teslıma (33-56)
Şu bir gerçek ki, Allah ve melekleri, o Peygamber'e destek verirler/onun şanını yüceltirler. Ey inananlar! Siz de ona destek olun/onun şanını yüceltin ve ona

içtenlikle selam verin.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

İnnellezıne yü'zunellahe ve rasulehu leanehümüllahü fid dünya vel ahırati ve eadde lehüm azabem mühına (33-57)

Allah'ı ve resulünü incitenleri Allah dünyada da âhirette de lanetlemiştir. Onlar için, alçaltıcı bir azap da hazırlanmıştır.

وَٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتِ بِغَيْرِ مَا ٱكْتَسَبُوا۟ فَقَدِ ٱحْتَمَلُوا۟ بُهْتَـٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

Vellezıne yü'zunel mü'minıne vel mü'minati bi ğayri mektesebu fe kadıhtemelu bühtanev ve ismem mübına (33-58)

Mümin erkeklerle mümin kadınları, yapmadıkları bir şeyden dolayı rahatsız edenler, bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَـٰبِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

Ya eyyühen nebiyyü kul li ezvacike ve benatike ve nisail mü'minıne yüdnıne aleyhinne min celabıbihinn zalike edna ey yu'rafne fe la yü'zeyn ve kanellahü ğafurar rahıyma (33-59)

Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, dış giysilerini üzerlerine alsınlar. Bu, onların tanınmaları ve incitilmemeleri için çok daha uygun bir yoldur. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

لَّئِن لَّمْ يَنتَهِ ٱلْمُنَـٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْمُرْجِفُونَ فِى ٱلْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ إِلَّا قَلِيلًا

Le il lem yentehil münafikune vellezıne fı kulubihim meraduv vel mürcifune fil medıneti le nuğriyenneke bihim sümme la yücaviruneke fıha illa kalila (33-60)

İkiyüzlüler, kalplerinde maraz bulunanlar, şehirde çirkin haberler yayanlar, bu yaptıklarına son vermezlerse, seni onların üzerine gitmeye elbette teşvik edeceğiz. Bundan sonra onlar, orada senin yakınında, çok az kalabilirler.

مَّلْعُونِينَ ۖ أَيْنَمَا ثُقِفُوٓا۟ أُخِذُوا۟ وَقُتِّلُوا۟ تَقْتِيلًا

Mel'unıne eyne ma sükıfu ühızu ve kuttilu taktila (33-61)

Lanetlenmiş hale gelirler. Rastlandıkları yerde enselenirler, öldürülür de

öldürülürler.

سُنَّةَ ٱللَّهِ فِى ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبْدِيلًا

Sünnetellahi fillezıne halev min kabl ve len tecide li sünnetillahi tebdıla (33-62)

Bu, Allah'ın daha önce gelip geçmişlere işleyen tavrı, tarzıdır. Allah'ın tavrında herhangi bir değişiklik asla bulamazsın.

Sayfa 426, Ahzab 63-73 Ayetler, Cüz 22

يَسْـَٔلُكَ ٱلنَّاسُ عَنِ ٱلسَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ ٱللَّهِ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

Yes'elüken nasü anis saah kul innema ılmüha ındellah ve ma yüdrıke lealles saat tekunü karıba (33-63)

İnsanlar sana kıyametin saatinden soruyorlar. De ki: "Ona ilişkin bilgi Allah katındadır." Ne bilirsin, belki de o saat yakındır!

إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلْكَـٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

İnnellahe leanel kafirıne ve eadde lehüm seıyra (33-64)

Hiç kuşkusuz, Allah, inkârcıları lanetlemiş ve onlar için çılgın bir ateş hazırlamıştır.

خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

Halidıne fıha ebeda la yecidune veliyyev ve la nesıyra (33-65)

Sonsuza dek kalacaklardır onun içinde. Ne bir dost bulacaklardır ne bir yardımcı.

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِى ٱلنَّارِ يَقُولُونَ يَـٰلَيْتَنَآ أَطَعْنَا ٱللَّهَ وَأَطَعْنَا ٱلرَّسُولَا۠

Yevme tükallebü vücuhühüm fin nari yekulune ya leytena eta'nellahe ve eta'ner rasula (33-66)

Gün olur, yüzleri ateşin içinde evrilip çevrilir de şöyle derler: "Vay başımıza! Keşke Allah'a itaat etseydik, keşke resule itaat etseydik."

وَقَالُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّآ أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَأَضَلُّونَا ٱلسَّبِيلَا۠

Ve kalu rabbena inna eta'na sadetena ve küberaena fe edallunes sebıla (33-67)

Ve derler ki: "Rabbimiz biz, efendilerimize, büyüklerimize itaat ettik de bizi

yoldan saptırdılar."

رَبَّنَآ ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ ٱلْعَذَابِ وَٱلْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا
Rabbena atihim dı'feyni minel azabi vel'anhüm la'nen kebıra (33-68)
"Rabbimiz, onlara iki kat azap ver; onları büyük bir lanetle lanetle!"

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ ءَاذَوْا۟ مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ ٱللَّهُ مِمَّا قَالُوا۟ ۚ وَكَانَ عِندَ ٱللَّهِ وَجِيهًا
Ya eyyühellezıne amenu la tekunu kellezıne azev musa fe berraehüllahü mimma kalu ve kane ındellahi vecıha (33-69)
Ey iman edenler! Mûsa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Allah, Mûsa'yı onların dediğinden uzak tutmuştur. O, Allah katında olumlu, itibarlı bir kul idi.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَقُولُوا۟ قَوْلًا سَدِيدًا
Ya eyyühellezıne amenüttekullahe ve kulu kavlen sedıda (33-70)
Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sağlam söz söyleyin!

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَٰلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا
Yuslıh leküm a'maleküm ve yağfir leküm zünubeküm ve mey yütııllahe ve rasulehu fe kad faze fevzen azıyma (33-71)
Ki Allah amellerinizi hayra ve barışa yarayışlı kılsın, günahlarınızı affetsin. Allah'a ve O'nun resulüne itaat eden, büyük bir başarıyı elde etmiştir.

إِنَّا عَرَضْنَا ٱلْأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا ٱلْإِنسَٰنُ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا
İnna aradnel emanete ales semavati vel erdı vel cibali fe ebeyne ey yahmilneha ve eşfakne minha ve hamelehel insan innehu kane zalumen cehula (33-72)
Biz emâneti göklere, yere, dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmekten kaçındılar, ondan ürktüler. İnsan ise çok zalim ve çok cahil olduğu halde onu yüklendi.

لِّيُعَذِّبَ ٱللَّهُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلْمُشْرِكِينَ وَٱلْمُشْرِكَٰتِ وَيَتُوبَ ٱللَّهُ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا
Li yüazzibellahül münafikıyne vel münafikati vel müşrikıne vel müşrikati ve

yetubellahü alel mü'minıne vel mü'minat ve kanellahü ğafurar rahıyma (33-73)
Bunun böyle olması, Allah'ın; ikiyüzlü erkeklerle ikiyüzlü kadınlara, şirke sapmış erkeklerle şirke sapmış kadınlara azap etmesi, mümin erkeklerle mümin kadınların tövbelerini kabul etmesi içindir. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

Sebe' Suresi (34/54), İniş sırası: 58
Sayfa 427, Sebe' 1-7 Ayetler, Cüz 22

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ ۚ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْخَبِيرُ
Elhamdü lillahillezı lehu ma fis semavati ve ma fil erdı ve lehüm hamdü fil ahırah ve hüvel hakımül habır (34-1)
Hamt, göklerde ve yerde bulunanlar kendisine ait olan Allah'adır. Ölüm ötesi âlemde de hamt O'nadır. Hakîm'dir O, Habîr'dir.

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ ٱلرَّحِيمُ ٱلْغَفُورُ
(Ya'lemü ma yelicü fil erdı ve ma yahrucü minha ve ma yenzilü mines semai ve ma ya'rucü fıha ve hüver rahıymül ğafur 34-2)
Yerin içine gireni, oradan çıkanı, gökten ineni, oraya yükseleni o bilir. Rahîm'dir O, Gafûr'dur.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَأْتِينَا ٱلسَّاعَةُ ۖ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّى لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَـٰلِمِ ٱلْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَآ أَصْغَرُ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْبَرُ إِلَّا فِى كِتَـٰبٍ مُّبِينٍ
Ve kalellesıne keferu la te'tınes saah kul bela ve rabbı le te'tiyenneküm alimil ğayb la ya'zübü anhü miskalü zerratin fis semavati ve la fil erdı ve la asğaru min zalike ve la ekberu illa fı kitabim mübın (34-3)
Küfre sapanlar şöyle dediler: "Kıyamet saati bize gelmez!" De ki: "Hayır, öyle değil! Gaybı bilen Rabbime yemin olsun ki, o size mutlaka ve mutlaka gelecektir! Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile Rabbimden gizli

kalmaz." Zerreden daha küçük veya daha büyük hiçbir istisna olmamak üzere, her şey apaçık bir Kitap'ta belirlenmiştir.

لِّيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

Li yecziyellezıne amenu ve amilus salihüt ülaike lehüm mağfiratüv ve rizkun kerım (34-4)

Ki Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler sergileyenleri ödüllendirsin. İşte bunlar için bir bağışlanma ve kutlu, bereketli bir rızık vardır."

وَٱلَّذِينَ سَعَوْ فِىٓ ءَايَـٰتِنَا مُعَـٰجِزِينَ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ

Vellezıne seav fı ayatina müacizıne ülaike lehüm azabüm mir riczin elım (34-5)

Ayetlerimizi hükümsüz kılmak uğruna koşuşup duranlar var ya, onlar için pislikten, inletici bir azap vardır.

وَيَرَى ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ ٱلْحَقَّ وَيَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ

Ve yerallezıne ütül ılmellezı ünzile ileyke mir rabbike hüvel hakka ve yehdı ila sıratıl azizil hamıd (34-6)

Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin, hakkın ta kendisi olduğunu, Hamîd ve Azîz olan Allah'ın yoluna kılavuzladığını görürler.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍ

Ve kalellezıne keferu hel nedüllüküm ala racüliy yünebbiüküm iza müzzıktüm külle mümezzekın inneküm lefı halkın cedıd (34-7)

Küfre batanlar şöyle dedi: "Dağılıp parçalandığınızda, kesinlikle yepyeni bir yaratılış içinde olacağınız yolunda, peygamberce haberler veren bir adamı size gösterelim mi?"

Sayfa 428, Sebe’ 8-14 Ayetler, Cüz 22

أَفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَم بِهِۦ جِنَّةٌۢ ۗ بَلِ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ فِى ٱلْعَذَابِ وَٱلضَّلَـٰلِ ٱلْبَعِيدِ

Eftera alellahi keziben em bihı cinneh belillezıne la yü'minune bil ahırati fil azabi ved dalalil beıyd (34-8)

"Yalan düzüp Allah'a iftira mı ediyor, yoksa çıldırmış mı bu?" Hayır, söyledikleri gibi değil! Gerçek şu ki, âhirete inanmayanlar, dönüşü olmayan bir sapıklık ve bir azap içindedirler.

أَفَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِن نَّشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ ٱلْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

E fe lem yerav ila ma beyne eydıhim ve ma halfehüm mines semai vel ard in neşe' nahsif bihimül erda ev nüskıt aleyhim kisefem mines sema' inne fı zalike le ayetel li külli abdim münıb (34-9)

Onlar, önlerinde ve arkalarında, gökten ve yerden neler var, görmediler mi? Dilesek onları yere batırırız ya da üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Hiç kuşkusuz, bütün bunlarda Allah'a yönelen her kul için mutlak bir ibret vardır.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَـٰجِبَالُ أَوِّبِى مَعَهُۥ وَٱلطَّيْرَ ۖ وَأَلَنَّا لَهُ ٱلْحَدِيدَ

Ve le kad ateyna davude minna fadla ya cibalü evvibı meahu vet tayr ve elenna lehül hadıd (34-10)

Yemin olsun, biz, Dâvud'a katımızdan bir lütufta bulunduk. "Ey dağlar, onunla birlikte tespih edin ve ey kuşlar siz de." dedik. Ve onun için demiri yumuşattık.

أَنِ ٱعْمَلْ سَـٰبِغَـٰتٍ وَقَدِّرْ فِى ٱلسَّرْدِ ۖ وَٱعْمَلُوا۟ صَـٰلِحًا ۖ إِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Enı'mel sabiğativ ve kaddir fis serdi va'melu saliha innı bima ta'melune besıyr (34-11)

Geniş ve uzun zırhlar yap! Dokumasında titiz davran! Siz de hayra ve barışa yönelik iş yapın. Kuşkusuz, ben, yaptıklarınızı görüyorum.

وَلِسُلَيْمَـٰنَ ٱلرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۖ وَأَسَلْنَا لَهُۥ عَيْنَ ٱلْقِطْرِ ۖ وَمِنَ ٱلْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِۦ ۖ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ

Ve li süleymaner rıha ğudüvvüha şehruv ve ravahuha şehr ve erselna lehu aynel kıtr ve minel cinni mey ya'melü beyne yedeyhi bi izni rabbih ve mey yeziğ minhüm an emrina nüzıkhü min azabis seıyr (34-12)

Süleyman için de sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay olan rüzgârı görevlendirdik. Onun için erimiş katran/bakır kaynağını sel gibi akıttık. Cinlerden öylesi vardı ki, Rabbinin izniyle onun önünde iş yapardı. Onlardan

hangisi buyruğumuzdan yan çizse, alevli ateş azabını kendisine tattırdık.

يَعْمَلُونَ لَهُۥ مَا يَشَآءُ مِن مَّحَـٰرِيبَ وَتَمَـٰثِيلَ وَجِفَانٍ كَٱلْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَـٰتٍ ۚ ٱعْمَلُوٓا۟ ءَالَ دَاوُۥدَ شُكْرًا ۚ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِىَ ٱلشَّكُورُ

Ya'melune lehu ma yeşaü mim meharıbe ve temasıle ve cifanin kel cevabi ve kudurir rasiyat ı'melu ale davude şükra ve kalılüm min ıbadiyeş şekur (34-13)
Onlar Süleyman için, mihraplardan/kalelerden, heykellerden, havuzlar gibi çanaklardan, yerinden kaldırılamaz kazanlardan ne dilerse yaparlardı. Ey Davûd ailesi, şükür olarak iş yapın! Kullarım içinden şükredenler o kadar az ki!

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِۦٓ إِلَّا دَآبَّةُ ٱلْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُۥ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ ٱلْجِنُّ أَن لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ٱلْغَيْبَ مَا لَبِثُوا۟ فِى ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ

Felemma kadayna aleyhil mevte ma dellehüm ala mevtihı illa dabbetül erdı te'külü minseeteh Fe lemma harra tebeyyenetil cinnü el lev kanu ya'lemunel ğaybe ma lebisu fil azabil mühın (34-14)
Sonunda, Süleyman için ölüm hükmünü verdiğimizde, onun ölümünü, değneğini yiyen dâbbetül arzdan/ağaç kurtçuğundan başkası onlara göstermedi. Süleyman yere yığılınca, açıkça anlaşıldı ki, eğer cinler gaybı bilmiş olsalardı, o alçaltıcı azap içinde bekleyip durmazlardı.

Sayfa 429, Sebe’ 15-22 Ayetler, Cüz 22

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِى مَسْكَنِهِمْ ءَايَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا۟ مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَٱشْكُرُوا۟ لَهُۥ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ

Le kad kane li sebein fı meskenihim ayeh cennetani ay yemıniv ve şimal külu mir rizkı rabbiküm vşeküru leh beldetün tayyibetüv ve rabbün ğafur (34-15)
Yemin olsun, Sebe' için kendi meskenlerinde bir ibret vardı. Sağ ve soldan iki bahçe. Rabbinizin rızkından yiyin de O'na şükredin. Tertemiz bir belde ve affeden bir Rab...

فَأَعْرَضُوا۟ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ ٱلْعَرِمِ وَبَدَّلْنَـٰهُم بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَىْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَىْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ

Fe a'radu fe erselna aleyhim seylel arimi ve beddelnahüm bi cenneteyhim

cenneteyni zevatey ükülin hamtıv ve esliv ve şey'im min sidrin kalıl (34-16)
Ne var ki onlar yüz çevirdiler; biz de üzerlerine Arim selini gönderdik. Onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı, birazcık da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.

ذَٰلِكَ جَزَيْنَٰهُم بِمَا كَفَرُوا۟ ۖ وَهَلْ نُجَٰزِىٓ إِلَّا ٱلْكَفُورَ
Zalike cezeynahüm bima keferu ve hel nücazı illel kefur (34-17)
İşte böyle! Nankörlük ettikleri için onları cezalandırdık. Nankörden başkasına ceza verir miyiz hiç!

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ ٱلْقُرَى ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَٰهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا ٱلسَّيْرَ ۖ سِيرُوا۟ فِيهَا لَيَالِىَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ
Ve cealna beynehüm ve beynel kuralletı barakna fıha kuran zahiratev ve kadderna fıhes seyr sıru fıha leyaliye ve eyyamen aminın (34-18)
Biz onlarla, içini bereketle doldurduğumuz kentler arasında, sırt sırta vermiş kasabalar oluşturduk; bunlar arasında gidiş gelişler belirledik. "Geceleri ve güdüzleri, güven içinde gezip dolaşın oralarda." dedik.

فَقَالُوا۟ رَبَّنَا بَٰعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَٰهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
Fe kalu rabbena baıd beyne esfarina ve zalemu enfüsehüm fe cealnahüm ehadıse ve mezzaknahüm külle mümezzak inne fı zalike le ayatil li külli sabbarin şekur (34-19)
Ama onlar, tutup şöyle dediler: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını uzaklaştır!" Böylece kendilerine zulmettiler de biz de onları efsaneler haline getirdik; hepsini darmadağın ettik. İşte bunda, gereğince sabreden, yeterince şükreden herkes için elbette ibretler vardır.

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُۥ فَٱتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ
Ve le kad saddeka aleyhim iblısü zannehu fettebeuhü illa ferıkam minel mü'minın (34-20)
Yemin olsun, İblis onlarla ilgili sanısında isabet etti. İnananlardan bir grup dışındakiler ona uydular.

وَمَا كَانَ لَهُۥ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ بِٱلْءَاخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِى شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ
Ve ma kane lehu aleyhim min sültanin illa li na'leme mey yü'minü bil ahırati

mimmen hüve minha fı şekk ve rabbüke ala külli şey'in hafıyz (34-21)
Oysaki onun, onlar üzerinde hiçbir sultası yoktu. Sadece biz; âhirete inananı, onun hakkında kuşkuya düşenden ayırmak için böyle yapıyorduk. Rabbin herşey üzerinde Hafiz'dir, kollar, korur, gözetir.

قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ
وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُۥ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ

Kulid'ullezıne zeamtüm min dunillah la yemlikune miskale zerratin fis semavati ve la fil erdı ve ma lehüm fıhima min şirkiv ve ma lehu minhüm min zahır (34-22)
De ki: "Allah dışındaki o bir şey sandıklarınızı çağırın/onlara yalvarın! Ama onlar, göklerde de yerde de zerre kadar bir şeye sahip olamazlar. O göklerde ve yerde onların ortaklığı da yoktur. Ve O'nun onlardan bir destekçisi de yoktur."

Sayfa 430, Sebe’ 23-31 Ayetler, Cüz 22

وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَـٰعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُۥ ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا۟
مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا۟ ٱلْحَقَّ ۖ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْكَبِيرُ

Ve la tenfeuş şefaatü ındehu illa li men ezine leh hatta iza füzzia an kulubihim kalu ma za kale rabbüküm kalül hakk ve hüvel aliyyül kebır (34-23)
O'nun katında, bizzat kendisinin izin verdiği kimseden başkasının şefaatı/kendisinin izin verdiği kimseden başkası için şefaat yarar sağlamaz. Sonunda, kalplerinden korku giderilince: "Rabbimiz ne dedi?" derler. "Hakkı söyledi, O'dur Aliyy, O'dur Kebîr."

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قُلِ ٱللَّهُ ۖ وَإِنَّآ أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى
أَوْ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ

Kul mey yerzükuküm mines semavati vel ard kulillahü ve inna ev iyyaküm leala hüden ev fı dalalim mübın (34-24)
De ki: "Göklerden ve yerden sizi kim rızıklandırıyor?" De ki: "Allah! O halde biz yahut siz ya tam hidayet üzerindeyiz yahut açık bir sapıklık içinde."

قُل لَّا تُسْـَٔلُونَ عَمَّآ أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Kul la tüs'elune amma ecramna ve la nüs'elü amma ta'melun (34-25)
De ki: "Bizim işlediğimiz suçlardan siz sorumlu olmayacaksınız; biz de sizin

yaptıklarınızdan sorguya çekilmeyeceğiz."

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ وَهُوَ ٱلْفَتَّاحُ ٱلْعَلِيمُ

Kul yecmeu beynena rabbüna sümme yeftehu beynena bil hakk ve hüvel fettahul alım (34-26)

De ki: "Rabbimiz hepimizi biraraya toplayacak, sonra da aramızı hak ile ayıracak. O'dur Fettâh, O'dur Alîm."

قُلْ أَرُونِىَ ٱلَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِۦ شُرَكَآءَ ۖ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ

Kul eruniyellezıne elhaktüm bihı şürakae kella bel hüvellahül azızül hakım (34-27)

De ki: "Ortaklar olarak O'nun yanına koymaya kalktıklarınızı bana gösterin! Hayır, iş sandığınız gibi değil! O, Allah'tır; Azîz'dir, Hakîm'dir."

وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Ve ma erselnake illa kaffetel lin nasi beşırav ve nezırav ve lakınne ekseran nasi la ya'lemun (34-28)

Biz seni, bütün insanlara bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik, başka değil! Ama insanların çokları bilmiyorlar.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ

Ve yekulune meta hazel va'dü in küntüm sadikıyn (34-29)

Diyorlar: "Doğru sözlülerseniz, bu tehdit ne zaman?"

قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَـْٔخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

Kul leküm mıadü yevmel la teste'hırune anhü saatev ve la testakdimun (34-30)

De ki: "Size bir gün vaat edilmiştir; ondan ne bir saat geri kalabirsiniz ne de ileri geçebilirsiniz."

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ وَلَا بِٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ ٱلْقَوْلَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ لَوْلَآ أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

Ve kalellezıne keferu len nü'mine bi hazel kur'ani ve la billezı beyne yedeyh ve lev tera iziz zalimune mevkufune ınde rabbihim yarciu ba'duhüm ila ba'dınil kavl yekulüllezınestud'ıfu lillezı nestekberu lev la entüm lekünna mü'minın (34-31)

Küfre sapanlar dedi ki: "Biz, bu Kur'an'a da bundan öncekine de asla

inanmayacağız!" Ah, bir görsen o zalimleri Rableri huzurunda, tutuklanmış halde! Bir kısmı da bir kısmına söz atar durur. Basit görülüp horlananları, büyüklük taslayanlara şöyle derler: "Siz olmasaydınız, vallahi biz inanacaktık!"

Sayfa 431, Sebe' 32-39 Ayetler, Cüz 22

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوٓا۟ أَنَحْنُ صَدَدْنَـٰكُمْ عَنِ ٱلْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَآءَكُم ۖ بَلْ كُنتُم مُّجْرِمِينَ

Kalellezınestekberu lillezınestud'ıfu e nahnü sadednaküm anil hüda ba'de iz caeküm bel küntüm mücrimın(34-32)

Büyüklük taslayanları ise basit görülüp horlananlara şöyle derler: "Hidayet size geldikten sonra, sizi ondan biz mi geri çevirdik? Hayır, siz kendiniz günahkârlardınız!"

وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ بَلْ مَكْرُ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَآ أَن نَّكْفُرَ بِٱللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُۥٓ أَندَادًا ۚ وَأَسَرُّوا۟ ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ وَجَعَلْنَا ٱلْأَغْلَـٰلَ فِىٓ أَعْنَاقِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ

Ve kalellesınestud'ıfu lillesınestekberu bel mekrul leyli ven nehari iz te'mürunena en nekfüra billahi ve nec'ale lehu endada ve eserrun nedamete lemma raevül azab ve cealnel ağlale fı a'nakıllezıne keferu hel yüczevne illa ma kanu ya'melun(34-33)

Bu kez, basit görülüp horlananlar büyüklük taslayanlara şöyle derler: "Hayır, öyle değil!" İşiniz gece gündüz düzenbazlıktı. Siz bize Allah'a nankörlük etmemizi, O'na eşler, ortaklar tutmamızı emrediyordunuz." Nihayet, azabı gördüklerinde, pişmanlığı içlerine gömerler. Biz ise inkârcıların boyunlarına bukağıları vurmuşuzdur. Yapıp ettiklerinden başka, neyin karşılığını görüyorlar ki!...

وَمَآ أَرْسَلْنَا فِى قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآ إِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ كَـٰفِرُونَ

Ve ma erselna fı karyetim min nezırin illa kale mütrafuha inna bima ürsiltüm bihı kafirun(34-34)

Biz, hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek, onun servet ve refahla şımaranları mutlaka şöyle demişlerdir: "Biz, sizin elçilik yaptığınız şeyi inkâr ediyoruz!"

وَقَالُوا۟ نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَٰلًا وَأَوْلَـٰدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

Ve kalu nahnü ekseru emvalev ve evladev ve ma nahnü bi müazzebın(34-35)
Şunu da söylemişlerdir: "Biz, malca da evlatça da çoğuz. Azaba uğratılacak olanlar, bizler değiliz."

قُلْ إِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Kul inne rabbı yebsütur rizka li mey yeşaü ve yakdiru ve lakinne ekseran nasi la ya"lemun (34-36)
De ki: "Rabbim, dilediğine rızkı genişletip açar, dilediğine ölçülü verir/kısar. Fakat insanların çokları bilmiyorlar."

وَمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَلَآ أَوْلَـٰدُكُم بِٱلَّتِى تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰٓ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَأُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ ٱلضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا۟ وَهُمْ فِى ٱلْغُرُفَـٰتِ ءَامِنُونَ

Ve ma emvalüküm ve la evladüküm billetı tükarribüküm ındena zülfa illa men amene ve amile salihan fe ülaike lehüm cezaüd dı'fi bima amilu ve hüm fil ğurufati aminun (34-37)
Sizi bize yaklaştırıp, katımızda size yakınlık sağlayacak olan, ne mallarınızdır ne de çocuklarınız. İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapanlar müstesna. Onlara, yaptıklarının kat kat fazlası ödül vardır. Onlar, seçkin odalarda güven içindedirler.

وَٱلَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِىٓ ءَايَـٰتِنَا مُعَـٰجِزِينَ أُو۟لَـٰٓئِكَ فِى ٱلْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

Vellezıne yes'avne fı ayatina müacizıne ülaike fil azabi muhdarun (34-38)
Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için koşuşanlara gelince, onlar azabın içinde hazır bulundurulacaklardır.

قُلْ إِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ لَهُۥ ۚ وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن شَىْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُۥ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ

Kul innne rabbı yebtütür rizka li mey yeşaü min ıbadihı ve yakdiru leh ve ma enfaktüm min şey'in fe hüve yuhlifüh ve huve hayrur razikıyn (34-39)
De ki: "Rabbim, kullarından dilediğine rızkı bolca, genişçe verir, dilediğine de kısarak verir. Bir şey infak ederseniz O, onun yerine başka bir şey lutfeder. Rızık verenlerin en hayırlısıdır O."

Sayfa 432, Sebe' 40-48 Ayetler, Cüz 22

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ أَهَٰٓؤُلَآءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ

Ve yevme yahşüruhüm cemıan sümme yekulü lil melaiketi e haülai iyyaküm kanu ya'büdun (34-40)

Gün olur, onların hepsini bir yere toplar, sonra meleklere sorar: "Şunlar, sadece size mi kulluk/ibadet ediyorlardı?"

قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ أَنتَ وَلِيُّنَا مِن دُونِهِمۖ بَلْ كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ ٱلْجِنَّۖ أَكْثَرُهُم بِهِم مُّؤْمِنُونَ

Kalu sübhhaneke ente veliyyüna min dunihim bel kanu ya'büdunel cinn ekseruhüm bihim mü'minun (34-41)

Melekler derler ki: "Tespih ederiz seni! Bizim Velî'miz sendin, onlar değil. Doğrusu şu ki, onlar cinlere tapıyorlardı. Onların çoğu cinlere iman etmekteydi."

فَٱلْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّتِى كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ

Fel yevme la yemlikü ba'duküm li ba'dın nefav ve la darra ve nekulü lillezıne zalemu zuku azaben narilletı küntüm biha tükezzibun (34-42)

Artık o gün, birinizin diğerine yarar sağlamaya da zarar vermeye de gücü yetmez. Zulme sapanlara şöyle deriz: "O kendisini yalanlayıp durduğunuz ateş azabını tadın!"

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ قَالُوا۟ مَا هَٰذَآ إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُكُمْ وَقَالُوا۟ مَا هَٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ مُّفْتَرًى ۚ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Ve iza tütla aleyhim ayatüna beyyinatin kalu ma haza illa racülüy yürıdü ey yesuddeküm amma kane ya'büdü abaüküm ve kalu ma haza illa ifküm müftera ve kalellezıne keferu lil hakkı lemma caehüm in haza illa sıhrum mübın (34-43)

Ayetlerimiz açık seçik kanıtlar halinde karşılarında okununca şöyle derler: "Bu adam, atalarınızın kulluk/ibadet etmekte olduklarından sizi vazgeçirmek isteyen birinden başkası değil." Şunu da söylerler: "Bu, düzenlenmş bir yalandan/iftiradan başka şey değildir." Hakkı inkâr edenler, o kendilerine geldiğinde şöyle demişlerdir: "Açık bir büyüden başka şey değil bu!"

وَمَآ ءَاتَيْنَٰهُم مِّن كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَاۖ وَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ

Ve ma ateynahüm min kütübiy yedrusuneha ve ma erselna ileyhim kableke min nezır (34-44)
Oysaki biz onlara, araştırıp ders alacakları kitaplar vermemiştik; daha önce kendilerine bir uyarıcı da göndermemiştik.

وَكَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا۟ مِعْشَارَ مَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ فَكَذَّبُوا۟ رُسُلِى ۖ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

Ve kezzebellezıne min kablihim ve ma beleğu mı'şara ma ateynahüm fe kezzebu rusüli fe keyfe kane nekır (34-45)
Onlardan öncekiler de yalanladılar. Üstelik bunlar, ötekilerine verdiklerimizin onda birine bile ulaşamadılar. Resullerimi yalanladılar. Peki, benim azabım nasıl oldu!?

قُلْ إِنَّمَآ أَعِظُكُم بِوَٰحِدَةٍ ۖ أَن تَقُومُوا۟ لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفُرَٰدَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا۟ ۚ مَا
بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَىْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

Kul innema eızuküm bi vahıdeh en tekumu lillahi mesna ve füraa sümme tetefekkeru ma bi sahıbiküm min cinneh in hüve illa nezırul leküm beyne yedey azabin şedıd (34-46)
De ki: "Size, bir tek şey öğütleyeceğim: Allah için ikişer ikişer, teker teker kalkın, sonra da iyice düşünün!" Arkadaşınızda cinnetten eser yok! O, şiddetli bir azap öncesinde sizi uyaran bir kişiden başkası değil.

قُلْ مَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
شَىْءٍ شَهِيدٌ

Kul ma seeltüküm min ecrin fe hüve leküm in ecriye illa alellah ve hüve ala külli şey'in şehıd (34-47)
De ki: "Ben sizden herhangi bir ücret istemedim; o sizin olsun. Benim ödülüm yalnız Allah'tandır. Ve O, her şey üzerinde bir Şehîd, gerçek bir tanık..."

قُلْ إِنَّ رَبِّى يَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ

Kul inne rabbı yakzifü bil hakk allamül ğuyub (34-48)
De ki: "Benim Rabbim, gerçeği ortaya koyar. Gaybları en iyi bilen O'dur."

Sayfa 433, Sebe' 49-54 Ayetler, Cüz 22

قُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ ٱلْبَٰطِلُ وَمَا يُعِيدُ

Kul cael hakku ve ma yübdiül batılü ve ma yüıyd (34-49)

De ki: "Hak geldi, artık bâtıl ortaya yeni bir şey çıkaramaz; eskiyi de geri getiremez."

قُلْ إِن ضَلَلْتُ فَإِنَّمَآ أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِى ۖ وَإِنِ ٱهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِىٓ إِلَىَّ رَبِّىٓ ۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ قَرِيبٌ

Kul in d̂aleltü fe innema edıllü ala nefsı ve inihtedeytü fe bima yuhıy ileyye rabbı innehu semıun karıb (34-50)

De ki: "Eğer saparsam, öz benliğim aleyhine saparım. Doğruyu ve güzeli bulursam bu, Rabbimin bana vahyettiği sayesindedir. Çünkü O, Semî'dir, Karîb'dir."

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَزِعُوا۟ فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا۟ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ

Ve lev tera iz feziu fe la fevte ve ühızu mim mekanin karıb (34-51)

Bir görsen onları korku ve telaşa düştüklerinde! Artık kaçış, kurtuluş yok! Çok yakın bir yerden yakalanmışlardır.

وَقَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِهِۦ وَأَنَّىٰ لَهُمُ ٱلتَّنَاوُشُ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ

Ve kal̂u amenna bih ve enna lehümüt tenavüşü mim mekanim beıyd (34-52)

"Ona inandık!" dediler. Ama nasıl mümkün olur onlar için imana ulaşmak o uzak yerden!

وَقَدْ كَفَرُوا۟ بِهِۦ مِن قَبْلُ ۖ وَيَقْذِفُونَ بِٱلْغَيْبِ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ

Ve kad̂ keferu bihı min kabl ve yakzifune bil ğaybi mim mekanim beıyd (34-53)

Daha önce inkâr etmişlerdi onu. Gayba taş atıp duruyorlardı o uzak yerden.

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ فِى شَكٍّ مُّرِيبٍۭ

V̂e hıyle beynehüm ve beyne ma yeştehune kema füıle bi eşyaıhim min kabl innehüm kanu fı şekkim mürıb (34-54)

Artık kendileriyle, iştahla arzuladıkları şey arasına engel konmuştur. Tıpkı daha önce benzerlerine yapıldığı gibi. Gerçek şu ki onlar, tutarsızlığa iten bir kuşku içindeydiler.

Fatır Suresi (35/45), İniş sırası: 43

Sayfa 433, Fatır 1-3 Ayetler, Cüz 22

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla…

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ جَاعِلِ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ رُسُلًا أُو۟لِىٓ أَجْنِحَةٍ
مَّثْنَىٰ وَثُلَـٰثَ وَرُبَـٰعَ ۚ يَزِيدُ فِى ٱلْخَلْقِ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ
Elhamdü lillahi fatıris semavati vel erdı caılil melaiketi rusülen ülı ecnihatim mesna ve sülase ve ruba' yezıdü fil halkı ma yeşa' innellahe ala külli şey'in kadır (35-1)
Hamt, Fâtır olan Allah'adır; gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan O'dur. Yaratışta/yaratılmışlarda dilediğini artırır O. Hiç kuşkusuz, Allah her şeye gücü yetendir.

مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُۥ
مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
Ma yeftehıllahü lin nasi mir rahmetin fe la mümsike leha ve ma yümsik fe la mürsile lehu mim ba'dih ve hüvel azızül hakım (35-2)
Allah'ın insanlar için açıp yaydığı rahmeti hiç kimse tutup kısamaz. Onun tutup kıstığını ise O'ndan sonra salıp açacak yoktur. Azîz'dir O, Hakîm'dir.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ مِنْ خَـٰلِقٍ غَيْرُ ٱللَّهِ يَرْزُقُكُم
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ
Ya eyyühen nasüzküru nı'metellahi aleyküm hel mim halikın ğayrullahi yerzükulüm mines semai vel ard la ilahe illa hüve fe enna tü'fekun (35-3)
Ey insanlar, Allah'ın, üzerinizdeki nimetini anın! Allah'tan başka yaratıcı mı var? Sizi gökten ve yerden rızıklandırır. O'ndan başka ilah yoktur. Hal böyle iken nasıl oluyor da yüz geri çevriliyorsunuz?

Sayfa 434, Fatır 4-11 Ayetler, Cüz 22

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ
Ve iy yükezzibuke fe kad küzzibet rusülüm min kablik ve ilellahi türceul ümur (35-4)
Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden önceki resuller de yalanlanmıştır. Bütün işler ve oluşlar Allah'a döndürülür.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ
Ya eyyühen nasü inne va'dellahi hakkun fe la teğurrannekümül hayatüd dünya ve la yeğurranneküm billahil ğarur (35-5)
Ey insanlar, Allah'ın vaadi haktır! O halde iğreti dünya hayatı sizi sakın aldatmasın! O yaman aldatıcı, o çok gururlu, sizi sakın Allah ile aldatmasın.

إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَٱتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُوا۟ حِزْبَهُۥ لِيَكُونُوا۟ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ
İnneş şeytane leküm adüvvün fettehızuhü adüvva innema yed'u hızbehu li yekunu min ashabis seıyr (35-6)
Şu bir gerçek ki, şeytan sizin için bir düşmandır. O halde siz de onu düşman tutun. Hiç kuşkusuz, o kendi hizbini cehennem yâranından olmaları için çağırır durur.

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ
Ellezıne keferu lehüm azabün şedıd vellezıne amenu ve amilus salihati lehüm mağfiratüv ve ecrun kebır (35-7)
Küfre sapanlar için şiddetli bir azap vardır. İman edip hayra ve barışa yönelik ameller işleyenlere gelince onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül olacaktır.

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ فَرَءَاهُ حَسَنًا ۖ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَٰتٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ
E fe men züyyine lehu suü amelihı fe raahü hasena fe innellahe yüdıllü mey yeşaü ve yehdı mey yeşaü fe la tezheb nefsüke aleyhim haserat innellahe alımüm bima yasneun (35-8)
Ya o kişi? Yaptıklarının kötülüğü kendisine allanıp pullanmış da onu güzel görüvermiş. Doğrusu şu: Allah dilediğini/dileyeni saptırır, dilediğini/dileyeni de

doğruya ve güzele kılavuzlar. O halde canın onlar için üzüntülere dalmasın. Hiç kuşkusuz, Allah onların ürettiklerini/ortaya koydukları oyunları çok iyi bilmektedir.

وَٱللَّهُ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَٰهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ ٱلنُّشُورُ

Vallahüllezı erseler riyaha fe tüsıru sehaben fe suknahü ila beledüm meyyitin fe ahyeyna bihil erda ba'de mevtiha kezaliken nüşur (35-9)

Allah odur ki, rüzgârları gönderdi. Rüzgârlar bir bulut kaldırır. Derken onu ölü bir beldeye sevk ettik de ölümünden sonra toprağa onunla hayat verdik. İşte ölümünden sonra dirilme de böyledir.

مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْعِزَّةَ فَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ جَمِيعًا ۚ إِلَيْهِ يَصْعَدُ ٱلْكَلِمُ ٱلطَّيِّبُ وَٱلْعَمَلُ ٱلصَّٰلِحُ يَرْفَعُهُۥ ۚ وَٱلَّذِينَ يَمْكُرُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُو۟لَٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ

Men kane yürıdül ızzete fe lillahil ızzetü cemıa ileyhi yas'adül kelimüt tayyibü vel amelüs salihu yerfeuh vellezıne yemkürunes seyyiati lehüm azabün şedıd ve mekru ülaike hüve yebur (35-10)

Onur ve yücelik isteyen bilsin ki, onur ve yüceliğin tümü Allah'adır. Temiz ve güzel kelime O'na yükselir; hayra ve barışa yönelik amel de o kelimeyi yüceltir. Kötülükleri kuranlara/kötülükleri tuzak yapanlara gelince, onlar için şiddetli bir azap vardır. Ve böylelerinin tuzağı tarumar olur.

وَٱللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَٰجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِۦٓ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ

Vallahü halekaküm min türabin sümme min nutfetin sümme cealeküm ezvaca ve ma tahmilü min ünsa ve la tedau illa bi ılmih ve ma tahmilü min ünsa la tedau illa bi ılmih ve ma yüammeru min müammeriv ve la yünkasu min umurihı illa fı kitab inne zalike alellahi yesır (35-11)

Allah sizi bir topraktan, sonra bir spermden yarattı; sonra sizi çiftler haline getirdi. O'nun ilmi dışında, bir dişi ne hamile olur ne de doğurur. Yaşayan bir varlığa daha çok ömür verilmesi de onun ömründen biraz azaltılması da mutlaka bir Kitap'ta yazılıdır. Bu, Allah için gerçekten çok kolaydır.

Sayfa 435, Fatır 12-18 Ayetler, Cüz 22

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهُۥ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى ٱلْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Ve ma yestevil bahrani haza azbün füratün saiğun şerabühu ve haza milhun ücacve min küllin te'külune lahmen tariyyev ve testahricune hılyeten telbesuneha ve teral fülke fıhi mevahıra li tebteğu min fadlihı ve leallekümteşkürun (35-12)

İki deniz birbirine eşit olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu giderir, içimi hoş ve rahattır; şu tuzludur, acıdır. Ama hepsinden de taze et yersiniz; giyip takınacağınız bir süs çıkarırsınız. Allah'ın lütfundan nasip aramanız ve şükredebilmeniz için, gemilerin denizi yara yara gittiğini görürsün.

يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِى لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ ٱلْمُلْكُ ۚ وَٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ

Yulicül leyle fin nehari ve yulicün nehar fil leyli ve sehhareş şemse vel kamera küllüy yecrı li ecelim müsemma zalikümüllahü rabbüküm lehül mülk vellezıne ted'une min dunihı ma yemlikune min kıtmır (35-13)

Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Güneş'i ve Ay'ı buyruk altına almıştır. Herbiri belirlenen bir süreye kadar akıp gidiyor. İşte Rabbiniz Allah bu; mülk ve yönetim O'nundur. Onun berisinden yakardıklarınız ise bir çekirdek zarına bile hükmedemezler.

إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا۟ دُعَآءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا۟ مَا ٱسْتَجَابُوا۟ لَكُمْ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ ۚ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

İn ted'uhüm la yesmeu düaeküm ve lev semiu mestecabu leküm ve yevmel kıyameti yekfürune bi şirkiküm ve la yünebbiüke mislü habır (35-14)

Onlara çağırsanız, çağrınızı duymazlar. Duysalar da size cevap veremezler. Kıyamet günü de sizin onları ortak koştuğunuzu inkâr ederler. Hiç kimse sana, Habîr olan Allah'ın verdiği gibi haber veremez.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ أَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِ ۖ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ

Ya eyyühen nasü entümül fükaraü ilellah vallahü hüvel ğaniyyül hamıd (35-15)

Ey insanlar, siz Allah'a yönelmiş yoksullarsınız! Allah ise mutlak Ganî, mutlak Hamîd'dir.

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ
İy yeşe' yüzhibküm ve ye'ti bi halkın cedıd (35-16)
Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir halk getirir.

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ
Ve ma zalike alellahi bi azız (35-17)
Ve bu, Allah'a hiç de güç gelmez.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَىْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰٓ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِۦ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ
Ve la teziru vaziratüv vizra uhra ve in ted'u müskaletün ila hımliha la yuhmel minhü şey'üv ve lev kane za kurba innema tünzirullezıne yahşevne rabbehüm bil ğaybi ve ekamus salah ve men tezekka fe innema yetezekka li nefsih ve ilellahil mesıyr (35-18)
Hiçbir günahkâr, bir başkasının günahını yüklenmez. Yükü ağır gelen, onu taşımaya çağırsa bile, kendisinden hiçbir şey yüklenilmez. Akraba bile olsa... Sen ancak Rablerinden için için korkanları ve namaz kılanları uyarırsın. Arınıp temizlenen, kendi benliği için arınıp temizlenir. Dönüş Allah'adır.

Sayfa 436, Fatır 19-30 Ayetler, Cüz 22

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ
Ve ma yesteil a'ma vel besıyr (35-19)
Körle, gören bir olmaz!

وَلَا ٱلظُّلُمَـٰتُ وَلَا ٱلنُّورُ
Ve lez zulümatü ve len nur (35-20)
Karanlıklarla ışık da bir olmaz!

وَلَا ٱلظِّلُّ وَلَا ٱلْحَرُورُ
Ve lez zıllü ve lel harur (35-21)
Gölge ile sıcaklık da aynı değildir.

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَحْيَآءُ وَلَا ٱلْأَمْوَٰتُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَآءُ ۖ وَمَآ أَنتَ بِمُسْمِعٍۢ مَّن فِى ٱلْقُبُورِ

Ve ma yestevil ahyaü ve lel emvat innellahe yüsmiu mey yeşa' ve ma ente bi müsmiım men fil kubur (35-22)

Diriler de eşit olmaz, ölüler de. Allah dilediğine/dileyene işittirir. Ama sen, kabirlerdekilere işittiremezsin!

إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ

İn ente illa nezır (35-23)

Sen sadece bir uyarıcısın!

إِنَّآ أَرْسَلْنَـٰكَ بِٱلْحَقِّ بَشِيرًۭا وَنَذِيرًۭا ۚ وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌۭ

İnna erselnake bil hakkı beşırav ve nesıra ve im min ümmetin illa hala fıha nezır (35-24)

Şu bir gerçek ki, biz seni hak ile bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinden bir uyarıcı gelip geçmemiş olsun.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ وَبِٱلزُّبُرِ وَبِٱلْكِتَـٰبِ ٱلْمُنِيرِ

Ve iy yükezzibuke fe kad kezzebellezıne min kablihim caethüm rusülühüm bil kitabil münır (35-25)

Seni yalanlıyorlarsa, onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Resulleri onlara açık seçik mesajlar, sayfalar ve aydınlatıcı kitap getirmişlerdi.

ثُمَّ أَخَذْتُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

Sümme ehaztüllezıne keferu fe keyfe kane nekır (35-26)

Sonra ben, inkâr edenleri yakaladım. Ama nasıl oldu benim azabım?!

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۭ فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ ثَمَرَٰتٍۢ مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهَا ۚ وَمِنَ ٱلْجِبَالِ جُدَدٌۢ بِيضٌۭ وَحُمْرٌۭ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌۭ

E lem tera ennellahe enzele mines semai maa fe ahracna bihı semeratim muhtelifen elvanüha ve minel cibali cüdedüm bıduv ve humrum muhtelifün elvanüha ve ğarabıbü sud (35-27)

Görmedin mi, Allah, gökten bir su indirdi. Onunla, renkleri çeşit çeşit meyveler çıkardık. Dağlardan da yollar var; beyaz, kırmızı, değişik renklerde. Ve simsiyah yollar da var.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ وَٱلدَّوَآبِّ وَٱلْأَنْعَـٰمِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهُۥ كَذَٰلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى ٱللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ ٱلْعُلَمَـٰٓؤُا۟ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

Ve minen nasi ved devabbi vel en'ami muhtelifün elvanühu kezalik innema yahşellahe min ıbadihil ulema' innellahe azızün ğafur (35-28)

Aynı şekilde, insanlardan, hayvanlardan, davarlardan da çeşitli renklerde olanlar var. Kulları içinde Allah'tan ancak bilginler ürperir. Allah Azîz'dir, Gafûr'dur.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَـٰبَ ٱللَّهِ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَـٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَـٰرَةً لَّن تَبُورَ

İnnellezıne yetlune kitabellahi ve ekamus salete ve enfeku mimma razaknahüm sirrav va alaniyetey yercune ticaratel len tebur (35-29)

Allah'ın Kitabı'nı okuyanlar, namazı kılanlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık infak edenler, asla batmayacak bir ticaret umabilirler.

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ غَفُورٌ شَكُورٌ

Li yüveffiyehüm ücurahüm ve yezıdehüm min fadlih innehu ğafurun şekur (35-30)

Çünkü Allah onlara ücretlerini tam ödeyecek, lütfundan onlara artırma da yapacaktır. Gafûr'dur O, çok affeder; Şekûr'dur, şükredenlere mutlaka karşılık verir.

Sayfa 437, Fatır 31-38 Ayetler, Cüz 22

وَٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَـٰبِ هُوَ ٱلْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِعِبَادِهِۦ لَخَبِيرٌۢ بَصِيرٌ

Vellezı evhayna ileyke minel kitabi hüvel hakku müsaddikal lima beyne yedeyh innellahe bi ıbadihı le habırum besıyr (35-31)

Kitap'tan sana vahyettiğimiz, kendinden öncekini tasdikleyici hakkın ta kendisidir. Allah, kullarından tam haberdardır, onları iyice görmektedir.

ثُمَّ أَوْرَثْنَا ٱلْكِتَـٰبَ ٱلَّذِينَ ٱصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۖ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ بِٱلْخَيْرَٰتِ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْكَبِيرُ

Sümme evrasnel kitabellezınestafeyna min ıbadina fe minhüm zalimül li nefsih ve minhüm muktesıdve minhüm sabikum bil hayrati bi iznillah zalike hüvel fadlül kebır (35-32)
Sonra, kullarımız arasından seçtiklerimizi Kitap'a mirasçı kıldık. İçlerinden öz nefsine zulmeden var. Orta yolda gideni var. Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçeni var. İşte bu, büyük lütfun ta kendisidir.

جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

Cennatü adniy yedhuluneha yühallevne fiha min esavira min zehebiv ve lü'lüa ve libasühüm fıha harir (35-33)
Adn cennetlerine girerler onlar, orada altından bilezikler ve inci takınırlar. Orada giysileri ise ipektir.

وَقَالُوا۟ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِىٓ أَذْهَبَ عَنَّا ٱلْحَزَنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

Ve kalül hamdü lillahillezı ezhebe annel hazın inne rabbena le ğafurun şekur (35-34)
Şöyle derler: "Hamt olsun, üzüntüyü bizden gideren Allah'a! Rabbimiz mutlak Gafûr, mutlak Şekûr'dur.

ٱلَّذِىٓ أَحَلَّنَا دَارَ ٱلْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِۦ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

Ellezı ehallena daral mükameti min fadlih la yemessüna fıha nesabüv ve la yemessüna fıha lüğub (35-35)
Lütfuyla bizi durulacak yurda kondurdu. Orada bize hiçbir yorgunluk dokunmaz. Orada bize hiçbir usanç da dokunmaz."

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا۟ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى كُلَّ كَفُورٍ

Vellezıne keferu lehüm naru cehennem la yukda aleyhim fe yemutu ve la yühaffefü anhüm min azabiha kezalike neczı külle kefur (35-36)
İnkâr edenlere de cehennem ateşi var. Ne haklarında hüküm verilir ki ölsünler ne de azapları hafifletilir. İşte böyle cezalandırırız tüm nankörleri biz.

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَٰلِحًا غَيْرَ ٱلَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ ۚ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ ٱلنَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا۟ فَمَا

لِلظَّـٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ
Ve hüm yastarihune fıha rabbena ahricna na'mel salihan ğayrallezı künna na'mel e ve lem nüammirküm ma yetezekkeru fıhi men tezekkera ve caekümün nezır fe zuku fe ma liz zalimıne min nesıyr (35-37)
Feryat edip dururlar orada: "Rabbimiz, çıkar bizi de önceden yaptığımızdan başka şey yapalım. Barışa ve hayra yönelik iyi bir iş yapalım." Sizi biz, öğüt alanın öğüt alacağı bir süre ömürlendirmedik mi? Uyarıcı da geldi size. Hadi, tadın bakalım azabı! Zalimler için hiçbir yardımcı yok artık.

إِنَّ ٱللَّهَ عَـٰلِمُ غَيْبِ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ
İnnellahe alimü ğaybis semavati vel ard innehu alımüm bi zatüs sudur (35-38)
Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir/Âlim'dir. O, göğüslerin özündekini de çok iyi bilir.

Sayfa 438, Fatır 39-44 Ayetler, Cüz 22

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَكُمْ خَلَـٰٓئِفَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ ۖ وَلَا يَزِيدُ ٱلْكَـٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ ٱلْكَـٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا
Hüvellezı cealeküm halaife fil ard fe men kefera fe aleyhi küfruh ve la yezıdül kafirıne rüfruhüm ınde rabbihim illa makta ve la yezıdül kafirıne küfruhüm illa hasara (35-39)
Sizi yeryüzünde halefler yapan O'dur. Nankörlük edenin nankörlüğü kendi aleyhinedir. Kâfirlerin küfrü, Rableri katında öfkeden başka bir şey artırmaz. Kâfirlerin küfrü hüsran ve yıkımdan başka bir şey artırmaz.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُوا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ أَمْ ءَاتَيْنَـٰهُمْ كِتَـٰبًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ إِن يَعِدُ ٱلظَّـٰلِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا
Kul eraeytüm şürakaekümüllezıne ted'une min dunillah erunı maza haleku minel erdı em lehüm şirkün fis semavat em ateynahüm kitaben fehüm ala beyyinetim minh bel iy yeıdüz zalimune ba'duhüm ba'dan illa ğurura (35-40)
De ki: "Allah'ın berisinden yakardığınız şu ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana topraktan neyi yarattı onlar!" Yoksa göklerde bir ortaklıkları mı var? Yoksa onlara bir kitap verdik de kendileri o kitaptan bir kanıt üzerinde midirler? Hayır,

zalimler birbirlerine aldanıştan/ aldatıştan başka hiçbir şey vaat etmezler.

إِنَّ ٱللَّهَ يُمْسِكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ أَن تَزُولَا ۚ وَلَئِن زَالَتَآ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

İnnellahe yümsiküs semavati vel erda en tezula ve lein zaleta in emsekehüma min ehadim mim ba'dih innehu kane halımen ğafura (35-41)

Allah, gökleri ve yeri, yok olup gitmesinler diye tutuyor. Yemin olsun, eğer çöküp giderlerse, O'ndan başka hiç kimse onları tutamaz. Halîm'dir O, Gafûr'dur.

وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ لَئِن جَآءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى ٱلْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا

Ve aksemu billahi cehde eymanihim lein caehüm nezırul le yekununne ehda min ıhdel ümem felemma caehüm nezırum mazadehüm illa nüfura (35-42)

Yeminlerinin tüm gücüyle Allah'a ant içmişlerdi ki, eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse, ümmetlerin herhangi birinden çok daha doğru bir gidiş üzere olacaklar. Fakat uyarıcı onlara gelince, bu onlara nefretle kaçıştan başka bir katkı sağlamadı.

ٱسْتِكْبَارًا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَكْرَ ٱلسَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ ٱلْمَكْرُ ٱلسَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِۦ ۚ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ ٱلْأَوَّلِينَ ۚ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَحْوِيلًا

İstikbaran fil erdı ve mekras seyyi' ve la yehıykul mekrus seyyiü illa bi ehlih fe hel yenzurune illa sünnetel evvelın fe len tecide li sünnetillahi tebdıla ve len tecide li sünnetillahi tahvıla (35-43)

Yeryüzünde kibirlendi ve kötülük tezgâhladılar. Oysaki tezgâhlanan kötülük, sahibinden başkasını kuşatmaz. Öncekilerin başına gelenlerden başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın yol ve yönteminde değişme asla bulamazsın! Allah'ın yol ve yönteminde döneklik de bulamazsın!

أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوٓا۟ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعْجِزَهُۥ مِن شَىْءٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

E ve lem yesıru fil erdı fe yenzuru keyfe kane akıbetüllezıne min kablihim ve kanu eşedde minhüm kuvveh ve ma kanellahü li yu'cizehu min şey'in fis semavati ve la fil ard innehu kane alimen kadıra (35-44)

Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmediler mi? Onlar, kuvvet bakımından bunlardan daha zorluydular. Göklerde de yerde de Allah'ı âciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Alîm'dir O, Kadîr'dir.

Sayfa 439, Fatır 45 Ayet, Cüz 22

وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِمَا كَسَبُوا۟ مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِن دَآبَّةٍۢ وَلَـٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍۢ مُّسَمًّۭى ۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِۦ بَصِيرًۢا

Ve lev yüahızüllahün nase bima kesebu ma terake ala zahriha min dabbetiv ve lakiy yüahhıruhüm ila ecelim müsemma fe iza cae ecelühüm fe innellahe kane bi ıbadihı besıyra (35-45)

Eğer Allah, insanları, kazandıkları yüzünden hesaba çekseydi, yerkürenin sırtında hiçbir canlı bırakmazdı. Ne var ki, onları belirli bir süreye kadar, ecelleri gelinceye kadar erteliyor. Allah, kullarını iyice görmektedir.

Yasin Suresi (36/83), İniş sırası:41
Sayfa 439, Yasin 1-12 Ayetler, Cüz 22

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

يسٓ

Yasın (36-1)
Yâ, Sîn.

وَٱلْقُرْءَانِ ٱلْحَكِيمِ

Vel kur'anil hakiym (36-2)
Yemin olsun o hikmetlerle dolu Kur'an'a ki,

إِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ

İnneke le minel murseliyn (36-3)
Hiç kuşkusuz, sen, gönderilen elçilerdensin;

عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ
Ala sıratım müstekıym (36-4)
Dosdoğru bir yol üzerindesin.

تَنزِيلَ ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ
Tenziylel aziyzir rahıym (36-5)
Azîz ve Rahîm'in indirdiği üzeresin.

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمْ فَهُمْ غَٰفِلُونَ
Li tünzira kavmem ma ünzira abaühüm fehüm ğafilun (36-6)
Babaları uyarılmamış, tam gaflet içinde bir toplumu uyarman için gönderildin.

لَقَدْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَىٰٓ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
Le kad hakkal kavlü ala ekserihim fehüm la yü'minun (36-7)
Yemin olsun ki, onların çoğuna söz hak olmuştur, artık onlar iman etmezler.

إِنَّا جَعَلْنَا فِىٓ أَعْنَٰقِهِمْ أَغْلَٰلًا فَهِىَ إِلَى ٱلْأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ
İnna cealna fı a'nakıhim ağlalen fe hiye ilel ezkani fehüm mukmehun (36-8)
Biz onların boyunlarına bukağılar geçirdik. Bukağılar çenelere dayanmıştır da bu yüzden onların kafaları yukarı kalkıktır.

وَجَعَلْنَا مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
Ve cealna mim beyni eydihim seddev ve min halfihim sedden fe ağşeynahüm fehüm la yübsırun (36-9)
Önlerine bir set, arkalarına da başka bir set çektik. Böylece onları kuşatıp sardık; artık onlar görmezler.

وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
Ve sevaün aleyhim e enzertehüm em lem tünzirhüm la yü'minun (36-10)
Sen ha uyarmışsın onları ha uyarmamışsın, fark etmez onlar için; inanmazlar.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكْرَ وَخَشِىَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ
İnnema tünziru menittebeaz zikra ve haşiyer rahmane bil ğayb fe beşşirhü bi mağfirativ ve ecrin kerım (36-11)

Sen ancak o zikire/Kur'an'a uyan ve görmediği halde Rahman'dan korkan kimseyi uyarırsın. Böylesini, bir bağışlanma ve seçkin bir ödülle müjdele!

إِنَّا نَحْنُ نُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا۟ وَءَاثَـٰرَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَـٰهُ فِىٓ إِمَامٍ مُّبِينٍ

İnna nahnü nuhyil mevta ve nektübü ma kaddemu ve asarahüm ve külle şey'in ahsaynahü fı imamim mübiyn (36-12)

Biz, yalnız biz, ölüleri diriltiriz ve onların önden gönderdiklerini de eserlerini de yazarız. Zaten biz her şeyi apaçık bir kütükte ayrıntılı olarak kaydetmişizdir.

Sayfa 440, Yasin 13-27 Ayetler, Cüz 22

وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَـٰبَ ٱلْقَرْيَةِ إِذْ جَآءَهَا ٱلْمُرْسَلُونَ

Vadrib lehüm meselen ashabel karyeh iz caehel murselun (36-13)

Onlara o kent halkını örnek ver. Hani, elçiler gelmişti oraya.

إِذْ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوٓا۟ إِنَّآ إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ

İz erselna ileyhimüsneyni fe kezzebuhüma fe azzezna bi salisin fe kalu inna ileyküm murselun (36-14)

Hani, biz onlara iki kişi göndermiştik, onları yalanlamışlardı. Bunun üzerine biz, üçüncü bir kişiyle destek vermiştik. Şöyle demişlerdi: "Biz, size gönderilen elçileriz!"

قَالُوا۟ مَآ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَآ أَنزَلَ ٱلرَّحْمَـٰنُ مِن شَىْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

Kalu ma entüm illa beşerum mislüna ve ma enzeler rahmanü min şey'in in entüm illa tekzibun (36-15)

Kent halkı dedi ki: "Siz, bizim gibi birer insandan başka şey değilsiniz. Rahman hiçbir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz."

قَالُوا۟ رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّآ إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ

Kalu rabbüna ya'lemü inna ileyküm le murselun (36-16)

Dediler: "Rabbimiz biliyor ki, biz size gönderilmiş elçileriz."

وَمَا عَلَيْنَآ إِلَّا ٱلْبَلَـٰغُ ٱلْمُبِينُ

Ve ma aleyna illel belağul mübın (36-17)
"Bize düşen, açık bir tebliğden başka şey değildir."

قَالُوٓا۟ إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۖ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا۟ لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ
Kalu inna tetayyarna biküm leil lem tentehu le nercümenneküm ve le yemessenneküm minna azabün eliym (36-18)
Dediler: "Sizin yüzünüzden uğursuzlukla karşılaştık/biz sizi uğursuzluk sebebi saymaktayız. Eğer bu işe son vermezseniz, sizi mutlaka taşlayacağız. Ve bizden size acıklı bir azap kesinlikle dokunacaktır."

قَالُوا۟ طَـٰٓئِرُكُم مَّعَكُمْ ۚ أَئِن ذُكِّرْتُم ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
Kalu tairuküm meaküm ein zükkirtüm bel entüm kavmüm müsrifun (36-19)
Dediler: "Uğursuzluk kuşunuz sizinle beraberdir. Size öğüt verildi diye mi bütün bunlar? Hayır, siz savurganlığa, aşırılığa sapmış bir topluluksunuz."

وَجَآءَ مِنْ أَقْصَا ٱلْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَـٰقَوْمِ ٱتَّبِعُوا۟ ٱلْمُرْسَلِينَ
Ve cae min aksal medıneti racülüy yes'a kale ya kavmittebiul murseliyn (36-20)
Kentin öbür ucundan bir adam koşarak gelip şöyle dedi: "Ey topluluk, bu elçilere uyun!"

ٱتَّبِعُوا۟ مَن لَّا يَسْـَٔلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ
İttebiu mel la yes'elüküm ecrav vehüm mühtedun (36-21)
"Sizden herhangi bir ücret istemeyelere uyun. Onlardır doğruyu ve güzeli bulanlar."

وَمَا لِىَ لَآ أَعْبُدُ ٱلَّذِى فَطَرَنِى وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
Ve ma liye la a'büdüllezı fetaranı ve ileyhi türceun (36-22)
"Beni yaratana ne diye kulluk etmeyecek mişim ben? Ve sizler de O'na döndürüleceksiniz."

ءَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً إِن يُرِدْنِ ٱلرَّحْمَـٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّى شَفَـٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا يُنقِذُونِ
E ettehızü min dunihı aliheten iy yüridnir rahmanü bi durril la tuğni annı şefaatühüm şey'ev ve la yünkızun (36-23)
"O'ndan başka tanrılar mı edineyim ben? Eğer Rahman bana bir zorluk/zarar dilerse onların şefaati benden hiçbir şeyi savamaz; beni kurtaramazlar."

إِنِّىٓ إِذًا لَّفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ
İnnı izel le fı dalalim mübın (36-24)
"Bu durumda ben elbette ki açık bir sapıklığın içine düşerim."

إِنِّىٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ فَٱسْمَعُونِ
İnnı amentü bi rabbiküm fesmeun (36-25)
"Ben, sizin Rabbinize iman ettim, artık dinleyin beni!"

قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَٰلَيْتَ قَوْمِى يَعْلَمُونَ
Kıyledhulil cenneh kale ya leyte kavmı ya'lemun (36-26)
"Gir cennete!" denildi. Dedi: "Kavmim bir bilebilseydi?

بِمَا غَفَرَ لِى رَبِّى وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُكْرَمِينَ
Bima ğafera lı rabbı ve cealenı minel mükramiyn (36-27)
Ki Rabbim beni affetti; beni, ikram edilenlerden kıldı."

Sayfa 441, Yasin 28-40 Ayetler, Cüz 23

وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ
Ve ma enzelna ala kavmihı mim ba'dihı min cündim mines semai ve ma künna münziliyn (36-28)
Biz onun ardından kavmi üzerine gökten bir ordu indirmedik, indirecek de değildik.

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ
İn kanet illa sayhatev vahıdeten fe iza hüm hamidun (36-29)
Olan, sadece korkunç titreşimli bir sesti. Ve bir anda söndüverdiler.

يَٰحَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ
Ya hasraten alel ıbad ma yetiyhim mir rasulin illa kanu bihı yestehziun (36-30)
Yazık şu kullara! Kendilerine gelen her resulle mutlaka alay ederlerdi.

أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ
Elem yerav kem ehlekna kablehüm minel kuruni ennehüm ileyhim la yarciun (36-31)

Görmediler mi, kendilerinden önce nice nesilleri helâk ettik. Onlar artık bir daha bunlara dönmeyecekler.

وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

Ve in küllül lemma cemiy'ul ledeyna muhdarun (36-32)
Ancak herkes toplandığında, onlar da huzurumuzda hazır bulundurulacaklar.

وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلْأَرْضُ ٱلْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَـٰهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

Ve ayetül lehümül erdul meyteh ahyeynaha ve ahracna minha habben feminhü ye'külun (36-33)
Ölü toprak onlar için bir mucizedir. Onu dirilttik, ondan dâne çıkardık; bak işte ondan yiyorlar.

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّـٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَـٰبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ ٱلْعُيُونِ

Ve cealna fiyha cennatim min nahıyliv ve a'nabiv ve feccerna fiyha minel uyun (36-34)
Onda hurmalardan, üzümlerden bahçeler oluşturduk, ondan pınarlar fışkırttık;

لِيَأْكُلُوا۟ مِن ثَمَرِهِۦ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

Li ye'külu min semerihı ve ma amilethü eydiyhim efela yeşkürun (36-35)
Ki onun ürününden ve ellerinin yapıp ettiğinden yesinler. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

سُبْحَـٰنَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

Sübhanellezı halekal ezvace külleha mimma tümbitül erdu ve min enfüsihim ve mimma la ya'lemun (36-36)
Şanı yücedir o Allah'ın ki toprağın bitirdiklerinden, onların öz benliklerinden ve nice bilmediklerinden bütün çiftleri yaratmıştır.

وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ ٱلنَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ

Ve ayetül lehümül leyl neslehu minhün nehara fe iza hüm muslimun (36-37)
Gece de onlar için bir mucizedir. Gündüzü ondan soyup alırız da onlar karanlığa gömülüverirler.

وَٱلشَّمْسُ تَجْرِى لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ

Veş şemsü tecrı li müstekarril leha zalike takdiyrul aziyzil aliym (36-38)

Güneş, kendine özgü bir durak noktasına/bir durma zamanına doğru akıp gidiyor. Azîz, Alîm olanın takdiridir bu.

وَٱلْقَمَرَ قَدَّرْنَـٰهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَٱلْعُرْجُونِ ٱلْقَدِيمِ
Vel kamera kaddernahü menazile hatta ade kel urcunil kadiym (36-39)
Ay'a gelince, biz onun için de bir takım durak noktaları/birtakım evreler belirledik. Nihayet o, eski hurma sapının eğrilmişi gibi geri döner.

لَا ٱلشَّمْسُ يَنۢبَغِى لَهَآ أَن تُدْرِكَ ٱلْقَمَرَ وَلَا ٱلَّيْلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ
Leşşemsü yembeğıy leha en tüdrikel kamera velel leylü sabikun nehar ve küllün fı felekiy yesbehun (36-40)
Güneş'in Ay'a ulaşıp çatması gerekmiyor. Gecenin de gündüzü geçmesi gerekmez. Her biri bir yörüngede yüzmektedir.

Sayfa 442, Yasin 41-54 Ayetler, Cüz 23

وَءَايَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ
Ve ayetül lehüm enna hamelna zürriyyetehüm fil fülkil meşhun (36-41)
Zürriyetlerini o dopdolu gemilerde taşımamız da onlar için bir ayettir.

وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِۦ مَا يَرْكَبُونَ
Ve halakna lehüm mim mislihı ma yarkebun (36-42)
Onlar için gemilere benzer, binecekleri başka şeyler de yarattık.

وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ
Ve in neşe' nuğrıkküm fela sariyha lehüm velahüm yünkazun (36-43)
Eğer dilersek onları boğarız. Bu durumda ne kendileri için feryat eden olur ne de kurtarılırlar.
إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَـٰعًا إِلَىٰ حِينٍ
İlla rahmetem minna ve metaan ila hıyn (36-44)
Ancak bizden bir rahmet olarak bir süreye kadar daha nimetlensinler diye kurtarılırlar.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّقُوا۟ مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Ve iza kıyle lehümütteku ma beyne eydıküm ve ma halfeküm leallekküm türhamun (36-45)
Onlara, "Önünüzdekinden ve arkanızdakinden sakının ki, size merhamet edilebilsin!" denildiğinde, hiç aldırmazlar.

وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ ءَايَةٍۢ مِّنْ ءَايَـٰتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا۟ عَنْهَا مُعْرِضِينَ
Ve ma te'tiyhim min ayetim min ayati rabbihim illa kanu anha mu'ridıyn (36-46)
Çünkü Rablerinin ayetlerinden kendilerine bir ayet gelince, ondan mutlaka yüz çevirmişlerdir.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ أَطْعَمَهُۥٓ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِى ضَلَـٰلٍۢ مُّبِينٍۢ
Ve iza kıyle lehüm enfiku mimma razekakümüllahü kalelleziyne keferu lilleziyne amenu e nut'ımü mel lev yeşaüllahü at'amehu in entüm illa fı dalalim mübın (36-47)
Onlara, "Allah'ın size lütfettiği rızıklardan dağıtın!" dendiğinden, nankörlüğe sapanlar, iman edenlere şöyle derler: "Allah'ın, dilediği takdirde yedirip doyuracağı kişiyi biz mi doyuracağız? Siz açık bir sapıklık içindesiniz, hepsi bu."

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَـٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ
Ve yekulune meta hazel va'dü in küntüm sadikıyn (36-48)
Bir de şöyle derler: "Eğer doğru sözlüler iseniz, bu tehdit ne zaman?"

مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةًۭ وَٰحِدَةًۭ تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ
Ma yenzurune illa sayhatev vahıdeten te'huzühüm vehüm yehıssımun (36-49)
Sadece korkunç titreşimli bir sesi bekliyorlar. Onlar çekişip dururlarken, o ses kendilerini enseleyecektir.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةًۭ وَلَآ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ
Fela yestetıy'une tevsıyetev ve la ila ehlihim yarciun (36-50)
O zaman ne bir tavsiyede bulunmaya güçleri yetecek ne de ailelerine dönebilecekler.

وَنُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ ٱلْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ
Ve nüfiha fis suri fe iza hüm minel ecdasi ila rabbihim yensilun (36-51)
Sûra üfürülmüştür! Bak, işte kabirlerden, Rablerine doğru akın akın gidiyorlar.

قَالُواْ يَٰوَيْلَنَا مَنۢ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۜ هَٰذَا مَا وَعَدَ ٱلرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ ٱلْمُرْسَلُونَ
Kalu ya veylena mem beasena mim merkadina haza ma veader rahmanü ve sadekal murselun (36-52)
Şöyle diyecekler: "Vay başımıza gelene! Kim kaldırdı bizi mezarımızdan? Rahman'ın vaat ettiği işte bu! Peygamberler doğru söylemişler."

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ
İn kanet illa sayhatev vahıdeten feiza hüm cemiy'ul ledeyna muhdarun (36-53)
Topu topu korkunç titreşimli bir tek ses. Ve bakmışsın, hepsi birden huzurumuzda divan durmaktadır.

فَٱلْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
Fel yevme la tuzlemü nefsün şey'ev vela tüczevne illa ma küntüm ta'melun (36-54)
O gün hiçbir canlıya, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. Sizler, sadece yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak cezalandırılırsınız.

Sayfa 443, Yasin 55-70 Ayetler, Cüz 23

إِنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ ٱلْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فَٰكِهُونَ
İnne ashabel cennetil yevme fı şüğulin fakihun (36-55)
O gün cennet halkı bir uğraş içinde eğlenip ferahlamaktadır.

هُمْ وَأَزْوَٰجُهُمْ فِى ظِلَٰلٍ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ
Hüm ve ezvacühüm fı zılalın alel eraiki müttekiun (36-56)
Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, koltuklar üzerinde yaslanmışlardır.

لَهُمْ فِيهَا فَٰكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ
Lehüm fiyha fakihetüv ve lehüm ma yeddeun (36-57)
Orada kendileri için meyveler var. İstedikleri her şey kendilerinin olacak.

سَلَٰمٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ
Selamün kavlem mir rabbir rahıym (36-58)
Rahîm Rab'den bir de sözlü selam!

وَٱمْتَـٰزُوا۟ ٱلْيَوْمَ أَيُّهَا ٱلْمُجْرِمُونَ
Vemtazül yevme eyyühel mücrimun (36-59)
Ey günahkârlar! Bugün şöyle ayrılın!

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَـٰبَنِىٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا۟ ٱلشَّيْطَـٰنَ ۖ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
Elem a'hed ileyküm ya benı ademe el la ta'büdüş şeytan innehu leküm adüvvüm mübiyn (36-60)
Ey âdemoğulları! Ben size, "Şeytana kulluk etmeyin, o sizin için açık bir düşmandır!" demedim mi?

وَأَنِ ٱعْبُدُونِى ۚ هَـٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ
Ve enı'büduni haza sıratum müstekıym (36-61)
"Bana ibadet edin, dosdoğru yol budur!" demedim mi?

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۖ أَفَلَمْ تَكُونُوا۟ تَعْقِلُونَ
Ve lekad edalle minküm cibillen kesiyra efelem tekunu ta'kılun (36-62)
Yemin olsun, şeytan, içinizden birçok nesli saptırmıştı. Aklınızı hiç işletmiyor muydunuz?

هَـٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ
Hazihı cehennemülletı küntüm tuadun (36-63)
Alın size, tehdit edildiğiniz cehennem!

ٱصْلَوْهَا ٱلْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
Islevhel yevme bima küntüm tekfürun (36-64)
İnkâr edip durmanız yüzünden dalın oraya bugün!

ٱلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰٓ أَفْوَٰهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ
El yevme nahtimü ala efvahihim ve tükellimüna eydıhim ve teşhedü ercülühüm bima kanu yeksibun (36-65)
O gün, ağızlarını mühürleyeceğiz. Bize elleri konuşacak, ayakları da kazanmış olduklarına tanıklık edecek.

وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰٓ أَعْيُنِهِمْ فَٱسْتَبَقُوا۟ ٱلصِّرَٰطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ
Velev neşaü letamesna ala a'yünihim festebekus sırata fe enna yübsırun (36-66)

Dilesek, gözlerini siler, onları elbette kör ederiz. O zaman yola koyulmak isterler ama nasıl görecekler?

وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنَـٰهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا ٱسْتَطَـٰعُوا۟ مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
Velev neşaü le mesahnahüm ala mekanetihim femestetau mudiyyev ve la yarciun (36-67)
Dilesek, onları oldukları yerde hayvana çeviririz. O zaman ne ileri gitmeye güçleri yeter ne de geri dönebilirler.

وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى ٱلْخَلْقِ ۖ أَفَلَا يَعْقِلُونَ
Ve men nüammirhü nünekkishü fil halk efela ya'kılun (36-68)
Kimi uzun ömürlü kılarsak, onu yaratılışta gerisin geri çeviririz. Hâlâ akıllarını işletmiyorlar mı?

وَمَا عَلَّمْنَـٰهُ ٱلشِّعْرَ وَمَا يَنۢبَغِى لَهُۥٓ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ
Ve ma alemnahüş şı'ra ve ma yembeğıy leh in hüve illa zikruv ve kur'anüm mübiyn (36-69)
Biz o peygambere şiir öğretmedik. Şiir ona yaraşmaz/layık olamaz da. Ona vahyedilen, bir öğütten ve apaçık bir Kur'an'dan başka şey değildir;

لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ
Li yünzira men kane hayyave ve yehıkkal kavlü alel kafirın (36-70)
Diri olanı uyarsın ve inkârcılar üzerine söz hak olsun diye indirilmiştir.

Sayfa 444, Yasin 71-83 Ayetler, Cüz 23

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا خَلَقْنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَآ أَنْعَـٰمًا فَهُمْ لَهَا مَـٰلِكُونَ
E ve lem yerav enna halakna lehüm mimma amilet eydına en'amen fehüm leha malikun (36-71)
Görmediler mi, ellerimizin yapıp ettiklerinden, kendileri için nice hayvanlar yarattık da onlar, bu hayvanlara sahip oluyorlar.

وَذَلَّلْنَـٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
Ve zellelnaha lehüm fe minha rakubühüm ve minha ye'külun (36-72)
O hayvanları bunlara boyun eğdirdik. Onlardan binekleri vardır ve onlardan bir kısmını da yiyorlar.

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَمَشَارِبُ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ
Ve lehüm fiyha menafiu ve meşarib efela yeşkürun (36-73)
O hayvanlarda bunlar için birçok yararlar var, içecekler var. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ
Vettehazu min dunillahi alihetel leallehüm yünsarun (36-74)
Kendilerine yardım edilir ümidiyle Allah'tan başka ilahlar edindiler.

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ
La yestetıy'une nasrahüm vehüm lehüm cündüm muhdarun (36-75)
Oysaki, o ilahlar bunlara yardım edemezler. Tam aksine, bunlar, o ilahlara hizmet eden ordular durumundadır.

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
Fela yahzünke kavlühüm inna na'lemü ma yüsirrune ve ma yu'linun (36-76)
Artık onların sözü seni üzmesin! Biz onların sır olarak tuttuklarını da açıkladıklarını da biliyoruz.

أَوَلَمْ يَرَ ٱلْإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقْنَٰهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
Evelem yeral insanü enna halaknahü min nutfetin fe iza hüve hasıymün mübın (36-77)
Görmedi mi insan, kendisini bir spermden yarattığımızı! Bir de bize açık bir hasım kesilmiştir o.

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِىَ خَلْقَهُۥ ۖ قَالَ مَن يُحْىِ ٱلْعِظَٰمَ وَهِىَ رَمِيمٌ
Ve darabe lena meselev ve nesiye halkah kale mey yuhyil ızame ve hiye ramım (36-78)
Kendi yaratılışını unutmuş da bize örnek veriyor. Ve bir de şöyle diyor: "Şu çürümüş kemiklere kim hayat verecek?"

قُلْ يُحْيِيهَا ٱلَّذِىٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
Kul yuhyıhellezı enşeeha evvele merrah ve hüve bi külli halkın alım (36-79)
De ki: "Onlara hayatı verecek olan, onları ilk kez yaratandır. O, bütün yaratılmışları/her türlü yaratmayı çok iyi bilmektedir."

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلشَّجَرِ ٱلْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَآ أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ
Ellezı ceale leküm mineş şeceril ahdari naran fe iza entüm minhü tukıdun (36-80)
O size, o yeşil ağaçtan bir ateş oluşturdu da siz ondan tutuşturup duruyorsunuz.

أَوَلَيْسَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم ۚ بَلَىٰ وَهُوَ ٱلْخَلَّٰقُ ٱلْعَلِيمُ
Eveleysellezı halekas semavati vel erda bi kadirin ala ey yahlüka mislehüm bela ve hüvel hallakul alım (36-81)
Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerini yaratmaya güç yetiremez mi? Elbette güç yetirir. Her şeyi bilen Alîm, sürekli yaratan Hallâk O'dur.

إِنَّمَآ أَمْرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيْـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ
İnnema emruhu iza erade şey'en ey yekule lehu kün fe yekun (36-82)
O birşeyi istediğinde, buyruğu sadece şunu söylemektir: "Ol!" Artık o, oluverir.

فَسُبْحَٰنَ ٱلَّذِى بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
Fe sübhanellezı bi yedihı melekutü külli şey'iv ve ileyhi türceun (36-83)
Herşeyin kaynağı/egemenliği elinde olan o yaratıcının şanı çok yücedir! Sonunda O'na döndürüleceksiniz.

Saffat Suresi (37/182), İniş sırası: 56
Sayfa 445, Saffat 1-24 Ayetler, Cüz 23

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفًّا
Vessaffati saffa (37-1)
Yemin olsun o saf bağlayıp dizilenlere/o saflar tutturup sıraya dizilenlere/o kanatlarını açıp toplayarak uçanlara,

فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجْرًا

Fezzacirati zecra (37-2)
O haykırarak sevk edenlere/o göğüs gererek durduranlara,

فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكْرًا
Fettaliyati zikra (37-3)
O Zikir okuyanlara,

إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَٰحِدٌ
İnne ilaheküm le vahıd (37-4)
Ki sizin ilahınız hiç kuşkusuz bir ve tektir.

رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ ٱلْمَشَٰرِقِ
Rabbüs semavati vel erdı ve ma beynehüma ve rabbül meşarık (37-5)
Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir O; doğuların da Rabbidir O.

إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِزِينَةٍ ٱلْكَوَاكِبِ
İnna zeyyennes semaed dünya bi zınetinil kevakib (37-6)
Biz o yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsleyip donattık.

وَحِفْظًا مِّن كُلِّ شَيْطَٰنٍ مَّارِدٍ
Ve hıfzam min külli şeytanim marid (37-7)
Ve her türlü inatçı, âsi şeytandan koruduk.

لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلْمَلَإِ ٱلْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ
La yessemmeune ilel meleil a'la ve yukzefune min külli canib (37-8)
Onlar ne kadar çırpınsalar da o yüce konseyi dinleyemezler. Ve her taraftan atışa tutulurlar;

دُحُورًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ
Dühurav ve lehüm azabüv vasıb (37-9)
Kovulurlar. Ve onlar için, yakalarını bırakmayan bir azap vardır.

إِلَّا مَنْ خَطِفَ ٱلْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُۥ شِهَابٌ ثَاقِبٌ
İlla men hatfel hatfete fe etbeahu şihabün sakıb (37-10)
Yüce konseyden bir söz çalıp çarpan olabilirse de onun peşine hemen delici, alevli bir yıldız takılır.

فَٱسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَم مَّنْ خَلَقْنَآ ۚ إِنَّا خَلَقْنَـٰهُم مِّن طِينٍۢ لَّازِبٍۭ
Festeftihim ehüm eşddü halkan em men halakna inna halaknahüm min tıynil lazib (37-11)
Şimdi sor onlara: Yaratış ve yaratılış bakımından onlar mı daha güçlüdür, yoksa bizim yarattığımız şuurlular mı? Gerçek şu ki, biz onları bir cıvık çamurdan yarattık.

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
Bel acibte ve yesharun (37-12)
Ama sen şaşırdın, onlarsa alay ediyorlar.

وَإِذَا ذُكِّرُوا۟ لَا يَذْكُرُونَ
Ve iza zükkiru la yezkürun (37-13)
Düşünüp taşınmaya çağrıldıklarında düşünmüyorlar.

وَإِذَا رَأَوْا۟ ءَايَةًۭ يَسْتَسْخِرُونَ
Ve iza raev ayetey yesteshırun (37-14)
Bir ayetle yüzyüze geldiklerinde, dudak büküp eğleniyorlar.

وَقَالُوٓا۟ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا سِحْرٌۭ مُّبِينٌ
Ve kalu in haza illa sıhrum mübın (37-15)
Şöyle dediler: "Bu, apaçık bir büyüden başka şey değildir."

أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًۭا وَعِظَـٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
E iza mitna ve künna türabev ve ızamen e inna le meb'usun (37-16)
"Öldüğümüz, toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman mı? Biz gerçekten diriltilecek miyiz?"

أَوَءَابَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ
E ve abaünel evvelun (37-17)
"Önceki atalarımız da mı?"

قُلْ نَعَمْ وَأَنتُمْ دَٰخِرُونَ
Kul neam ve entüm dahırun (37-18)
De ki: "Evet! Ve, siz de! Aşağılanmış, ezilmiş olarak."

فَإِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ وَٰحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنظُرُونَ
Fe innema hiye zecratüv vahıdetün fe izahüm yenzurun (37-19)
Müthiş bir komut sesidir O. Onlar öylece bakakalacaklar.

وَقَالُوا۟ يَٰوَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ ٱلدِّينِ
Ve kalu ya veylena haza yevmüd dın (37-20)
Şöyle derler: "Vay başımıza! Din günüdür bu!"

هَٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ
Haza yevmül faslillezı küntüm bihı tükezzibun (37-21)
O yalanlayıp durduğunuz ayrım günüdür bu.

ٱحْشُرُوا۟ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ وَأَزْوَٰجَهُمْ وَمَا كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ
Uhşürullezıne zalemu ve ezvacehüm ve ma kanu ya'büdun (37-22)
Toplayın o zulmedenleri; eşlerini de. O tapınıp durmuş olduklarını da toplayın!

مِن دُونِ ٱللَّهِ فَٱهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْجَحِيمِ
Min dunillahi fehduhüm ila sıratıl cehıym (37-23)
Allah'tan başka tapınmış olduklarını. Sürün onları cehennemin yoluna.

وَقِفُوهُمْ ۖ إِنَّهُم مَّسْـُٔولُونَ
Ve kıfuhüm innehüm mes'ulun (37-24)
Durdurun onları, çünkü hepsi sorguya çekilecekler.

Sayfa 446, Saffat 25-51 Ayetler, Cüz 23

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ
Me leküm la tenasarun (37-25)
Neniz var da birbirinize yardım etmiyorsunuz?

بَلْ هُمُ ٱلْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

Bel hümül yevme müsteslimun (37-26)
Edemezler! Bugün hepsi teslim bayrağını çekmiş durumdadır.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍۢ يَتَسَآءَلُونَ
Ve akbele ba'duhüm ala ba'dıy yetesaelun (37-27)
Birbirlerine dönerek birşeyler sorup duruyorlar.

قَالُوٓا۟ إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ ٱلْيَمِينِ
Kalu inneküm küntüm te'tunena anil yemın (37-28)
Dediler: "Siz bize sağ taraftan geliyordunuz."

قَالُوا۟ بَل لَّمْ تَكُونُوا۟ مُؤْمِنِينَ
Kalu bel lem tekunu mü'minın (37-29)
Ötekiler dediler: "Hayır, siz zaten inanmıyordunuz?"

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطَـٰنٍۭ ۖ بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَـٰغِينَ
Ve ma kane lena aleyküm min sultan bel küntüm kavmen tağıyn (37-30)
"Bizim size karşı bir sultamız yoktu. İşin esası şu ki siz azmış bir topluluktunuz."

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَآ ۖ إِنَّا لَذَآئِقُونَ
Fe hakka aleyna kavlü rabbina inna le zaikun (37-31)
"Rabbimizin sözü üzerimize hak oldu. Tadacağımızı elbette tadacağız."

فَأَغْوَيْنَـٰكُمْ إِنَّا كُنَّا غَـٰوِينَ
Fe ağveynaküm inna künna ğavın (37-32)
"Sizi saptırıp azdırmıştık. Çünkü biz de sapıp azmış kişilerdik."

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍۢ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
Fe innehüm yevmeizin fil azabi müşterikun (37-33)
Onlar o gün azap içinde ortaklık kurmuşlardır.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِٱلْمُجْرِمِينَ
İnna kezalike nef'alü bil mücrimın (37-34)
İşte böyle yaparız biz suçlulara/günahkârlara.

إِنَّهُمْ كَانُوٓا۟ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

İnnehüm kanu iza kıyle lehüm la ilahe illellahü yestekbirun (37-35)
Onlar, kendilerine, "Allah'tan başka ilah yoktur" dendiğinde, kibirleniyorlardı.

وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓا۟ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ
Ve yekulune e inna letariku alihetina li şaırim mecnun (37-36)
Ve şöyle diyorlardı: "Mecnun bir şair yüzünden ilahlarımızı mı terk edeceğiz?"

بَلْ جَآءَ بِٱلْحَقِّ وَصَدَّقَ ٱلْمُرْسَلِينَ
Bel cae bil hakkı ve saddekal murselın (37-37)
Hayır, öyle değil! O, hakkı getirmişti. Diğer peygamberleri de tasdik etmişti.

إِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا۟ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَلِيمِ
İnneküm lezaikul azabil elım (37-38)
Yemin olsun, siz o acıklı azabı mutlaka tadacaksınız!

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
Ve ma tüczevne illa ma küntüm ta'melun (37-39)
Ve yalnız, yapıp ettiklerinizin karşılığıyla cezalandırılacaksınız.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ
İlla ıbadellahil muhlesıyn (37-40)
Allah'ın içtenliğe erdirilmiş temiz kulları başkadır.

أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ
Ülaike lehüm rizkum ma'lum (37-41)
Onlar için belirlenmiş bir rızık vardır.

فَوَٰكِهُ ۖ وَهُم مُّكْرَمُونَ
Fevakih ve hüm mükramun (37-42)
Çeşit çeşit meyveler vardır. İkramla karşılanan kişilerdir onlar.

فِى جَنَّـٰتِ ٱلنَّعِيمِ
Fı cennatin neıym (37-43)
Nimetlerle dolu cennetlerdedirler.

عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَـٰبِلِينَ

Ala sürurim mütekabilın (37-44)
Karşılıklı koltuklar üzerindedirler.

يُطَافُ عَلَيْهِم بِكَأْسٍۢ مِّن مَّعِينٍۭ
Yütafü alyhim bi ke'sim mim meıyn (37-45)
Kaynaktan doldurulmuş kadehler dolandırılır çevrelerinde.

بَيْضَآءَ لَذَّةٍۢ لِّلشَّـٰرِبِينَ
Beydae lezzetil lişşaribın (37-46)
Bembeyaz, içenlere lezzet sunan kadehler.

لَا فِيهَا غَوْلٌۭ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ
La fıha ğavlüv ve la hüm anha yünzefun (37-47)
Sersemletme/başağrısı yok onda. Sarhoş da olmazlar ondan.

وَعِندَهُمْ قَـٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ عِينٌۭ
Ve ındehüm kasıratüt tarfi ıyn (37-48)
Yanlarında, gözlerini onlara dikmiş, iri gözlü dilberler vardır.

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌۭ مَّكْنُونٌۭ
Ke ennehünne beydum meknun (37-49)
Korunmuş yumurtalar gibidir onlar.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍۢ يَتَسَآءَلُونَ
Fe akbele ba'duhüm ala ba'dıy yetesaelun (37-50)
Birbirlerine dönüp birşeyler sorarlar.

قَالَ قَآئِلٌۭ مِّنْهُمْ إِنِّى كَانَ لِى قَرِينٌۭ
Kale kailüm minhüm innı kane lı karın (37-51)
İçlerinden bir sözcü şöyle der: "Benim yakın bir arkadaşım vardı."

Sayfa 447, Saffat 52-76 Ayetler, Cüz 23

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ
Yekulü e inneke le minel müsaddikıyn (37-52)

Derdi ki: "Sen gerçekten şunu tasdik edenlerden misin?"

أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَـٰمًا أَءِنَّا لَمَدِينُونَ
E iza mitna ve künna türabev ve ızamen e inna le medınun (37-53)
"Biz, ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra, gerçekten cezalandırılacak mıyız?"

قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ
Kale hel entüm müttaliun (37-54)
Dedi: "Siz de bir araştırır mısınız?"

فَٱطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِى سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ
Fattalea fe raahü fı sevail cehıym (37-55)
Araştırdı, nihayet onu cehennemin ta ortasında gördü.

قَالَ تَٱللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ
Kale tellahi in kidte le türdın (37-56)
Dedi: "Vallahi, az kalsın sen beni de buralara düşürecektin."

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ
Ve lev la nı'metü rabbı leküntü minel muhdarın (37-57)
"Rabbimin nimeti olmasaydı, kesinlikle ben de şurada toplananlar arasına girmiş olacaktım."

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ
E fe ma nahnü bi meyyitın (37-58)
"Peki, biz artık ölmeyecek miyiz?"

إِلَّا مَوْتَتَنَا ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ
İlla mevtetenel ula ve ma nahnü bi müazzebın (37-59)
"Sadece ilk ölümümüz; azaba da uğratılmayacağız, öyle mi?"

إِنَّ هَـٰذَا لَهُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ
İnne haza le hüvel fevzül azıym (37-60)
Doğrusu bu, büyük başarının ta kendisidir.

لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ ٱلْعَٰمِلُونَ
Li misli haza felya'melil amilun (37-61)
Çalışanlar, böylesi için çalışsınlar.

أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ ٱلزَّقُّومِ
E zalike hayrun nüzülen em şeceratüzç zekkum (37-62)
Ödül ve ikram olarak, bu mu daha hayırlı yoksa zakkum ağacı mı?

إِنَّا جَعَلْنَٰهَا فِتْنَةً لِّلظَّٰلِمِينَ
İnna cealnaha fitnetel liz zalimın (37-63)
O ağaç ki, zalimler için onu bir fitne yaptık.

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِىٓ أَصْلِ ٱلْجَحِيمِ
İnneha şeceratün tahrucü fı aslil cehıym (37-64)
Cehennemin ta dibinden çıkan bir ağaçtır o.

طَلْعُهَا كَأَنَّهُۥ رُءُوسُ ٱلشَّيَٰطِينِ
Tal'uha ke ennehu ruusüş şeyatıyn (37-65)
Tomurcukları tıpkı şeytanların başlarıdır.
فَإِنَّهُمْ لَءَاكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ
Fe innehüm le akilune minha fe maliune minhel butün (37-66)
Onlar ondan mutlaka yiyecekler ve karınlarını onunla dolduracaklar.

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ
Sümme inne lehüm aleyha le şevbem min hamum (37-67)
Sonra onların, o yedikleri üzerine kaynar su karıştırılmış bir içecekleri vardır.

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى ٱلْجَحِيمِ
Sümme inne merciahüm le ilel cehıym (37-68)
Sonra onların dönüşleri doğrudan doğruya cehennemedir.

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا۟ ءَابَآءَهُمْ ضَآلِّينَ
İnnehüm elfev abaehüm dallın (37-69)
Çünkü onlar, babalarını sapıtmış kişiler halinde bulmalarına rağmen,

فَهُمْ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ يُهْرَعُونَ

Fe hüm ala asarihim yühraun (37-70)
Kendileri de hâlâ onların eserleri ardınca koşturuyorlar.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ ٱلْأَوَّلِينَ
Ve le kad dalhle kablehüm ekserul evvelın (37-71)
Yemin olsun, daha önce ilk nesillerin çoğu da sapmıştı.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ
Ve le kad erselna fıhim münzirın (37-72)
Yemin olsun, onların içlerinde uyarıcılar görevlendirmiştik.

فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلْمُنذَرِينَ
Fenzur keyfe kane akıbetül münzerın (37-73)
Bir bak, nasıl oldu uyarılanların sonu!

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ
İlla ıbadellahil muhlesıyn (37-74)
Ancak Allah'ın samimi, temiz kulları kurtuldu.

وَلَقَدْ نَادَىٰنَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ ٱلْمُجِيبُونَ
Ve le kad nadana nuhun fe le nı'mel müccıbun (37-75)
Yemin olsun, Nûh bize yakarmıştı da ne güzel karşılık vermiştik biz.

وَنَجَّيْنَـٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ
Ve necceynahü ve ehlehu minel kerbil azıym (37-76)
Ve kurtarmıştık onu da ailesini de o büyük sıkıntıdan.

Sayfa 448, Saffat 77-102 Ayetler, Cüz 23

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُۥ هُمُ ٱلْبَاقِينَ
Ve cealna zürriyyetehu hümül bakıyn (37-77)
Onun zürriyetini, evet onları kalıcılar yaptık.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْـَٔاخِرِينَ

Ve terakna aleyhi fil ahırın (37-78)
Sonrakiler içinde, ona işaret eden bir şey bıraktık.

سَلَـٰمٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِى ٱلْعَـٰلَمِينَ
Selamün ala nuhın fil alemın (37-79)
Selam olsun Nûh'a âlemler içinde!

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ
İnna kezalike neczil muhsinın (37-80)
İşte böyle ödüllendiririz biz, güzel davrananları.

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ
İnnehu min ıbadinel mü'minın (37-81)
O, bizim inanan kullarımızdandı.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْـَٔاخَرِينَ
Sümme ağraknel aharın (37-82)
Sonra ötekileri boğuverdik.

وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِۦ لَإِبْرَٰهِيمَ
Ve inne min şıatihı le ibrahım (37-83)
Hiç kuşkusuz, İbrahim de onun grubundandı.
إِذْ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ
İz cae rabbehu bi kalbin selım (37-84)
Rabbine, tertemiz bir kalple gelmişti.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَاذَا تَعْبُدُونَ
İz kale li ebıhi ve kavmihı maza ta'büdun (37-85)
Babasına ve toplumuna sormuştu: "Siz neye kulluk/ibadet ediyorsunuz?"

أَئِفْكًا ءَالِهَةً دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ
E ifken aliheten dunellahi türıdun (37-86)
"Allah'ı bırakıp da birtakım uydurma ilahları mı istiyorsunuz?"

فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Fe ma zannüküm bi rabbil alemın (37-87)

"Âlemlerin Rabbi hakkında düşünceniz nedir?"

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِى ٱلنُّجُومِ
Fe nezara nazraten fin nücum (37-88)
Bu arada İbrahim yıldızlara bir göz attı,

فَقَالَ إِنِّى سَقِيمٌ
Fe kale innı sekıym (37-89)
Şöyle dedi: "Ben hastayım!"

فَتَوَلَّوْا۟ عَنْهُ مُدْبِرِينَ
Fe tevellev anhü müdbirın (37-90)
Bunun üzerine ondan gerisin geri kaçtılar.

فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
Ferağa ila alihetihim fe kale e ela te'külun (37-91)
O da onların ilahlarının yanına sokulup dedi: "Bir şey yemez misiniz?"

مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ
Ma leküm la tentıkun (37-92)
"Neniz var ki, konuşmuyorsunuz!"

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا بِٱلْيَمِينِ
Ferağa aleyhim darbem bil yemın (37-93)
İyice yanlarına sokulup sağ eliyle bir darbe indirdi.

فَأَقْبَلُوٓا۟ إِلَيْهِ يَزِفُّونَ
Fe akbelu ileyhi yeziffun (37-94)
Bir süre sonra, halkı koşarak İbrahim'e geldi.

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ
Kale e ta'büdune ma tenhıtun (37-95)
İbrahim dedi: "Elinizle yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?"

وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ
Vallahü halekkkaküm ve ma ta'melun (37-96)

"Oysaki sizi de yaptığınız şeyleri de Allah yaratmıştır."

قَالُواْ ٱبْنُواْ لَهُۥ بُنْيَـٰنًا فَأَلْقُوهُ فِى ٱلْجَحِيمِ
Kalübnu lehu bünyanen fe elkuhü fil cehıym (37-97)
Dediler: "Şunun için bir bina yapın da bunu ateşin ortasına fırlatın!"

فَأَرَادُواْ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَـٰهُمُ ٱلْأَسْفَلِينَ
Fe eradü bihı keyden fe cealnahümül esfelın (37-98)
Ona tuzak kurmak istediler ama, biz onları sefiller, reziller haline getirdik.

وَقَالَ إِنِّى ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّى سَيَهْدِينِ
Ve kale innı zahibün ila rabbı seyehdın (37-99)
İbrahim dedi: "Kuşkunuz olmasın ki ben Rabbime gideceğim, O bana kılavuzluk edecek."

رَبِّ هَبْ لِى مِنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ
Rabbi heb lı mines salihıyn (37-100)
"Rabbim, bana barış ve iyilik sevenlerden birini lütfet!"

فَبَشَّرْنَـٰهُ بِغُلَـٰمٍ حَلِيمٍ
Fe beşşernahü bi ğulamin halım (37-101)
Bunun üzerine biz, İbrahim'e yumuşak huylu bir oğlan müjdeledik.

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ ٱلسَّعْىَ قَالَ يَـٰبُنَىَّ إِنِّىٓ أَرَىٰ فِى ٱلْمَنَامِ أَنِّىٓ أَذْبَحُكَ فَٱنظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَـٰٓأَبَتِ ٱفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّـٰبِرِينَ
Felemma beleğa meahüs sa'ye kale ya büneyye innı era fil menami ennı ezbehuke fenzur maza tera kale ya ebetif'al ma tü'meru setecidünı in şaellahü mines sabirın (37-102)
Çocuk onunla birlikte koşacak yaşa gelince, İbrahim dedi: "Yavrucuğum, uykuda/düşte görüyorum ki ben seni boğazlıyorum. Bak bakalım sen ne görürsün/sen ne dersin?" "Babacığım, dedi, emrolduğun şeyi yap! Allah dilerse beni sabredenlerden bulacaksın."

Sayfa 449, Saffat 103-126 Ayetler, Cüz 23

فَلَمَّآ أَسْلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلْجَبِينِ
Felemma eslema ve tellehu lil cebın (37-103)
Böylece ikisi de teslim olup İbrahim onu şakağı üzerine yatırınca,

وَنَـٰدَيْنَـٰهُ أَن يَـٰٓإِبْرَٰهِيمُ
Ve nadeynahü ey ya ibrahım (37-104)
Biz şöyle seslendik: "Ey İbrahim!"

قَدْ صَدَّقْتَ ٱلرُّءْيَآ ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ
Kad saddakter rü'ya inna kezalike neczil muhsinın (37-105)
"Sen rüyayı gerçekleştirdin. İşte biz, güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz."

إِنَّ هَـٰذَا لَهُوَ ٱلْبَلَـٰٓؤُا۟ ٱلْمُبِينُ
İnne haza le hüvel belaül mübın (37-106)
"Bu, hiç kuşkusuz apaçık imtihanın ta kendisiydi."

وَفَدَيْنَـٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍۢ
Ve fedeynahü bi zibhın azıym (37-107)
Ve ona fidye olarak büyük bir kurbanlık verdik.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْـَٔاخِرِينَ
Ve terakna aleyhi fil ahırın (37-108)
Sonra gelenler içinde onu hatırlatan bir şey bıraktık.

سَلَـٰمٌ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ
Selamün ala ibrahım (37-109)
Selam olsun İbrahim'e!
كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ
Kezalike neczil muhsinın (37-110)
Böyle ödüllendiririz biz, güzellik sergileyenleri!

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ
İnnehu min ıbadinel mü'minın (37-111)
O da bizim inanan kullarımızdandı.

وَبَشَّرْنَـٰهُ بِإِسْحَـٰقَ نَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ
Ve beşşernahü bi ishaka nebiyyem mines salihıyn (37-112)
Biz ona, hayrı ve barışı sevenlerden bir peygamber olan İshak'ı müjdeledik.

وَبَـٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰٓ إِسْحَـٰقَ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ مُبِينٌ
Ve barakna aleyhi ve ala ishak ve min zürriyyetihima muhsinüv ve zalimül li nefsihı mübın (37-113)
Ona da İshak'a da bereketler lütfettik. Onların zürriyetlerinden iyi düşünüp iyi davranan da var, öz benliğine açıkça zulmeden de var.

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَـٰرُونَ
Ve le kad menenna ala musa ve haun (37-114)
Yemin olsun, biz Mûsa ve Hârun'a da lütufta bulunduk.

وَنَجَّيْنَـٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ
Ve necceynahüma va kavmehüma minel kerbil azıym (37-115)
Onları ve toplumlarını büyük sıkıntıdan kurtardık.

وَنَصَرْنَـٰهُمْ فَكَانُوا۟ هُمُ ٱلْغَـٰلِبِينَ
Ve nasarnahüm fe kanu hümül ğalibın (37-116)
Onlara yardım ettik de galip gelenler kendileri oldular.

وَءَاتَيْنَـٰهُمَا ٱلْكِتَـٰبَ ٱلْمُسْتَبِينَ
Ve ateynahümel kitabel müstebın (37-117)
Onlara, açık seçik bilgi sunun Kitap'ı verdik.

وَهَدَيْنَـٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ
Ve hedeynahümes sıratal müstekıym (37-118)
Her ikisini dosdoğru yola kılavuzladık.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِى ٱلْـَٔاخِرِينَ
Ve terakna aleyhima fil ahırın (37-119)
Sonradan gelenler içinde, her ikisini hatırlatan bir şey bıraktık.

سَلَـٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَـٰرُونَ
Selamün ala musa ve harun (37-120)

Selam olsun Mûsa'ya ve Hârun'a!

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ
İnna kezalik enczil muhsinın (37-121)
Güzel düşünüp güzel davrananları biz böyle ödüllendiririz!

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ
İnnehüma min ıbadinel mü'minın (37-122)
O ikisi de bizim inanan kullarımızdandı.

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ
Ve inne ilyase le minel murselın (37-123)
İlyas da elbette ki peygamberlerdendi.

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ
İz kale li kavmihı ela tettekun (37-124)
O da toplumuna şöyle demişti: "Hâlâ korkup sakınmıyor musunuz?"

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ ٱلْخَـٰلِقِينَ
E ted'une ba'lev ve tezerune ahsenel halikıyn (37-125)
"Bal'e yalvarıp yakarıyor, yaratıcıların en güzelini bırakıyor musunuz?"

ٱللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ
Allahe rabbeküm ve rabbe abaikümül evvelın (37-126)
"Sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı terk mi ediyorsunuz?"

Sayfa 450, Saffat 127-153 Ayetler, Cüz 23

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ
Fe kezzebuhü fe innehüm le muhdarun (37-127)
Sonunda onu yalanladılar. Bu yüzden onlar mutlaka huzura getirileceklerdir.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ

İlla ıbadellahil muhlesıyn (37-128)
Allah'ın samimi, seçkin kulları müstesna.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْـَٔاخِرِينَ
Ve terakna aleyhi fil ahırın (37-129)
Sonrakiler içinde İlyas'ı hatırlatacak bir şey de bıraktık.

سَلَـٰمٌ عَلَىٰٓ إِلْ يَاسِينَ
Selamün ala ilyasın (37-130)
Selam olsun İlyas'a!

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ
İnna kezalike neczil muhsinın (37-131)
Güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz biz.

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ
İnnehu min ıbadinel mü'minın (37-132)
Bizim inanan kullarımızdandı o.

وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ
Ve inne lutal le minel mürselın (37-133)
Hiç kuşkusuz, Lût da peygamberlerdendi.

إِذْ نَجَّيْنَـٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ
İz necceynahü ve ehlehu ecmeıyn (37-134)
Onu ve ailesini toptan kurtarmıştık biz.

إِلَّا عَجُوزًا فِى ٱلْغَـٰبِرِينَ
İlla acuzen fil ğabirın (37-135)
Ancak terk edilenler içinde kalan kocakarı hariç.
ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْـَٔاخَرِينَ
Sümme demmernel aharın (37-136)
Sonra ötekileri yerle bir ettik.

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ
Ve inneküm le temürrune aleyhim musbihıyn (37-137)

Kuşkusuz ki, siz onların yanından sabahları geçiyorsunuz.

وَبِٱلَّيْلِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
Ve bil leyl e fe la ta'kılun (37-138)
Geceleyin de. Hâlâ aklınızı işletmeyecek misiniz?

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ
Ve inne yunüse le minel murselın (37-139)
Yûnus da gönderilen elçilerdendi.

إِذْ أَبَقَ إِلَى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ
İz ebeka ilel fülkil meşhun (37-140)
Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ ٱلْمُدْحَضِينَ
Fe saheme fe kane minel müdhadıyn (37-141)
Sonra kura çekti de kaybedenlerden oldu.

فَٱلْتَقَمَهُ ٱلْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ
Feltekamehül hutü ve hüve mülım (37-142)
Derken, kendisini balık yutmuştu. O kendi kendini kınayıp duruyordu.

فَلَوْلَآ أَنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلْمُسَبِّحِينَ
Fe lev la ennehu kane minel müsebbihıyn (37-143)
Eğer tespih edenlerden olmasaydı.

لَلَبِثَ فِى بَطْنِهِۦٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ
Le lebise fı batnihı ila yevmi yüb'asun (37-144)
İnsanların diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalacaktı.

فَنَبَذْنَـٰهُ بِٱلْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيمٌ
Fe nebeznahü bil arai ve hüve sekıym (37-145)
Bir süre sonra onu, çıplak araziye attık. Hastalanmıştı.

وَأَنۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ
Ve embenta aleyhi şeceratem miy yaktıyn (37-146)

Üzerine kabak cinsinden bir ağaç bitirdik.

وَأَرْسَلْنَـٰهُ إِلَىٰ مِاْئَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ
Ve erselnahü ila mieti elfin ev yezıdün (37-147)
Onu yüz bin kişiye yahut daha fazla olanlara elçi olarak gönderdik.

فَـَٔامَنُواْ فَمَتَّعْنَـٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍۢ
Fe amenu fe metta'nahüm ila hıyn (37-148)
Onlar inandılar. Biz de onları bir vakte kadar nimetlendirdik.

فَٱسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ ٱلْبَنَاتُ وَلَهُمُ ٱلْبَنُونَ
Festeftihim e li rabbikel benatü ve lehümül benun (37-149)
Şimdi sor şunlara: "Kızlar Rabbinin de oğlanlar onların mı?"

أَمْ خَلَقْنَا ٱلْمَلَـٰٓئِكَةَ إِنَـٰثًا وَهُمْ شَـٰهِدُونَ
Em halaknel melaiket inasev ve hüm şahidun (37-150)
Yoksa biz, melekleri, bunların tanıklık ettikleri bir sırada, dişiler olarak mı yarattık?

أَلَآ إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ
E la innehüm min ifkihim le yekulun (37-151)
Dikkat edin, onlar, iftiralarının bir eseri olarak mutlaka şöyle diyecekler:

وَلَدَ ٱللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَـٰذِبُونَ
Veledellahü ve innehüm le kazibun (37-152)
"Allah doğurdu!" Vallahi onlar yalancıdırlar.

أَصْطَفَى ٱلْبَنَاتِ عَلَى ٱلْبَنِينَ
Astafel benati alel benın (37-153)
Allah, kızları oğlanlara tercih mi etmiş?

Sayfa 451, Saffat 154-182 Ayetler, Cüz 23

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
Ma leküm keyfe tahkümun (37-154)

Ne oluyor size, o nasıl hüküm veriyorsunuz?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
E fe la tezekkerun (37-155)
Hâlâ düşünüp ibret almıyor musunuz?

أَمْ لَكُمْ سُلْطَـٰنٌ مُّبِينٌ
Em leküm sültanüm mübın (37-156)
Yoksa apaçık bir kanıtınız mı var?

فَأْتُوا۟ بِكِتَـٰبِكُمْ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ
Fe'tu bi kitabiküm in küntüm sadikıyn (37-157)
Eğer doğru sözlülerseniz, hadi getirin kitabınızı!

وَجَعَلُوا۟ بَيْنَهُۥ وَبَيْنَ ٱلْجِنَّةِ نَسَبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ ٱلْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ
Ve cealu beynehu ve beynel cinneti neseba ve le kad alimetil cinnetü innehüm le muhdarun (37-158)
Allah'la cinler arasında bir nesep oluşturdular. Yemin olsun, cinler de bilmiştir kendilerinin Allah huzuruna mutlaka getirileceklerini/cinler de bilmiştir, bunların Allah'ın huzuruna mutlaka çıkarılacaklarını.

سُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ
Sübhanellahi amma yesıun (37-159)
Allah arınmıştır bunların nitelemelerinden.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ
İlla ıbadellahil muhlesıyn (37-160)
Allah'ın samimi, seçkin kulları, bunların yaptıklarından uzaktır.
فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ
Fe inneküm ve ma ta'büdun (37-161)
Siz ve kulluk ettiğiniz şeyler,

مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَـٰتِنِينَ
Ma entüm aleyhi bi fatinın (37-162)
O'na karşı kimseyi fitneye düşüremezsiniz.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ ٱلْجَحِيمِ
İlla men hüve salil cehıym (37-163)
Cehenneme salınacak olan müstesna

وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ
Ve ma minna illa lehü mekamüm ma'lum (37-164)
Bizim, istisnasız herbirimizin bilinen bir makamı vardır.

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلصَّآفُّونَ
Ve inna le nahnüs saffun (37-165)
O saf saf dizilenler elbette biziz.

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلْمُسَبِّحُونَ
Ve inna le nahnül müsebbihün (37-166)
O durmadan tespih edenler elbette biziz.

وَإِن كَانُوا۟ لَيَقُولُونَ
Ve in kanu le yekulun (37-167)
O inkârcılar şunu da söylüyorlardı:

لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ
Lev enne ındena zikram minel evvelin (37-168)
"Eğer katımızda öncekilere verilenlerden bir öğüt/bir düşündürücü olsaydı,

لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ
Lekünna ıbadellahil muhlesıyn (37-169)
Elbette biz de Allah'ın samimi kullarından olurduk."

فَكَفَرُوا۟ بِهِۦ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
Fe keferu bih fe sevfe ya'lemun (37-170)
Fakat ardından onu inkâr ettiler. Yakında bilecekler.

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلْمُرْسَلِينَ
Ve le kad sebekat kelimetüna li ıbadinel murselın (37-171)
Yemin olsun, elçi olarak gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz hükümleşmişti:

إِنَّهُمْ لَهُمُ ٱلْمَنصُورُونَ
İnnehüm le hümül mensurun (37-172)
Onlar, yardım görenlerin ta kendileri olacaklar.

وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلْغَـٰلِبُونَ
Ve inne cündena lehümül ğalibun (37-173)
Ordularımız, galip gelenlerin ta kendileri olacaklar.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ
Fe tevelle anhüm hatta hıyn (37-174)
Bir vakte kadar onlardan yüz çevir!

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ
Ve ebsırhüm fe sevfe yübsırun (37-175)
Gözün, üstlerinde olsun; yakında görecekler.

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ
E fe biazabina yesta'cilun (37-176)
Azabımız gelsin diye acele mi ediyorlar?

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ ٱلْمُنذَرِينَ
Fe iza nezele bi sahatihim fe sae sabahul münzerın (37-177)
Azap, yurtlarına indiğinde, uyarılanların sabahı ne kötü olacaktır!

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ
Ve tevelle anhüm hatta hıyn (37-178)
Yüz çevir onlardan belli bir vakte kadar!
وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ
Ve ebsır fe sevfe yübsırun (37-179)
Ve gör neler olacak. Onlar da görecekler.

سُبْحَـٰنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
Sübhane rabbike rabbil ızzeti amma yesfun (37-180)
Senin Rabbinin, o ululuk ve kudretin Rabbinin şanı yücedir onların verdiği sıfatlardan...

وَسَلَـٰمٌ عَلَى ٱلْمُرْسَلِينَ
Ve selamün alel murselın (37-181)
Selam olsun tüm hak elçilerine!...

وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Vel hamdü lillahi rabbil alemın (37-182)
Hamt olsun âlemlerin Rabbi Allah'a!...

Sad Suresi (38/88), İniş sırası: 38
Sayfa 452, Sad 1-16 Ayetler, Cüz 23

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

صٓ ۚ وَٱلْقُرْءَانِ ذِى ٱلذِّكْرِ
Sad vel kur'ani ziz zikr (38-1)
Sâd. Zikir/öğüt/uyarı dolu Kur'an'a yemin olsun ki,

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ
Belillezıne keferu fı ızzetiv ve şikkak (38-2)
İş hiç de onların sandığı gibi değil! O küfre sapanlar bir gurur, ayrılık ve bütünden kopuş içindedirler.

كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن قَرْنٍ فَنَادَوا۟ وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ
Kem ehlekna min kablihim min karnin fe nadev ve late hıyne mens (38-3)
Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik biz, bağrıştılar onlar, fakat kurtuluş yoktu; geçmişti zaman.

وَعَجِبُوٓا۟ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٌ مِّنْهُمْ ۖ وَقَالَ ٱلْكَـٰفِرُونَ هَـٰذَا سَـٰحِرٌ كَذَّابٌ
Ve cabu en caehüm münzirun minhüm ve kalel kafirune haza sahırun kezzab (38-4)
Kendi içlerinden kendilerine bir uyarıcı geldi diye şaşıp kaldılar. Ve şöyle dedi bu nankörler: "Bu adam yalanlar düzen bir büyücü..."

أَجَعَلَ ٱلْـَٔالِهَةَ إِلَـٰهًا وَٰحِدًا ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ
E cealel alihete ilahev vahıda inne haza le şey'üy ucab (38-5)
"İlahları bir tek tanrı mı yapmış? Bu, gerçekten hayret edilecek bir şey!"

وَٱنطَلَقَ ٱلْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ ٱمْشُوا۟ وَٱصْبِرُوا۟ عَلَىٰٓ ءَالِهَتِكُمْ ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَشَىْءٌ يُرَادُ
Ventalekal melaü minhüm enimşu vasbiru ala alihetiküm inne haza le şey'üy yürad (38-6)
İçlerinden kodaman bir grup öne çıktı: "Haydi, yürüyün! İlahlarınıza sahip çıkmada kararlı davranın! Gerçek şu ki, istenip beklenen şey budur."

مَا سَمِعْنَا بِهَـٰذَا فِى ٱلْمِلَّةِ ٱلْـَٔاخِرَةِ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا ٱخْتِلَـٰقٌ
Ma semı'na bihaza fil milletil ahırah in haza illahtilak (38-7)
"Öteki millette işitmedik böyle bir şey. Bu bir uydurmadan başka şey değildir."

أَءُنزِلَ عَلَيْهِ ٱلذِّكْرُ مِنۢ بَيْنِنَا ۚ بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ مِّن ذِكْرِى ۖ بَل لَّمَّا يَذُوقُوا۟ عَذَابِ
E ünzile aliyhiz zikru mim beynina bel hüm fı şekkim min zikrı bel lemma yezuku azab (38-8)
"Öğüt ve uyarı, içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar benim zikrimden/ Kur'an'ımdan kuşkulandılar. Hayır, onlar benim azabımı henüz tatmadılar.

أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ ٱلْعَزِيزِ ٱلْوَهَّابِ
Em ındehüm hazinü rahmeti rabbikel azızil vehhab (38-9)
Yoksa Azîz, Vahhâb olan Rabbinin rahmetinin hazineleri onların katında mı?

أَمْ لَهُم مُّلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ فَلْيَرْتَقُوا۟ فِى ٱلْأَسْبَـٰبِ
Em lehüm mülküs semavati vel erdı ve ma beynehüma feyerteku fil esbab (38-10)
Yoksa göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların mülk ve saltanatı onların mı? Eğer öyleyse sebepler içinde yükselsinler.

جُندٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ ٱلْأَحْزَابِ
Cündüm ma hünalike menzumüm minel ahzab (38-11)
Kabilelerden oluşmuş, sözüm ona bir ordudur bu; şurada bozguna uğratılacaktır.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو ٱلْأَوْتَادِ
Kezzebet kablehüm kavmü nuhıv ve adüv ve fir'avnü zül evtad (38-12)
Onlardan önce Nûh kavmi ve Âd da yalanlamıştı. Kazıklar sahibi Firavun da...

وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَٰبُ لْـَٔيْكَةِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلْأَحْزَابُ
Ve semudü ve kavmü lutıv ve ashabül eykeh ülaikel ahzab (38-13)
Semûd, Lût kavmi, o sık ağaçları besleyen su kaynağının sahipleri Eykeliler de. İşte onlar da böyle hiziplerdi.

إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ
İn küllün illa kezzeber rusüle fe hakka ıkab (38-14)
Bunların hepsi, resulleri yalanlamaktan başka bir şey yapmadılar. Sonunda azabım hak oldu.

وَمَا يَنظُرُ هَـٰٓؤُلَآءِ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً مَّا لَهَا مِن فَوَاقٍ
Ve ma yenzuru haülai illa sayhatev vahıdetem ma leha min fevak (38-15)
Bunların beklediği de sadece, en küçük bir gecikmesi olmayan o müthiş titreşimli tek sestir.

وَقَالُوا۟ رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ ٱلْحِسَابِ
Ve kalu rabbena accil lena kıttana kable yevmil hısab (38-16)
Şöyle dediler: "Rabbimiz, bizim payımızı/hesap defterimizi, hesap gününden önce çabucak ver!"

Sayfa 453, Sad 17-26 Ayetler, Cüz 23

ٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُۥدَ ذَا ٱلْأَيْدِ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ
Isbir ala ma yekulune veskür abdena davude zel eyd innehu evvab (38-17)
Onların dediklerine sabret! O kuvvet sahibi kulumuz Davûd'u an! O, tespih nağmeleri döktüren bir kul idi.

إِنَّا سَخَّرْنَا ٱلْجِبَالَ مَعَهُۥ يُسَبِّحْنَ بِٱلْعَشِىِّ وَٱلْإِشْرَاقِ
İnna sehharnel cibale meahu yüsebbıhne bil aşiyyi vel işrak (38-18)
Dağları onunla birlikte buyruk altına almıştık: Akşam sabah birlikte tespih ederlerdi.

وَٱلطَّيْرَ مَحْشُورَةًۭ ۖ كُلٌّۭ لَّهُۥٓ أَوَّابٌۭ
Vettayra mahşurah küllül lehu evvab (38-19)
Kuşlar da toplu halde onunla beraberdi. Hepsi, onun tespih nağmelerine katılırdı.

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُۥ وَءَاتَيْنَـٰهُ ٱلْحِكْمَةَ وَفَصْلَ ٱلْخِطَابِ
Ve şededna mülehu ve ateynahül hıkmete ve faslel hıtab (38-20)
Mülk ve yönetimini güçlendirmiştik. Kendisine hikmet ve hakla bâtılı ayıran söz etme yeteneği vermiştik.

وَهَلْ أَتَىٰكَ نَبَؤُا۟ ٱلْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا۟ ٱلْمِحْرَابَ
Ve hel etake nebeül hasm iz tesevverul mıhrab (38-21)
Geldi mi sana, o çekişme hikâyesinin haberi? Hani, o hasımlar, duvarı aşarak mihraba ulaşmışlardı.

إِذْ دَخَلُوا۟ عَلَىٰ دَاوُۥدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۖ قَالُوا۟ لَا تَخَفْ ۖ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍۢ فَٱحْكُم بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَٱهْدِنَآ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلصِّرَٰطِ
İz dehalu ala davude fe fezia minhüm kalu la tehaf hasmani beğa ba'duna ala ba'dın fahküm beynena bil hakkı ve la tüştıt vehdina ila sevais sırat (38-22)
Davûd'un yanına girmişlerdi de onlardan korkmuştu. "Korkma!" dediler, "biz iki davacıyız. Birimiz ötekinin hakkını çiğnedi. Şimdi sen, aramızda hak ile hükmet, adaletsizlik etme. Bizi yolun denge noktasına ilet.!"

إِنَّ هَـٰذَآ أَخِى لَهُۥ تِسْعٌۭ وَتِسْعُونَ نَعْجَةًۭ وَلِىَ نَعْجَةٌۭ وَٰحِدَةٌۭ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِى فِى ٱلْخِطَابِ
İnne haza ehıy lehu tis'uv ve tis'une na'cetev ve liye na'cetüv vahıdetün fe kale ekfilnıha ve azzenı fil hıtab (38-23)
"Şu benim kardeşimdir. Kendisinin doksan dokuz koyunu var. Benimse bir tek koyunum var. Buna rağmen, onu da bana ver dedi ve tartışmada bana galip geldi."

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِۦ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْخُلَطَآءِ لَيَبْغِى بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۗ وَظَنَّ دَاوُۥدُ أَنَّمَا فَتَنَّٰهُ فَٱسْتَغْفَرَ رَبَّهُۥ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

Kale le kad zalemeke bi süali na'cetike ila niacih ve inne kesıram minel huletai le yebğıy ba'duhüm ala ba'dın ilellezıne amenu ve amilüs salihati ve kalılüm ma hüm ve zanne davudü ennema fetennahü festağfera rabbehü ve harra rakiav ve enab (38-24)

Davûd dedi ki: "Vallahi, senin bir tek koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana zulmetmiş. Zaten ortaklardan birçoğu birbiri aleyhine haksızlık ve zulme sapar. İman edip hakka ve barışa yönelik işler yapanlar böyle değildir. Ama onlar da pek azdır." Davûd, kendisini imtihan ettiğimizi düşündü; hemen Rabbinden af diledi; rükû ederek yerlere eğildi ve Allah'a yöneldi.

فَغَفَرْنَا لَهُۥ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَـَٔابٍ

Fe ğaferna lehu zalik ve inne lehu ındena le zülfa ve husne meab (38-25)

Biz de ondan o günahı affettik. Katımızdan onun için bir yakınlık ve güzel bir gelecek var.

يَٰدَاوُۥدُ إِنَّا جَعَلْنَٰكَ خَلِيفَةً فِى ٱلْأَرْضِ فَٱحْكُم بَيْنَ ٱلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ ٱلْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌۢ بِمَا نَسُوا۟ يَوْمَ ٱلْحِسَابِ

Ya davudü inna cealnake hhalıfeten fil erdı fahküm beynen nasi bil hakkı ve la tettebiıl heva fe yüdılleke an sebılillah innellezıne yedıllune an sebılillahi lehüm azabün şedıdüm bima nesu yevmel hısab (24. Ayet secde ayetidir.) (38-26)

Ey Davûd, seni yeryüzünde bir halife yaptık. Artık insanlar arasında hakla hükmet; geçici hevese uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasın. Allah yolundan sapanlar için, hesap gününü unutmuş olmaları yüzünden şiddetli bir azap vardır.

Sayfa 454, Sad 27-42 Ayetler, Cüz 23

وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَٰطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنَ ٱلنَّارِ

Ve ma halaknes semae vel erda ve ma beynehüma batıla zalike zannüllezıne keferu fe veylül lillezine keferu minen nar (38-27)

Biz şu göğü ve yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık. Böyle düşünmek, küfre sapanların sanısıdır. Vay hallerine o inkârcıların, ateş yüzünden!

أَمْ نَجْعَلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ كَٱلْمُفْسِدِينَ فِى ٱلْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ ٱلْمُتَّقِينَ كَٱلْفُجَّارِ

Em nec'alüllezıne amenu ve amilus salihati kel müfsidıne fil erdı em nec'alül müttekıyne kel füccar (38-28)

Yoksa biz, iman edip hakka ve barışa yönelik işler yapanları, yeryüzünde fesat çıkaranlarla aynı mı tutacağız? Yoksa takva sahiplerini, arsız sapıklar gibi mi yapacağız?

كِتَـٰبٌ أَنزَلْنَـٰهُ إِلَيْكَ مُبَـٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوٓا۟ ءَايَـٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَـٰبِ

Kitabün enzelnahü ileyke mübarakül li yeddebberu ayatihı ve li yetezekkera ülül elbab (38-29)

Kutsal/bereketli bir Kitap bu; sana indirdik ki onu, ayetlerini derin derin düşünsünler ve öğüt alabilsin temiz özlüler.

وَوَهَبْنَا لِدَاوُۥدَ سُلَيْمَـٰنَ ۚ نِعْمَ ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ

Ve vehebna li davude süleyman nı'mel abdinnehu evvab (38-30)

Davûd'a Süleyman'ı armağan ettik. Ne güzel kul! Hep Allah'a sığınır, yakarırdı.

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِٱلْعَشِىِّ ٱلصَّـٰفِنَـٰتُ ٱلْجِيَادُ

İz urida aleyhi bil aşiyyis safinatül ciyad (38-31)

Akşam üstü kendisine, üç ayak üzerine basıp bir ayağını tırnak üstüne diken safkan koşu atları sunulmuştu.

فَقَالَ إِنِّىٓ أَحْبَبْتُ حُبَّ ٱلْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّى حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِٱلْحِجَابِ

Fe kale innı ahbebtü hubbel hayri an zikri rabbı hatta tevarat bil hıcab (38-32)

Dedi: "Servet sevgisini, Rabbimi anmak için benimsedim." Nihayet Güneş perde ardına çekildi.

رُدُّوهَا عَلَىَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِٱلسُّوقِ وَٱلْأَعْنَاقِ

Rudduha aleyy fe tafika mesham bis sukı vel a'nak (38-33)

"Geri getirin bana onları!" dedi. Bacaklarını, boyunlarını sıvazlamaya başladı.

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَـٰنَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِۦ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

Ve le kad fetenna süleymane ve elkayna ala kürsiyyihı ceseden sümme enab (38-34)

Yemin olsun ki biz, Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstüne bir ceset bıraktık da o, tövbe ile Allah'a yöneldi.

قَالَ رَبِّ ٱغْفِرْ لِى وَهَبْ لِى مُلْكًا لَّا يَنۢبَغِى لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِىٓ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ

Kale rabbığfir lı veheb li mülkel la yembeğıy li ehadim mim ba'di inneke entel vehhab (38-35)

Şöyle yakardı: "Rabbim, affet beni! Benden sonra kimseye yaraşmayacak bir mülk/saltanat ver bana! Kuşkusuz sensin, evet sensin Vahhâb!"

فَسَخَّرْنَا لَهُ ٱلرِّيحَ تَجْرِى بِأَمْرِهِۦ رُخَآءً حَيْثُ أَصَابَ

Fe sehharna lehür rıha tecrı bi emrihı ruhaen haysü esab (38-36)

Bunun üzerine, rüzgârı onun emrine verdik; onun emriyle onun istediği yere uysal uysal/tatlı tatlı akıp giderdi.

وَٱلشَّيَٰطِينَ كُلَّ بَنَّآءٍ وَغَوَّاصٍ

Veş şeyatıyne küllü bennaiv ve ğavvas (38-37)

Şeytanları da onun emrine verdik. Hepsi bina ustası ve dalgıçtı.

وَءَاخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِى ٱلْأَصْفَادِ

Ve aharıne mükarranıne fil asfad (38-38)

Ve demirlerle birbirine bağlı diğerlerini...

هَٰذَا عَطَآؤُنَا فَٱمْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Haza ataüna femnün ev emsik bi ğayri hısab (38-39)

Bu, bizim lütfumuzdur; ister ver, ister elinde tut. Hesap yok...

وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَـَٔابٍ

Ve inne lehu ındena le zülfa ve husne meab (38-40)

Ve gerçekten, katımızda onun bir yakınlığı ve güzel bir geleceği vardı.

وَٱذْكُرْ عَبْدَنَآ أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَسَّنِىَ ٱلشَّيْطَٰنُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

Vezkür abdena eyyub iz nada rabbehu ennı messeniyeş şeytanü bi nusbiv ve azab (38-41)

Kulumuz Eyyûb'u da an! Hani, Rabbine şöyle seslenmişti: "Şeytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu."

ٱرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَشَرَابٌۭ
Ürkud bi riclik haza muğteselüm baridüv ve şerab (38-42)
"Ayağını yere vur! İşte yıkanacak bir yer, işte içilecek soğuk bir su!..." dedik.

Sayfa 455, Sad 43-61 Ayetler, Cüz 23

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةًۭ مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ
Ve vehebna lehu ehlehu ve mislehüm meahüm rahmetem minna ve zikra li ülil elbab (38-43)
Ona bizden bir rahmet ve özü temizlere bir hatırlatma olarak, ailesini ve beraberlerinde, benzerlerini bağışladık.

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًۭا فَٱضْرِب بِّهِۦ وَلَا تَحْنَثْ ۗ إِنَّا وَجَدْنَٰهُ صَابِرًۭا ۚ نِّعْمَ ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌۭ
Ve huz biyedike dığsen fadrib bihu ve la tahnes inna vecednahü sabira nı' mel abd innehu evvab (38-44)
"Eline bir demet sap al da onunla vur ve yeminine ters düşmüş olma!" dedik. Biz onu sabırlı bulduk. Ne güzel kuldu o! Bize yönelen, yakaran biriydi o.

وَٱذْكُرْ عِبَٰدَنَآ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ أُو۟لِى ٱلْأَيْدِى وَٱلْأَبْصَٰرِ
Vezkür ıbadena ibrahıme ve ishaka ve ya'kube ülil eydı ve ebsar (38-45)
Güçlü kuvvetli, bakış ve görüş sahibi kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da an!

إِنَّآ أَخْلَصْنَٰهُم بِخَالِصَةٍۢ ذِكْرَى ٱلدَّارِ
İnna ahlasnahüm bi halisatin zikrad dar (38-46)
Biz onları, yurdu düşünme özellikleriyle yücelen tertemiz kullar yaptık.
وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ ٱلْمُصْطَفَيْنَ ٱلْأَخْيَارِ
Ve innehüm ındena le minel müstefeynel ahyar (38-47)
Ve bizim katımızda onlar seçkin, hayırlı kimselerdendi.

وَٱذْكُرْ إِسْمَٰعِيلَ وَٱلْيَسَعَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّۭ مِّنَ ٱلْأَخْيَارِ
Vezkür ismaıyle vel yesea ve zel kifl ve küllüm minel ahyar (38-48)
İsmail'i, Elyese'i, Zülkifl'i de an! Hepsi seçkinlerdendi.

هَٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَـَٔابٍ
Haza zikr ve inne lil müttekıyne le husne meab (38-49)
Bir hatırlatmadır bu! Korunup sakınanlar için elbette güzel bir gelecek vardır.

جَنَّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ ٱلْأَبْوَٰبُ
Cennati adnim müfettehatel lehümül ebvab (38-50)
Kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri.

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ
Müttekiıne fıha yed'une fıha bi fakihetin kesırativ ve şerab (38-51)
Orada, yaslanmış olarak birçok meyve ve içecek isterler.

وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ أَتْرَابٌ
Ve ındehüm kasıratüt türfi etrab (38-52)
Yanlarında, bakışlarını eşlerine yöneltmiş yaşıt dilberler vardır.

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ
Haza ma tuadune li yevmil hısab (38-53)
Hesap günü için size vaat edilen işte budur.

إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ
İnne haza le rizkuna ma lehu min nefad (38-54)
İşte bu, bizim verdiğimiz rızıktır elbette. Bitip tükenmesi yoktur onun.

هَٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٍ
Haza ve inne lit tağıyne le şerra meab (38-55)
Bu, budur! Azgınlara da kötü bir gelecek vardır elbette!

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ
Cehennem yaslevneha fe bi'sel mihad (38-56)
İçine dalacakları cehennem! Ne kötü döşektir o!

هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ
Haza fel yezukuhu hamımüv ve ğassak (38-57)
İşte burada! Hadi, tatsınlar onu: Kaynar su, kokuşmuş irin.

وَءَاخَرُ مِن شَكْلِهِۦٓ أَزْوَٰجٌ
Ve aharu min şeklihı ezvac (38-58)
Ve o türden bir başkası daha: Çifter çifter.

هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُوا۟ ٱلنَّارِ
Haza fevcüm muktehımüm meaküm la merhabem bihim innehüm salün nar (38-59)
Şöyle denilir: "İşte sizinle birlikte direnişe geçen bir grup. 'Merhaba' yok onlara! Onlar ateşe salınıyorlar."

قَالُوا۟ بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًۢا بِكُمْ ۖ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۖ فَبِئْسَ ٱلْقَرَارُ
Kalu bel entüm la merhabem biküm entüm kaddemtümuhü lena fe bi'sel karar (38-60)
Dediler: "Hayır, size merhaba yok. Onu siz önümüze çıkardınız. Ne kötü durak yeridir o!"

قَالُوا۟ رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِى ٱلنَّارِ
Kalu rabbena men kaddeme lena haza fezidhü azaben dı'fen fin nar (38-61)
Şöyle yakardılar: "Rabbimiz, bunu bizim önümüze çıkaranın ateşteki azabını bir kat daha artır."

Sayfa 456, Sad 62-83 Ayetler, Cüz 23

وَقَالُوا۟ مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ ٱلْأَشْرَارِ
Ve kalu ma lena la nera ricalen künna neuddühüm minel eşrar (38-62)
Şöyle dediler: "Şer temsilcilerinden saydığımız adamları, acaba neden görmüyoruz?"
أَتَّخَذْنَٰهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ ٱلْأَبْصَٰرُ
Ettehaznahüm sıhriyyen em zağat anhümül ebsar (38-63)
"Onları alaya alırdık; yoksa gözler onlardan kaydı mı?"

إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ ٱلنَّارِ
İnne zalike le hakkun tehasumü ehlin nar (38-64)
İşte bu, kesin gerçektir. Ateş halkının çekişmesi gerçekleşecektir.

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ مُنذِرٌۖ وَمَا مِنْ إِلَـٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّارُ
Kul innema ene münziruv ve ma min ilahin illellahül vahıdül kahhar (38-65)
De ki: "Ben, sadece bir uyarıcıyım. O Vâhid ve Kahhâr Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur."

رَبُّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلْعَزِيزُ ٱلْغَفَّـٰرُ
Rabbüs semavati vel erdı ve ma beynehümel azızül ğaffar (38-66)
"Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi'dir O. Azîz ve Gaffâr..."

قُلْ هُوَ نَبَؤٌا۟ عَظِيمٌ
Kul hüve nebün azıym (38-67)
De ki: "Büyük bir haberdir o."

أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ
Entüm anhü mu'ridun (38-68)
"Yüz çevirip duruyorsunuz ondan."

مَا كَانَ لِىَ مِنْ عِلْمٍۭ بِٱلْمَلَإِ ٱلْأَعْلَىٰٓ إِذْ يَخْتَصِمُونَ
Ma kane liye min ılmin bil meleil a'la iz yahtesımun (38-69)
"Onlar tartışırlarken, o yüce konsey hakkında benim hiçbir bilgim yoktu."

إِن يُوحَىٰٓ إِلَىَّ إِلَّآ أَنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ
İy yuha ileyye illa ennema ene nezırum mübın (38-70)
"Bana, sadece açık bir uyarıcı olduğum vahyediliyor."

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ إِنِّى خَـٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن طِينٍ
İz kale rabbüke lil melaiketi innı halikum beşeram min tıyn (38-71)
Hani, Rabbin meleklere şöyle demişti: "Ben çamurdan bir insan yaratacağım."
فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَـٰجِدِينَ
Fe iza sevveytühu ve nefahtü fıhi mir ruhıy fekau lehu sacidın (38-72)
"Onu kıvama erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin!"

فَسَجَدَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ
Fe secedel melaiketü küllühüm ecmeun (38-73)
Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde etmişlerdi.

إِلَّآ إِبْلِيسَ ٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَـٰفِرِينَ
İlla iblıs istekbera ve kane minel kafirın (38-74)
İblis etmemişti. O, kibre sapmış ve inkârcılardan olmuştu.

قَالَ يَـٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَىَّ ۖ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْعَالِينَ
Kale ya iblısü ma meneake en tescüde li ma halaktü bi yedeyy estekberte em künte minel alın (38-75)
Allah dedi: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan neydi? Burnu büyüklük mü ettin, yoksa yücelenlerden mi oldun?"

قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ ۖ خَلَقْتَنِى مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ
Kale ene hayrum minh halaktenı min nariv ve halaktehu min tıyn (38-76)
İblis dedi: "Ben ondan hayırlıyım! Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın."

قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ
Kale fahruc minha fe inneke racım (38-77)
Buyurdu: "Hadi, çık oradan! Sen kovulmuş birisin."

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ
Ve inne aleyke la'netı ila yevmid dın (38-78)
"Din gününe kadar lanetim üzerinedir."

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ
Kale rabbi fe enzırni ila yevmi yüb'asun (38-79)
Dedi: "Rabbim, o halde insanların diriltileceği güne kadar bana süre ver."

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ
Kale fe inneke minel münzarın (38-80)
Buyurdu: "Peki, süre verilenlerdensin."

إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ
İla yevmil vaktil ma'mum (38-81)
"O bilinen güne kadar."

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ
Kale fe bi ızzetike le uğviyennehüm ecmeıyn (38-82)
Dedi: "Kudret ve şerefine yemin olsun ki, onların tümünü azdıracağım."

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ ٱلْمُخْلَصِينَ
İlla ıbadeke minhümül muhlesıyn (38-83)
"İçlerinden sadece samimi, seçkin kullar dışta kalacaktır."

Sayfa 457, Sad 84-88 Ayetler, Cüz 23

قَالَ فَٱلْحَقُّ وَٱلْحَقَّ أَقُولُ
Kale fel hakku vel hakka ekul (38-84)
Buyurdu: "İşte bu doğru! Ben de yalnız doğruyu söylerim."

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ
Le emleenne cehenneme minke ve mimmen tebiake minhüm ecmeıyn (38-85)
"Gerçek şu ki, ben cehennemi seninle ve onlardan sana uyanlarla tamamen dolduracağım."

قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُتَكَلِّفِينَ
Kul ma es'elüküm aleyhi min ecriv ve ma enen minel mütekellifın (38-86)
De ki: "Tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ben size kendiliğimden/zorlamayla yükümlülük getirenlerden de değilim."

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ
İn hüve illa zikrul lil alemın (38-87)
Bu, âlemler için bir Zikir'den başka şey değildir.
وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُۥ بَعْدَ حِينٍ
Ve le ta'lemünne nebeehu ba'de hıyn (38-88)
Yemin olsun, bir süre sonra onun haberini bileceksiniz.

Zümer Suresi (39/75), İniş sırası: 59
Sayfa 457, Zümer 1-5 Ayetler, Cüz 23

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla…

تَنزِيلُ ٱلْكِتَـٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ
Tenzılül kitabi minellahil azızil hakım (39-1)
Bu Kitap'ın indirilişi Aziz ve Hakim olan Allah'tandır.

إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبَ بِٱلْحَقِّ فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ
İnna enzelna ileykel kitabe bil hakkı fa'büdillahe muhlisal lehüd dın (39-2)
Emin ol, bu Kitap'ı biz sana hak olarak indirdik. O halde, dini yalnız Allah'a özgüleyerek O'na kulluk/ibadet et!

أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ ۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلْفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِى مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ كَـٰذِبٌ كَفَّارٌ
Ela lillahid dınül halıs Vellezınettehazu min dunihı evliya' ma na'büdühüm illa li yükarribuna ilellahi zülfa innellahe yahkümü beynehüm fı ma hüm fıhi yahtelifun innellahe la yehdı men hüve kazıbün keffar (39-3)
Gözünüzü açıp kendinize gelin! Arı duru din yalnız ve yalnız Allah'ındır! O'ndan başkasını veliler edinerek, "biz onlara, bizi Allah'a yaklaştırmaları dışında bir şey için kulluk etmiyoruz." diyenlere gelince, hiç kuşkusuz Allah onlar arasında, tartışıp durdukları konuyla ilgili hükmü verecektir. Şu bir gerçek ki, Allah, yalancı ve nankör kişiyi iyiye ve güzele kılavuzlamaz.

لَّوْ أَرَادَ ٱللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا لَّٱصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ سُبْحَـٰنَهُۥ ۖ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّارُ
Lev eradellahü ey yettehıze veledel lastafa mimma yahlüku ma yeşaü sübhaneh hüvellahül vahıdül kahhar (39-4)
Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, yaratmakta olduklarından dilediğini seçerdi. Böyle birşeyden arınmıştır O. Allah'tır, Vahid'dir, Kahhar'dır O.

خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۖ يُكَوِّرُ ٱلَّيْلَ عَلَى ٱلنَّهَارِ وَيُكَوِّرُ ٱلنَّهَارَ عَلَى ٱلَّيْلِ ۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِى لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْغَفَّـٰرُ

Halekas semavati vel erda bil hakk yükevvirul leyle alen nehari ve yükevvirun nehara alel leyli ve sehharaş şemse vel kamer küllüy yecrı li ecelim müsemma e la hüvel azızül ğaffar (39-5)
Gökleri ve yeri hak olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üstüne çekip örtüyor; gündüzü de gecenin üstüne sarıp dürüyor. Güneş'i ve Ay'ı bir buyruğa boyun eğdirmiştir. Hepsi, belirlenmiş bir süreye kadar akıp gider. Gözünüzü açın; Aziz'dir O, Gaffar'dır.

Sayfa 458, Zümer 6-10 Ayetler, Cüz 23

خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْأَنْعَٰمِ ثَمَٰنِيَةَ أَزْوَٰجٍ ۚ يَخْلُقُكُمْ فِى بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ خَلْقًا مِّنۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِى ظُلُمَٰتٍ ثَلَٰثٍ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ ٱلْمُلْكُ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ
Halekaküm min nefsiv vahıdetin sümme ceale minha zevceha ve enzele leküm minel en'ami zemaniyete ezvac yahlükuküm fı bütuni ümmehatiküm halkam mim ba'di halkın fı zulümatin selas zalikümüllahü rabbüküm lehül mülk la ilahe illa hu fe enna tusrafun (39-6)
Sizi bir tek canlıdan yarattı; sonra o canlıdan onun eşini vücuda getirdi. Ve sizin için davarlardan sekiz çift indirmiştir. Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde, bir yaratıştan öbürüne geçirerek oluşturuyor. İşte Allah! Budur sizin Rabbiniz! Yalnız O'nundur mülk ve saltanat! İlah yoktur O'ndan başka! Hal böyle iken nasıl oluyor da gerçeğin tersine döndürülüyorsunuz?!

إِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنكُمْ ۖ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلْكُفْرَ ۖ وَإِن تَشْكُرُوا۟ يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ
İn tekfüru fe innellahe ğaniyyün anküm ve la yerda li ıbadihil küfr ve in teşküru yerdahü leküm ve la teziru vaziratüv vizra uhra sümme ila rabbiküm merciuküm fe yünebbiüküm bima küntüm tü'melun innehu alımüm bizatis sudur (39-7)
Eğer nankörlüğe saparsanız şu bir gerçek ki, Allah size muhtaç olmayacak bir Gani'dir. O, kulları için inkar ve nankörlüğe razı olmaz. Eğer şükrederseniz bunu sizin için rızasına uygun bulur. Hiçbir günahkar bir başkasının günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz ancak Rabbinizedir. O size, işlemiş olduklarınızı haber verecektir. O, göğüslerin saklamakta olduklarını çok iyi bilir.

وَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُۥ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُۥ نِعْمَةً مِّنْهُ

نَسِىَ مَا كَانَ يَدْعُوٓاْ إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِۦ ۚ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا ۖ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلنَّارِ

Ve iza messel insane durrun dea rabbehu münıben ileyhi sümme iza havvelehu nı'metem minhü nesiye ma kane yed'u ileyhi min kabül ve ceale lillahi endadel li yüdılle an sebılih kul temetta' bi küfrike kalılen inneke min ashabin nar (39-8)

İnsana bir zarar/zorluk dokununca, Rabbine yönelerek O'na dua eder. Sonra ona bir nimet lütfettiğinde, önceden O'na yalvarmakta olduğunu unutur, O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler, ortaklar isnat eder. De ki: "Birazcık nimetlen küfrünle! Hiç kuşkusuz, sen, ateş halkındansın."

أَمَّنْ هُوَ قَٰنِتٌ ءَانَآءَ ٱلَّيْلِ سَاجِدًا وَقَآئِمًا يَحْذَرُ ٱلْـَٔاخِرَةَ وَيَرْجُواْ رَحْمَةَ رَبِّهِۦ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُوْلُواْ ٱلْأَلْبَٰبِ

Emmen hüve kanitün anael leyli sacidev ve kaimey yahzerul ahırate ve yercu rahmete rabbih kul hel yestevillezıne ya'lemune vellezıne la ya'lemun innema yetezekkeru ülül elbab (39-9)

Böyle birisi; gece saatlerinde secde ederek, ayakta durarak ibadet eden, ahiretten korkan, Rabbinin rahmetini uman biri gibi midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler eşit olur mu? Ancak gönül ve akıl sahipleri düşünüp ibret alır."

قُلْ يَٰعِبَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُواْ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَأَرْضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٌ ۗ إِنَّمَا يُوَفَّى ٱلصَّٰبِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ

Kul ya ıbadillezıne amenütteku rabbeküm lillezıne ahsenu fı hazihid dünya haseneh ve erdullahi vasiah innema yüveffes sabirune ecrahüm bi ğayri hısab (39-10)

Tarafımdan söyle: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden korkun! Bu dünya hayatında güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik vardır. Allah'ın toprağı/yeryüzü geniştir. Sadece sabredenlere, ücretleri hesapsız ödenecektir."

Sayfa 459, Zümer 11-21 Ayetler, Cüz 23

قُلْ إِنِّىٓ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ

Kul innı ümirtü en a'büdellahe muhlisal lehüd dın (39-11)

De ki: "Bana, dini yalnız Allah'a özgüleyerek, O'na ibadet/kulluk etmem emredildi."

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ ٱلْمُسْلِمِينَ

Ve ümirtü li en ekune evvelel müslimın (39-12)
"Ve bana, müslümanların ilki olmam emredildi."

قُلْ إِنِّىٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Kul innı ehafü in asaytü rabbı azabe yevmin azıym (39-13)
De ki: "Eğer Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım."

قُلِ ٱللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُۥ دِينِى

Kulillahe a'büdü muhlisal lehu dını (39-14)
De ki: "Ben, dinimi yalnız kendisine özgüleyerek, Allah'a ibadet ediyorum."

فَٱعْبُدُوا۟ مَا شِئْتُم مِّن دُونِهِۦ ۗ قُلْ إِنَّ ٱلْخَـٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ

F'büdu ma şi'tüm min dunih kul innel hasirınellezıne hasiru enfüsehüm ve ehlihim yevmel kıyameh e la zalike hüvel husranül mübın (39-15)
"Siz O'nun dışında dilediğinize kulluk/ibadet edin." De ki: "Hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana atanlardır. Dikkat edin! Apaçık hüsranın ta kendisi işte budur."

لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ ٱلنَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥ ۚ يَـٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ

Lehüm min fevkıhim zulelüm minen nari ve imn tahtihim zulel zalike yühavvifüllahü bihı ıbadeh ya ıbadi fettekun (39-16)
Onların üstlerinde ateşten gölgeler, altlarında da gölgeler vardır. İşte Allah, kullarını bundan korkmaya çağırıyor. "Ey kullarım, benden korkun!"

وَٱلَّذِينَ ٱجْتَنَبُوا۟ ٱلطَّـٰغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ

Vellezınectenebüt tağute ey ya'büduha ve enabu ilillahi lehümül büşra fe beşşir ıbad (39-17)
Tağuttan, ona kulluk etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere müjde var. Muştula kullarıma!

ٱلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُۥٓ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُ ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمْ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَـٰبِ
Ellezıne yestemiünel kavle feyettebiune ahseneh ülaikellezıne hedahümüllahü ve ülaike hüm ülül elbab (39-18)
Onlar ki, sözü dinler de en güzeline uyarlar. İşte bunlardır, Allah'ın kılavuzladıkları; işte bunlardır, akıl ve gönül sahipleri.

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ أَفَأَنتَ تُنقِذُ مَن فِى ٱلنَّارِ
E fe men hakka aleyhi kelimetül azab e fe ente tünkızü men fin nar (39-19)
Üzerine azap sözü hak olanı, ateşe dalmış olanı sen mi kurtaracaksın?

لَـٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ ۖ لَا يُخْلِفُ ٱللَّهُ ٱلْمِيعَادَ
Lakinillezınettekav rabbehüm lehüm ğurafüm min fevkıha ğurafüm mebniyyetün tecrı min tahtihel enhar va'dellah la yuhlifüllahül mıad (39-20)
Hayır, kurtaramazsın! Rablerinden korkanlara gelince, onlar için üstüste bina edilmiş odalar var; altlarından ırmaklar akar. Allah'ın vaadidir bu, Allah vaadine ters düşmez.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهُۥ يَنَـٰبِيعَ فِى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ حُطَـٰمًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَـٰبِ
E lem tera ennellahe enzele mines semai maen fe selekehu yenabıa fil erdı sümme yuhricü bihı zer'am muhtelifen elvanühu sümme yehıcü fe terahü musferran sümme yec'alühu hutama inne fı zalike le zikra li ülil elbab (39-21)
Görmedin mi, Allah gökten bir su indirdi de onu toprak içindeki kaynaklara ulaştırdı. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra ekin kurur da sen onu sararmış görürsün. Sonra da onu kuru ufantı haline getirir. İşte bunda, akıl ve gönül sahipleri için mutlak bir ibret var.

Sayfa 460, Zümer 22-31 Ayetler, Cüz 23

أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَـٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ فَوَيْلٌ لِّلْقَـٰسِيَةِ

قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ أُوْلَـٰٓئِكَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ
E fe men şerahallahü sadrahu lil islami fe hüve ala murim mir rabbih fe veylül lil kasıyeti kulubühüm min zikrillah ülaike fı dalalim mübın (39-22)
Allah'ın, göğsünü İslam'a açtığı kimse, Rabbinden bir ışık üzerinde olmaz mı? Allah'ın Zikri'ne/Kur'an'a karşı kalpleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun! İşte onlardır, açık sapıklık içindekiler.

ٱللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ ٱلْحَدِيثِ كِتَـٰبًا مُّتَشَـٰبِهًا مَّثَانِىَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى بِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ
Allahü nezzele ahsenel hadısi kitabem müteşebihem mesaniye takşeırru minhü ccüludüllezıne yahşevne rabbehüm sümme telınü cüludühüm ve kulubühüm ila zikrillah zalike hüdellahi yehdı bihı mey yeşa' ve mey yudlilillahü fe ma lehu min had (39-23)
Allah, sözün en güzelini, birbirine benzer iç içe ikili manalar ifade eden bir Kitap halinde indirmiştir. Rablerinden korkanların ondan derileri ürperir. Sonra da hem derileri hem de kalpleri, Allah'ın Zikri/Kur'an'ı karşısında yumuşar. Bu, Allah'ın kılavuzudur ki, onunla dilediğini/dileyeni hidayete erdirir. Allah'ın saptırdığına gelince, ona kılavuzluk edecek yoktur.
أَفَمَن يَتَّقِى بِوَجْهِهِۦ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ وَقِيلَ لِلظَّـٰلِمِينَ ذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ
E fe mey yettekıy bi vechihı suel azabi yevmel kıyameh ve kıyle liz zalimıne zuku ma küntüm teksibun (39-24)
Zalimlere, "kazanmış olduğunuzu tadın!" denildiğinde, kıyamet günü o kötü azaptan yüzünü kim koruyabilir?

كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ
Kezzebellezıne min kablihim fe etehümül azabü min hayüs la yeş'urun (39-25)
Onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Fakat azap kendilerine, hiç farkında olmadıkları bir yerden geldi.

فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلْخِزْىَ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ ٱلْـَٔاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ
Fe ezakahümüllahül hızye fil hayatid dünya ve leazabül ahırati ekber lev kanu ya'lemun (39-26)
Allah; onlara dünyada rezilliği tattırdı. Ahiretin azabı ise elbette daha büyüktür.

Bir bilselerdi!...

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍۢ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Ve le kad darabna lin nasi fı hazel kur'ani min külli meselil leallehüm yetesekkerun (39-27)

Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlara her türden örnekler verdik ki düşünüp öğüt alabilsinler.

قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِى عِوَجٍۢ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Kur'anen arabiyyen ğayra zı ıvecil leallehüm yettekun (39-28)

Bunu, eğri büğrüsü olmayan Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki, korunup sakınabilsinler.

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًۭا رَّجُلًۭا فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَـٰكِسُونَ وَرَجُلًۭا سَلَمًۭا لِّرَجُلٍ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Darabellahü meseler racülen fıhi şürakaü müteşakisune ve racülen selemel li racül hel yesteviyani mesela elhamdü lillah bel ekseruhüm la ya'lemun (39-29)

Allah; hakkında birbiriyle didişen ortakların bulunduğu bir adamla, bir tek ere teslim olan bir adamı örnek verdi. Örnek olarak bu ikisi eşit olur mu? Hamd, yalnız Allah'adır. Ama onların çokları bilmiyorlar.

إِنَّكَ مَيِّتٌۭ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ

İnneke meyyitüv ve innehüm meyyitun (39-30)

Hiç kuşkusuz sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

Sümme inneküm yevmel kıyameti ınde rabbiküm tahtesımun (39-31)

Sonra siz, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız.

Sayfa 461, Zümer 32-40 Ayetler, Cüz 24

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى ٱللَّهِ وَكَذَّبَ بِٱلصِّدْقِ إِذْ جَآءَهُۥٓ ۚ أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ
مَثْوًۭى لِّلْكَـٰفِرِينَ

Fe men azlemü mimmen kezebe alellahi ve kezzebe bis sıdkı iz caeh e leyse fı cehenneme mesvel lil kafirın (39-32)

Allah hakkında yalan düzenden ve kendisine gelen doğruyu yalanlayandan

daha zalim kim vardır? Cehennemde kafirler için bir barınak yok mu?

وَٱلَّذِى جَآءَ بِٱلصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِۦٓ ۙ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُتَّقُونَ
Vellezı cae bis sıdkı ve saddeka bihı ülaike hümül müttekun (39-33)
Doğruyu getirene ve onu tasdikleyene gelince, işte böyleleri, korunanların ta kendileridir.

لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْمُحْسِنِينَ
Lehüm ma yeşaune ınde rabbihim zalike cezalü muhsinın (39-34)
Rableri katında onlar için diledikleri herşey vardır. İşte güzel düşünüp güzel davrananların ödülü budur.

لِيُكَفِّرَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ
Li yükeffirallahü anhüm esveellezı amilu ve yecziyehüm ecrahüm bi ahsenillezı kanu ya'melun (39-35)
Böylece, Allah onların yaptıklarının en kötülerini örtecek, ödüllerini, yaptıklarının en güzeliyle verecek.

أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُۥ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ
E leysellahü bi kafin abdeh ve yühavvifuneke billezıne min dunih ve mey yudlilillahü fema lehu min had (39-36)
Allah, kuluna Kafi değil mi, yetmiyor mu? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa artık ona kılavuzluk edecek yoktur.

وَمَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِى ٱنتِقَامٍ
Ve mey yehdillahü fema lehu mim müdıll e leysellahü bi azızin zintikam (39-37)
Allah'ın kılavuzluk ettiğini ise saptıran olamaz. Allah Aziz ve intikam alıcı değil mi?

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ إِنْ أَرَادَنِىَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَـٰشِفَـٰتُ ضُرِّهِۦٓ أَوْ أَرَادَنِى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَـٰتُ رَحْمَتِهِۦ ۚ قُلْ حَسْبِىَ ٱللَّهُ ۖ عَلَيْهِ

يَتَوَكَّلُ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ

Ve lein seeltehüm men halekas semavati vel erda le yekulünnellah kul eferaeytüm ma ted'une min dunillahi in eradeniyellahü bi durrin hel hünne kaşifatü durrihı ev eradenı bi rahmetin hel hünne mümsikatü rahmetih kul hasbiyellah aleyhi yetevekkelül mütevekkilun (39-38)

Onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, yemin olsun "Allah!" diyecekler. De onlara: "Peki Allah dışındaki yakardıklarınız hakkında ne diyorsunuz? Allah bana bir zarar vermek istese, O'nun vereceği zararı uzaklaştırabilirler mi? Yahut bana bir rahmet dilese, O'nun rahmetini tutabilirler mi?" De ki: "Bana Allah yeter! Tevekkül edenler O'na dayanıp güvenirler."

قُلْ يَٰقَوْمِ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَٰمِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

Kul ya kavmı'melu ala mekanetiküm innı amil fe sevfe ta'lemun (39-39)

De ki: "Ey toplumum! Yapabildiğinizi yapın; ben de kendi işimi yapacağım. Yakında bileceksiniz,

مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

Mey ye'tıhi azabüy yuhzıhi ve yehıllü aleyhi azabüm mükıym (39-40)

Kime geliyor rezil edici azap, kime iniyor bitip tükenmeyen azap!"

Sayfa 462, Zümer 41-47 Ayetler, Cüz 24

إِنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ

İnna enzelna aleykel kitabe lin nasi bil hakk fe menihteda fe li nefsih ve men dalle fe innema yedıllü aleyha ve ma ente aleyhim bi vekıl (39-41)

Kuşkusuz, bu Kitap'ı biz sana insanlar için hak olarak indirdik. Artık kim doğru yolu seçerse kendi lehinedir; kim de saparsa kendi aleyhine sapmış olur. Sen onlar üzerine vekil değilsin.

ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَٱلَّتِى لَمْ تَمُتْ فِى مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ ٱلَّتِى قَضَىٰ عَلَيْهَا ٱلْمَوْتَ وَيُرْسِلُ ٱلْأُخْرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Allahü yeteveffel enfüse hıyne mevtiha velletı lem temüt fı menamiha fe yümsikülletı kada aleyhel mevte ve yürsilül uhra ila ecelim müsemma inne fı

zalike le ayatil li kavmiy yetefekkerun (39-42)
Allah, canları, ölümleri sırasında alır, ölmeyenleri de uykuları sırasında. Sonra, haklarında ölüm hükmü verdiklerini alıkoyar; ötekileri, belirlenen bir süreye kadar salıverir. Bunda, iyice düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.

أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُفَعَآءَ ۚ قُلْ أَوَلَوْ كَانُواْ لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَعْقِلُونَ
Emittehazu min dunillahi şüfea' kul e ve lev kanu la yemlikune şey'ev ve la ya'kılun (39-43)
Yoksa Allah'tan başka şefaatçılar mı edindiler? De ki: "Onlar hiçbir şeye sahip olmayan/hiçbir şeye gücü yetmeyen, aklını da işletmeyen varlıklar olsalar da mı?"

قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَـٰعَةُ جَمِيعًا ۖ لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
Kul lillahiş şefaatü cemıa lehu mülküs semavati vel ard sümme ileyhi türceun ."(39-44)
De ki: "Şefaat, tümden ve sadece Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü/ yönetimi O'nundur. Sonunda O'na döndürüleceksiniz

وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحْدَهُ ٱشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
Ve iza zükirallahü vahdehüşmeezzet kulubüllezıne la yü'minune bil ahırah ve iza zükirallezıne min dunihı izahüm yestebşirun (39-45)
Allah yalnız başına anıldığında, ahirete inanmayanların kalpleri nefretle ürperir; O'nun dışındakiler anıldığında ise hemen müjdelenmiş gibi sevinirler.

قُلِ ٱللَّهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ عَـٰلِمَ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِى مَا كَانُواْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
Külillahümme fatıras semavati vel erdı alimel ğaybi veş şehadeti ente tahkümü beyne ıbadike fıma kanu fıhi yahtelifun (39-46)
De ki: "Ey Allah'ım! Ey gökleri ve yeri yaratan, ey görülemeyeni ve görüleni bilen! Sen hüküm vereceksin kulların arasında, ihtilaf ettikleri şeyler hakkında."

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفْتَدَوْاْ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُواْ يَحْتَسِبُونَ
Ve lev enne lillezıne zalemu ma fil erdı cemıav ve mislehu meahu leftedev bihı min suil azabi yevmel kıyameh ve beda lehüm minellahi ma lem yekunu yahtesibun (39-47)

Eğer yerdekilerin tamamı ve beraberinde bir o kadarı, zulmedenlerin olsa, kıyamet günü azabın kötülüğünden kurtulmak için tümünü mutlaka fidye verirlerdi. Çünkü hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah tarafından karşılarına çıkarılmıştır.

Sayfa 463, Zümer 48-56 Ayetler, Cüz 24

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ

Ve beda lehüm seyyiatü ma kesebu ve haka bihim ma kanu bihı yestehziun (39-48)

Kazanmış olduklarının çirkinlikleri, önlerinde belirmiş; alay edegeldikleri şey kendilerini sarıvermiştir.

فَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَـٰنَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَـٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍۭ ۚ بَلْ هِىَ فِتْنَةٌ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Fe iza messel insane durrun deana sümme iza havvelnahü nı'metem minna kale innema utıtühu ala ılm bel hiye fitnetüv ve lakinne ekserahüm la ya'lemun (39-49)

İnsana bir zorluk/zarar dokunduğunda bize yalvarır yakarır; sonra ona bizden bir nimet lütfettiğimizde şöyle der: "Bu bir ilim sayesinde verildi bana!". Hayır, öyle değil; o bir fitnedir ama onların çokları bilmiyorlar.

قَدْ قَالَهَا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ

Kad kalehellezıne min kablihim fe ma ağna anhüm ma kanu yeksibun (39-50)

Onlardan öncekiler de bunu söylemişlerdi ama kazandıkları şeyler kendilerine hiçbir yarar sağlamamıştı.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ ۚ وَٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْ هَـٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ

Fe esabehüm seyyiatü ma kesebu vellezıne zalemu min haülai seyüsıybühüm seyyiatü ma kesebu ve mahüm bi mu'cizın (39-51)

Sonunda, kazanmış olduklarının çirkinlikleri yakalarına yapışmıştı. Şunların zulmedenlerine de kazandıklarının kötülükleri gelip çatacaktır. Ve onlar kimseyi aciz de bırakamayacaklar/onlar bunu etkisiz de bırakamazlar.

أَوَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ

لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
E ve lem ya'lemu ennellahe yebsütur rizka li mey yeşaü ve yakdir önne fı zalike le ayatil li kavmiy yü'minun (39-52)
Bilmediler mi ki Allah, rızkı dilediğine açıp yayar da kısıp daraltır da. İman eden bir toplum için bunda elbette ibretler vardır.

قُلْ يَـٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ أَسْرَفُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا۟ مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ
Kul ya ıbadiyellezıne esrafu ala enfüsihim la taknetu mir rahmetillah innellahe yağfiruz zünube cemıa innehu hüvel ğafurur rahıym (39-53)
De ki: "Ey öz benlikleri aleyhine sınırı aşan/aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Allah, günahları tümden affeder. Çünkü O, mutlak Gafur, mutlak Rahim'dir."

وَأَنِيبُوٓا۟ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا۟ لَهُۥ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ
Ve enıbu ila rabbiküm ve eslimu lehu min kabli ey yetiyekümül azabü sümme la tünsarun (39-54)
Azap yakanıza yapışmadan Rabbinize dönüp O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez.

وَٱتَّبِعُوٓا۟ أَحْسَنَ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ
Vettebiu ahsene ma ünzile ileyküm mir rabbiküm min kabli ey ye'tiyekümül azabü bağtetev ve entüm la teş'urun (39-55)
Farkında olmadığınız bir sırada, azap ansızın karşınıza çıkmadan önce size Rabbinizden indirilenin en güzeline uyun!

أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَـٰحَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ فِى جَنۢبِ ٱللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ ٱلسَّـٰخِرِينَ
En tekule nefsüy ya hasrata ala ma ferrattü fı cembillahi ve in küntü le mines sahırın (39-56)
Benlik şöyle diyecektir o zaman: "Allah'a karşı aşırı gitmem yüzünden başıma gelenlere bak! Alay edip duranlardan biriydim doğrusu!..."

Sayfa 464, Zümer 57-67 Ayetler, Cüz 24

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ ٱللَّهَ هَدَىٰنِى لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُتَّقِينَ
Ev tekule lev ennellahe hedani leküntü minel müttekıyn (39-57)
Yahut şöyle diyecektir: "Allah bana kılavuzluk etseydi elbette ben de korunanlardan olurdum."

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى ٱلْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِى كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ
Ev tekule hıyne teral azabe lev enne lı kerraten fe ekune minel muhsinın (39-58)
Azabı gördüğünde şöyle de konuşacaktır: "Bana bir kez daha imkan verilseydi de güzel düşünüp güzel davrananlardan olsaydım!"

بَلَىٰ قَدْ جَآءَتْكَ ءَايَـٰتِى فَكَذَّبْتَ بِهَا وَٱسْتَكْبَرْتَ وَكُنتَ مِنَ ٱلْكَـٰفِرِينَ
Bela kad caetke ayatı fe kezzebte biha vestekberte ve künte minel kafirın (39-59)
Hayır, olmaz! Ayetlerim sana geldi de onları hemen yalanlayıverdin; büyüklük tasladın ve kafirlerden oldun.
وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ تَرَى ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ ۚ أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ
Ve yevmel kıyameti terallezıne kezebu alellahi vücuhühüm müsveddeh e leyse fı cehenneme mesvel lil mütekebbirın (39-60)
Allah'a yalan isnat edenleri, kıyamet günü yüzleri simsiyah halde görürsün. Kibirliler için cehennemde bir barınak mı yok!

وَيُنَجِّى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ ٱلسُّوٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
Ve yüneccillahüllezınettekav bi mefazetihim la yemessühümüs suü ve la hüm yahzenun (39-61)
Korunup sakınanları Allah, kendi başarıları yüzünden kurtarır. Ne kötülük dokunur onlara ne de kederlenirler.

ٱللَّهُ خَـٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ وَكِيلٌ
Allahü haliku külli şey'iv ve hüve ala külli şey'iv vekıl (39-62)
Allah Haalik'tir, herşeyin yaratıcısıdır. Herşey üzerine vekil olan da O'dur.

لَّهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ

Lehu mekalıdüs semavati vel ard vellezıne keferu bi ayatillahi ülaike hümül hasirun (39-63)
Göklerin ve yerin kilitleri/anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenler, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

قُلْ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ تَأْمُرُوٓنِّىٓ أَعْبُدُ أَيُّهَا ٱلْجَٰهِلُونَ
Kul e fe ğayrallahi te'mürunnı a'büdü eyyühel cahilun (39-64)
De ki: "Bana, Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz, ey cahiller!?"

وَلَقَدْ أُوحِىَ إِلَيْكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ
Ve le kad uhıye ileyke ve ilellezıne min kablik lein eşrakte le yahbetanne amelüke ve le tekunenne minel hasirın (39-65)
Andolsun, sana da senden öncekilere de şu vahyedilmiştir: Eğer şirke saparsan amelin kesinlikle boşa çıkar ve mutlaka hüsrana düşenlerden olursun.

بَلِ ٱللَّهَ فَٱعْبُدْ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ
Belillahe fa'büd ve küm mineş şakirın (39-66)
Başkasına değil, sadece Allah'a kulluk/ibadet et; şükredenlerden ol!

وَمَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦ وَٱلْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطْوِيَّٰتٌۢ بِيَمِينِهِۦ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
Ve ma kaderullahe hakka kadrihı vel erdu cemıan kabdatühu yevmel kıyameti ves semavatü matviyyatüm bi yemınih sübhünehu ve teala amma yüşrikun (39-67)
Allah'ı, kadrine/şanına yaraşır şekilde tanıyamadılar. Oysaki kıyamet günü, yeryüzü tamamen O'nun avucudur/avucundadır; gökler de O'nun sağ elinde/kudretinde dürülmüş haldedir. Şanı yücedir O'nun; arınmıştır onların ortak koştuklarından.

Sayfa 465, Zümer 68-74 Ayetler, Cüz 24

وَنُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن

شَآءَ ٱللَّهُۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنظُرُونَ
Ve nüfiha fis suri fe saıka men fis semavati ve men fil erdı illa men şaellah sümme nüfiha fıhi uhra fe izahüm kıyamüy yenzurun (39-68)
Sura üflenmiştir; Allah'ın dilediği kimseler dışında göklerde kim var, yerde kim varsa çarpılıp yere yıkılmıştır. Sonra sura bir daha üflenmiştir. İşte hepsi ayağa kalkmış bakıyorlar.

وَأَشْرَقَتِ ٱلْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ ٱلْكِتَٰبُ وَجِاْىٓءَ بِٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
Ve eşrakatil erdu bi nuri rabbiha ve vüdıal kitabü ve cıe bin nebiyyıne veş şühedai ve kudiye beynehüm bil hakkı ve hüm la yuzlemun (39-69)
Yeryüzü, Rabbinin nuruyla parıldamış, Kitap ortaya konmuş, peygamberler, tanıklar getirilip aralarında hakla hüküm verilmiştir. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
Ve vüffiyet küllü nefsim ma amilet ve hüve a'lemü bima yef'alun (39-70)
Herkesin yapıp ettiğinin karşılığı tam verilir. O, onların neler yaptıklarını daha iyi bilmektedir.

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُوا۟ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ
Vesıkallezıne keferu ila cehenneme zümera hatta iza cauha fütihat ebvabüha ve kale lehüm hazenetüha e lem ye'tiküm rusülüm minküm yetlune aleyküm ayati rabbiküm ve yünzirunеküm likae yemiküm haza kalu bela velakin hakkat kelimetül azabi alel kafirın (39-71)
İnkar edenler bölük bölük cehenneme sevk edilirler. Oraya geldiklerinde onun kapıları açılır ve cehennem bekçileri onlara şöyle derler: "Size, içinizden resuller gelmedi mi ki, Rabbinizin ayetlerini karşınızda okusunlar ve sizi şu gününüze kavuşmanız hususunda uyarsınlar?" Onlar: "Evet, derler, geldiler ama inkarcılar hakkında azap hükmü hak oldu."

قِيلَ ٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ فَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ
Kıyledhulu ebvabe cehenneme halidıne fıha fe bi'se mesvel mütekebbirın (39-72)
Şöyle denilir: "Girin cehennemin kapılarından! Orada sürekli kalacaksınız.

Büyüklük taslayanların barınağı ne de kötüymüş!"

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ إِلَى ٱلْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَٱدْخُلُوهَا خَٰلِدِينَ

Vesıkallezınet tekav rabbehüm ilel cenneti zümera hatta iza cauha ve fütihat ebvabüha ve kale lehüm hazenetüha selamün aleyküm tıbtüm fedhuluha halidın (39-73)

Rablerinden korkanlar da bölükler halinde cennete sevk edilirler. Oraya geldiklerinde, cennet kapıları da kendilerine açıldığında, oranın bekçileri onlara şöyle derler: "Selam size! Tertemizsiniz. Hadi girin şuraya, sürekli kalıcılar olarak!"

وَقَالُوا۟ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى صَدَقَنَا وَعْدَهُۥ وَأَوْرَثَنَا ٱلْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ ٱلْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ

Ve kalül hamdü lillahillezı sadekana va'dehu ve evrasenel erda netebevveü minel cenneti hayüs neşa' fe nı'me ecrul amilın (39-74)

Onlar da şöyle derler: "Hamd olsun o Allah'a ki bize vaadini yerine getirdi, bizi yeryüzüne mirasçılar yaptı. İşte cennetten istediğimiz yerde konaklıyoruz. İş yapıp değer üretenlerin ödülü ne de güzelmiş!"

Sayfa 466, Zümer 75 Ayet, Cüz 24

وَتَرَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ ٱلْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ وَقِيلَ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ

Ve teral melaikete haffıne min havlil arşi yüsebbihune bi hamdi rabbihim ve kudıye beynehüm bil hakkı ve kıylel hamdü lillahi rabbil alemın (39-75)

Melekleri de arşın çevresini kuşatarak Rablerinin hamdiyle tespih eder halde görürsün. Aralarında hakla hüküm verilmiştir. Nihayet şöyle denir: "Hamd alemlerin Rabbi'ne özgüdür!"

Mü’min Suresi (40/85), İniş sırası: 60
Sayfa 466, Mü’min 1-7 Ayetler, Cüz 24

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

حمٓ
Ha mım (40-1)
Hâ, Mîm.

تَنزِيلُ ٱلْكِتَـٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ
Tenzılül kitabi minellahil azızil alım (40-2)
Bu kitabın indirilişi, Azîz ve Alîm olan Allah'tandır.

غَافِرِ ٱلذَّنۢبِ وَقَابِلِ ٱلتَّوْبِ شَدِيدِ ٱلْعِقَابِ ذِى ٱلطَّوْلِ ۖ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ إِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ
Ğafiriz zembi ve kabilit tevbi şedıdil ıkabi zit tavl la ilahe illa hu ileyhil mesıyr (40-3)
Ğafir'dir, günahı affedendir. Tövbeyi kabul eden, azabı çetin, lütfu bol olandır O. İlah yoktur O'ndan gayrı. Yalnız O'nadır varış ve dönüş.

مَا يُجَـٰدِلُ فِىٓ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِى ٱلْبِلَـٰدِ
Ma yücadilü fi ayatillahi illellezıne keferu fe la yağrurke tekallübühüm fil bilad (40-4)
Allah'ın ayetleri hakkında, küfre sapmış olanlardan başkası çekişip didişmez. Onların beldelerde dolaşıp durmaları seni aldatmasın.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۖ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍۭ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ ۖ وَجَـٰدَلُوا۟ بِٱلْبَـٰطِلِ لِيُدْحِضُوا۟ بِهِ ٱلْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ
Kezzebet kablehüm kavmü nuhıv vel ahzabü mim ba'dihim ve hemmet küllü ümmetim bi rasulihim li ye'huzuhü ve cadelu bil batılı li yüdhüdu bihil hakka fe ehaztühüm fe keyfe kane ıkab (40-5)
Onlardan önce Nûh kavmi yalanlamıştı. Onlardan sonra gelen oymaklar da. Her ümmet kendilerine gelen elçiyi yakalasınlar diye uğraştı. Ve hakkı işlemez kılmak için yanlışı/tutarsızlığı esas alarak mücadele ettiler; nihayet onları yakaladım. Nasıl olmuştu azabım?!

وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ

Ve kezalike hakkat kelimetü rabbike alellezıne keferu ennehüm ashabün nar (40-6)
İşte böyle! Rabbinin, nankörlüğe sapanlar hakkındaki, "onlar ateş yâranıdır" sözü tam gerçekleşti.

ٱلَّذِينَ يَحْمِلُونَ ٱلْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُۥ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِۦ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَىْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَٱغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا۟ وَٱتَّبَعُوا۟ سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ
Ellezıne yahmilunel arşe ve men havlehu yüsebbihune bi hamdi rabbihim ve yü'minune bihı ve yestağfirune lillezıne amenu rabbena vesı'te külle şey'ir rahmetev ve ılmen fağfir lillezıne tabu vettebeu sebıleke vekıhim azabel cehıym (40-7)
Arşı yüklenip taşıyanlar ve onun çevresindeki şuurlular Rablerinin hamdi ile tespih ederler ve ona inanırlar. İman sahipleri için de şöyle af dilerler: "Rabbimiz! Sen herşeyi rahmet ve ilim halinde kuşattın. Tövbe edip senin yoluna uymuş olanları bağışla. Ve onları cehenem azabından koru!"

Sayfa 467, Mü’min 8-16 Ayetler, Cüz 24

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّـٰتِ عَدْنٍ ٱلَّتِى وَعَدتَّهُمْ وَمَن صَلَحَ مِنْ ءَابَآئِهِمْ وَأَزْوَٰجِهِمْ وَذُرِّيَّـٰتِهِمْ ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
Rabbena ve edhılhüm cennati adninilletı veadtehüm ve men salehü min abaihim ve ezvacihim ve zürriyyatihim inneke entel azızül hakım (40-8)
"Ey Rabbimiz, onları kendilerine vaat etmiş olduğun Adn cennetlerine koy! Atalarından, eşlerinden, zürriyetlerinden barışa yönelenleri de. Azîz ve Hakîm olan, hiç kuşkusuz sensin, sen!"

وَقِهِمُ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ وَمَن تَقِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُۥ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ
Vekıhimüs seyyiat ve men tekıs seyyiati yevmeizin fe kad rahımteh ve zalike hüvel fevzül azıym (40-9)
"Koru onları kötülüklerden! O gün kötülüklerden koruduğuna mutlaka rahmet etmişsindir sen. İşte budur o en büyük kurtuluş ve eriş."

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ مِن مَّقْتِكُمْ أَنفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى

ٱلْإِيمَـٰنِ فَتَكْفُرُونَ
İnnellezıne keferu yünadevne le maktüllahi ekberu mim maktiküm enfüseküm iz tüd'avne ilel imani fe tekfürun (40-10)
Küfre batmış olanlara şöyle haykırılır: "Allah'ın öfkesi, sizin kendi benliklerinize öfkenizden elbette ki daha büyüktür. Hani, siz imana çağrılıyordunuz da inkâr ediyordunuz!"

قَالُوا۟ رَبَّنَآ أَمَتَّنَا ٱثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا ٱثْنَتَيْنِ فَٱعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ
Kalu rabbena emettenesneteyni ve ahyeytenesneteyni fa'terafna bi zünubina fe hel ila hurucim min sebıl (40-11)
Dediler: "Rabbimiz! Bizi iki kez öldürdün, iki kez dirilttin. Artık günahlarımızı itiraf ettik. Buradan çıkmak için bir yol daha var mı?"

ذَٰلِكُم بِأَنَّهُۥٓ إِذَا دُعِىَ ٱللَّهُ وَحْدَهُۥ كَفَرْتُمْ ۖ وَإِن يُشْرَكْ بِهِۦ تُؤْمِنُوا۟ ۚ فَٱلْحُكْمُ لِلَّهِ ٱلْعَلِىِّ ٱلْكَبِيرِ
Zaliküm bi ennehu iza düıyellahü vahdehu kefartüm ve iy yüşrük bihı tü'minu fel hukmü lillahül aliyyil kebır (40-12)
Bu halinizin sebebi şu: Allah'a, yalnız O'na çağrıldığınızda inkâr etmiştiniz. O'na ortak koşulduğunda ise iman ediyordunuz. Artık hüküm o en yüce, o en büyük olan Allah'ın...

هُوَ ٱلَّذِى يُرِيكُمْ ءَايَـٰتِهِۦ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ رِزْقًا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ
Hüvellezı yürıküm ayatihı ve yünezzilü leküm mines semai rizka ve ma yetezekkeru illa mey yünıb (40-13)
O odur ki size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten bir rızık indiriyor. O'na yönelenden başkası öğüt alamaz.

فَٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَـٰفِرُونَ
Fed'ullahe mhlisıyne lehüd dıne ve lev kerihel kafirun (40-14)
Kâfirler hoşlanmasa da siz, dini yalnız O'na özgüleyerek, Allah'a dua edin!

رَفِيعُ ٱلدَّرَجَـٰتِ ذُو ٱلْعَرْشِ يُلْقِى ٱلرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ لِيُنذِرَ يَوْمَ ٱلتَّلَاقِ
Rafıud deracati zül arş yülkır ruha min emrihı ala mey yeşaü min ıbadihı li

yünzira yevmet telak (40-15)
O Refî'dir, dereceleri yükseltendir; arşın sahibidir. Buluşma günü hakkında uyarmak için emrinden olan Rûh'u kullarından dilediğine indirir.

يَوْمَ هُم بَـٰرِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ مِنْهُمْ شَىْءٌ ۚ لِّمَنِ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ
ٱلْوَٰحِدِ ٱلْقَهَّارِ

Yevme hüm barizun la yahfa alellahi minhüm şey' li menil mülkül yevm lillahil vahıdil kahhar (40-16)
O gün onlar ortaya çıkarlar. Hiçbir şeyleri Allah'a gizli kalmaz. Kimindir bugün mülk/saltanat? O Vâhid ve Kahhâr olan Allah'ın!

Sayfa 468, Mü'min 17-25 Ayetler, Cüz 24

ٱلْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ ٱلْيَوْمَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ

Elyevme tücza küllü mefsim bima kesebet La zulmel yevm innellahe serıul hısab (40-17)
Bugün her benlik kazandığıyla cezalandırılır. Zulüm yok bugün! Allah, hesabı çabucak görür.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ ٱلْـَٔازِفَةِ إِذِ ٱلْقُلُوبُ لَدَى ٱلْحَنَاجِرِ كَـٰظِمِينَ ۚ مَا لِلظَّـٰلِمِينَ مِنْ
حَمِيمٍۢ وَلَا شَفِيعٍۢ يُطَاعُ

Ve enzihüm yevmel azifeti izil kulubü ledel hanaciri kazımın ma liz zalimıne min hamımiv ve la şefıiy yüta' (40-18)
Onları, yaklaşan felaket günü hakkında uyar! Yürekler gırtlaklara dayanmıştır; habire yutkunurlar. Zalimlerin ne bir dostu vardır ne de sözü dinlenir bir şefaatçıları.

يَعْلَمُ خَآئِنَةَ ٱلْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى ٱلصُّدُورُ

Ya'lemü hainetel a'yüni ve ma tuhfis sudur (40-19)
O bilir gözlerin hain bakışını ve göğüslerin sakladığını.

وَٱللَّهُ يَقْضِى بِٱلْحَقِّ ۖ وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَقْضُونَ بِشَىْءٍ ۗ إِنَّ
ٱللَّهَ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ

Vallahü yakdıy bil hakk vellezıne yed'une min dunihı la yakdune bi şey' innellahe hüves semıul besıyr (40-20)

Allah, hak ile hükmeder! O'nun dışında yakardıkları ise hiçbir şeyle hükmedemezler. Allah'tır mutlak Semî', mutlak Basîr...

أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ كَانُوا۟ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا۟ هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِى ٱلْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٍ

E ve lem yesıru fil erdı fe yenzuru keyfe kane akıbetüllezıne kanu min kablihim kanu hüm eşedde minhüm kuvvetev ve asaran fil erdı fe ehazehümüllahü bi zünubihim ve ma kane lehüm minellahi miv vak (40-21)

Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonları nice olmuş görsünler? Onlar, hem kuvvetçe hem de yeryüzündeki eserler bakımından bunlardan daha zorlu idiler. Ama Allah onları günahları yüzünden yakaladı. Ve Allah'a karşı bir koruyanları da olmadı.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ فَكَفَرُوا۟ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ ۚ إِنَّهُۥ قَوِىٌّ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ

Zalike bi ennehüm kanet te'tıhim rusülühüm bil beyyinati fe keferu fe ehazehümüllah innehu kaviyyün şedıdül ıkab (40-22)

Sebep şuydu: Resulleri onlara açık seçik mesajlar getirirdi de onlar inkâr ederlerdi. Sonunda Allah hepsini yakaladı. O çok güçlüdür, azabı da şiddetlidir.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَا وَسُلْطَـٰنٍ مُّبِينٍ

Ve le kad erselna musa bi ayatina ve sültanim mübın (40-23)

Yemin olsun, Mûsa'yı da ayetlerimizle ve apaçık bir kanıtla göndermiştik.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَـٰمَـٰنَ وَقَـٰرُونَ فَقَالُوا۟ سَـٰحِرٌ كَذَّابٌ

İla fir'avne ve hamane ve karune fe kalu sahırun kezzab (40-24)

Firavun'a, Hâmân'a ve Karun'a göndermiştik de onlar şöyle demişlerdi: "Tam yalancı bir sihirbazdır bu!"

فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا۟ ٱقْتُلُوٓا۟ أَبْنَآءَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ وَٱسْتَحْيُوا۟ نِسَآءَهُمْ ۚ وَمَا كَيْدُ ٱلْكَـٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَـٰلٍ

Fe lemma caehüm bil hakkı min ındina kaluktülu ebnaellezıne amenu meahu vestahyu nisaehüm ve ma keydül kafirıne illa fı dalal (40-25)

Mûsa, katımızdan hakkı onlara getirince, şöyle dediler: "Onunla beraber iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın!" Ama inkârcıların

tuzağı hep boşa çıkmıştır.

Sayfa 469, Mü’min 26-33 Ayetler, Cüz 24

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِىٓ أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُۥٓ ۖ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِى ٱلْأَرْضِ ٱلْفَسَادَ

Ve kale fir'avnü zerunı aktül musa vel yed'u rabbeh innı ehafü ey yübeddile dıneküm ev ey yuzhira fil erdıl fesad (40-26)

Firavun dedi ki: "Bırakın, şu Mûsa'yı öldüreyim de Rabbine yalvarsın. Çünkü onun, dininizi değiştirmesinden yahut yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum."

وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِنِّى عُذْتُ بِرَبِّى وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ

Ve kale musa innı ustü bi rabbı ve rabbiküm min külli mütekebbiril la yü'minü bi yevmil hısab (40-27)

Mûsa dedi: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olana sığındım."

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَـٰنَهُۥٓ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّىَ ٱللَّهُ وَقَدْ جَآءَكُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ مِن رَّبِّكُمْ ۖ وَإِن يَكُ كَـٰذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُۥ ۖ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ ٱلَّذِى يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

Ve kale racülüm mü'minüm min ali fir'avne yektümü ımanehu etaktülune racülen ey yekule rabbiyellahü ve kad caeküm bil beyyinati mir rabbiküm ve iy yekü sadikay yüsıbküm ba'dullezı yeıdüküm innellahe la yehdı men hüve müsrifün kezzab (40-28)

Firavun hanedanından, imanını gizleyen bir adam şöyle konuştu: "Rabbim Allah'tır, dediği için bir adamı öldürüyor musunuz? Üstelik size, Rabbinizden açık seçik deliler de getirdi. Eğer yalancıysa yalancılığı kendi aleyhinedir. Eğer doğru sözlü ise size vaat ettiklerinden bir kısmı başınıza gelir. Kuşkusuz, Allah, haddi aşan yalancıları doğruya ulaştırmaz."

يَـٰقَوْمِ لَكُمُ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ظَـٰهِرِينَ فِى ٱلْأَرْضِ فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأْسِ ٱللَّهِ إِن جَآءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ أُرِيكُمْ إِلَّا مَآ أَرَىٰ وَمَآ أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ

ٱلرَّشَادِ

Ya kavmi lekümül mülkül yevme zahirıne fil erdı fe mey yensuruna mim be'sillahi in caena kale fir'avnü ma ürıküm illa ma era ve ma ehdıküm illa sebıler raşad (40-29)

"Ey toplumum, bugün bu toprakta, birbirine destek veren insanlar olarak mülk ve yönetim sizin. Peki, karşımıza dikildiği zaman Allah'ın azabından bizi kim kurtaracak?" Firavun şöyle dedi: "Ben size kendi fikrimden başkasını göstermem. Ve ben, aydınlık/doğruluk yolundan başkasına da kılavuzlamam."

وَقَالَ ٱلَّذِىٓ ءَامَنَ يَـٰقَوْمِ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُم مِّثْلَ يَوْمِ ٱلْأَحْزَابِ

Ve kalellezı amene ya kavmi innı ehafü aleyküm misle yevmil ahzab (40-30)

İman etmiş olan bir adam dedi: "Ey toplumum, sizin üzerinize, diğer topluluklarınki gibi bir günün gelmesinden korkuyorum;

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ

Misle de'bi kavmi nuhıv ve adiv ve semude vellezıne mim ba'dihim ve mellahü yürıdü zulmel lil ıbad (40-31)

Nûh kavminin, Âd'ın, Semûd'un ve onların ardından gelenlerin serüvenleri gibi. Allah, kulları için zulüm istemiyor."

وَيَـٰقَوْمِ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ ٱلتَّنَادِ

Ve ya kavmi innı ehafü aleyküm yevmet tenad (40-32)

"Ey toplumum, sizin adınıza o bağırıp-çağrışma gününden korkuyorum."

يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ

Yevme tüvellune müdbirın ma leküm minellahi min asım ve mey yudlilillahü fe ma lehu min had (40-33)

"Bir gündür ki o, sırtınızı dönerek kaçmaya çalışırsınız fakat Allah'a karşı sizi koruyacak kimse olmaz. Allah'ın saptırdığının, yol göstereni yoktur."

Sayfa 470, Mü’min 34-40 Ayetler, Cüz 24

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِٱلْبَيِّنَـٰتِ فَمَا زِلْتُمْ فِى شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُم بِهِۦ ۖ

حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ ٱللَّهُ مِنۢ بَعْدِهِۦ رَسُولًۭا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌۭ مُّرْتَابٌ
Ve le kad caeküm yusüfü min kablü bil beyyinati fe ma ziltüm fı şekkim mimma caeküm bih hatta iza heleke kultüm ley yeb'asellahü mim ba'dihı rasula kezalike yüdıllüllahü men hüve müsrifüm mürtab (40-34)
Yemin olsun, daha önce Yûsuf da size açık seçik mesajlar getirmişti de onun size getirdikleri hakkında hep kuşku duymuştunuz. Daha sonra o ölünce de şöyle demiştiniz: "Allah ondan sonra bir daha asla resul göndermez." Allah, sınır tanımaz kuşkucuları işte böyle saptırır.

ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۖ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍۢ جَبَّارٍۢ
Ellezıne yücadilune fi ayatillahi bi ğayri sültanin etahüm kebüra makten ındellahi ve ındellezıne amenu kezalike yatbeullahü ala külli kalbi mütekebbirin cebbar (40-35)
Kendilerine gelmiş bir kanıt olmaksızın Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenlerin durumu, hem Allah katında hem de inananların katında büyük bir öfke konusu olmuştur. Allah, tüm zorba, kibirli kalpler üzerine işte böyle mühür basıyor.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٰهَٰمَٰنُ ٱبْنِ لِى صَرْحًۭا لَّعَلِّىٓ أَبْلُغُ ٱلْأَسْبَٰبَ
Ve kale fir'avnü ya hamanübni lı sarhal le allı eblüğul esbab (40-36)
Firavun dedi ki: ''Ey Hâmân, sebeplere ulaşabilmem için bana yüksek bir kule yap!''

أَسْبَٰبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ كَٰذِبًۭا ۚ وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَصُدَّ عَنِ ٱلسَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِى تَبَابٍۢ
Esbabes semavati fe attalia ila ilahi müsa ve innı le ezunnühu kaziba ve kezalike züyyine li fir'avne suü amelihı ve sudde anis sebıl ve ma keydü fir'avne illa fı tebab (40-37)
"Göklerin sebeplerine ulaşırsam, Mûsa'ın tanrısına, da ulaşırım. Ben onun yalancı biri olduğunu düşünüyorum." Firavun'a, yaptığı işin kötülüğü bu şekilde süslü gösterildi de yoldan saptırıldı. Firavun'un tuzağı hep kayıptadır.

وَقَالَ ٱلَّذِىٓ ءَامَنَ يَٰقَوْمِ ٱتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ

Ve kalellezı amene ya kavmit tebiuni ehdiküm sebıler raşad (40-38)
O iman eden kişi dedi ki: "Ey toplumum! Bana uyun, sizi doğru yola götüreyim."

يَـٰقَوْمِ إِنَّمَا هَـٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا مَتَـٰعٌ وَإِنَّ ٱلْـَٔاخِرَةَ هِىَ دَارُ ٱلْقَرَارِ

Ya kavmi innema hazihil hayatüd dünya meta'uv ve innel ahırate hiye darul karar (40-39)
"Ey toplumum, şu iğreti dünya hayatı, geçici bir nimetlenmeden ibarettir. Âhiretse sürekli durulacak yurdun ta kendisidir."

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَـٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ ٱلْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

Men amile seyyieten fe la yücza illa misleha ve men amile salihüm min zekerin ev ünsa ve hüve mü'minün fe ülaike yedhulunel cennete yürzekune fıha bi ğayri hısab (40-40)
"Kötü bir iş yapan, sadece yaptığı kadarıyla cezalandırılır. Erkek ve kadından mümin olarak iyi bir iş yapana gelince, işte böyleleri cennete girerler ve orada hesapsız bir biçimde rızıklandırılırlar."

Sayfa 471, Mü'min 41-49 Ayetler, Cüz 24

وَيَـٰقَوْمِ مَا لِىٓ أَدْعُوكُمْ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ وَتَدْعُونَنِىٓ إِلَى ٱلنَّارِ

Ve ya kavmi malı ed'uküm ilen necati ve ted'unenı ilen nar (40-41)
"Ey toplumum! Sebep ne ki; ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni ateşe çağırıyorsunuz."

تَدْعُونَنِى لِأَكْفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِۦ مَا لَيْسَ لِى بِهِۦ عِلْمٌ وَأَنَا۠ أَدْعُوكُمْ إِلَى ٱلْعَزِيزِ ٱلْغَفَّـٰرِ

Ted'unenı li ekfüra billahi ve üşrike bihı ma leyse lı bihı ılmüv ve ene ed'uküm ilel azızil ğaffar (40-42)
"Siz beni, Allah'a nankörlük etmeye ve hakkında hiçbir bilgim olmayan şeyi O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Bense sizi o Azîz ve Gaffâr olana davet ediyorum."

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِىٓ إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُۥ دَعْوَةٌ فِى ٱلدُّنْيَا وَلَا فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱلْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ

La cerame ennema ted'unenı ileyhi leyse lehu da'vetün fid dünya ve la fil ahırati

ve enne meraddena ilellahi ve ennel müsrifıne hüm ashabün nar (40-43)
"Sizin beni çağırdığınız şeye, ne dünyada ne de âhirette asla ve asla dua edilemez/onun dünyada ve âhirette çağrı hakkı yoktur. Dönüşümüz-varışımız Allah'adır. Aşırılığa sapanlarsa ateş halkının ta kendileridir."

فَسَتَذْكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمْ ۚ وَأُفَوِّضُ أَمْرِىٓ إِلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ
Fe setezkürune ma ekulü leküm ve üfevvidu emrı ilellah innellahe basıyrum bil ıbad (40-44)
"Size söylemekte olduklarımı yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Allah, kullarını iyice görmektedir."

فَوَقَىٰهُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا۟ ۖ وَحَاقَ بِـَٔالِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ ٱلْعَذَابِ
Fe vekahüllahü seyyiati ma mekeru ve haka bi ali fir'avne suül azab (40-45)
Allah, o adamı ötekilerin kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu. Firavun ailesini de azabın en beteri kuşattı.

ٱلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدْخِلُوٓا۟ ءَالَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ ٱلْعَذَابِ
Ennaru yu'radune aleyha ğudüvvev ve aşiyya ve yevme tekumüs saatü edhılu ale fir'avne eşeddel azab (40-46)
Sabah akşam, ateşe arz olunurlar. Kıyamet koptuğu gün de şöyle denir: "Firavun ailesini azabın en şiddetlisine sokun!"

وَإِذْ يَتَحَآجُّونَ فِى ٱلنَّارِ فَيَقُولُ ٱلضُّعَفَٰٓؤُا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ ٱلنَّارِ
Ve iz yetehaccune fin nari fe yekulud duafaü lillezınestekberu inna künnü leküm tebean fe hel entüm muğnune anna nasıybem minen nar (40-47)
O vakit onlar ateş içinde çekişir dururlar. Horlanan takım, böbürlenen takıma şöyle der: "Biz sizin uydularınız olmuştuk. Şimdi şu ateşin bir kısmını olsun bizden uzak tutabilir misiniz?"

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُلٌّ فِيهَآ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ ٱلْعِبَادِ
Kalellezı nestekberu inna küllün fıha innellahe kad hakeme beynel ıbad (40-48)
Böbürlenen takım şöyle konuşur: "Gerçek şu ki, hepimiz ateşin içindeyiz. Allah, kullar arasında hüküm vermiş."

وَقَالَ ٱلَّذِينَ فِى ٱلنَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ ٱلْعَذَابِ

Ve kalellezıne fin nari li hazeneti cehennemed'u rabbeküm yühaffif anna yevmem minel azab (40-49)

Ateştekiler, cehenem bekçilerine şöyle der: "Rabbinize yakarın da azabı bizden bir gün olsun hafifletsin!"

Sayfa 472, Mü'min 50-58 Ayetler, Cüz 24

قَالُوٓا۟ أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ ۚ قَالُوا۟ فَٱدْعُوا۟ ۗ وَمَا دُعَـٰٓؤُا۟ ٱلْكَـٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَـٰلٍ

Kalu eve lem tekü te'tıküm rusülüküm bil beyyinat kalu bela kalu fed' ve ma düaül kafirıne illa fı dalal (40-50)

Bekçiler derler ki: "Resulleriniz size açık seçik mesajlar getirmezler miydi?" Derler ki: "Elbette getirirlerdi!" Bekçiler: "O halde yalvarın durun; inkârcıların yakarışları çıkmazda kalıp gitmiştir." diye cevap verirler.

إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ ٱلْأَشْهَـٰدُ

İnna henensuru rusülena vellezıne amenu fil hayatid dünya ve yevme yekulül eşhad (40-51)

Şu bir gerçek ki, biz, resullerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında hem de tanıkların ayağa kalkacakları gün mutlaka yardım edeceğiz.

يَوْمَ لَا يَنفَعُ ٱلظَّـٰلِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ ۖ وَلَهُمُ ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ

Yevme la yenfeuz zalimıne ma'ziratühüm ve lehümül la'netü ve hehüm suüd dar (40-52)

O gün ileri sürdükleri özürleri, zalimlere yarar sağlamayacaktır. Lanet var onlar için ve yurtların en kötüsü onların.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْكِتَـٰبَ

Ve le kad ateyna musel hüda ve evrasna benı israilel kitab (40-53)

Yemin olsun ki, Mûsa'ya o hak kılavuzu verdik ve İsrailoğullarını Kitap'a mirasçı kıldık.

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَـٰبِ

Hüdev ve zikra li ülil elbab (40-54)
Akıl ve gönül sahipleri için bir yol gösterici, bir hatırlatıcıdır o.

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِٱلْعَشِىِّ وَٱلْإِبْكَـٰرِ
Fasbir inne va'dellahi hakkuv vestağfir li zembike ve sebbıh bi hamdi rabbike bil aşiyyi vel ibkar (40-55)
Öyleyse sabret! Kuşkun olmasın ki, Allah'ın vaadi haktır. Günahın için af dile. Akşam ve sabah, Rabbini överek tespih et!

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَـٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَـٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۙ إِن فِى صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُم بِبَـٰلِغِيهِ ۚ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ
İnnellezıne yücadilune fı ayatillahi bi ğayri sültanin etahüm in fı sudurihim illa kibrum ma hüm bi baligıyh festeız billah innehu hüves semıul besıyr (40-56)
Kendilerine gelmiş hiçbir kanıt olmadan, Allah'ın ayetleri hakkında tartışıp duranlar var ya, onların göğüslerinde, asla ulaşamayacakları bir büyüklüğün kuruntusu vardır. Artık Allah'a sığın! O'dur Semî, O'dur Basîr.

لَخَلْقُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ ٱلنَّاسِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
Le halkus semavati vel erdı ekberu min halkın nasi ve lakinne ekserannasi la ya'lemun (40-57)
Göklerin ve yerin yaratılışı/yarattıkları, insanların yaratılışından/insanlar âleminden elbette daha büyüktür. Ne var ki insanların çokları bilmiyorlar.

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَلَا ٱلْمُسِىٓءُ ۚ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ
Ve ma yestevil a'ma vel besıyru vellezıne amenu ve amilus salihati ve lel müsi' kalılem ma tetezekkerun (40-58)
Körle gören, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlarla kötülük üretenler bir olmaz. Ne kadar da az düşünüyorsunuz!

Sayfa 473, Mü’min 59-66 Ayetler, Cüz 24

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَـَٔاتِيَةٌۭ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ
İnnes saate le atiyetül la raybe fıha ve lakinne ekseran nasi la yü'minun (40-59)
O saat elbette gelecektir; kuşku yok bunda. Fakat insanların çokları inanmazlar.

وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِىٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِى سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ
Ve kale rabbükümüd'unı estecib leküm innellezıne yestekbirune an ıbatetı seyedhulune cehenneme dahırın (40-60)
Rabbiniz buyurmuştur ki: Dua edin bana, cevap vereyim size! Kibre saparak bana ibadetten uzaklaşanlar, aşağılanmış bir halde cehenneme gireceklerdir.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
Allahüllezı ceale lekümül leyle li teskünu fıhi ven nehara mübsıra innellahe le zu fadlin alen nasi ve lakinne ekseran nasi la yeşkürun (40-61)
Allah, içinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi yarattı. Gündüzü de aydınlık kıldı. Şu bir gerçek ki, Allah, insanlara her halde lütufkâr davranıyor fakat insanların çokları şükretmezler.

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ خَـٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍۢ لَّآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ
Zalikümüllahü rabbüküm haliku külli şey' la ilahe illa hüve fe enna tü'fekun (40-62)
İşte o Allah'tır sizin Rabbiniz! Her şeyin yaratıcısıdır O. Tanrı yok O'ndan başka. Durum bu iken, nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?
كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ ٱلَّذِينَ كَانُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ
Kezalike yü'feküllezıne kanu bi ayatillahi yechadun (40-63)
Allah'ın ayetlerine kafa tutanlar, işte böyle döndürülürler.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَـٰتِ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ
Allahüllezı ceale lekümül erda kararav ves semae binaev ve savveraküm fe ahsene suveraküm ve razekaküm minet tayyibat zalikümüllahü rabbükam fe tebarakellahü rabbül alemın (40-64)
Allah odur ki, yeryüzünü sizin için durulacak yer, göğü bir bina yaptı; sizi yaratıp

donattı ve görünüşünüzü güzel yaptı, sizi temiz ve güzel nimetlerle rızıklandırdı. İşte bu Allah'tır sizin Rabbiniz! Âlemlerin Rabbi olan Allah ne kadar yücedir!

هُوَ ٱلْحَىُّ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ ۗ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ

Hüvel hayyü la ilahe illa hüve fed'uhü muhlisıyne lehüd dın elhamdü lillahi rabbil alemın (40-65)

Hayy O'dur! Tanrı yoktur O'ndan başka. Dini kendisine özgüleyerek dua edin O'na. Hamt olsun âlemlerin Rabbi'ne!

قُلْ إِنِّى نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَمَّا جَآءَنِىَ ٱلْبَيِّنَـٰتُ مِن رَّبِّى وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ

Kul innı nühıtü en a'büdellezıne ted'une min dunillahi lemma caeniyel beyyinatü mir rabbı ve ümirtü en üslime li rabbil alemın (40-66)

De ki: "Ben, Rabbimden bana açık seçik ayetler gelince, sizin, Allah'ın berisinden yakardıklarınıza kulluk etmekten yasaklandım. Ben, âlemlerin Rabbi'ne teslim olmakla emrolundum."

Sayfa 474, Mü'min 67-77 Ayetler, Cüz 24

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا۟ أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا۟ شُيُوخًا ۚ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ ۖ وَلِتَبْلُغُوٓا۟ أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Hüvellezı halekaküm min türabin sümme min nutfetin sümme min alekatin sümme yuhricüküm tıflen sümme li teblüğu eşüddeküm sümme li tekunu şüyuha ve minküm mey yüteveffa min kablü ve li teblüğu ecelem müsemmev ve lealleküm ta'kılun (40-67)

O, O'dur ki; sizi önce topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan yarattı. Sonra sizi bebek olarak annelerinizin karnından çıkarıyor, sonra güçlü çağınıza ulaşasınız ve nihayet ihtiyarlar olasınız diye sizi yaşatıyor. İçinizden bir kısmı daha önce vefat ettiriliyor. Tüm bunlar, belirlenen bir süreye ulaşasınız ve aklınızı işletesiniz diyedir.

هُوَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَإِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ

Hüvellezı yuhyi ve yümıt fe iza kada emran fe innema yekulü lehu kün fe yekun (40-68)
O, O'dur ki, hem hayat veriyor hem öldürüyor. Bir iş ve oluşa hükmedince, ona sadece "Ol!" der; o hemen oluverir.

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ
E lem tera ilellezıne yücadilune fı ayatillah enna yusrafun (40-69)
Bakmadın mı Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlara, nasıl döndürülüyorlar!

ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِٱلْكِتَٰبِ وَبِمَآ أَرْسَلْنَا بِهِۦ رُسُلَنَاۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
Ellezıne kezzebu bil kitabi ve bima erselna bihı rusülena fe sevfe ya'lemun (40-70)
Kitap'ı ve resullerimiz aracılığıyla gönderdiğimizi yalayanlayanlar, yakında bilecekler!

إِذِ ٱلْأَغْلَٰلُ فِىٓ أَعْنَٰقِهِمْ وَٱلسَّلَٰسِلُ يُسْحَبُونَ
İzil ağlalü fı a'nakıhim ves selasil yüshabun (40-71)
O zaman, boyunlarında bukağılar, zincirler, sürüklenecekler,

فِى ٱلْحَمِيمِ ثُمَّ فِى ٱلنَّارِ يُسْجَرُونَ
Fil hamımi sümme fin nari yüscerun (40-72)
Kaynar suyun içine. Sonra da ateşte yakılacaklar.

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ
Sümme kıyle lehüm eyne ma küntüm tüşrikun (40-73)
Sonra onlara şöyle denecek: "Ortak koştuklarınız nerede?"

مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالُوا۟ ضَلُّوا۟ عَنَّا بَل لَّمْ نَكُن نَّدْعُوا۟ مِن قَبْلُ شَيْـًٔاۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلْكَٰفِرِينَ
Min dunillah kalu dallu anna bel lem nekün ned'u min kablü şey'a kezalike yüdıllüllahül kafirın (40-74)
"Allah'ın berisinden taptıklarınız nerede?" Diyecekler ki: "Bizden uzaklaşıp kayboldular. Doğrusu biz, daha önce hiçbir şeye yakarmıyormuşuz." Allah, inkâr edenleri işte böyle saptırır.

ذَٰلِكُم بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ
Zaliküm bima küntüm tefrahune fil erdı bi ğayril hakkı ve bima küntüm

temrahun (40-75)
Bütün bunlar, yeryüzünde haksız yere sevinç şımarıklığına düşmeniz, kasılıp kabarmanız yüzündendir.

ٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ
Üdhulu ebvabe cehenneme halidıne fıha fe bi'se mesvel mütekebbirın (40-76)
Girin cehennemin kapılarından; sürekli kalacaksınız içeride. Kibirlenenlerin barınağı ne de kötüymüş!

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۚ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ
Fasbir inne va'dellahi hakk fe imma nüriyenneke ba'dallezı neıdühüm ev neteveffeyenneke fe ileyna yürceun (40-77)
Sen sabret! Çünkü Allah'ın vaadi haktır. Onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını belki sana gösteririz, belki de seni vefat ettiririz. Sonunda onlar bize döndürülecekler.

Sayfa 475, Mü’min 78-85 Ayetler, Cüz 24

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُم مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُم مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِىَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ فَإِذَا جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ قُضِىَ بِٱلْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلْمُبْطِلُونَ
Ve le kad erselna rusülem min kablike minhüm men kasasna aleyke ve minhüm mel lem naksus aleyk ve ma kane li rasulin ey ye'tiye bi ayetin illa bi iznillah fe iza cae emrallahi kudiye bil hakkı ve hasira hünalikel mübtılun (40-78)
Yemin olsun, biz senden önce de resuller gönderdik. Onların bir kısmının hayat ve hatırasını sana anlattık, bir kısmının hayat ve hatırasından sana bahsetmedik. Hiçbir resulün, Allah'ın izni olmaksızın herhangi bir mucize getirmesi söz konusu olamaz. Allah'ın emri geldiğinde, hakla hükmedilir ve gerçeği hükümsüz kılmaya çalışanlar orada hüsrana uğrarlar.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَنْعَٰمَ لِتَرْكَبُوا۟ مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
Allahüllezı ceale lekümül en'ame li terkebu minha ve minha te'külun (40-79)
Bir kısmından binek edinesiniz, bir kısmından yiyesiniz diye sizin için hayvanları yaratan, O Allah'tır.

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَلِتَبْلُغُوا۟ عَلَيْهَا حَاجَةً فِى صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ تُحْمَلُونَ
Ve leküm fiha menafiu ve li teblüğu aleyha haceten fı sudurikûm ve aleyha ve alel fülki tuhmelun (40-80)
O hayvanlarda sizin için daha nice faydalar vardır. Onları binek yaparak, gönüllerinizdeki arzuya ulaşırsınız. Hem onlar üzerinde hem gemiler üzerinde taşınırsınız.

وَيُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ فَأَىَّ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ تُنكِرُونَ
Ve yürıküm ayatihı fe eyye ayatillahi tünkirun (40-81)
Allah size ayetlerini gösteriyor. Allah'ın ayetlerinden hangisini inkâr ediyorsunuz?

أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوٓا۟ أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِى ٱلْأَرْضِ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ
E fe lem yesıru fil erdı fe yenzuru keyfe kane akıbetüllezıne min kablihim kanu eksera minhüm ve eşedde kuvvetev ve asaran fil erdı fe ma ağna anhüm ma kanu yeksibun (40-82)
Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonu nice olmuş diye bakmıyorlar mı? Öncekiler bunlardan sayıca daha çok, kuvvetçe daha zorlu ve yeryüzündeki eserler bakımından daha üstün idiler. Ama kazanmış oldukları şeyler, kendilerine hiçbir yarar sağlamadı.

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَرِحُوا۟ بِمَا عِندَهُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ
Felemma caethüm rusülühüm bil beyyinati ferihu bima ındehüm minel ılmi ve haka biham ma kanu bihı yestehziun (40-83)
Resulleri onlara açık seçik beyyineler getirdiklerinde, onlar yanlarındaki bilgiyle sevinip övündüler. Ve alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıverdi.

فَلَمَّا رَأَوْا۟ بَأْسَنَا قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَحْدَهُۥ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِۦ مُشْرِكِينَ
Felemma raev be'sena kalu amenna billahi vahdehu ve kefarna bima künna bihı müşrikın (40-84)
Hışmımızı gördüklerinde, "Allah'a, yalnızca O'na inandık, O'na ortak

koştuğumuz şeyleri inkâr ettik." dediler.

فَلَمْ يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَـٰنُهُمْ لَمَّا رَأَوْا۟ بَأْسَنَا ۖ سُنَّتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِى قَدْ خَلَتْ فِى عِبَادِهِۦ ۖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلْكَـٰفِرُونَ

Fe lem yekü yenfeuhüm ımanühüm lemma raev be'sena sünnetellahiletı kad halet fı ıbadih ve hasira hünalikel kafirun (40-85)

Ne var ki, şiddetimizi gördüklerinde, ettikleri iman kendilerine yarar sağlamadı. Allah'ın, kulları hakkında işleyip duran yolu yöntemidir bu. İnkârcılar orada hüsrana uğradılar.

Fussilet Suresi (41/54), İniş sırası: 61
Sayfa 476, Fussilet 1-11 Ayetler, Cüz 24

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

حمٓ

Ha mim (41-1)

Ha mim

تَنزِيلٌ مِّنَ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Tenzılüm miner rahmanir rahıym (41-2)

Rahman ve Rahîm'den indirilmedir bu...

كِتَـٰبٌ فُصِّلَتْ ءَايَـٰتُهُۥ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Kitabün fussılet ayatühu kur'anen arabiyyel li kavmiy ya'lemun (41-3)

Bilgi ile donanmış bir toplum için ayetleri, Arapça bir Kur'an halinde ayrıntılı kılınmış bir kitaptır bu.

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

Beşırav ve nezıra fe a'rada ekseruhüm fe hüm la yesmeun (41-4)

Muştulayıcı ve uyarıcı olarak. Onların pek çoğu yüz çevirdi; kulak verip dinlemezler onlar.

وَقَالُوا۟ قُلُوبُنَا فِىٓ أَكِنَّةٍۢ مِّمَّا تَدْعُونَآ إِلَيْهِ وَفِىٓ ءَاذَانِنَا وَقْرٌۭ وَمِنۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌۭ فَٱعْمَلْ إِنَّنَا عَـٰمِلُونَ

Ve kalu kulubüna fı ekinnetim mimma ted'una ileyhi ve fı azanina vakruv ve mim beynina ve beynike hıcabün fa'mel innena amilun (41-5)

Dediler ki: "Bizi çağırdığı o şeye karşı kalplerimiz kılıflar içinde; kulaklarımızda bir ağırlık, seninle bizim aramızda da bir perde var. O halde, sen işini yap, muhakkak biz de işimizi yapacağız."

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌۭ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَـٰهُكُمْ إِلَـٰهٌۭ وَٰحِدٌۭ فَٱسْتَقِيمُوٓا۟ إِلَيْهِ وَٱسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌۭ لِّلْمُشْرِكِينَ

Kul innema ene beşerum mislüküm yuha ileyye ennema ilahüküm ilahüv vahıdün festekıymu ileyhi vestağfiruh ve veylül lil müşrikın (41-6)

De ki: "Ben sadece sizin gibi bir insanım. İlahınızın bir tek ilah olduğu bana vahyediliyor. O halde şaşıp sendelemeden O'na yönelin ve O'ndan af dileyin. Vay haline ortak koşanların!

ٱلَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلْـَٔاخِرَةِ هُمْ كَـٰفِرُونَ

Ellezıne la yü'tunez zekate ve hüm bil ahırati hüm kafirun (41-7)

Onlar zekâtı vermezler. Ölüm sonrası hayatı inkâr edenler de onlardır.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍۢ

İnnellezıne amenu ve amilus salihati lehüm ecrun ğayru memnun (41-8)

İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onlar için minnet altına sokmayan bir ödül vardır.

قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَرْضَ فِى يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادًۭا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ

Kul e inneküm le tekfürune billezı halekal erda fı yevmeyni ve tec'alune lehu endada zalike rabbül alemın (41-9)

De ki: "Siz, yerküreyi iki günde yaratana gerçekten nankörlük edip O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? Âlemlerin Rabbi'dir O."

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِىَ مِن فَوْقِهَا وَبَـٰرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ أَقْوَٰتَهَا فِىٓ أَرْبَعَةِ أَيَّامٍۢ سَوَآءًۭ لِّلسَّآئِلِينَ

Ve ceale fıha ravasiye min fevkıha ve barake fıha ve kaddera fıha akvateha fı erbeati eyyam sevael lis sailın (41-10)

O, yeryüzüne, denge ve dayanıklık sağlayan dağları üstünden yerleştirdi. Onda

bereketlere vücut verdi. Ve onda, azıklarını dört günde takdir edip düzenledi. İsteyip duranlar için eşit miktarda olmak üzere...

ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ وَهِىَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ٱئْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَآ أَتَيْنَا طَآئِعِينَ

Sümmesteva iles semai ve hiye dühanün fe kale leha ve lil erdı'tiya tav'an ev kerha kaleta eteyna taiıyn (41-11)

Sonra buhar/duman halindeki göğe yöneldi de ona ve yerküreye şöyle seslendi: "İsteyerek veya istemeyerek gelin!" Onlar şöyle dediler: "İsteyerek geldik!"

Sayfa 477, Fussilet 12-20 Ayetler, Cüz 24

فَقَضَىٰهُنَّ سَبْعَ سَمَٰوَاتٍ فِى يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِى كُلِّ سَمَآءٍ أَمْرَهَا ۚ وَزَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِمَصَٰبِيحَ وَحِفْظًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ

Fe kadahünne seb'a semavatin fı yevmeyni ve evha fı külli semain emraha ve zeyyennes semaed dünya bi mesabıha ve hıfza zalike takdırul azızil alım (41-12)

Böylece onları, iki günde yedi gök halinde takdir edip her göğe kendi iş ve oluşunu vahyetti. Ve biz, arza en yakın göğü kandillerle ve bir korumayla donattık. İşler bunlar Azîz ve Alîm olanın takdiridir.

فَإِنْ أَعْرَضُوا۟ فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صَٰعِقَةً مِّثْلَ صَٰعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ

Fe in a'radu fe kul enzertüküm saıkatem misle saıkati adiv ve semud (41-13)

Yüz çevirirlerse şöyle de: "Sizi, Âd ve Semûd'a çarpan yıldırıma benzer bir yıldırıma karşı uyarıyorum."

إِذْ جَآءَتْهُمُ ٱلرُّسُلُ مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ ۖ قَالُوا۟ لَوْ شَآءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةً فَإِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ

İz caethümür rusülü mim beyni iydıhim ve min halfihim ella ta'büdu illellah kalu lev şae rabbüna le enzele melaiketen fe inna bima ürsiltüm bihı kafirun (41-14)

Hani, resuller onlara önlerinden, arkalarından gelerek şöyle demişlerdi: "Allah'tan başkasına ibadet/kulluk etmeyin!" Şöyle cevap vermişlerdi: "Eğer Rabbimiz isteseydi, kesinlikle melekler indirirdi. Bu yüzden biz sizinle gönderileni tanımıyoruz."

فَأَمَّا عَادٌ فَٱسْتَكْبَرُواْ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَقَالُواْ مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۖ أَوَلَمْ يَرَوْاْ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةًۖ وَكَانُواْ بِـَٔايَـٰتِنَا يَجْحَدُونَ

Fe emma adün festekberu fil erdı bi ğayril hakkı ve kalu men eşeddü minna kuvveh e ve lem yerav ennellahellezı halekahüm hüve eşeddü minhüm kuvveh kanu bi ayatina yechadun (41-15)

Âd toplumu yeryüzünde haksız bir biçimde büyüklük tasladı da şöyle dediler: "Bizden daha güçlü kim var?" Onlar, kendilerini yaratan Allah'ın, evet O'nun, onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Bunlar, bizim ayetlerimize de karşı çıkıyorlardı.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِىٓ أَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ ٱلْخِزْىِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلْـَٔاخِرَةِ أَخْزَىٰۖ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

Fe erselna aleyhim rıhan sarsaran fı eyyamin nehısatil li nüzıkahüm azabel hızyi fil hayatid dünya ve leazabül ahırati ahza ve hüm la yünsarun (41-16)

Biz de onlara dünya hayatında zillet azabını tattırmak için o uğursuz günlerde üzerlerine dondurucu bir rüzgâr gönderdik. Âhiretin azabı elbette ki daha rezil edicidir. Üstelik onlar hiçbir yardım da görmeyeceklerdir.

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَـٰهُمْ فَٱسْتَحَبُّواْ ٱلْعَمَىٰ عَلَى ٱلْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صَـٰعِقَةُ ٱلْعَذَابِ ٱلْهُونِ بِمَا كَانُواْ يَكْسِبُونَ

Ve emma semudü fe hedeynahüm saıkatül azabil huni bima kanu yeksibun (41-17)

Semûd'a gelince, biz onlara kılavuzluk ettik ama onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Bunun üzerine, kazandıkları yüzünden, alçaltıcı azabın yıldırımı onları yakaladı.

وَنَجَّيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ

Ve necceynellezıne amenu ve kanu yettekun (41-18)

İnananları kurtardık, onlar korunuyorlardı.

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَآءُ ٱللَّهِ إِلَى ٱلنَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

Ve yevme yuhşeru a'daüllahi ilen nari fe hüm yuzeun (41-19)

Gün olur, Allah'ın düşmanları, düzenli bir biçimde biraraya toplanıp ateşe sürülürler.

حَتَّىٰٓ إِذَا مَا جَآءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَـٰرُهُمْ وَجُلُودُهُم بِمَا كَانُواْ

يَعْمَلُونَ
Hatta iza ma cauha şehide aleyhim sem'uhüm ve ebsaruhüm ve cüludühüm bima kanu ya'melun (41-20)
Nihayet, oraya geldiklerinde kulakları, gözleri, derileri, yapıp-ettikleri hakkında onlar aleyhine tanıklık edecektir.

Sayfa 478, Fussilet 21-29 Ayetler, Cüz 24

وَقَالُوا۟ لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدتُّمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوٓا۟ أَنطَقَنَا ٱللَّهُ ٱلَّذِىٓ أَنطَقَ كُلَّ شَىْءٍۢ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍۢ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
Ve kalu li cühudihim lime şehidtüm aleyna kalu entaknellahüllezı entaka külle şey'iv ve hüve halekaküm evvele merrativ ve ileyhi türceun (41-21)
Derilerine: "Aleyhimizde neden tanıklık ettiniz?" derler. Derileri derler ki: "O herşeyi konuşturan Allah konuşturdu bizi. Hani, sizi ilk seferinde de O yaratmıştı ya! Ve siz O'na döndürüleceksiniz."

وَمَا كُنتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَن يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ أَبْصَـٰرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَـٰكِن ظَنَنتُمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًۭا مِّمَّا تَعْمَلُونَ
Ve ma küntüm testetirune ey yeşhede aleyküm sem'uküm ve la ebsaruküm ve la cüludüküm ve lakin zanentüm ennellahe la ya'lemü kesıram mimma ta'melun (41-22)
Siz, işitme gücünüzün, gözlerinizin, derilerinizin aleyhinize yapacağı tanıklıktan gizlenmiyordunuz. Tam aksine siz, yaptıklarınızdan birçoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz.

وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ ٱلَّذِى ظَنَنتُم بِرَبِّكُمْ أَرْدَىٰكُمْ فَأَصْبَحْتُم مِّنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ
Ve zaliküm zannükümüllezı zanentüm bi rabbiküm erdaküm fe asbahtüm minel hasirın (41-23)
İşte, Rabbiniz hakkında beslediğiniz bu zannınız sizi mahvetti de hüsrana uğrayanlardan oldunuz.

فَإِن يَصْبِرُوا۟ فَٱلنَّارُ مَثْوًۭى لَّهُمْ ۖ وَإِن يَسْتَعْتِبُوا۟ فَمَا هُم مِّنَ ٱلْمُعْتَبِينَ
Fe iy yasbiru fen naru mesvel lehüm ve iy yesta'tibu femahüm minel mu'tebın (41-24)
Şimdi eğer dayanabilirlerse, barınakları ateştir. Yok eğer özür dileyip hoşnutluk sağlamak istiyorlarsa, özürleri kabul edilmeyecektir.

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوا۟ لَهُم مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ فِىٓ أُمَمٍۢ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ خَٰسِرِينَ

Ve kayyadna lehüm kuranae fezeyyenu lehüm ma beyne eydıhim ve ma halfehüm ve hakka aleyhimül kavlü fı ümemin kad halet min kablihim minel cinni vel ins innehüm kanu hasirın (41-25)

Biz onları birtakım yakınlarla/dostlarla çevreleyip sardık da onlar, önlerinde ve arkalarında ne varsa bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önceki cin ve insan ümmetleri için hak olan söz, bunlar aleyhine de hak oldu. Çünkü bunlar, hüsrana uğrayanlardı.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَسْمَعُوا۟ لِهَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ وَٱلْغَوْا۟ فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ

Ve kalellezıne keferu la tesmeu li hazel kur'ani velğav fıhi lealleküm tağlibun (41-26)

İnkâr edenler dediler ki: "Şu Kur'an'ı dinlemeyin! O okunurken yaygara koparın ki, galip gelesiniz."

فَلَنُذِيقَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَذَابًا شَدِيدًۭا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ

Fe lenüzıkannellezıne keferu azaben şedıdev ve lenecziyennehüm esveellezı kanu ya'melun (41-27)

Yemin olsun, o inkârcılara şiddetli bir azabı tattıracağız ve elbette ki onları, yapıp-ettiklerinin en kötüsüyle cezalandıracağız.

ذَٰلِكَ جَزَآءُ أَعْدَآءِ ٱللَّهِ ٱلنَّارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا دَارُ ٱلْخُلْدِ ۖ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا يَجْحَدُونَ

Zalike cezaü a'daillahin nar lehüm fıha darul huld cezaem bima kanu bi ayatina yechadun (41-28)

İşte bu, Allah düşmanlarının cezası olan ateştir. Ayetlerimize karşı çıkmalarından ötürü, orada kendileri için sürekli kalış yeri vardır.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ رَبَّنَآ أَرِنَا ٱلَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ ٱلْأَسْفَلِينَ

Ve kalellezıne keferu rabbena erinellezeyni edallana minel cinni vel insi nec'alhüma tahte akdamina li yekuna minel esfelın (41-29)

O küfre sapanlar şöyle diyecekler: "Rabbimiz, cinlerden ve insanlardan bizi

saptıranları bize göster ki, onları ayaklarımızın altına alalım da en aşağıda kalanlardan olsunlar."

Sayfa 479, Fussilet 30-38 Ayetler, Cüz 24

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَٰمُوا۟ تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا۟ وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَبْشِرُوا۟ بِٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ

İnnellezıne kalu rabbünellahü sümmestekamu tetenezzelü aleyhimül melaiketü ella tehafu ve la tehzenu ve ebşiru bil cennetilletı küntüm tuadun (41-30)

Şu bir gerçek ki, "Rabbimiz Allah'tır!" deyip sonra hiç şaşmadan yol alanlar üzerine, melekler ha bire iner de şöyle derler: "Korkmayın, üzülmeyin! Size vaat edilen cennetle sevinin."

نَحْنُ أَوْلِيَآؤُكُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِىٓ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

Nahnü evliyaüküm fil hayatid dünya ve fil ahırah ve leküm fıha ma teştehı enfüsüküm ve leküm fıha ma teddeun (41-31)

"Biz sizin, dünya hayatında da âhirette de dostlarınızız. Cennette sizin için nefislerinizin arzuladığı her şey var. Orada sizin için istediğiniz her şey var.

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ

Nüzülem min ğafurir rahıym (41-32)

"Gafûr ve Rahîm Allah'tan bir ikram olarak..."

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا وَقَالَ إِنَّنِى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ

Ve men ahsenü kavlem mimmen dea ilellahi ve amile salihav ve kale innenı minel müslimın (41-33)

Allah'a çağırıp/yakarıp hayra ve barışa yönelik iş yapan ve "Ben, Müslümanlardanım/Allah'a teslim olanlardanım" diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır?!

وَلَا تَسْتَوِى ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ۚ ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِى بَيْنَكَ

وَبَيْنَهُۥ عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُۥ وَلِىٌّ حَمِيمٌ
Ve la testevil hasenetü ve les seyyieh idfa' billetı hiye ahsenü fe izellezı beyneke ve beynehu adavetün keennehu veliyyün hamım (41-34)
Güzellikle çirkinlik/iyilikle kötülük bir olmaz! Kötülüğü, en güzel tavırla sav! O zaman görürsün ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sımsıcak bir dost gibi oluvermiştir.

وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ
Ve ma yülekkaha illellezıne saberu ve ma yülekkaha illa zu hazzın azıym (41-35)
Böyle bir tavra, sabredenlerden başkası ulaştırılmaz. Böyle bir tavra, büyük nasip sahibinden başkası ulaştırılmaz.

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ
Ve imma yenzeğanneke mineş şeytâni nezğun festeız billah innehu hüves semıul alım (41-36)
Eğer şeytandan gelen kötü bir dürtü seni dürtecek olursa hemen Allah'a sığın! Çünkü en iyi işiten O'dur, en iyi bilen O...

وَمِنْ ءَايَٰتِهِ ٱلَّيْلُ وَٱلنَّهَارُ وَٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا۟ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ ٱلَّذِى خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ
Ve min ayatihil leylü ven neharu veş şemsü vel kamer la tescüdu liş şemsi ve la lil kameri vescüdu lillahillezı halekahünne in küntüm iyyahü ta'büdun (41-37)
Gece ve gündüz, Güneş ve Ay onun ayetlerindendir. Eğer sadece Allah'a kulluk/ibadet ediyorsanız, Güneş'e, Ay'a secde etmeyin; onları yaratan Allah'a secde edin!

فَإِنِ ٱسْتَكْبَرُوا۟ فَٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُۥ بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ
Fe inistekberu fellezıne ınde rabbike yüsebbihune lehu bil leyli ven nehari ve hüm la yes'emun (37. Ayet secde ayetidir.) (41-38)
Eğer büyüklük taslarlarsa bilsinler ki, Rabbin katındakiler hiç usanmadan, gece ve gündüz O'nu tespih ederler.

Sayfa 480, Fussilet 39-46 Ayetler, Cüz 24

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَنَّكَ تَرَى ٱلْأَرْضَ خَـٰشِعَةً فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ ٱلَّذِىٓ أَحْيَاهَا لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰٓ ۚ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ
Ve min ayatihı enneke teral erda haşiaten fe iza enzelna aleyhel maehtezzet ve rabet innellezı ahyaha le muhyil mevta innehu ala külli şey'in kadır (41-39)
Sen, toprağı huşû halinde boynu bükük görüyorsun ya, işte o da Allah'ın ayetlerindendir. Onun üzerine suyu indirdiğimizde, o titrer ve kabarır. Hiç kuşkusuz, onu dirilten Muhyi ölüleri de mutlaka diriltecektir. O, her şey üzerinde güç sahibidir.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ ءَايَـٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَآ ۗ أَفَمَن يُلْقَىٰ فِى ٱلنَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِىٓ ءَامِنًا يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ ٱعْمَلُوا۟ مَا شِئْتُمْ ۖ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
İnnellezıne yülhıdune fı ayatina la yahfevne aleyna e fe mey yülka fin nari hayrun em mey ye'ti aminey yevmel kıyameh ı'melu ma şi'tüm innehu bima ta'melune basıyr (41-40)
Ayetlerimiz hakkında eğri ile doğruyu birbirine katanlar, bize gizli kalmazlar. Şimdi, ateşin içine atılan mı hayırlıdır, kıyamet günü güven içinde gelen mi? Dilediğinizi yapın. O, yapıp ettiklerinizi iyice görmektedir.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِٱلذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۖ وَإِنَّهُۥ لَكِتَـٰبٌ عَزِيزٌ
İnnellezıne keferu biz zikri lemma caehüm ve innehu le kitabün azız (41-41)
Onlar, o zikiri/Kur'an'ı kendilerine geldiğinde inkâr ettiler. Halbuki o, eşsiz yücelikte bir Kitap'tır.

لَّا يَأْتِيهِ ٱلْبَـٰطِلُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِۦ ۖ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ
La ye'tıhil batılü mim beyni yedeyhi ve la min halfih tenzılüm min hakımin hamıd (41-42)
Bâtıl ona, ne önünden gelebilir ne de arkasından. Hakîm ve Hamîd Allah'tan bir indirmedir o.

مَّا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ
Ma yükalü leke illa ma kad kıyle lir rusüli min kablik inne rabbeke lezu mağfirativ ve zu ıkabin elim (41-43)
Senin için söylenen, senden önceki resuller için söylenenden başka şey değildir. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin hem çok affedicidir hem de acıklı bir

azabın sahibidir.

وَلَوْ جَعَلْنَـٰهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُواْ لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَـٰتُهُۥٓ ۖ ءَا۬عْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ هُدًى وَشِفَآءٌ ۖ وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُوْلَـٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ

Ve lev cealnahü kur'anen a'cemiyyüv ve arabiyy kul hüve lillezıne amenu hüdev ve şifa' vellezıne la yü'minune fı azanihim vakruv ve hüve aleyhim ama ülaike yünadevne mim mekanim beıyd (41-44)

Eğer biz onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık, elbette şöyle diyeceklerdi: "Ayetleri ayrıntılı kılınmalı değil miydi?/Arap'a yabancı dil mi?/ister yabancı dilde, ister Arapça!" De ki: "O,iman edenler için bir kılavuz, bir şifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır. Ve Kur'an, onlar için bir körlüktür. Böylelerine, çok uzak bir mekândan seslenilmektedir."

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ فَٱخْتُلِفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

Ve le kad ateyna musel kitabe fahtülife fıh ve lev la kelimetün sebekat mir rabbike le kudıye beynehüm ve innehüm lefı şekkim minhü mürıb (41-45)

Yemin olsun, biz Mûsa'ya Kitap'ı verdik de onda ihtilafa düşüldü! Eğer Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Hiç kuşkusuz, onlar, Kur'an hakkında, sürekli işkillendiren bir kuşku içindedirler.

مَّنْ عَمِلَ صَـٰلِحًا فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ أَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّـٰمٍ لِّلْعَبِيدِ

Men amile salihan fe li nefsihı ve men esae fe aleyha ve ma rabbüke bi zallamil lil abıd (41-46)

Kim hayra ve barışa yönelik bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara asla zulmetmez.

Sayfa 481, Fussilet 47-54 Ayetler, Cüz 25

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِن ثَمَرَٰتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَآءِى قَالُوٓاْ ءَاذَنَّـٰكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ

İleyhi yüraddü ılmüs saah ve ma tahrucü min semeratüm min ekmamiha ve ma

tahmilü min ünsa ve la tedau illa biılmih ve yevme yünadıhim eyne şürakaı kalu azennake ma minna min şehıd (41-47)
Kıyamet saatine ilişkin bilgi, Allah'a bırakılır. Onun ilmi dışında ne meyveler kabuğundan çıkar ne de bir dişi gebe kalır veya doğurur. "Ortaklarım nerede?" diye seslendiği gün, şöyle diyeceklerdir: "Bizden hiçbir tanık olmadığını sana arz ederiz."

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَدْعُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَظَنُّوا۟ مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ
Ve dalle anhüm ma kanu yed'une min kablü ve zannu ma lehüm mim mehıys (41-48)
Daha önce yakarıp durdukları, onlardan uzaklaşıp kaybolmuştur. Kaçacak hiçbir yerleri olmadığını anlamışlardır.

لَّا يَسْـَٔمُ ٱلْإِنسَـٰنُ مِن دُعَآءِ ٱلْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ ٱلشَّرُّ فَيَـُٔوسٌ قَنُوطٌ
La yes'emül insanü min düail hayri ve im messehüş şerru fe yeusün kanut (41-49)
İnsan, hayır istemekten/hayır için dua etmekten bıkıp usanmaz. Kendisine bir şey dokunmaya görsün; hemen ümidini keser, yıkılır.

وَلَئِنْ أَذَقْنَـٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَـٰذَا لِى وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّىٓ إِنَّ لِى عِندَهُۥ لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ
Ve lein ezaknahü rahmetem minna mim ba'di darrae messethü le yekulenne haza lı ve ma ezunnüs saate kaimetev ve heir rucı'tü ila rabbi inne lı ındehu lel husna fe le münebbiennellezıne keferu bima amilu ve le nüzıkannehüm min azibn ğalıyz (41-50)
Eğer kendisine dokunan bir zorluktan/zarardan sonra bizden bir rahmet tattırsak, yemin olsun şöyle diyecektir: "Bu benim hakkım! Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Rabbime döndürülmüş olsam da şüphesiz, O'nun katında benim için şaşmaz güzellikler vardır." Yemin olsun, biz o nankörlük edenlere, yapıp ettiklerini haber vereceğiz. Yemin olsun, o çetin azabı onlara tattıracağız.

وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَـٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٍ
Ve iza en'amna alel insani a'rada ve nea bicanibih ve iza messehüş şerru fe zu düain arıyd (41-51)
İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir, yan yatar. Kendisine şer dokununca,

hemen duaya koyulur.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم بِهِۦ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ

Kul eraeytüm in kane min ındillahi sümme kefertüm bihı men edallü mimmen hüve fı şikakım beıyd (41-52)

De ki: "Söyleyin bakalım, o Kur'an Allah katından ise, siz de onun üstünü örttünüzse, o dönüşü olmayan kopukluğa düşenden daha sapık kim vardır?"

سَنُرِيهِمْ ءَايَـٰتِنَا فِى ٱلْـَٔافَاقِ وَفِىٓ أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ

Senürıhim ayatina fil afakı ve fı enfüsihüm hatta yetebeyyene lehüm ennehül hakk e ve lem yekfi bi rabbike ennehu ala külli şey'in şehıd (41-53)

Onlara ayetlerimizi ufuklarda ve öz benliklerinin içinde göstereceğiz. Ta ki, onun hak olduğu kendilerine ayan beyan belli olsun. Kendisinin her şey üzerinde bir tanık oluşu, senin Rabbine yetmez mi?

أَلَآ إِنَّهُمْ فِى مِرْيَةٍ مِّن لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَآ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيطٌۢ

E la innehüm fı miryetim mil likai rabbihim e la innehu bi külli şey'im mühıyt (41-54)

Dikkat edin, onlar Rablerine kavuşma konusunda bir şüphe içindedirler. Gözünüzü açın! Allah Muhît'tir, herşeyi çepeçevre kuşatmıştır.